

Leidėjas ir rėmėjas

**Kauno miesto savivaldybės administracijos
Švietimo ir kultūros departamento
Švietimo ir ugdymo skyrius**

Sudarytojai

Vida Kučiauskienė
Dalia Bertašienė
Lijana Čiarienė
Kazimiera Dubosienė
Osvalda Ivanauskienė
Laimis Jankauskas
Ramūnas Kazakevičius
Vilija Kepežinskienė
Lina Navardauskienė
Rasa Rancienė
Grita Šukytė

Leidiniui medžiagą parengė Kauno miesto švietimo įstaigos
Už pateiktų tekstų turinį ir klaidas sudarytojai neatsako

**KAUNO MOKYKLŲ ŠVENČIŲ RENGINIŲ SCENARIJŲ
TURINYS**

SCENARIJAI, SKIRTI LIETUVOS VARDO TŪKSTANTMEČIUI

VISI KARTU. DAR SYKĮ – LIETUVA
LITERATŪINĖ-MUZIKINĖ KOMPOZICIJA

Kauno „Santaros“ gimnazija,
Vilniaus universiteto partnerė

7

KĄ IŠIMSIM IŠ TAUTOS PRAEITIES SKRYNIOS?

LITERATŪINĖ-MUZIKINĖ KOMPOZICIJA

Kauno „Aušros“ gimnazija

13

LIETUVOS TŪKSTANTMEČIO KELIAS

VASARIO 16-OSIOS MINĖJIMAS

Kauno Juozo Urbšio vidurinė mokykla

19

TŪKSTANTMEČIO KNYGA

ISTORINIS RENGINYS

Kauno Motiejaus Valančiaus pradinė mokykla

24

SCENARIJAI, SKIRTI LIETUVOS VALSTYBINĖMS ŠVENTĖMS

LIETUVOS VALSTYBINĖS ŠVENTĖS:

TĖSTINIS PROJEKTAS

I

LIETUVOS ISTORIJA NUO ŽILOJOS SENOVĖS IKI MŪSŲ DIENŲ

VAIDINIMAS

32

II

TĖVYNĖ ŠNEKA – AŠ GIRDŽIU

LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA

41

III

KAS GYVENA TAUTOSAKOS SKRYNIOJE

RENGINIŲ SAVAITĖ

46

IV

LIETUVOS VALSTYBINĖS ŠVENTĖS

BAIGIAMASIS KONCERTAS

Kauno Juozo Grušo vidurinė mokykla

51

ATMINTIS GYVA...

LITERATŪRINĖ-MUZIKINĖ KOMPOZICIJA

Kauno Dainavos vidurinė mokykla

54

ŠALIS TA LIETUVA VADINAS (P. VAIČAITIS)

POPIETĖ, VIKTORINA

Kauno „Aušros“ gimnazija

58

TIKĖKIME LIETUVA

KONCERTAS-MINĖJIMAS

Kauno Dainavos vidurinė mokykla

71

SKELBIAME LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĘ

LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA

Kauno Kovo 11-osios vidurinė mokykla

75

19-ŪJŲ METINIŲ MINĖJIMAS VDU „RASOS“ GIMNAZIJOJE

MUZIKINĖ KOMPOZICIJA

Vdu „Rasos“ Gimnazija

79

DVASIOS IR PROTO TVIRTYBĖ ŠIMTMEČIAMS NULĖMUSI DIENA

LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA SU MUZIKINIAIS INTARPAIS

Kauno „Varpo“ gimnazija

85

PASKUTINIS POSĖDIS

ISTORINĖ-LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA

Kauno „Aušros“ gimnazija

91

KALENDORINIŲ ŠVENČIŲ SCENARIJAI

KAIP KANAPINIS LAŠININĮ NUGALĖJO

ETNOGRAFINĖ POPIETĖ

Kauno Šančių vidurinė mokykla

99

SUPA MANE VELYKĖLĖS

TEATRALIZUOTA POPIETĖ

Kauno humanitarinė pradinė mokykla

104

PAVASARIO LINKSMYBĖS

PAUKŠČIŲ SVEIKINIMO ŠVENTĖ

Kauno jaunųjų turistų centras

109

PAVASARINĖ PUOKŠTĖ

TRUPALAIKIS PROJEKTAS

Kauno „Ryto“ pradinė mokykla

116

UŽDEKIME PASKUTINĘ ADVENTO ŽVAKUTĘ

POPIETĖ

Kauno Petrašiūnų vidurinė mokykla

124

DVYLIKTOKŲ ŠVENČIŲ SCENARIJAI

MES- LIETUVOS TŪKSTANTMEČIO VAIKAI

TEATRALIZUOTAS RENGINYS

Kauno „Atžalyno“ vidurinė mokykla

134

DVYLIKTOKŲ TEISMAS

ŠIMTADIENIO ŠVENTĖ

Kauno Rokų vidurinė mokykla

145

SAVOJO LOBIO BEIEŠKANT

LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA

Kauno „Aušros“ gimnazija

152

GYVENIMAS – TAI KNYGA

LITERATŪRINĖ-MUZIKINĖ KOMPOZICIJA

Kauno Martyno Mažvydo vidurinė mokykla

159

ATEITIES KRANTAS
PASKUTINIO SKAMBUČIO ŠVENTĖ

Kauno „Varpo“ gimnazija
166

REALYBĖS ŠOU „69 DANGUJE“
PASKUTINIO SKAMBUČIO ŠVENTĖ

Kauno Stepono Dariaus Ir Stasio Girėno gimnazija
173

BRANDOS ATESTATŲ TEIKIMO ŠVENTĖ
Kauno Stepono Dariaus Ir Stasio Girėno gimnazija
181

KITI SCENARIJAI

MOKSLO IR ŽINIŲ ŠALIES ŠVENTĖ – RUGSĖJO I-OJI
ŠVENTĖ

Kauno Šančių vidurinė mokykla
188

KAS PRALINKSMINS SULTONAITES?
KONKURSAS

Kauno Šančių vidurinė mokykla
192

SENOLIŲ GODOS
DAIŅŲ IR SCENINIŲ VAIZDELIŲ KONKURSAS

Kauno jaunųjų turistų centras
196

GRAŽI MŪSŲ ŠEIMYNĖLĖ
LITERATŪRINĖ-MUZIKINĖ VAKARONĖ

Kauno „Ryto“ pradinė mokykla
203

JAUSMAI SPALVŲ JŪROJE
TRUMPALAIKIS PROJEKTAS

Kauno „Ryto“ pradinė mokykla
211

GYVENIME, DOVANOK MAN SPARNUS
TEŠTINIS MENINIS PROJEKTAS „DOVANA MOKYKLAI“

Kauno Juozo Grušo vidurinė mokykla
218

DOVANOJU SEKMADIENĮ
SKIRTA TARPTAUTINEI MOKYTOJO DIENAI

Kauno „Varpo“ gimnazija
224

KOL DEGA KRŪTINĖJ ŠVENTA UGNIS TOJI
LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA

Kauno Kovo 11-osios vidurinė mokykla
228

**SCENARIJAI, SKIRTI LIETUVOS VARDŲ
TŪKSTANTMEČIUI**

VISI KARTU. DAR SYKĮ – LIETUVA
Justinas Marcinkevičius
LITERATŪRINĖ-MUZIKINĖ KOMPOZICIJA

Nijolė Gustienė, direktorės pavaduotoja
Danguolė Zubkienė, lietuvių kalbos mokytoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – Literatūrinė - muzikinė kompozicija.

Renginio pavadinimas – „Visi kartu. Dar kartą – LIETUVA“ (Just. Marcinkevičius).

Paskirtis – Lietuvos vardo tūkstantmečiui paminėti.

Auditorija – gimnazijos bendruomenės nariai (mokytojai, gimnazijos moksleiviai, tėveliai).

Veikėjai: (mokytojai ir mokiniai):

1. Baltasis metraštininkas - L.Baršukaitis, 4c kl.
2. Mažvydas - dailės mokytojas J.Kvietinskas.
3. Mindaugas - chemijos mokytojas N.Špilkovas.
4. Daukantas - kūno kultūros mokytojas R.Chlebinkas.
5. Jaunasis knygnešys - Dovydas, 7d kl.
6. Knygnešio mama – mokytoja D. Zubkienė
7. Pasakotojas, skaitovas - K.Šiugžda, 2a kl.
8. 1-ųjų gimnazijos klasių mišrus choras (mokyt.L.Mickevičienė).
9. Tautinių šokių kolektyvas (vad.K.Kondratavičius).
10. Vokalinis merginų ansamblis (mokyt.D.Jurkonienė)

Saksofonistas.

Svečias – Gintautas Sinkevičius - Šilainių seniūnas.

Renginio laikas – 2009-02-17.

Renginio vieta – aktų salė.

Veiksmo vieta – suskirstyta į dvi laiko erdves:

P.S. Tik Baltasis metraštininkas stovi scenoje.

<p>Viena salės pusė- praeities erdvė. Prie aukuro sėdintys istorijos liudininkai primena svarbiausius istorinius faktus.</p> <p>Veikėjai:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Mažvydas.2. Mindaugas.3. Daukantas.4. Jaunasis knygnešys.	<p>Kita salės pusė- dabarties erdvė. Joje moksleiviai, kompozicijos dalyviai, kon-certiniu numeriu apiben-drina svarbiausias istori-jos siužetines linijas.</p> <p>Veikėjai:</p> <ol style="list-style-type: none">1.1-ųjų gimnazijos klasių mišrus choras.2. Tautinių šokių kolek-tyvas.3. Vokalinis merginų an-samblis.4. Saksofonistas, solistas.5.Pasakotojas, skaitovas.
--	---

Muzikinis apipavidalinimas:

1. Saksofonas (renginio pradžioje ir pabaigoje).
2. Gitaros (renginio tarpuose).

Atributika – aukuras, karpiniai (saulutės, vėliavėlės), M.Valančiaus apsakymai, straipsnio „Saugios kaimynystės programa” medžiaga („Šilainių žinios”. 2009).

Techninės priemonės – multimedia (projekto „Mūsų miesteliai” medžiaga - Švėkšnos vaizdai).

Panaudota literatūra:

1. Just.Marcinkevičius. Trilogija ir epilogas. V., 2005.
2. J. Jonynaitė. Eilėraščiai. V. 1990.

Literatūrinis - režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
1.Muzikinis fonas (saksofonas).	1. • Į aktų salę renkasi renginio svečiai, moksleiviai, mokytojai. • Choras, šokėjai užima vietas vienoje salės erdvėje. • Skaitovai – kitoje salės erdvėje, prie aukuro.
2. Baltasis metraštininkas.	2. Skaito Baltasis metraštininkas (iškilmingai).

Tuomet rašė 1009 metus. Tai pirmasis Lietuvos vardo paminėjimas rašytiniuose šaltiniuose.	
3. Tu, Amžina Ugnie, būk maloni. O kaip ramiai, gražiai ji dega šičion, Taip mūsų širdyje tyliai valdys Mus amžina šventybė iš aukštybių.	3. <ul style="list-style-type: none"> • Įeina šokėjai laikydami dekoratyvines ugneles ir susėda puslankiu. • Tekstą deklamuoja viena šokėja. • Šokis „Protėvių žemė”(L. Kisielienės choreografija) (šoka prietemoje). • Po šokio ugnelės padedamos ant aukuro.
4. Daina „Trečiasis atsidusimas”	4. 1-ųjų gimnazijos klasių mišrus choras ir solistai dainuoja dainą.
5. Baltasis metraštininkas. 1253 metų liepos 6 dieną karūnuotas suvienytos Lietuvos valdovas Mindaugas	5. Skaito Baltasis metraštininkas (iškilmingai).
6. Mindaugas. Esu valdovas ir darysiu viską, Kas mano Dievui - Lietuvai - naudinga. Kova su ordinu ir jo dievu Suvienys Lietuvą, sujungs, sutelks ją. O tai yra aukščiausias mano tikslas Ir mano pareiga. Aš ją ir vykdau. Matai, jau ir žemaičiai pagaliau Suprato, jog vienybėje galybė. Valdovas turi pavyzdį parodyt.	6. Deklamuoja mokytojas (didingai kreipdamasis į auditoriją).
7. Žemaičių šokis „Kun saką” (D.Žilinsko choreografija).	7. Šoka 3-ųjų gimnazijos klasių vaikinai.
8. Pasakotojas. Grupė mokytojų dalyvauja projekte „Mūsų miesteliai”. Kelionė į Švėkšną buvo pirmoji išvyka, skirta Lietuvos vardo tūkstantmečiui. Švėkšna minima jau nuo XIV amžiaus. Senus laikus mena Šv. Apaštalo Jokūbo neogotikinė bažnyčia, senieji „Saulės” gimnazijos rūmai, Laisvės paminklas. Ypač didingi Švėkšnos dvaro parko vaizdai. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę Švėkšnos dvaras ir parkas gražintas Aleksandro Platerio žmonai Laimai Felicijai Platerienei. Savininkė ir dabar vasaroja savo viloje. Parką puošia ne tik saulės laikrodis, „Laisvės angelo” vaza, Dianos skulptūra, bet ir retas ginkmedžio medis. Fotografijose liko įamžinti Vilkėno dvaro rūmai, gražioji Rebekos skulptūra, paminklas rašytojui S.Stanevičiui, grafų Platerių mauzoliejus apylinkės kapinėse. Švėkšnos apylinkės turtingos ne tik savo gamtos grožiu, bet ir istorija. Grįžkime į ją.	8. <ul style="list-style-type: none"> • Pasakotojas skaito tekstą. • Ekrane demonstruojamos pasakojimo tekstą atitinkančios nuotraukos (mokytojų projektas „Mūsų miesteliai”).
9. Baltasis metraštininkas. 1579 metais įkurtas Vilniaus universitetas. Vilnius buvo daugelio moksleivių kelionės tikslas. Simonas Daukantas - pirmojo istorijos veikalas „Darbai senųjų lietuvių ir žemaičių” autorius - taip pat studijavo Vilniaus universitete	9. Skaito Baltasis metraštininkas (iškilmingai).
10. Simonas Daukantas.	10.

<p>Mačiau Vilnių, šaunų miestą Seną mokslų gyvenimą Nuo žemaičių beapsėstą Ir jų tikrą sutarimą.</p> <p>Šlovė visus sujudino Gera tėviškei daryti Ir ką amžiai pagadino, Čėsas yra pataisyti.</p> <p>Man sako: Lietuva - užgesusi žvaigždė. Nėra jos pasaulio skliaute. Bet aš regiu jos šviesą, užtat ir sakau: privalom visu savo gyvenimu pratęsti, bent viena diena prailginti atmintį. Tautos atmintį.</p>	<p>Mokytojas Robertas (dainingai deklamuoja vaikščiodamas tarp auditorijos).</p> <p>Mokytojas Robertas (iškilmingai).</p>
<p>11. Daina „Oi, neverk, motušėle”</p>	<p>11.</p> <ul style="list-style-type: none"> • 1-ųjų gimnazijos klasių mišrus choras dainuoja dainą. • Po dainos šokėjai pasiruošia šokiui „Santariečių polka” (susėda salės viduryje ir klausosi mokytojo ir skaitovo žodžių).
<p>12. Do-ne-lai-tis Klausykit, skamba kaip varpas. Do-ne-lai-tis Klausykit, skamba kaip arklas</p>	<p>12. Deklamuoja mokytojas Juozas (imituodamas varpo dūžius).</p>
<p>13. „Metų” ištrauka. Jau saulelė vėl atkopardama budino svieta Ir žiemos šaltos trūsus pargriaudama juokės. Šalčių pramonės su ledais sugaišti pagavo, Ir putodams sniegs visur į nieką pavirto. Tuo laukus orai drungni gaivindami glostė Ir žoleles visokias iš numirusių šaukė. Krūmai su šilais visais išsibudino keltis, O laukų kalnai su kloniais pametė skrandas. Vislab, kas rudens bjaurybėj numirė verkdams, Vislab, kas ežere gyvendams peržiemavojo Ar po savo keru buvo miegojęs, Vislab tuo pulkais išlindo vasarą sveikint.</p>	<p>13.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Skaitovas deklamuoja ištrauką (išradingai žaisdamas tarp sėdinčių šokėjų). • Tuo metu choro dalyviai mojuoja saulutėmis. • Nuo žodžių „Vislab...” tekstą deklamuoja ir skaitovas, ir šokėjai. • Po žodžių šokėjai keliasi ir ruošiasi šokiui „Santariečių polka”.
<p>14. Šokis „Santariečių polka” (K.Kondratavičiaus choreografija”)</p> 	<p>14. Šoka 3-ųjų gimnazijos klasių šokėjai.</p>
<p>15. Baltasis metraštininkas. 1904 metų gegužės 7 dieną pergalingai baigėsi 40 metų trukusi herojiška lietuvių tautos kova už lietuvišką žodį.</p>	<p>15. Skaito Baltasis metraštininkas (iškilmingai).</p>

<p>16. Jaunasis knygnešys. Ir ėmė knygele ir skaitė, Ant kelių stropiai pasiklojęs, Bernelis, mergaitė Ir grįžęs iš lauko artojas. Ir taip ta naktis nejučiom jiems trumpėjo Kol ryto aušra danguj šviesti pradėjo.</p>	<p>16.</p> <ul style="list-style-type: none"> •Mokytojas (Mažvydas) paduoda mokiniui Valančiaus apsakymų knygele. •Mokinys (jaunasis knygnešys) pasidžiaugia knyga, parodo visiems ir žaismingai deklamuodamas teksto žodžius pribėga prie šokėjų. •Šokėjai jaunąjį knygnešį pakelia ant rankų ir publikai plojant nuneša prie aukuro. •Ten pat būdami pradeda šokti.
<p>17. Šokis „Gegužinė“</p> 	<p>17. Šoka 3-ųjų gimnazijos klasių šokėjai.</p>
<p>18. Baltasis metraštininkas. 1918 metų vasario 16 dieną Vilniuje Lietuvos Taryba priėmė Lietuvos Nepriklausomybės Aktą.</p>	<p>18. Skaito Baltasis metraštininkas (iškilmingai).</p>
<p>19. Daina „Lietuvai“</p>	<p>19. Skamba vokalinio ansamblio atliekama daina.</p>
<p>20.</p> <p>1. Laikymės už rankų tarsi broliai. (Mažvydas).</p> <p>2. Laikymės už išvermės ir džiaugsmo (Daukantas).</p> <p>3. Kaip laikosi už pasakų vaikai: tai jų svajonės iš visų didžiausios (Mindaugas).</p>	<p>20.</p> <p>Dvi pirmosios choro eilės pakelia rankas skaitant pirmuosius teksto žodžius.</p> <p>Likusios choro eilės pakelia rankas skaitant antruosius teksto žodžius.</p> <p>Visi choro dalyviai pakelia rankas ir mojuoja saulutėmis skaitant trečiuosius teksto žodžius.</p>
<p>21. Baltasis metraštininkas. 1990 metų kovo 11 dieną atkurta Lietuvos nepriklausomybė</p>	<p>21. Skaito Baltasis metraštininkas (iškilmingai).</p>
<p>22. Skaitovas. Plazdėk trispalve mūsų, Ant kalno, virš pilies. Nežūsime, amžiais būsim Vaikai gimtos šalies.</p>	<p>22.</p> <ul style="list-style-type: none"> •Skaitovas deklamuoja žodžius. •Ekrane plaukia Lietuvos vaizdai. •Choristai mojuoja trispalvėmis vėliavėlėmis.
<p>23. Daina „Pabudome ir kelkimės“.</p>	<p>23. 1-ųjų gimnazijos klasių mišrus choras dainuoja dainą.</p>
<p>24. Šokis „Žygūnas“.</p>	<p>24. Šoka 3-ųjų gimnazijos klasių šokėjai.</p>
<p>25. Baltasis metraštininkas. Čia sostas Gedimino, Čia mūsų praeitis, Brangiausia nuo gimimo Lietuviška tartis.</p>	<p>25.</p> <ul style="list-style-type: none"> •Skaito Baltasis metraštininkas (iškilmingai) •Tuo metu visi dalyviai, esantys prie aukuro, pereina į kitą – dabarties erdvę ir atsistoja salės

	<p>viduryje.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mokytojas (Mažvydas) pasisuka į choristus ir kreipiasi į juos.
<p>26. Mažvydas. Mėginsime sudėti pirmą žodį. Klauskite gerai...Širdim klausykite. Kai tarsit šitą žodį, tai ant lūpų Pajusite medaus ir kraujo skonį, Išgirsit volungę prieš lietų šaukiant, Užuosit šieno ir liepynų kvapą, Regėsit bangu debesio šešėlių Per lauką bėgant...taigi pamėginkim.</p> <p>Kartokite. Kartokit ir klausykite. Visi kartu. Dar sykį – Lietuva.</p>	<p>26.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mokytojas (Mažvydas) skaito tekstą. • Skiemenuoja choristai <p>El-ie bus „Lie“, tē-u bus „tu“, vė-a bus „va“.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mokytojas tęsia žodžius (Kartokite ... kreipdamasis į auditoriją) • Mokytojas tęsia žodžius (Visi...) kreipdamasis ir į choristus, ir į auditoriją • Visi renginio dalyviai skanduoja „Lietuva“ • Choras mojuoja trispalvėmis •
27. Daina „Laisvė“	27. Dainuoja solistė.
28. Baltasis metraštininkas. Jei supratai, sakyki žodį Lietuva Neskubėk, ne tik raidė didžioji, Bet ir pareiga jai didelė.	28. Skaito Baltasis metraštininkas (iškilmingai).
29. Gimnazijos muziejaus lankymas	29. Padėkos ir sveikinimo žodžius taria gimnazijos direktorė Violeta Gedgaudaitė, Šilainių seniūnas Gintautas Sinkevičius bei direktorės pavaduotoja Nijolė Gustienė. Pastaroji kviečia mokinius ir svečius pasižvalgyti po gimnazijos muziejų.

KA IŠIMSIM IŠ TAUTOS PRAEITIES SKRYNIOŠ
LITERATŪRINĖ – MUZIKINĖ KOMPOZICIJA

Marytė Gustainienė, lietuvių kalbos mokytoja ekspertė,
jaunųjų literatų ir žurnalistų būrelio vadovė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – Literatūrinė – muzikinė kompozicija.

Renginio pavadinimas – „Ką išimsim iš tautos praeities skrynios?“

Paskirtis – Literatūrinė-muzikinė kompozicija, skirta Lietuvos vardo tūkstantmečiui paminėti. Ji bus atliekama įgyvendinant mano organizuotą projektą „Mūzų paunksmėje“. Tai yra įžanginė viso renginio dalis. Juo siekiama atskleisti tautos praeities grožį – ranka rašytus laiškus artimiems ir mylimiems žmonėms, apie jų reikšmę žmonių dvasingumui, emocingumui. Norima parodyti, kad elektroninėje terpėje išnyksta jausmai, o egzistuoja tik negyvas žodis. Laiškai popieriuje – dvasingumo šaltinis.

Auditorija – vidurinių mokyklų mokiniai, mokytojai (apie 100 dalyvių).

Svečiai – Dalyvaus režisierius Gytis Padegimas, Valstybinio lėlių teatro aktoriai, UAB „Vera fortuna“ vadovė.

Laikas – 2009 m. kovo 25 d., 14.00 val.

Vieta – „Aušros“ gimnazijos aktų salė.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – salė papuošta pavasarinėmis gėlėmis. Pastatytas mažas stalelis, ant jo padėti įvairių spalvų vokai. Dvi kėdės. Sėdi merginos. Salės krašte, puslankiu stovi mergaitės šokėjos, pastatytos dvi kėdės – sėdi gitaromis grojančios merginos. Fonas – švelniai sklindanti melsva šviesa, simbolizuojanti svajones, jaunystę, ilgesį. Salės kampe, didelėje vazoje, pamerktos gėlės. Užkulisuose pastatytos dar dvi kėdės, jas atsineš ateidamos kitos dvi merginos, atsisės prie jau sėdinčiųjų prie stalelio.

Veikėjai:

1. Jaunesniojo mokyklinio amžiaus mergaitės šokėjos;
2. Stefanija ir Indrė groja gitaromis;
3. Melita, Paulina, Eglė – merginos, kalbančios apie laiškus;
4. Deimantė – svajonėse matyta moteris;
5. Rokas – iš vaikystės prisimenamas berniukas.

Muzikinis apipavidalinimas – merginos pritaikė melodiją priedainiui (žodžiai mokytojos Marytės Gustainienės). Švelnūs akordai teikia jaukumo įspūdį.

Techninės priemonės – šviesos įranga;

Panaudota literatūra:

1. Degutytė J. Artumas: eilėraščiai. Kaunas: Spindulys, 1995. - 118p.
2. Scenarijai// <http://www.rasyk.lt/kuriniai/139238.html>

Literatūrinė – muzikinė kompozicija

Tekstas	Remarka
Priedainis: <i>Mes – tyros ir švelnios svajonės, Ilgi vakarais parašyti laišukai. Mes – kupinos džiaugsmo idėjos, Gitaros stygoj įstrigę garsai.</i>	Scenoje – pusračiu stovi mergaitės, apsiėngusios šviesiais drabužiais (rausvos, žalsvos, melsvos, baltos palaidinukės ar suknelės, pasirišusios šviesias skareles ant kaklo). Jos lengvai į šonus linguoja, susikibusios rankomis. Tyliai aidi gitarų melodija.
Paulina: <i>Vai, pasakyki, šile, ką šiandakt sapnavai, Ką sapnavai, Kad ant pušų spyglių – kaip ant blakstienų - Lašai, lašai? Gal veltui sidabrinų mėnesienų Tu ko prašei? Gal iš pavasarinės laimės pravirkai, Tu pravirkai?.. (J. Degutytė „Auštant“)</i>	Į sceną įeina Paulina , apsižvalgo, atsisėda ant kėdės prie stalelio, paliečia pirštais įvairiaspalvius vokus ir pakėlus galvą svajoja, šypsosi.
Melita: Įsimylėjau, kai buvau šešerių. Jis, šviesiaplaukis ir mėlynakis, ėjo stipriai įsikibęs mamai į ranką (prisimerkia, šypsosi ir paskęsta prisiminimuose). Jis ėjo...	Įėjusi Melita prisėda šalia, paima už rankos draugę ir šypsodamasi sako:
Melita: Aš jį kiekvienais metais vis mačiau einantį – tokį išdidų, vėjas žaidė jo plaukuose, saulė užmigo	Iš scenos krašto išeina Deimantė , už rankos vedasi šviesiaplaukį berniuką (Roką). Praeina

<p>veido raudonyje. O jis ėjo. Kiekvienais metais vis aukštesnis, dar išdidesnis. Ir šypsojosi. Aišku, tiktai man. Dar ir šiandien laikiu, kada jis praeis gatve, čežindamas po kojomis nukritusius rudenio lapus ar lengvai nužingsniuos pavasariu iškvėpinta alėja. Jis eina mano prisiminimais, mano svajonėmis.</p>	<p>neskubėdama sceną ratu, mergaitės šokėjos linguoja ir tyliai dainuoja priedainį, aidint gitaros melodijai. Išnyksta užkulisiuose.</p>
<p>Paulina: Ar jis tau rašo laiškus? Na, žinai, tokius šiltus ir pilnus ilgesio... Man kažkada mylimasis rašė: <i>Vėl liepsnoja ramiai senos žvakės, Kambary viešpatuoja tyla. Gaila tik, kad šį vakarą gražų Jų liepsna tu grožiesi viena...</i> O aš vis skaičiau jo laiškus, liečiau popieriaus kampelį, kvėpavau tuo pavasariu, kurio jis pripylė pilnas saujas. Ir gėriau tą aromatą į save, o mano siela kvėpėjo žemuogėm...</p>	<p>Merginos nuoširdžiai kalbasi, palinkusios viena prie kitos. Kalba šypsodamosios. Paulina paima vieną voką ir skaito.</p>
<p>Melita: Ar laiškiniukas tau nešė tokius laiškus?</p>	<p>Melita paima nuo stalo kitą voką, apžiūri jį ir susidomėjusi klausia.</p>
<p>Paulina: Taip. Jis sulinkęs nuo didelio krepšio vis pėdino į mano laiptinę ir kelias minutes stovėdavo prie durų, paskui spausdavo skambučio mygtuką ir, kai tik aš pasirodydavau duryse, ištiesdavo man laišką. Stebėjo, kai jis tirpsta tarp mano pirštų, kai vis dažniau plaka širdis, ir tyliai šypsodamasis leisdavosi laiptais žemyn. O aš skaičiau laišką, kurio niekada taip ir negavau...</p>	<p>Paulina nudžiugusi panyra į prisiminimus, atsidususi šypsodamasi sako.</p>
<p>Melita: Kaip negavai? Laiškiniukas atnešė ir negavai?</p>	<p>Melita nustemba.</p>
<p>Paulina: Tai mano svajonių mylimasis rašė ir teberašo tuos laiškus. O aš svajosiu, kad laiškiniukas ateis prie mano durų, paskambins skambučiu ir įteiks man laišką.</p>	<p>Paulina dar giliau susimąsto. Atrodo, kad ji kažkur toli savo prisiminimuose braidytų. Ilgesingai sako.</p>
<p>Priedainis: <i>Mes – tyros ir švelnios svajonės, Ilgi vakarais parašyti laišukai. Mes – kupinos džiaugsmo idėjos Gitaros stygoj įstrigę garsai.</i></p>	<p>Mergaitės šokėjos dainuoja priedainį, aidint gitaros melodijai.</p>
<p>Melita: <i>Šilagėlę atnešei iš miško... Pilną taurę mėlyno spindėjimo, Su rasa dugne.</i> <i>...Gal save tu man čia palikai? Pilną šilo kvapo ir čiulbėjimo - Ir su ašara dugne...</i> (J. Degutytė „Šilagėlė“)</p>	<p>Melita išima iš voko apipieštais kraštais popieriaus lapą ir skaito.</p>
<p>Paulina: Atrodo, kad ranka rašyti laišukai šiandieną – didelė retenybė. Regis, senosios pašto dėžutės mūsų dienomis reikalingi tik sąskaitoms ir reklaminiams lankstinukams. Vienoje parduotuvėje radusi specifinių kanceliarinių prekių: senovinių raižytų plunksnų, rašalo, gražaus ir kvapnaus popieriaus laiškam, įstabių vokų, anstpaudų skyrelį, nustebau. Nors visi šie dalykėliai buvo išties gražūs ir mieli, pamaniau,</p>	<p>Paulina, žiūrėdama į Melitą, sako. Jos balse jaučiamas nusivylimas.</p>

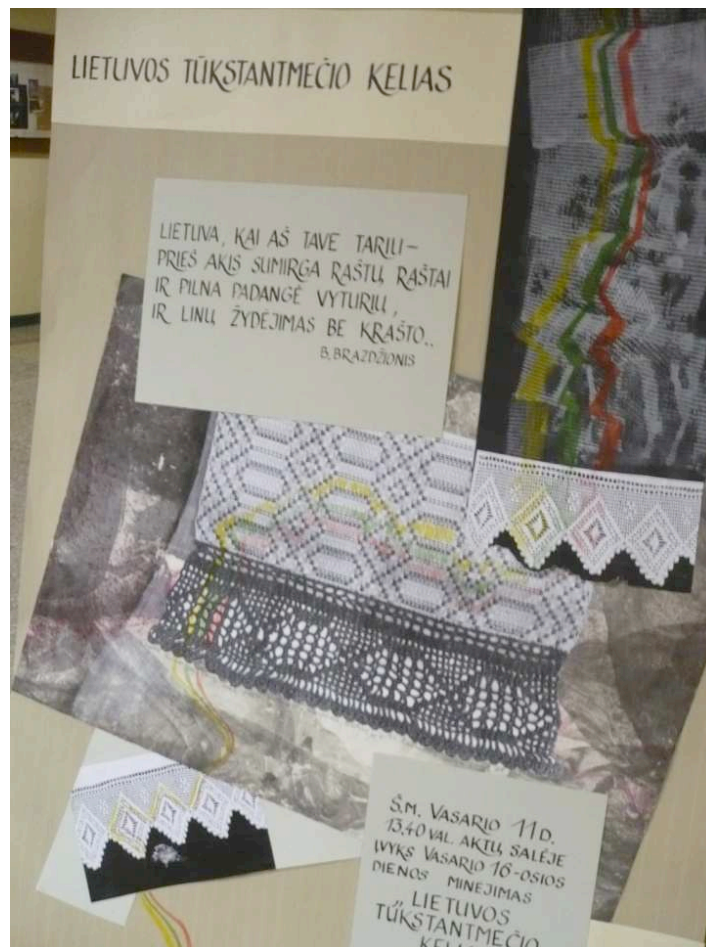
<p>kad pirkėjų jie turbūt ilgokai nesulauks, XXI amžiuje karaliauja elektroninis paštas, trumposios telefono žinutės, faksai. Žinoma, juk taip greičiau, pigiau paprasčiau.</p>	
<p>Eglė: Sykį savo pašto dėžutėje, kurioje iki tol rasdavau tik sąskaitas ir reklaminius lankstinukus, aptikau keistą voką su savo vardu ir pavarde. Atplėšusi pamačiau, kad tai laiškas nuo vaikystės draugo. Oi, kaip seniai jį mačiau... Keista, bet tas popieriaus gabaliukas mane nuoširdžiai nustebino, ne mažiau pradžiugino, be to, atvirlaiškį skaičiau dar ir dar kartą, kaskart vis įsivaizduodama, kaip mano bičiulis jautėsi, kai šį laiškutį rašė.</p>	<p>Įeina Eglė, prisėda šalia merginų ir kupinu emocijų balsu sako.</p>
<p>Melita: Ką jis tau parašė?</p>	<p>Susidomėjusi Melita palinksta prie Eglės.</p>
<p>Eglė: <i>Kur akys, kur žvilgsnis, Kur žodžiai šilti? Gal rudenio vėjai išdraikė? Tik vakar prieš aušrą Jie tau išstarti, Kodėl niekas jų nesulaikė?</i></p>	<p>Eglė atsikvepia, šypsosi ir labai nuoširdžiai ilgesingai deklamuoja. Atrodo, kad jos balsas plaukia kažkur iš labai toli.</p>
<p>Paulina: Kaip liūdna... Žinoma, ne dėl to, kad laiškas pilnas ilgesio, bet todėl, kad aš juos gaunu tik svajonėse. Ranka rašytas laiškas – tarsi rašiusiojo vizija, užrašytas mintis paverčianti betarpišku, kone gyvu bendravimu. Prisiminkite, kada paskutinį kartą laikėte rankoje tokį tikrą laišką? Seniai? Bet, manau, ir šiandien pamenate tą virpulį, ypač, jei rašė mylimas ir labai brangus žmogus. Toks laiškas, rodos, turi net savo aurą – juk jį rašydamas, žmogus išties buvo su jumis – savo mintimis ir jausmais. Jis įsivaizdavo, kaip nudžiugsite, gavę jo laišką. Kaip jį atplėšite, kaip išvysite, ką galvosite skaitydami.</p>	<p>Paulina liūdnai kalba.</p>
<p>Melita: <i>Skinsiu linksmą, šviečiantį vėdryną, Skinsiu liūdną, mėlynę varpelį, Baltąjį kraujažolės žvaigždyną...</i> <i>Dar pridėsiu tylią, vėsią mėtą. Kam paduoti šitą mažę puokštę, Kad manęs pamiršti negalėtų?</i> <i>...Aš pamesiu vidury to kelio... Tegu ras kas nors, paims kaip savo Ir vėdryną šviesų, ir varpelį...</i> (J. Degutytė „Lankoje“)</p>	<p>Melita atsistoja, prieina prie šokėjų, paskui – prie sėdinčių merginų ir švelniu balsu, šypsodamasi deklamuoja.</p>
<p>Paulina: Toks emociškai „pakrautas“ raštas turi kažką paslaptingo. Suvokiame, kad esame kažkam labai svarbūs ir reikalingi, juk toks laiškas – visada asmeninis, net intymus. Be to, jei elektroninio pašto dėžutėje laišakai dažnai tarsi ištirpsta kitų gausoje, ranka rašytas laiškas turi išliekamąją vertę. Norint dar sykį patirti praeities išgyvenimus, tereikės jį išimti ir dar sykį perskaityti! Prisiminkite, kiek įstabių knygų parašyta, remiantis laiškais, vėliau tapusiais istorijos,</p>	<p>Paulina atsistoja, laiko rankoje žalią voką, apžiūrinėja jį ir kalba.</p>

aistringos meilės, ilgesio, karo, išsiskyrimo, ištikimybės metraštininkais.	
Eglė: Mano močiutė kraičio dėžėje dar ir šiandien slepia senelio rašytus laiškus. Kai praveria voką, iš vieno jo pasklinda mėtų kvapas, kitas – prigirdytas pakalnučių, o trečias – vien rožių žiedlapiais iškvėpintas. Jau tie laišškai...	Eglė sėdi prie stalo, ranka ima vieną kitą voką ir ilgesingai kalba.
Priedainis: <i>Mes – tyros ir švelnios svajonės, Ilgi vakarais parašyti laišškai. Mes – kupinos džiaugsmo idėjos Gitaros stygoj įstrigę garsai.</i>	Mergaitės šokėjos dainuoja priedainį, aidint gitaros melodijai.
Melita: Kompiuterio spausdinamos raidės niekuomet neprilygs žmogaus ranka rašytoms raidėms. Elektroniniais veideliais reiškiamos emocijos nepasivys „tarp eilučių“ plevenančių jausmų...	Melita prisėda šalia Eglės, paima už rankos draugę ir švelniai sako.
Paulina: Aš kartais pagalvoju, ar gausiu kada nors iš savo svajonių vaikinų tokių laiškų? Nors vieną vienintelį? Išsisvajojau baltaplaukį berniuką kaip meilės idealą, gal išpiešiu svajonėse ir jo laišką?	Paulina irgi atsisėda šalia kitų merginų ir klausiamu tonu sako. Balse jaučiamas graudulys, jaunatviška melancholija.
Eglė: Manote, kad nemokėtumėte parašyti laiško popieriaus lape? O jūs pabandykite! Juk kūrybinės kančios ne tik malonios, bet ir daro stebuklus – jas būtinai įvertins tas, kas savo pašto dėžutėje, tarp margų reklamų ir „sausų“ sąskaitų aptiks neiprastą voką, skirtą tik jam.	Eglė emociškai pataria.
Milda: Aš šiandien parašysiu laišką savo mamai. Šiaip sau, kad ją nudžiuginčiau. Paprasčiausiai parašysiu, kad ją labai myliu.	Iš šokėjų grupės išeina Milda , nešdama rankoje išpuoštą raidę „L“, atsistoja prie stalelio, kur sėdi merginos, ir sako.
Laura: Aš parašysiu sesei, kad linkiu jai gerai išlaikyti egzaminą. Laiško pabaigoje priklijuosiu žibuoklę. Jos šlaituose jau pražydo...	Iš šokėjų grupės išeina Laura , nešdama rankoje išpuoštą raidę „A“, ir sako.
Ugnė: Aš parašysiu trumpą laišką pirmajai mokytojai. Gal ji labai laukia? Gal niekas nerašo? Tik padėkosiu už pirmą kartą mokykloje pamatytą jos šypseną...	Iš šokėjų grupės prieina Ugnė , nešdama rankoje išpuoštą raidę „I“ ir sako.
Akvilė: Sugalvojau... Šiandien parašysiu laišką savo didžiausiai svajonei. Prikvėpinsiu jį visą džiaugsmu, pripilsiu saulės spindulių ir išsiųsiu viso pasaulio vaikams, kurie laukia smagių žinių.	Iš šokėjų grupės prieina Akvilė , nešdama rankoje išpuoštą raidę „Š“ ir sako.
Kristina: Aš parašysiu laišką užmirštiems seneliams, kurie leidžia vienatvės valandas senelių namuose, šaltose gatvėse. Jų sugrubusios rankos sunkiai atplėš voką, bet jaučiu, kaip šypsena nušvis veidas, skaitant pavasario kupiną popieriaus lapą. Akys sudrėks, šiluma užpils krūtinę, o žemė juoksis visomis dainomis, pievose šėls drugeliai, smuikuos žiogai...	Iš šokėjų grupės prieina Kristina , nešdama rankoje išpuoštą raidę „K“, ir sako.

<p>Evelina: Viso pasaulio žmonės šiandien laukia laiškų.</p>	<p>Iš šokėjų grupės prieina Evelina, nešdama rankoje išpuoštą raidę „U“ ir sako.</p>
<p>Mergaitės: Laiškų. Priedainis: <i>Mes – tyros ir švelnios svajonės, Ilgai vakarais parašyti laiškai. Mes – kupinos džiaugsmo idėjos Gitaros stygoj įstrigę garsai.</i></p>	<p>Visos mergaitės kartu su Evelina sako: „Laiškų“. Priartėja prie pusračiu sustojusių mergaičių likusios šokėjos, atsistoja Paulina, Melita, Eglė, iš užkulisių ateina Deimantė su Roku, dainuoja priedainį. Aidi gitarų melodija.</p>

LIETUVOS TŪKSTANTMEČIO KELIAS VASARIO 16-OSIOS MINĖJIMAS

Lietuvių kalbos mokytojos: E.Bogatyriovienė, V.Rimkienė, I.Drašutytė
Istorijos mokytojos: V. Gulbinienė, I.Sirvydienė
Muzikos mokytoja T.Vozbutienė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – Vasario-16 – sios minėjimas

Renginio pavadinimas– „Lietuva – tūkstantmečio kelyje“

Paskirtis – Pri(si)minti Lietuvos valstybės iškiliausius istorinius įvykius.

Auditorija – 5-12 klasių mokiniai, mokytojai, Dainavos pilietinės bendruomenės „Dainava“ atstovai.

Dalyviai – skaitovai, metraštininkas, Mindaugas, Mažvydas, Vilentas, folklorinis ansamblis „Botagėlis“, kanklininkė.

Svečiai – Dainavos pilietinės bendruomenės „Dainava“ pirmininkė Daiva Valentaitė ir atstovai.

Laikas – 2009 02 11

Vieta – Kauno Juozo Urbšio vidurinės mokyklos aktų salė.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – aktų salės scenoje žvakių ratas, datos apšviečiamos žvakėmis, sakykla, rašomoji plunksna (paukščio), Mažvydo knyga.

Muzikinis apipavidalinimas – „Ragų“, kanklių muzika, varpo skambesys, Lietuvos himnas.

Atributika – Lietuvos valstybinė vėliava, mokyklos vėliava, lietuvių tautiniai rūbai

Techninės priemonės, įranga – scenos apšvietimas, garso įranga.

Renginio reklama, informavimo priemonės – skelbimai mokytojų kambaryje ir I a. fojė, asmeniniai pakvietimai, informacija mokyklos internetinėje svetainėje.

Naudota literatūra:

1. J.Marcinkevičius „Tai gražiai mane augino“
2. Ištrauka iš J.Marcinkevičiaus dramos – poemos „Mindaugas“
3. Ištrauka iš J.Marcinkevičiaus poemos „Mažvydas“
4. Ištrauka iš V.Mykoliaičio – Putino romano „Sukilėliai“
5. Ištrauka iš V.Kudirkos
6. Vasario – 16 – sios aktas (kopija)

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>1. <u>Skaitovė</u> Tai gražiai mane augino Laukas, pieva, kelias, upė, Tai gražiai už rankos vedė Vasaros diena ilga.</p> <p>Tai gražiai lingavo girios, Uogų ir gegučių pilnos, Tai gražiai saulutė leidos, Atilsėlį nešdama.</p> <p>Tai gražiai skambėjo žodžiai: Laukas, pieva, kelias, upė. Tai gražiai iš jų išaugo Vienas žodis: Lietuva.</p>	<p>Ant galinės scenos sienos - istorinės datos: 1009, 1253, 1547, 1863, 1889, 1918. Viduryje scenos dega žvakių ratas. Kairiajame scenos krašte sėdi kanklininkė. Grojant kanklių muzikai į sceną įeina vaikai liaudiškais drabužiais.</p>
<p>2. <u>Balsas:</u> 1009-ieji metai. <u>Skaitovas:</u> Lietuvos vardas pirmą kartą, rašytiniuose šaltiniuose, minimas 1009 m. Kvedlinburgo analuose. Rytų Vokietijos miesto Kvedlinburgo pilyje buvusiame moterų vienuolyne parašytas minėtasis tekstas apie šv. Brunono misiją. „1009 metais šventas Brunonas, kuris vadinamas Bonifacijus, arkivyskupas ir vienuolis, vienuoliktas savo atsivertimo metais, Rusios ir Lietuvos (Lituae) pasienyje, pagonių trenktas į galvą, su 18 saviškių vasario 23 d. nukeliavo į dangų“. Brunonas vyko į Baltų žemes, skelbti krikščionybės, tačiau kartu su</p>	<p>Kanklių muzika. 4 žvakes vaikai padeda po data 1009.</p>

<p>palydovais buvo suimtas (už vietinių įstatymų pažeidimą) ir 1009 metais kovo 9 d. (pagal kitus šaltinius – vasario 16 d.) nubaustas mirties bausme.</p>	
<p>3. <u>Balsas:</u> - 1253-ieji. <u>Mindaugas:</u> Kur metraštininkas? <u>Metraštininkas:</u> Aš čia valdove. <u>Mindaugas (Baltajam metraštininkui):</u> Tu tuos lapus, kuriuos liečiau išplėšti, Iš naujo parašyk... Ir dar pridėk, Kad Vismantą aš nužudžiau... Jo brolius Medžioklėje nudėjau...Nužudžiau Ligeikį, Višlį, Edivilą. Taip. Tašyk, rašyk, kad per vėlu nebūtų. Rašyk, Vyžeikį, Vilikailą, Bikšį Aš ištrėmiau iš Lietuvos...Judikį Aš palikau kovos lauke. Galėjau Išgelbėt jį, išnešti. Palikau. Rašyk, kad gimines ir artimuosius Aš priverčiau jėga paklusti man. Rašyk, kad aš...kad nemylėjau nieko... Tačiau pridėk, kad visa tai dariau Tiktai dėl Lietuvos... tik dėl Tėvynės... Ir būtinai pridėk, kad jai ir man Turbūt nebuvo kito...kito kelio... Kad aš buvau jos įrankis...kad aš Tik ją mylėjau...Lietuvą...Ją vieną... Galbūt mane supras...galbūt atleis... <u>Metraštininkas:</u> Visa tai įvyko, Dievui leidus, 1253- iais metais.</p>	<p>Kanklių muzika. Vaikai padeda 4 žvakes po data 1253. Įeina Mindaugas ir Metraštininkas.</p> <p>Mindaugas ir Metraštininkas išeina.</p>
<p>4. <u>Balsas:</u> 1547-ieji. <u>Vilentas:</u> Mielasis mano, tavo Katekizmas... Arba Giesmynas – pežiūrėjau visą – Titano darbas! <u>Mažvydas:</u> Ė, greičiau Sizifo... <u>Vilentas:</u> Tu žodį iškirtai – kaip akmenį! <u>Mažvydas:</u> Taip, taip – dabar tą akmenį į kalną Stumiu, ritu, keliu...o rankos silpsta. Paleisi – nugarmės. Jei tas akmuo, Kur, kaip sakai, iškirtom savo žodį, Į prarają nukris – tai mūsų darbas Ir mūsų gyvenimas neturi tikslo. Prasmės neturi. Kad jau raides išmokot pavadinti, Pradėsime skiemenuot, sąbalsines Pridėdami prie kiekvienos balsinės. Žiūrėkite į knygą ir kartokit Drauge su manimi. Mėginsime sudėti pirmą žodį. Klausykitės gerai...Širdim klausykit! Kai tarsit šitą žodį, tai ant lūpų Pajusite medaus ir kraujo skonį,</p>	<p>Skamba kanklių muzika. Du vaikai uždega 4 žvakes po data 1547. Įeina Mažvydas ir Vilentas.</p> <p>Vilentas išeina. Mažvydas kreipiasi į sėdinčius vaikus.</p>

<p>Išgirsit volungę prieš lietu šaukiant, Užuosit šieno ir liepynų kvapą, Regėsit baugų debesio šešėlį Per lauką bėgant...Taigi pamėginkim. (skiemenuoja vienas) „El-ie“ bus „Lie“, „tė-u“ bus „tu“, „vė-a“ bus „va“. Kartokite! Kartokit ir klausykit. Ar girdit jau? <u>Choras:</u> „El-ie“ tai „Lie“, „tė-u“, tai „tu“, „vė-a“ bus „va“... <u>Mažvydas:</u> Ar girdit? <u>Choras:</u> Lii-eeet-uvvv-aaa... <u>Mažvydas:</u> Visi kartu! Dar sykį!</p>	
<p>5. <u>Balsas:</u> 1863 – ieji. <u>Mokinys:</u> Anksti rytą Sierakauskas keturių batalionų priešakyje paliko Andrioniškio girią ir patraukė keliu į šiaurės vakarus Subačiaus link. Gražiai atrodė tas sukilėlių vaiskas. Guviai žingsniavo vyrai su pilkomis milinukėmis, susiveržę diržais, su juodomis kepurėmis ir saulės spinduliuose žvilgčiojančiais dalgiais. Pats Sierakauskas raitas ant juodbėrio žirgo vedė juos, be atodairos juo pasitikinčius, jam atsidavusius. Šalimais jojo dalgininkų instruktorius Povilas Vivulskis, adjutantas grovas Kosakovskis, štabo viršininkas Laskovskis, Labanauskas, kapelionas Pėža. Girdas apie lietuvišką vaiską ir čia tuojuo pasklido visoje apylinkėje. Žmonės, metę darbus, bėgo į pakele. Bažnytkaimiuose ir miesteliuose ėjo pasitikti lietuviško vaisko su kryžiais, vėliavomis ir giesmėmis. Tada Sierakauskas nusėsdavo nuo arklio, bučiuodavo kryžių ir prašydavo palaiminimo. Kapelionas Pėža skaitydavo sukilimo manifestą. Žmonės su ašaromis klausydavo atsisaukimo žodžių ir pažadų. Salų miestely vaikai bėrė Sierakauskai po kojų gėles, o Skapišky žmonės puolė ant kelių giedodami „Dievas – mūsų gelbėtojas ir tvirtybė“. Jauni vyrai būriais prašėsi į sukilėlių vaiską. Pakeliui, kur buvo galima, supirkinėjo dalgius ir perdirbinėjo į ginklus. Tas triumfalinis Sierakausko žygis per Aukštaitiją, tas egzaltuotas džiaugsmas matant ginkluotus savo sūnus, pasiryžusius guldyti galvas ne už ciesorių, bet už savo žemę ir laisvę, akivaizdžiai rodė, kokia juoda buvo tų žmonių butis ir koks didelis jų širdyse išsikerojo geresnio gyvenimo troškimas.</p>	<p>Kanklių muzika. Vaikai 4 žvakes uždega po data – 1863.</p> <p>Skaitovas išeina.</p>
<p>6. <u>Balsas:</u> 1889-iejai. <u>Skaitovas:</u> Ėmiau skubiai vartyti „Aušrą“ ir neprimenu jau visko, kas su manim paskui darėsi... Tik pamenu,</p>	<p>Skamba kanklės. Du vaikai uždega 4 žvakes po data 1889.</p>

<p>kad atsistočiau, nuleidau galvą, nedrįsdamas pakelti akių ant sienų mano kambarėlio... Rodos, girdėjau Lietuvos balsą, sykiu apkaltinantį, sykiu ir atleidžiantį: o tu, paklydėli, kur iki šiol buvai? Paskui pasidarė man taip graudu, kad apsikniaubęs ant stalo apsiverkiau. Gaila man buvo tų valandų, kurios nesugražintai išbrauktos buvo iš mano gyvenimo kaip lietuvio, ir gėda, kad taip ilgai buvau apgailėtiniu pagedėliu... Paskui pripildė mano krūtine ramį, smagi šiluma ir, rodos, naujos pajėgos pradėjo rasti... Rodos, užaugau išsyk, ir ta pasaulė jau man per ankšta... Pasijutau didis, galingas: pasijutau lietuvis esąs...</p>	<p>Skamba varpas</p>
<p>7. <u>Balsas:</u> 1918-ieji. <u>Skaitovai:</u> Lietuvos Taryba skelbia Lietuvos nepriklausomybę. Lietuvos Taryba savo posėdyje vasario m. 16 d. 1918 m. vienu balsu nutarė kreiptis: į Rusijos, Vokietijos ir kitų valstybių vyriausybes šiuo pareiškimu: Lietuvos Taryba, kaip vienintelė lietuvių tautos atstovybė, remdamos pripažintą tautų apsisprendimo teisę ir lietuvių Vilniaus konferencijos nutarimu rugsėjo mėn. 18-23 d. 1917 metais, skelbia atstatanti nepriklausomą, demokratiniiais pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine Vilniuje ir tą valstybę atskirianti nuo visų valstybinių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis. Drauge Lietuvos Taryba pareiškia, kad Lietuvos valstybės pamatus ir jos santykius su kitomis valstybėmis privalo galutinai nustatyti kiek galima greičiau sušauktas Steigiamasis Seimas, demokratiniu būdu visų jos gyventojų išrinktas</p>	<p>Tyliai groja kanklės. Piemenukai uždega 4 žvakes po data 1918.</p>
	<p>Skamba Lietuvos valstybės himnas.</p>

TŪKSTANTMEČIO KNYGA
ISTORINIS RENGINYS

Roma Čebakovienė, direktoriaus pavaduotoja ugdymui
Levutė Dambrauskienė, bibliotekos vedėja

Parengiamasis planas

Paskirtis – Lietuvos vardo tūkstantmečiui ir Knygos dienos paminėti

Dalyviai – pradinė klasių mokiniai, 7-10 metų amžiaus vaikai

Veikėjai – Šventės vedėjas, 3 skaitovai, 4 vedėjai, ansamblis, 4 inscenizacijos atlikėjai

Laikas – kovo mėnesio paskutinė savaitė

Vieta – aktų salė

Apipavidalinimas – salė papuošta mokinių rankų darbo Lietuvos vėliavėlėmis; scenos gilumoje pavaizduota giria (miškas)

Muzikinis apipavidalinimas – muzikiniai įrašai

Techninės priemonės – garso stiprintuvas, mikrofonas, fortepijonas, CD grotuvas

Literatūra:

1. V. Baltutienė. Šventės mažiems ir dideliems. K., 2005
2. S. Ged. Močiutės dainos. Vilnius, 1991
3. Įdomioji Lietuvos istorija. CD-ROM. V., 2004
4. V. Jonynienė. Mūsų pasaulis (3kl.)K.,2003
5. Švenčių scenarijai mokykloms. P., 2002
6. J. Vengalienė. Klasės vadovo knyga. K.,20

Literatūrinis - režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>Bibliotekos vedėja</p> <p>Mieli mokiniai, gerbiami mokyklos svečiai! Šiandien susirinkome į Knygos šventę, skirtą Lietuvos tūkstantmečiui paminėti. Jeigu jūs paklauskiau, ką jūs labiau mylite – knygą ar tėvynę – manau, atsakytumėte - Tėvynę. Tačiau aš noriu pasakyti, jog už tai, kad mūsų tėvynė yra laisva ir nepriklausoma, kad šiandien kalbame sava kalba, kad mūsų šalyje skamba lietuviškos dainos, mes turime būti dėkingi KNYGAI. Anot rašytojo J. Marcinkevičiaus, „niekas tiek nepasitaravo žmogui, niekas neiškėlė taip aukštai jo dvasios ir niekas taip nekentėjo kartu su žmogumi, kaip knyga“. Tad šiandien mes atversime Lietuvos Tūkstantmečio knygą: pagerbsime Lietuvos vardą, apžvelgsime Lietuvos istoriją.</p> <p>I skaitovas</p> <p>Perskaitėm mes Lietuvos istorijos margą knygą, Pribarstytą ašarų lyg rasų. Mes nupinsim tau gėlių vainiką Ir uždėsime ant gelsvų kasų.</p> <p>Tu šiandien esi tikra princesė, Tavo galvą puošia karūna. Ir gražesnės kitos mes niekur nesurasime- Širdyje tu mums – viena.</p> <p>Daina „Saulele motule“</p> <p>I vedėjas</p> <p>Labai labai seniai, kai tirpo ir slinko ledynai, vanduo išgraužė slėnius. Susidarė upės, ežerai. Susikūrė kalvos. Prieš vienuolika tūkstančių metų, atšilus orams, Lietuvos teritorijoje apsigyveno pirmieji žmonės. Tačiau Lietuvos dar nebuvo!</p> <p>II vedėjas</p> <p>Žmonės medžiojo, žvejojo, rinko uogas, grybus, šaknis, klajojo iš vienos vietos į kitą, vėliau - augino gyvulius, dirbo žemę. Dėvėjo kailius.</p> <p>III vedėjas</p> <p>Prisijaukino ugnį. Prisijaukino šunį. Akmeninius, kaulinius įrankius, ietis, ginklus keitė titnaginiais - tvirtesniais, patvaresniais. Čia gyveno klajokliai žmonės, bet Lietuvos dar nebuvo, niekas apie ją</p>	<p>Vėliavėlėmis papuošta mokyklos aktų salė. Prie scenos, tarp Vyčio ir Lietuvos vėliavos, atversta didelė, mokinių padaryta „Tūkstantmečio knyga“, iliustruota mokinių piešiniais, nuotraukomis, rašiniiais, legendomis apie Lietuvą, jos istoriją. Šventės vedėjai ir skaitovai pasipuošę tautiniais ir kunigaikščių drabužiais. Skambant muzikai mokyklos bendruomenė ir svečiai renkasi į salę.</p> <p>Per multimedia demonstruojami vaizdai apie pirmuosius mūsų krašto gyventojus.</p>

nekalbėjo ir niekas jos nežinojo.

IV vedėjas

Pamažu toje žemėje susikūrė baltų gentys. Tai mūsų tikrieji protėviai. O 1009 m. pirmą kartą RAŠYTINIUOSE šaltiniuose buvo paminėtas Lietuvos vardas.

II skaitovas

Graži tėvynė mano	Graži ji savo kloniais,
Nuo šimtmečių senų-	Giliaisiais ežerais-
Čia protėviai gyveno	Dainelės ten malonios
Ir aš čia gyvenu.	Suskamba vakarais.

Ten žydi melsvas linas,
Ten upės tarp kalvų.
Graži tėvynė mano
Nuo šimtmečių senų.

I vedėjas

Prieš tūkstantį metų pirmą kartą paminėtas Lietuvos vardas. Tačiau valstybės dar nebuvo.

Rimtas pavojus iškilo Lietuvos gentims, kai į ją ėmė kėsintis kalavijuočiai ir kryžiuočiai. Jie 1202 m. įkūrė Ordiną. Nuo tada prasidėjo lietuvių kovos už laisvę prieš pavergėjus. Jėgos būdavo nelygios. Lietuvių gentys nebuvo vieningos, nes neturėjo vieno valdovo.

II vedėjas

Tada išvalgesni genčių valdovai, kunigaikščiai, suprato, kad visoms lietuvių gentims reikia susijungti. Apie 1230 metus visos Lietuvos žemės ir valdžia pateko į vieno valdovo, kunigaikščio MINDAUGO rankas. Siekdamas apsaugoti Lietuvą nuo kryžiuočių, Mindaugas nusprendė apsikrikštyti. Lietuvoje ėmė plisti krikščionybė.

I vedėjas

Lietuvos kunigaikštis Mindaugas paprašė popiežiaus globos ir karaliaus vainiko. Popiežius sutiko ir Mindaugas buvo iškilmingai karūnuotas pirmuoju Lietuvos karaliumi.

III skaitovas

Esu valdovas ir darysiu viską,
Kas mano dievui Lietuvai – naudinga.
Kova su ordinu ir jo dievu
Suvienys Lietuvą, sujungs, sutelks ją.
O tai yra aukščiausias mano tikslas
Ir mano pareiga. Aš ją ir vykdau.
(J.Marcinkevičius. Mindaugas)

Daina „Aš pasėjau ažuolą“

Aš pasėjau ažuolą,
Žalioj girioj ažuolą.
Tegyvuoja, tegyvuoja Lietuva
Kaip tas girioj ažuolas.
Ir išdygo ažuolas,
Žalioj girioj ažuolas.
Tegyvuoja, tegyvuoja Lietuva
Kaip tas girioj ažuolas.

I vedėjas

Lietuva ypač sustiprėjo valdant didžiajam kunigaikščiui Gediminui ir jo palikuonims gediminaičiams.

II vedėjas

Kunigaikštis Gediminas gyveno Kernavėje – pirmojoje Lietuvos sostinėje. Jis mėgdavęs medžioti. Kartą bemedžiojant atrado labai gražų kalną, apsuptą ažuolynų ir lygumų.

III vedėjas

Gediminui taip patiko ši vieta, jog jis įkūrė Trakų miestą ir pats

Filmas apie Brunoną

Demonstruojami vaizdai apie Mindaugą.

Skaitovas, apsirengęs karaliaus drabužiais.

Dainuoja mokyklos ansamblis.

Po Žalgirio mūšio krašte įsiviešpatavo ramybė ir tvarka. Lietuva sutvirtėjo. Žemės driekėsi nuo Baltijos iki Juodosios jūros. Kunigaikščių rūmų dvariškiai gyveno turtingai ir prabangiai. Sakoma, kad Vytauto žmona, kunigaikštienė Ona, buvo laikoma puošniausia Rytų Europos moterimi.

II vedėjas

Vytauto laikais prie bažnyčių ir vienuolynų buvo pradėtos steigti mokyklos.

III vedėjas

Net 200 metų po Vytauto Lietuvoje klestėjo kultūra. Buvo statomos pilys, bažnyčios. Amatininkai varžėsi su geriausiais Europos meistrais.

IV vedėjas

1547 metais išspausdinta pirmoji lietuviška knyga - Martyno Mažvydo „Katekizmas“.

Vilniuje vienuoliai jėzuitai įkūrė pirmąją Rytų Europoje aukštąją mokyklą – Vilniaus universitetą, kuriame ir šiandien studijuoja Lietuvos ir užsienio jaunimas.

I vedėjas

O didžioji meilės istorija! Garsi ne tik Lietuvoje. Garsi Rytų Europoje. Lietuvos kunigaikštis ir Lenkijos karalaitis Žygimantas Augustas Vilniuje sutiko ir pamilo Barbarą Radvilaite.

II vedėjas

Jų vedyboms atkakliai priešinosi Lenkų didikai. Jie bijojo, kad Lietuva pernelyg aukštai neiškiltų. Žygimantui Augustui teko patirti daug nemalonumų ir parodyti didelį ryžtą, siekiant mylimą moterį padaryti teisėta didžiąja kunigaikštiene ir karaliene.

III vedėjas

Tačiau Barbora susirgo ir netrukus mirė, taip ir nepalikusi valdovui sūnaus. Jos paskutinis prašymas buvo palaidoti ją ne Krokuvoje, o mylimoje tėvynėje Lietuvoje. Žygimantas pėsčiomis iš Lenkijos mirusią Barbarą lydėjo į Lietuvą.

IV vedėjas

Šiandien jos palaikai ir karūna guli Vilniaus Katedros požemiuose.

I vedėjas

Su Žygimantu Augustu baigėsi garsi Gediminaičių dinastija. Lietuva jau buvo žinoma visoje Europoje.

Daina „Aš pasėjau ažuolą“.

Ir užaugo ažuolas
Žalioj girioj ažuolas.
Tegyvuoja, tegyvuoja Lietuva
Kaip tas girioj ažuolas.
Sulapojo ažuolas,
Žalioj girioj ažuolas.
Tegyvuoja, tegyvuoja Lietuva
Kaip tas girioj ažuolas.

I vedėjas

Kai Lietuva ir Lenkija tapo bendra valstybe, prasidėjo ginčai, svarstymai, pykčiai, nesutarimai. Priešai tuo netruko pasinaudoti.

II vedėjas

Lietuvoje prasidėjo carinės Rusijos okupacijos metai, o Mažąją Lietuvą, Klaipėdos kraštą, engė vokiečiai.

III vedėjas

Net 120 metų Lietuva supančiota ir surištomis rankomis stovėjo ties išnykimo riba. Net 40 metų buvo uždrausta lietuviška spauda, lietuviškas žodis, lietuviška knyga.

IV vedėjas

Atsirado drąsių žmonių, kurie ragino sukilti ir kovoti už Lietuvos nepriklausomybę.

Demonstruojami vaizdai apie Žygimantą ir Barbarą.

Dainuoja mokyklos ansamblis.

<p>Tai Jonas Basanavičius, Vincas Kudirka, Simonas Daukantas, Motiejus Valančius ir daugelis kitų šviesuolių.</p> <p>I vedėjas Atėjo Knygnešių gadynė.</p> <p>IV skaitovas Šis eilėraštis tau, knygnešy, Kurs knygelę nešei ir neši, Nebijai nei nakties, nei tamsos – Tavo siela pavojų nebos... Kas be jos būtum tu ir tauta? Kas be knygos teisybė šventa? Kiek kelelių kelių praėjai, Kol pas mus su knyga atėjai... Aš dėkoju tau, knygnešy, Kad knygelę nešei ir neši, Kad lietuvišką žodį myli Ir su juo tu per žemę eini. (G. Dambrauskaitė. Tau, knygnešy.)</p> <p>II vedėjas Knygnešių ir Tėvynę mylinčių žmonių dėka Lietuva išliko, išgyveno ir 1918 metais vasario 16 d. Vilniuje paskelbiama, kad Lietuva buvo, yra ir bus LAISVA NEPRIKLAUSOMA VALSTYBĖ.</p> <p>Daina „Aš pasėjau ažuolą“ Pilnas gilių ažuolas Žalioj girioj ažuolas. Tegyvuoja, tegyvuoja Lietuva Kaip tas girioj ažuolas. Dangų remia ažuolas, Žalioj girioj ažuolas. Tegyvuoja, tegyvuoja Lietuva Kaip tas girioj ažuolas.</p> <p>I vedėjas Neilgai džiaugėsi Lietuvių tauta laisve. 1939 m. įvyko Stalino ir Hitlerio sandėris. Pasirašyti slaptieji protokolai. Nutarta Lietuvą pasidalinti. Įvedama okupantų kariuomenė. Prasideda trėmimai į Sibirą.</p> <p>IV skaitovas O Lietuva, kiek daug kančių pakėlei, Kai tavo žmones vežė, trėmė. Juos kišo po ledu, marino. Kiek daug žmonių iššaudė, nukankino. Kiek Sibire lietuvių šalo, mirė, Kas pasakys kiek liko jų tuos tyruos. Kiek iškentėjo mano Lietuva Ir liko, liko ji gyva. (R. Bujanauskienė. Lietuvos kančia.)</p> <p>Daina „Oi neverk motušėle“ (Maironis).</p> <p>II vedėjas Po 50 metų, 1990 m. kovo 11 d., Lietuva atkuria NEPRIKLAUSOMYBĘ. Vėl mūsų maža graži tauta laisva ir nepriklausoma! Džiaugsmas....</p> <p>III vedėjas ir kančia...</p> <p>VI skaitovas Baisi atėjo sausio tryliktoji, Naktis ta Vilniuj kruvinoji... Prieš tankus stoji žmonės, gynė Tave, o mano Lietuva tėvyne.</p> <p>IV vedantysis.</p>	<p>Rodomas filmas apie Knygnešius (5 min.).</p> <p>Dainuoja mokyklos ansamblis.</p> <p>Demonstruojami vaizdai apie Sąjūdį.</p>
--	--

<p>Ir apgynė... tėveliai apgynė garsių protėvių kraštą, Lietuvos ir mūsų laisvę.</p> <p>Daina „Aš pasėjau ąžuolą“. Šventas medis ąžuolas, Žalioj girioj ąžuolas. Tegyvuoja, tegyvuoja Lietuva Kaip tas girioj ąžuolas.</p> <p>I skaitovas Perskaitėm mes apie Lietuvą pasakų, legendų, padavimų knygą. Džiaugsmo ir pasididžiavimo pribarstėm lyg rasų. Mes nupinsim tau ąžuolo vainiką Ir uždėsime ant tvirtų pečių.</p> <p>Bibliotekos vedėja Šiandien mes esame laisvi ir tuo didžiuojamės. Šiandien mes skaitome ne tik A. Lindgren, H.K. Anderseno, Š. Pero vaikų knygeles. Šiandien mes skaitome lietuvių rašytojų lietuviškas vaikų knygas ir tuo labai džiaugiamės.</p>	<p>Dainuoja visi šventės dalyviai.</p> <p>Skamba liaudies dainų melodijos.</p>
---	--

LIETUVOS VALSTYBINIŲ ŠVENČIŲ SCENARIJAI

LIETUVOS VALSTYBINĖS ŠVENTĖS
TĚSTINIS PROJEKTAS,
VYKDOMAS PRADINIO UGDYMO PEDAGOGŲ

I
LIETUVOS ISTORIJA NUO ŽILOS SENOVĖS
IKI MŪSŲ DIENŲ
VAIDINIMAS, SKIRTAS LIETUVOS NĖPRIKLAUSOMYBĖS
ATKŪRIMO DIENAI PAMINĖTI

Erika Gylienė, pradinių klasių mokytoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – vaidinimas.

Renginio pavadinimas – „Lietuvos istorija nuo žilos senovės iki mūsų dienų“.

Paskirtis – skirtas Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dienai paminėti.

Auditorija, amžiaus grupė – 6 – 11 metų vaikai, jų tėvai, pedagogai.

Dalyviai, veikėjai – 9 metų mokiniai.

Laikas – kovo 9 d.

Vieta – mokyklos aktų salė.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – Koridoriuje ant sienos pradinių klasių mokinių dailės ir technologijų darbų kompozicija „Lietuvos istorija nuo žilos senovės iki mūsų dienų“ (1-okų sukurtos viduramžių pilių ir karūnų kompozicijos; 2-okų darbai apie akmens amžių: pirmųjų žmonių, mamutų medžioklė; 4-okų nupiešti renesanso epochos mokslo atradimai, įvairios mašinos, pakeitusios rankų darbą). Trečiųjų sukurti tautiniais drabužiais vilkintys lietuvaičiai „keliauja“ per visas epochas, „nuveda“ į salę ir puošia scenos galinę užuolaidą. [žr. priedas, 1 pav.] Scenos gilumoje pakabinti Lietuvos vėliavos spalvų audeklai, jų galai pakelti į šoną ir pritvirtinti.

Muzikinis apipavidalinimas – naudojami CD diskai: „Kenny G Best collection“, „Play collection. Instrumental“, „The Sound Of The Mountains“, „Ger gitarren-sound von blonker“; dainuojama grupės „Vairas“ daina „Gimiau pačiu laiku“.

Atributika:

1. I dalies veikėjai apsirengę pirmųjų žmonių žmonėmis, kailiais, oda, turi kuokas, akmenis, ietis, kirtiklius, pintines;
2. II dalies viduramžių personažai: ponai (kilmingi drabužiai); fakyrai (ant lazdelių pritvirtintos popieriaus juostelės - ugnis); žonglieriai (spalvingi drabužiai, daiktai žongliravimui); damos (kilmingos suknelės, vėduklės, galvos, kaklo papuošalai); riteriai (šarvai, šalmai, kardai, skydai); karalius (apsiaustas, karūna, skeptras, valdžios obuolys); valstiečiai (drobiniai rūbai, naginės, pintinės, dirbtinės gėlės, vėliavos, mediniai šaukštai ir dubuo, ugniakuras, ašotės, puodelis, pastatai su vitražais).
3. III dalies, renesanso epochos personažų apranga (pūstos beretės, apsiaustai, pūstos suknelės, papuošalai). Kitų personažų kaukės ir atributai: bulvės, pomidoras, kukurūzai, kakavos pupelės kaukės, laivas, mėlynas audeklas, virdulys, didelis šaukštas, gaublys, molbertai, dideli teptukai, žiūronas.

Techninės priemonės – multimedija, mikrofonas, CD grotuvas.

Renginio reklama, informavimo priemonės – didelis kvietimas mokyklos koridoriuje, asmeniniai kvietimai administracijos atstovams, pedagogams, tėveliams, informacija apie renginį mokyklos internetiniame puslapyje.

Vaidinimo medžiaga – Power Point programa parengta vaidinimo metu šalia scenos stovintį dideliame ekrane rodoma informacija (nuotraukos, piešiniai, komentarai, grafiniai vaizdai) apie kiekvieną epochą.

Kita informacija – pilietinio ugdymo renginiai organizuojami rotaciniu principu – vaidinimą kūrė ir mokinius parengė 3-čių mokytojos: Erika Gylienė, Stasė Didžgalvienė, Genė Jonikienė.

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
Įžanga	
Mokytoja Sveiki, visi, Jūs čia į šventę susirinkot? Kovo 11 – labai svarbi data, Bet dingio Lietuvos vėliava, O be jos švęsti – nevalia.	Scenos užuolaidos užtrauktos. Pasigirsta muzika. Įeina nusiminusi mokytoja su mikrofonu rankoje ir liūdnai sako.
Vedėjai Mokytoja, neskubėkit, Kiek čia pagalbininkų pažiūrėkit. Mes visi keliausim Lietuvos istorijos keliu Ir tikrai surasim vėliavą – tikiu.	Prie mokytojos prieina mokiniai (vedėjai) ir paėmę iš jos mikrofoną ryžtingai sako, rodydami ranką į salę.
I dalis. Akmens amžius. [žr. priedas, 3 pav.]	
Vedėjai	Pasigirsta laukinių šūksniai, įvairiausi garsai:

<p>Žmonijos jaunystė truko Keletą milijonų metų. Jos žingsniai reikšmingi buvo, Bet ją tebegaubia daug paslapčių: Atsiskyre nuo pasaulio gyvūnų, Išmoko įrankiais naudotis, Ir žmonės tapo puikiais medžiotojais. Susidraugavę jie su ugnimi Šaltį įveikė Ir apsigyveno pasaulyje visame Ir šioje vietoje, Kur esame dabar mes – Lietuvoje Tikėjimas seniausias atsirado – Gamtos, Vadinamos Didžiąja motina garbinimas.</p> <p><u>Pirmykštis žmogus</u> Štai paėmiau aš titnagą Ir akmenį ugnies – pirita. Skeliu taip stipriai, Kad kibirkštys tik žyra į šalis. Žiūrėkite – jau ima rūkt plona gijelė dūmų... O kibirkščių lietuje Ji vis didėja ir didėja. Dar reik palenkti galvą Ir pūsti palengva.</p> <p><u>Vedėjai</u> Štai plykstelė liepsna šviesi, karšta. Ir žmonių tuntas šėlsta.</p> <p>Ugnis – tai šiluma, šviesa- Kaip saulė antra – Tegu per amžius jus lydi ir saugo Geltona vėliavos spalva.</p>	<p>trepsėjimas, brūžavimas... Per salę atbėga pirmykščiai žmonės. Jie šūkčioja, vaidina, kad vejasi medžiojamą žvėrį. Pribėgę atidengia scenos uždangą ir nubėga į užkulsius. Pasigirsta muzika, ji garsėja. Scenoje – pirmykščių žmonių bendruomenė: mergaitės didelėmis adatomis siuva kailius, odą, berniukai krauna akmenų krūva (laužą), išdidžiai vaikšto po sceną ir visus stebi berniukas su lazda. Muzika nutyla, vedėjai pasakoja apie Akmens amžių. Iš scenos gilumos su laimikiu grįžta medžiotojai. Visi džiaugsmingai pasitinka iš medžioklės grįžusius vyrus.</p> <p>Vienas berniukas daužo akmenį į akmenį, vaidina, kad skelia ugnį ir kalba. Pučia ir kiti pirmykščiai žmonės. Pasigirsta muzika – „išsižiebė“ ugnis ir visi šokinėja iš džiaugsmo, kad išsižiebė ugnis, šoka aplink laužą. Muzika nutyla.</p> <p>Pasakę žodžius vedėjai nueina į salės gilumą ir nuleidžia geltonąjį audeklą – pirmąją vėliavos spalvą.</p> <p>Pirmykščiai žmonės susirenka visus savo daiktus, nulipa nuo scenos.</p>
<p>II dalis. Viduramžiai. [žr. priedas, 4 pav.]</p>	<p>Akmens amžiui keičiantis į viduramžius visi dainuoja dainą „Gimiau pačiu laiku“.</p>
<p><u>Vedėjai</u> Viduramžiai – tai metų visas tūkstantis Juos ne tik Lietuva, bet visa Europa Su kryžiaus ženkle pražygiavo.</p> <p>Žmonės kėlė ir gulė su Dievo vardu. Stengėsi taip gyventi, Kad aukščiausiam nenusižengtų, O atėjus mirčiai Rojaus vartai kiekvienam atsivertų.</p> <p>Tačiau žiūrėdami tik į dangaus karalystę, Pamiršo viduramžių žmonės, Kad jie žemėj gyvena.</p> <p>Niekas mokslu nesidomėjo, Į naujoves ir išradimus nepatikliai žiūrėjo, Taikėsi su ligomis, badu, skurdu...</p> <p>Lietuvoje gyveno nedaug žmonių, Todėl ir nebuvo didelių kaimų - Dažniausiai apie dešimt sodybų. Valstiečiai viską stengiasi padaryti patys –</p>	<p>Vedėjams sakant žodžius, scenoje viduramžių turgaus vaizdas: išdidžiai vaikštinėja damos, joms lenkiasi riteriai, fakyrai žaidžia su „ugnimi“, žonglieriai žongliruoja su daiktais, visi jiems ploja, šūkčioja, valstietės prekiauja – siūlo obuolius, gėles.</p> <p>Minia išsiskirsto. Scenoje lieka tik valstiečiai. Jie dirba. Vedėjai pasakoja apie būsto statymą. Valstiečiai stato namą – imituoja, kad kelia rąstą, neša jį, užkelia, kala. Moteris vaikšto, pasilenkia – renka žoleles, neša ir deda į puodą. Valstiečiai pastato vidury pirkios ugniakurą,</p>

<p>Štai pirkią stato iš rąstų paprastų, Šalia miškelyje rastų. Jei medienos trūksta, sienas supina iš žabų Ir apkrečia lietuvišku moliu. Namo stogas – iš skiedrų, nendrių ar šiaudų.</p> <p>Būsto vidury – Ugniakuras iš akmenų- Tik dūmų pilna, nes kamino nėra, Reikia prakirsti skylę stoge, Arba atvert plačiau duris Ir dūmai greit išsisklaidys...</p> <p>Valstietė Valgyt...</p> <p>Vedėjai Kaip matot valgo - visa valstiečių šeima Ant stalo daug indų nėra. Iš bendro dubens molinio, Kabina košę kvietinę Su šaukštais mediniais...</p> <p>Tuo laiku buvo baudžiava – Tai darbas pono dvare ir laukuose. Dar ponui mišką kirsti valstiečiai privalėjo, Priskaldyt malkų, Tiest, taisyt kelius, Vaišinti poną ir jo tarnus...</p> <p>Štai valstietės muša sviestą, Bet šeima šio gardėsio negaus – Sviestą tik ponas ragaus.</p> <p>Viduramžiais Europoje žmonės buvo labai religiniai. Karaliai, didikai aukojo bažnyčioms Žemes ir turtus. Už valstybę galingesnė bažnyčia tapo.</p> <p>Šimtus metų vienuoliai vieninteliai Skaityt ir rašyti mokėjo.</p> <p>Štai vienuolis palinkęs Su paukščio plunksna ant pergamento Rankraštį perrašinėja. Vienuolynai – svarbiausi to meto Žinių saugojimo, kultūros bei meno židiniai. O mokyklos taip pat tik vienuolių rankose.</p> <p>Vienuoliai Mes, vienuoliai - pranciškonai ir dominikonai Įkūrėme pirmąsias mokyklas. Prie Vilniaus Katedros ir Varniuose. Čia buvo dvasininkai ruošiami. O mokslą pradinį teikė parapijinės bei mokyklos prie dvarų. Žinomiausios –</p>	<p>užkelia didelį puodą. Valstietė maišo su didžiuliu šaukštu, ragauja. Visi pradeda vaidinti, kad springsta, kosti, kad trokšta nuo dūmų ir užsiėmę už burnų išbėga iš pirkios. Kvepia gryno oro, padaužydami sau į krūtinę...</p> <p>Moteris, kuri virė maistą išeina į priekį, su šaukštu daužo dubens dugną ir kviečia šeimyną valgyti, paeina į vieną pusę, tada į kitą.</p> <p>Valstiečiai suleikia į trobą, susėda aplink dubenį, srebia, kabina maistą, vaidina, kad valgo. Vienas bando greičiau srėbti, tai šeimninkas jam kerta į kaktą šaukštu, kad valgytų pagal eilę.</p> <p>Valstiečių šeimos berniukai susirenka visus daiktus ir išeina. Mergaitės atsisėda ant scenos krašto ir vaidina, kad muša sviestą. Scenos gilumoje pasirodo 2 ponai. Jei eina išdidžiai, šnekučiuojasi. Iš kitos pusės pasirodo valstiečiai. Pamatę ponus lenkiasi jiems, pila gėrimo, vaišina. Ponai nepatenkinti, grūmoja, vienas išsitraukia botagą, užsimoja, valstiečiai išbėga.</p> <p>Ponai prieina prie valstiečių, mušančių sviestą. Jos pradeda lankstyti ponams, atiduoda savo sviestą. Valstietės ir ponai nueina.</p> <p>Į sceną išeina vienuoliai. Jie rankoje laiko didelę plunksną, atsiverčia didelę knygą ir vaidina, kad rašo.</p> <p>Scenoje kaip mokiniai po du susirikuoja viduramžių mokiniai.</p> <p>Vienuoliai vaikšto prieš mokinius, pamokomai taria žodžius.</p>
---	--

<p>Tai Kauno ir Trakų.</p> <p>Pirmiausia pasimelsime visi ne lietuvių, lotynų kalba, nes tik ji Dievui suprantama.</p> <p>Čia mokysimės įvairių menų – gramatikos, retorikos ir dialektikos, geometrijos ir aritmetikos. Susipažinsime su astronomijos bei muzikos garsų paslaptimi.</p> <p><u>Vedėjai</u> Didžiausia vertybė buvo žemė. Tad valdė tie, Kas jos daugiausia turėjo.</p> <p>Karalius - pats didžiausias žemvaldys. Jo simboliai trys – Karūna, skeptras ir valdžios obuolys.</p> <p><u>Riteriai</u> Mes esame žmonės kilmingi, Bajorais mus vadino Lietuvoje, O riteriais kilniais vakarų Europoje.</p> <p>Aš vertas mažiausiai vyrų 10-ies, O treniruojusi nuo pat vaikystės.</p> <p>Riteriai mokosi ne tik kautis, jodinėti, Bet kiekvienam įsakymui paklusti Ir kitiems įsakinėti.</p> <p><u>Šauklys</u> Dėmesio, dėmesio, dėmesio! Skelbiamas riterių turnyras!</p> <p>Kai kiekvienas turnyro dalyvis Sulaužys po ietis penkias, Princas nugalėtoją paskelbs. Ir lieps jam įteikti prizą – Neregėto grožio, neprilygstamo stiprumo žirgą. Be šios dovanos, Nugalėtojui ypatinga garbė – Išrinkti meilės ir grožio karalienę.</p>	<p>Visi kartu su vienuoliu persižegnoja.</p> <p>Pasakę žodžius vienuoliai pradeda giedoti religinę giesmę, visi prie jų prisijungia ir pamažu tolsta į scenos gilumą.</p> <p>Scenoje pasirodo damos. Jos eidamos šnekučiuojasi, juokiasi. Joms iš paskos eina tarnaitės – laiko suknelę. Viena dama numeta vėduoklę, tarnaitė pakelia, nusilenkdama paduoda damai. Skamba iškilminga muzika. Visi prasiskiria į šonus. Iš lėto per sceną eina karalius – vienoje rankoje laiko skeptrą, kitoje – valdžios obuolį. Visi jam lenkiasi – ir ponai, ir damos, ir valstiečiai.</p> <p>Karalius lėtai nulipa nuo scenos ir eina per salę kartais sustodama ir nužvelgdamas visus išdidžiu žvilgsniu.</p> <p>Scenoje į priekį išžygiuoja riteriai. Visi kartu sako žodžius.</p> <p>Vienas riteris iškelia kardą į viršų ir išdidžiai, pasitikinčiu balsu, taria žodžius.</p> <p>Kitas riteris taip pat ištiesia kardą. Sako žodžius, iškelia kardą į viršų, priglaudžia prie krūtinės, tada atsiklaupia ir nuleidžia galvą.</p> <p>Į priekį išbėga šauklys su ritiniu rankoje. Kviečia visus į riterių turnyrą. Į sceną subėga ir valstiečiai, ir ponai, ir damos, sustoja puslankiu. Merginos turi rankose gėlių, virš minios iškilę vėliavos.</p> <p>Šauklys išvynioja ritinį ir paskelbia riterių turnyrą, perskaito taisykles.</p> <p>Skambant muzikai vyksta riterių kova. Jiems atlikus veiksmą, minia šėlsta, ploja, mojuoja vėliavomis.</p> <p>Vienas riteris nukrinta, merginos meta gėles, ploja. Laimėjęs riteris eina pro minią sustoja prie gražiausios merginos, atsiklaupia ir nuleidžia galvą. Ji uždeda nugalėtojui vainiką. Skamba muzika, riteris kviečia šokiui damą, šoka</p>
---	---

<p><u>Dama</u> Riteriai moka ne tik kovos menų, Bet laikosi kilnaus elgesio taisyklių.</p> <p><u>Riteriai</u> Ypač garbingai su damomis elgiamės.... Turim savigarbos Ir priešus gerbiame.</p> <p><u>Vedėjai</u> Štai pažvelkite – paraudusi nuo kraujo, Bet spinduliuojanti lietuvių riterių garbe – Raudonoji vėliavos spalva...</p>	<p>visi – ir valstiečiai, ir damos, ir ponai.</p> <p>Muzika nutyla, dama su riteriu išeina į priekį ir taria žodžius.</p> <p>Prie šios poros prieina nugalėtasis riteris. Abu riteriai suklaupia iš abiejų damos pusių ir kartu sako žodžius.</p> <p>Vedėjai sako žodžius, o riteriai nueina į scenos gilumą ir nuleidžia raudonos spalvos audeklą.</p>
<p>III dalis Renesansas. [žr. priedas, 5 pav.]</p>	<p>Viduramžiams keičiantis į Renesansą, visi dainuoja daina „Gimiau pačiu laiku“.</p>
<p><u>Vedėjai</u> Renesansas – atgimimo laikas Neilgas, bet labai pažangus. Aklą religiją pakeičia mokslas, Įdarbina žmogus mašinas, Ir susibūrę į tautas Už laisvę ir teises savas kovoja...</p> <p>Štai Kristupas Kolumbas. Jis keliavo per jūras, vandenynus Ir atrado Amerikos žemyną. Prasidėjo žmonių migracija ir sąveika kultūrų Tai tęsiasi iki šių dienų. O lietuviams šiuo metu Ypač madinga ir aktualu – Išvykti padirbėt nors mėnesiui Iš Lietuvos svetur.</p> <p><u>Kolumbas</u> Iš naujojo pasaulio grįžtu Ir parvežu jums dovanų.</p> <p><u>Bulvė</u> Aš bulvė, atkeliavus iš Amerikos esu. Pradžioje mane kaip gėlę Europiečiai augino, Bet su laiku Aš tapau kasdieniu, Tradiciniu lietuvių maistu.</p> <p><u>Pomidoras</u> Mane nuodu palaikė, Kai į Europą patekau. Bet dabar viena svarbiausių daržovių Save laikau.</p> <p><u>Kukurūzai</u> Be kukurūzų Amerikos indėnai Nė dienos neišsivaizduoja, Kai atvykom į Europą – Buvom didelė keistenybė, O dabar dažnam lietuviui</p>	<p>Dainuodami sueina renesanso veikėjai ir nueina į užkulsius. Vedėjai pasakoja apie Renesansą. Scenos priekyje atsistoja du vaikai su mėlynu audiniu ir judina jį (banguoja). Scenos gilumoje „atplaukia“ Kolumbas. Jis gabena bulvę, pomidorą, kukurūzą, kakavos pupelę.</p> <p>Kolumbas išlaipina pomidorą.</p> <p>Kolumbas išlaipina kukurūzą.</p> <p>Kolumbas išlaipina kakavos pupelę.</p> <p>Kolumbas išplaukia.</p>

<p>Esam tiesiog būtinybė.</p> <p><u>Kakavos pupelė</u> Ar mėgstate kakavą, šokoladą? Aš – kakavos pupelė. Be manęs – nė vieno Šokoladinio saldainio Nebūtumėt ragavę.</p> <p><u>Vedėjai</u> Mokslininkams daugybė klausimų rūpėjo - Kokia gi visatoje Žemės vieta?</p> <p>Lenkų kunigas Kopernikas tik spėjo, Bet įrodyti negalėjo, Kad ne žemė, o Saulė visatos centras yra.</p> <p>Italas Galileo Galilėjus Iš žiūronų teleskopą sukonstravo. Atidžiai žvaigždes stebėjo Ir apie pasaulį Daug naujų dalykų suprato.</p> <p><u>Galilėjus</u> Jergutėliau. Kiek naujų žvaigždžių matau. Ir štai – aš supratau – Kad žemė apie Saulę sukasi. Bet kodėl? Tai dar vienas klausukas. O mėnulis ne šviesulys – Jis – su krateriais, kalnais – Visai kaip žemės kamuolys.</p> <p><u>Vedėjai</u> Štai auga obelis O po ja – Niutonas Izaokas, Anglų mokslininkas išžymus. Jis atrado dėsnius labai svarbius.</p> <p><u>Niutonas</u> Supratau, Kad obuolys ne dangun skrenda, O žemyn krenta, Nes veikia jį žemės trauka... Nes veikia jį žemės trauka...</p> <p><u>Tetulė</u> Džeimsai, aš gyvenime Didesnio tinginio už tave nemačiau. Paimk knygą Ar susiraski kitą, Naudingą užsiėmimą... Štai jau visa valanda, Kai tu žaidi su verdančia arbata. Keli dangteli, dedi lėkštelę, šaukštą Ir vis klausai – Kaip šnypščia kylantys garai...</p>	<p>Per sceną eina Galilėjus su žiūronu rankoje ir Kopernikas su gaubliu rankoje.</p> <p>Kopernikas atsisėda ant scenos krašto, suka gaublį.</p> <p>Galilėjus vaikštinėja po sceną ir stebi žvaigždes.</p> <p>Galilėjus ir Kopernikas išeina.</p> <p>Ateina dvi mergaitės. Jos sustoja nugaromis ir vaidina obelį. Rankose laiko obuolius. Įbėga Niutonas ir atsisėda po obelimi.</p> <p>Mergaitės numeta vieną obuolį, kitą...</p> <p>Niutonas pašoka, surenka obuolius ir sušunka.</p> <p>Kartodamas paskutinę eilutę pasišokinėdamas išeina.</p> <p>Pasirodo Vatas su virduliu rankoje. Jis tai uždengia piltuvėlį šaukštu, tai atidengia – žaidžia su garais. Iš paskos į sceną įbėga tetulė ir bara sūnėną, vis susiimdama už galvos.</p>
--	--

<p>Gerai, kad škotas Džeimsas Vatas Į tetulės priekaištus nereagavo, Vis tyrinėjo jis garus Ir garo variklį išrado. Taip atsirado garo mašina – Ir garlaisvis, ir garvežys.</p> <p><u>Vedėjai</u> Šiuo laikotarpiu smarkiai pakito ir tapyba. Dailininkai išmoko perteikti perspektyvą. Žmonės tapytojams ir skulptoriams pozavo, Tad jie tikroviškiau viską vaizdavo. Da Vinči - italų genijus garsus Paliko visam pasauliui dvasinius turtus. Kupini rimties ir maldingumo Mums Mikelandželo darbai kalbės, Apie žmogaus stiprybę ir silpnumą Rafaelio menas švies.</p> <p>Vokietis Johanas Gutenbergas Išrado naują spausdinimo būdą. Jis sugalvojo surenkamas raides – literas. Jas liejo iš švino į formas specialias, Žodžius surinkdavo, dažais patepdavo Ir atspaudus darydavo. Tada išdžiūti pakabindavo.</p> <p>Ir Lietuva neatsiliko čia: Martyno Mažvydo valia Pirma nedidelė knyga Sau praskiskynė į lietuvių širdis kelią.</p> <p>Renesanso atradimai – Tai mums uždegta žalia šviesa, Kad pasaulį reikia protu suvokti.</p> <p>Pasaulis tapo jaukesnis ir šviesus – Ir atgimė jame stiprus ir tikintis gyvenimu žmogus. Iš Renesanso atkeliavo – minties ir laisvės galia, Štai žalia vėliavos spalva – naujų laikų pradžia.</p>	<p>Vatas išklausė tetulę, linguoja galvą. Tetulė burbėdama, mojuodama rankomis išeina. Vatas vėl žaidžia su garais. Tada vaidindamas garvežį išpuškuoja iš scenos.</p> <p>Scenoje pasirodo dvi renesanso damos, kartu su dailininkais. Jie eina, kalbasi. Pagalbininkai atneša molbertus ir teptukus. Dailininkai pastato, pasodina damas, jos pozuoja, jie tapo.</p> <p>Pro damas susirūpinęs įeina Gutenbergas. Jis užantyje nešasi didelę knygą. Atverčia parodo vienai damai, kitai.</p> <p>Prieina prie dailininko. Jie kartu atsuka molbertą. Čia didelėm raidėm užrašyta: „MARTYNAS MAŽVYDAS“.</p> <p>Damos nueina ir nuleidžia žaliąjį audeklą.</p>
<p>Pabaiga</p>	<p>Dainuodami dainą „Gimiau pačiu laiku“ į sceną sueina visi veikėjai.</p>
<p><u>Mokytoja</u> Keliavom mes visi kartu Lietuvos istorijos keliu. Patyrėm nuotykių Ir sužinojom apie savo gimtą šalį Daug dalykų svarbių ir įdomių.</p> <p><u>Vedėjai</u> Trispalvė prieš akis jau plevėsuoja, O mūsų širdys šventei pasiruošę – Džiaugiasi ir jau girdžiu..... dainuoja.</p>	<p>Išeina mokytoja ir kreipiasi į veikėjus ir žiūrovus.</p> <p>Visi atsistoja ir gieda Lietuvos himną.</p>

1 pav. Dailės ir technologijų darbų kompozicija.

2 pav. PowerPoint programa parengtą vaizdinę medžiagą apie epochas.

3 pav. Akmens amžius.

II
TĖVYNĖ ŠNEKA – AŠ GIRDŽIU
LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA

Zita Ragelienė, pradinų klasių mokytoja metodininkė
Vitalija Kuzmaitė, pradinų klasių mokytoja metodininkė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – literatūrinė kompozicija

Renginio pavadinimas – „Tėvynė šneka – aš girdžiu...“

Auditorija – mokyklos vadovybė, mokytojai, I- IV klasių mokiniai

Dalyviai – vedėjai III klasių mokiniai, personažai: Lietuva (baltai apsirengusi mergaitė, liemenį ir galvą susijuosusi tautinėmis juostomis, pasipuošusi gintaro karoliais), lietuviai (tautiniais drabužiais apsirengę 2 mergaitės, 2 berniukai), skaitovai (3a klasės mokiniai), koncertinių numerių atlikėjai (3 b kl mokiniai, folkloro klubo „Dzingulis“ nariai, vadovas A.Sinkevičius).

Svečiai – S.Lozoraičio vidurinės mokyklos Šv. Kazimiero kuopos ateitininkai ir jų globėja V.Zulonaitė

Laikas – 2005 03 10

Vieta – mokyklos aktų salė

Veiksmo vietos apipavidalinimas – kairėje aktų salės pusėje stovi Lietuvos trispalvė ir Juozo Grušo vidurinės mokyklos vėliavos, ekranas, scenos gilumoje užrašas „Tėvynė šneka – aš girdžiu...“, ant scenos laiptelių stovi 3 klasių mokiniai.

Muzikinis apipavidalinimas – Lietuvos Respublikos himnas, daina „Tėvynė“(muzika M. Noviko, eilės B.Barausko), „Mano žemė“ (muzika V.Bagdono, eilės E. Mieželaičio), lietuvių liaudies daina „Bernužėli kareivėli“ (smuiko melodija „Putinėli raudonasai“), „Daina apie senovę“(pritariama dūdelėmis).

Atributika – mergaitė, simbolizuojanti Lietuvą, rankose laiko tautiniais motyvais dekoruotą skrynelę, 4 tautiniais drabužiais apsirengę mokiniai rankose laiko 2 baltus drobinius rankšluosčius.

Techninės priemonės, įranga – mikrofonai, pianinas, smuikas, muzikinis centras, ekranas, video įrašas „Aukštaičių žemė“.

Renginio reklama – į visas pradinės klases išrinkti atstovai iš 3 klasių atneša kvietimus, paklausinėja mokinių apie įsimintinas datas (Kovo 11-ąją), trumpai papasakoja apie senovės kovas su kryžiuočiais ir didvyrišką Pilėnų žūtį. Mokytojų kambaryje pakabinamas kvietimas į minėjimą

Panaudota literatūra:

1. „Lietuvių vaikų poezija“ (rinktinės sudarytojas V.Auryla. Vilnius. Vaga, 1980
2. E. Miežėlaitis „Duona ir žodis“ Kaunas. Šviesa, 1986
3. S. Neris Raštai 3 t.1984
4. Mickevičius. Eilėraščiai. Poemos. Vilnius. Vaga, 1987

Literatūrinis-režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>Pradinių klasių mokytoja: Susirinkome paminėti ypatingos datos - Kovo 11-osios - Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos. Vasario 16-ąją paminėjome linksmu šokiu, skambia daina. Šiandien kviečiame susikaupus pamąstyti apie Lietuvos praeitį. Tai padaryti 3 klasės mokiniams padės svečiai, S. Lozoraičio vidurinės mokyklos ateitininkai ir jų globėja V.Zulonaitė. Tik atidžiai klausydami suprasime minčių ir žodžių gilią prasmę.</p> <p>3 a klasės mokiniai</p> <p>Prašymas ar padėka! Kas pirmiau? Ar maža gavome neprašę?</p> <p>Žydinčią žemę ant kurios delno Dygstame, augame, bręstame...</p> <p>Saulę ir žvaigždėtą dangų Ir mėlyną erdvę, Į kur amžinai veržiasi mintis.</p> <p>Gyvenimą – teisę gimti ,</p>	<p>Ekране Lietuvos trispalvės vėliavos fone užrašas „Kovo 11-oji“.</p> <p>Svečių pristatymas.</p> <p>Pasigirsta Lietuvos Respublikos himno melodija. Visi minėjimo dalyviai atsistoja, giedamas himnas.</p>

<p>Būti keleiviu tarp gėrio ir blogio...</p> <p>Ypatingą Planetos lopinėlių, Kurį vadiname Tėvyne.</p> <p>Visa tai gavome neprašę... Bet argi neprivalome dėkoti Aukščiausajam Kūrėjui, Tėvynei?... Ar už viską padėkota? Ar visiems? O tiems, kas nelaisvėj, Laikmečiu savo kančios Ir gyvybės kaina aukas sudėjo Ant Tėvynės laisvės aukuro. Ir tiems, kas drąsiai ėjo priekyje Ir vedė į taip trokštamą nepriklausomybę. Argi ne jiems šiandien meilę Turi plakti mūsų širdys? Te nenuils viso pasaulio kalbomis Skambančios dainos, nenubluks paveikslai, Neišsitrins iš knygų gražiausi žodžiai, Įkvėpti dėkingumo Dangui, Motinai, Tėvynei.</p> <p>3b klasės mokinių daina „Tėvynei“</p> <p>3a klasės mokiniai</p> <p>Man rodos, Vedasi Tėvynė Mane už rankos takučiu. Karštai priglaudus Prie širdies, Tėvynė šneka – Aš girdžiu.</p> <p>Po miestus, Miestelius mes vaikštom, Praeinam gatvių daug plačių, Čia tavo miestai, Tavo aikštės... Tėvynė šneka – Aš girdžiu.</p> <p>Keliasi žemė – Lietuva mūsų. Mes čia gyvenom, Esam ir būsim.</p> <p>Kuo man esi? Baltu parugės takeliu, Kuriuo išeiname, Kad vėl grįžtume.</p> <p>Kuo man buvai? Lūžtančiu ledo keliu, Dūžtančiu ašaros krištolu... Kuo man būsi? Mergaitė, Lietuvos simbolis Motinos širdimi,</p>	<p>Ekrane demonstruojama filmo „Aukštaičių žemė“ fragmentas.</p> <p>3a klasės deklamuojantys mokiniai prasiskiria, scenos gilumoje pasirodo mergaitė, Lietuvos simbolis. Ji pamažu žingsniuoja į priekį, skambant smuiko melodijai, ir atsistoja prie scenos krašto,</p>
--	--

<p>Kurioje aš – visa Lietuva sutelpu...</p> <p>Mano kraičio skrynia turtinga, Tu man davei ją, žalias kloni. Mano drobės baltai išbalintos, Jūs man išbalinote jas, žmonės. Tavo ašaromis išbalinote... Tavo amžių patirtimi Po lietumi Stovi mano skrynia ir žaliuoja. Po dangumi stovi mano skrynia ir dainuoja.</p> <p>3b klasės mokinių daina „Mano žemė“</p> <p>3a kl mokiniai</p> <p>Mūsų Tėvynė – Žemė šventoji. Kas tave gynė, Kryžiais sustojo.</p> <p>Čia mūsų pilys Čia mūsų sodžiai Širdys sušilo, Keliasi žodžiai.</p> <p>Vienuolikta Kovo išaušo – Vasario šešioliktos sesė, Šiandieną mes džiaugsimą vėl jausim, Juk nepriklausomi esam.</p> <p>Neleiskim užgesti vienybės ugnelei, Kuri Kovo laužu liepsnoja – gyva, Kai tiesinti ryžosi kreivintą kelią Sutraukiusi pančius kančių Lietuva!</p> <p>Tavo veidą šventą, švelnų Regiu aš upės veidrody. Tu kaip ant karalių delno Vėl karališkai didi.</p> <p>Ak, žodžiai sparnuočiai, Ak, lietuvių senos kalbos Tarsi Nemunas. Žodžiai, Meldžiu, nepalikit dainos.</p> <p>Meldžiu, nepalikit mano namų. Nepalikit, meldžiu, Gyvos Lietuvos. Ji gyveno ir gyvu gyvens tik žodžiu.</p> <p>Per Daukanto žalias girias, Per Vaižganto rasotas pievas, Pro pilkapius maironiškos giesmės Nuo pirmo saulės patekėjimo</p> <p>Mes einam, einam prie versmės, Kurios tėkmė – Iš motinos širdies Ir nepalūžusio tikėjimo.</p>	<p>rankose laiko skrynią.</p> <p>Tautiniais drabužiais apsirengę 4 vaikai per rankas ištiesia 2 baltus drobinus rankšluosčius.</p> <p>Sako visi skaitovai.</p>
---	--

<p>Mes geriam iš versmės, Kuri gaivina knygnešius Vidurnakčiais klaidžiais.</p> <p>Kuri didžiuojas ažuolais Tokiais kaip Mindaugas ir Vytautas Nuo negandų ją gynusiais.</p> <p>Kurios tyram skambėjime Mes bendrą meilės ryšį nešam Tautos mūs gyvastį ir dvasią.</p> <p>Ji liks gyva ir Žalgirio lauke, Nutilusiam Rainių kalnely. Net ainių ainiai eis prie jos.</p> <p>Per Daukanto žalias girias, Per Vaižganto rasotas pievas, Pro pilkapius maironiškos giesmės Nuo pirmo saulės patekėjimo.</p> <p>Pakelki galvą o lietuviškas žodi, Pakelki galvą, mylima Lietuva, Sunkias dūmas dūmojanti, Lietuviškas dainas dainuojanti.</p> <p>3b klasės mokiniai Lietuvių liaudies daina „Bernužėli kareivėli“ 3b klasės mokiniai</p> <p>Mus vėlei protėvių krauju krikštija istorija... Pilėnų pelenai gyvi – Ir šneka Margiris, Tebeliepsnoja ryžtas. Kalba lyg paskutinis gurkšnis vandens gaivina... Ir meilė Tėvynei, Mažai mūs šalelei, Vis ta pati – gili ir didi.</p> <p>3b klasės mokiniai „Daina apie senovę“</p> <p>Kalba mokyklos direktorė</p> <p>Pradinių klasių mokytoja Ačiū svečiams. Ačiū žiūrovams. Gražių minčių, prasmingos šventės.</p>	<p>Visi.</p> <p>Visi.</p> <p>Skambant dainai, mergaitė, Lietuvos simbolis, pamažu leidžiasi žemyn, paskui ją išsina visi 3 a klasės mokiniai. Po dainos mokiniai išsina. Scenoje pasirodo Stasio Lozoraičio vidurinės mokyklos ateitininkai. Prasideda vaidinimas „Pilėnai“. Jam pasibaigus, įteikiamos gėlės ateitininkų globėjai V.Zulonaitei, padėkojama aktoriams ateitininkams.</p>
---	--

III
KAS GYVENA TAUTOSAKOS SKRYNIOJE
RENGINIŲ SAVAITĖ

Zofija Šimkienė, pradinėjų klasių mokytoja metodininkė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – projektas

Renginio pavadinimas – „Kas gyvena tautosakos skryniuje“

Paskirtis – Lietuvos vardo tūkstantmečiui paminėti

Auditorija – pradinė klasių mokiniai

Dalyviai – pedagogai

Svečiai – istorijos mokytoja

Laikas – vasario 09 - 14 dienomis

Vieta – aktų salė, mokyklos koridorius, kabinetai.

Veiksmo vietos apipavidalinimas:

1. Muzikinis apipavidalinimas: liaudies muzika.
2. Atributika: vėliavėlės, vėliava
3. Techninės priemonės, įranga: ekranas, multimedia, grotuvas.
4. Renginio reklama, informavimo priemonės: plakatai, skelbimai
5. Panaudota literatūra: knyga „Mįslės“, „Lietuvių liaudies pasakos“, žaidimų knyga.
6. Kita informacija: ekskursija į Prezidentūros muziejų Vilniuje

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>Pirmadienis - pirmą dieną (smulkioji tautosaka). Antradienis - antrą dieną (smulkioji tautosaka).</p> <p style="text-align: center;">MĮSLĖS</p> <ul style="list-style-type: none">• Žiba kaip šilkas, kanda kaip vilkas. (Dilgėlė)• Mįslių tėvas klane guli. (Liežuvis)• Gale lauko katilėlis verda. (Skrudėlynas)• Muša, muša, bet niekaip neužmuša. (Laikrodis)• Kiekvienas jį turi, bet niekas jo nemato. (Vardas)• Močia pasislepia, tėvas pasirodo. (Saulė ir mėnulis)• Be langelių, be durelių pilna troba žmonelių. (Žirnis)• Be rankų, be kojų tiltą pastato. (Ledas)• Su sparnais, bet ne paukštis. Su kailiu, bet ne žvėris. (Bitė)• Aukso lenta praskilo, visas sviestas sukilo. (Saulė patekėjo) <p style="text-align: center;">PATARLĖS</p> <ul style="list-style-type: none">• Devynis kartus pamatuok, dešimtą kirpk.• Ką darai, daryk gerai.• Kas protingas, tas turtingas.• Užsispyręs kaip ožys.• Gėris nugali blogį.• Išmintingam nepritinka pykti.	<p>Visose pirmose klasėse pravaista netradicinė pamoka apie smulkioją tautosaką. Pamokos metu trečiųjų klasių mokiniai papasakojo apie Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą. Buvo akcentuojama, kokia skambi ir graži yra lietuvių kalba. Buvo pravaistas mįslių konkursas, pristatytos patarlės, lietuvių liaudies posakiai, pajuokavimai, greitakalbės, lietuvių liaudies dainos, vaikų žaidimai. Mokiniai mielai ir noriai kartojė ir išmoko keletą patarlių, greitakalbių, dainavo, žaidė.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • Kaip dirba, taip turi. • Geriau sunkiai dirbti, negu lengvai elgetauti. • Linai nesėti, o jau drobes audžia. • Iš guolio nekepsi raguolio. <p>GREITAKALBĖS</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rytas rytukas, rymo Rimukas. Rytas rytelis, rymo Rimelis. • Šimtametis šilas šis, šešiašakė ši pušis. • Raudo ropė raudonšonė, rytą Rimas ropę rovė. <p>PASAKOS BE GALO</p> <ul style="list-style-type: none"> • Buvo senis ir senutė, susitarę bulves skutė, o kai vakaras atėjo, sekti pasakas pradėjo. Buvo senis ir senutė... • Buvo vilkas senas, senas. Ne taip senas, kaip žilas. Ėjo pro vartus, užkliuvo už varčios. Ar pasakyt vėl iš pradžios?... <p>LIETUVIŲ LIAUDIES DAINOS</p> <ul style="list-style-type: none"> • „Rytą saulelė tekėjo“ • „Senis pyko“ 	
<p>Trečiadienis - Dailės diena „Kas gyvena tautodailės skrynioje“.</p>	<p>Pradinių klasių mokiniams buvo praveisti pokalbiai apie lietuvių tautodailę. Klasėse mokiniai piešė piešinius, darė įvairius darbelius, kuriais puošė koridorių. Mokiniai pagilino savo žinias apie tautodailę, dirbo bendraudami ir bendradarbiaudami.</p>
<p>Ketvirtadienis - ketvirtokų diena – istorijos viktorina.</p> <p>ISTORIJS VIKTORINA</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ką jūsų manymu reiškia žodis nepriklausomybė? Parašykite. • Kada buvo paskelbta Lietuvos nepriklausomybė? • Kuri iš šių valstybių pirmoji pripažino Lietuvos nepriklausomybę? <p>Ispanija, Suomija, Vokietija, Lenkija</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vokietija ir toliau norėjo valdyti Lietuvą ir pasirašyti amžinąją sutartį. Kas sukliudė? Tam prieštaravo Rusija. Tais pačiais metais lapkričio mėnesį Vokietijoje kilo revoliucija. Šiai sutarčiai prieštaravo Anglija. • Kiek buvo Nepriklausomybės akto signatarų? 17 20 18 • Kas buvo Nepriklausomybės akto signatarų pirmininkas? A. Smetona, J. Basanavičius, A. Stulginskis <p>Kuri šalis 1920 m. okupavo Vilniaus kraštą? Suomija, Vokietija, Lenkija</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kuris miestas buvo laikinai paskelbtas Lietuvos sostine užgrobus Vilnių? Jei žinote, parašykite nuo kada šis miestas buvo LR sostinė? • Kas buvo pirmasis Lietuvos prezidentas? A. Smetona, A. Stulginskis, K. Grinius • Kuri valstybė pasirašė Taikos Sutartį 1920 m. su Lietuva? Izraelis, Rusija, Suomija <p>KLAUSIMAI KOMANDŲ KAPITONAMS</p> <ul style="list-style-type: none"> • PASAKYKITE, KOKS ĮVYKIS ĮVYKO 1991 METAIS? 	<p>Vadovaujami mokytojų viktoriną paruošė trečiųjų klasių mokiniai. Svečiuose buvo istorijos mokytoja Jadvyga Jablonskienė, kuri buvo vertinimo komisijos pirmininkė. Viktoriną vedė trečiokai. Kiekviena ketvirta klasė išsirinko savo klasės komandą, komandos kapitoną. Buvo pateikta komandai bendra užduotis, praktinė užduotis – sudėlioti dėlionę „Lietuva“. Pateiktos užduotys komandų kapitonams. Pristatyta namų darbų užduotis – lietuvių liaudies daina. Kol komisija sumavo rezultatus, buvo dainuojamos dainos apie gimtinę, mokiniai grojo dūdelėmis. Visi dalyviai apdovanoti vėliavėlėmis, kurias padarė trečiokai. Mokiniai pagilino savo istorines žinias.</p>

<ul style="list-style-type: none"> •PASAKYKITE, KOKS ĮVYKIS ĮVYKO 1410 METAIS? •KUO JONAS BASANAVIČIUS NUSIPELNĖ LIETUVAI? 	
<p>Pentadienis - lietuvių liaudies dainų, žaidimų diena.</p> <p>LIETUVIŲ LIAUDIES ŽAIDIMAI</p> <ul style="list-style-type: none"> •„Bijūnėlis“ •„Šiaudų batai“ •„Jurgelis“ •„Siūlai, siūlai susivykkit“ •„Katinas ir pelė“ <p>ŠVENTINIS KONCERTAS</p> <p>Paukščiuko gimtinė – lizdu vadini. Žuvytės gimtinė – žaliame vandeny. Stirniuko gimtinė – miškai ir kalva. O tavo - mažytė šalis – Lietuva.</p> <p>Lietuvių liaudies daina „Ant kalno mūrai“.</p> <p>Kur Nevėžis teka, Kur Dubysos žiotys, Ten lietuviai šneka, Ten jie mokos groti.</p> <p>Kanklės skambios, švelnios Kur tokias surasi? Kur vis skamba dainos, Lietuvą atrasi.</p> <p>Lietuvių liaudies daina „Bernužėli kareivėli“.</p> <p>Gimtas kraštas žmogui – Kaip žemė medžiui, Į kurią šaknis suleidžia, Gyvybę ir stiprybę semia.</p> <p>Groja kanklėmis trečiokės.</p> <p>Esu daina: einu aš ir dainuoju... Aš čia gimiau, esu ir gyvenu... Laukuos esu lietuvišku artoju... Degu ir žėriu daugelį dienų Gimtų sodų ir plačių kelių Neužgesinamu žiburėliu...</p> <p>Lietuvių liaudies daina „Apie senovę“.</p> <p>Esu daina: einu, kur auga jėvas. Esu į žemę krintantis lietus. Esu giria suošus, sužaliavus. Esu ramunių kvėpiantis medus Ir tarp sodybų ir žalių laukų Upeliuku šnarėdama tek... Lietuvių liaudies daina „Valio Lietuva“.</p>	<p>Ilgosios pertraukos metu koridoriuje buvo žaidžiami įvairūs lietuvių liaudies žaidimai, šokami lietuvių liaudies rateliai. Mokiniai toliau turtino ir gilino žinias apie lietuvių liaudies tautosaką.</p> <p>Šventinio koncerto metu buvo prisiminta visos savaitės veikla, paminėti aktyviausiai dalyvavusieji mokiniai ir apdovanoti padėkos raštais. Koncertą pradėjo trečiųjų klasių mokiniai, toliau meninėje programoje dalyvavo visos pirmosios ir antrosios klasės. Mokiniai kartu su tėveliais buvo skatinami dalyvauti mieste vykstančiuose šventiniuose renginiuose.</p> <p>Groja kanklėmis.</p> <p>Dainuoja antrokai.</p> <p>Dainuoja pirmokai.</p> <p>Dainuoja trečiokai.</p>

<p>Esu daina: einu aš į lietuvių namus, Kur kaista šiltas židinys... Čia kraujo upės, ašaros čia sruvo, Bet neužgeso protėvių ugnis. Esu daina: aš amžina ugnis – Ir neužges lietuvių židinys...</p> <p>Šokis „Malūnėlis“. Daina „Žemėj Lietuvos“.</p>	<p>Dainuoja ketvirtokai.</p> <p>Šoka 3a klasės mokiniai. Dainuoja visi pradinių klasių mokiniai.</p>
<p>Šeštadienis – ekskursija į Prezidentūros muziejų Vilniuje.</p>	<p>Į kelionę vyksta trečių klasių moksleiviai ir jų mokytojos.</p>

KAUNO JUOZO GRUŠO VIDURINĖ MOKYKLA

IV
LIETUVOS VALSTYBINĖS ŠVENTĖS
BAIGIAMASIS KONCERTAS

Vaida Gailiuvienė, pradžios klasių mokytoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – tęstinio projekto „Lietuvos valstybinės šventės“ baigiamasis koncertas.

Renginio pavadinimas – „Lietuvos valstybinės šventės“.

Paskirtis – projektas, skirtas Sausio 13 - os aukoms atminti, Lietuvos valstybės atkūrimui (02 - 16) ir Lietuvos nepriklausomybės atkūrimui (03 – 11) paminėti.

Auditorija, jos amžiaus grupė – pradinės mokyklos 1 – 4 klasių moksleiviai ir jų tėveliai, mokyklos administracija ir dalykų mokytojai.

Dalyviai, veikėjai – projektą organizuoja ir veda trečiųjų klasių moksleiviai. Projekte dalyvauja visi pradinio ugdymo pakopoje besimokantys mokiniai.

Laikas – projektas vyksta trimis etapais nuo sausio 13 dienos iki kovo 11 dienos.

Vieta – mokyklos aktų salė.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – salė puošiama projekto metu atliktais darbais (piešiniais, kūrybiniais darbais, nuotraukomis, plakatais).

Muzikinis apipavidalinimas – Lietuvos valstybės himnas, filmas “Skrydis per Lietuvą“, Vangelis „Conquest of paradise“.

Atributika – Trijų spalvų (geltonos, žalios, raudonos) audeklai.

Techninės priemonės, įranga – ekranas, multimedia.

Panaudota literatūra:

1. V. Daugirdaitė – Sruogienė, Lietuvos istorija. V., 1990
2. L. Klimka, R. Kazlauskas, Ž. Lazdauskaitė. Po tėviškės dangum. V., 1997
3. Lietuvių vaikų poezija. V., 1980
4. Vaikų enciklopedija apie Lietuvą. V., 2008
5. Kita informacija

Veiklos planas:

I etapas. Sausio 13 – osios dienos paminėjimas:

1. Literatūrinė muzikinė kompozicija.
2. Dokumentinio filmo „Sausio 13 – osios naktis prie TV bokšto“ žiūrėjimas, aptarimas ir kūrybinių darbų šia tematika atlikimas.

II etapas. Lietuvos valstybės atkūrimo paminėjimas (02 - 16):

1. Projektinių darbų kūrimas pasiūlytomis temomis.
2. I klasės : kūrybinis darbas „Lietuvos gamta“;
3. II klasės: piešinių konkursas „Saugo tėviškę karys“;
4. III klasės: kūrybinis darbas „Lietuvos istorijai svarbūs žmonės“ (ant geltonos spalvos popieriaus juostų užrašomi Nepriklausomybės akto signatarų vardai, ant žalios spalvos popieriaus juostų - žymūs Lietuvos kultūros veikėjai, ant raudonos spalvos popieriaus juostų – senieji Lietuvos valdovai)
5. IV klasės: rašinių ir dailaus rašymo konkursas „Mano Lietuva“.

III etapas. Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo (03 – 11) paminėjimas:

1. Eilėraščių konkursas.
2. Šventinis moksleivių koncertas:
 - Literatūrinė – meninė kompozicija.
 - Eilėraščių konkurso laureatų pasirodymas.
 - Mokyklos pradinių klasių meninių kolektyvų šventinė programa.
 - Laureatų ir pasižymėjusių mokinių apdovanojimas.

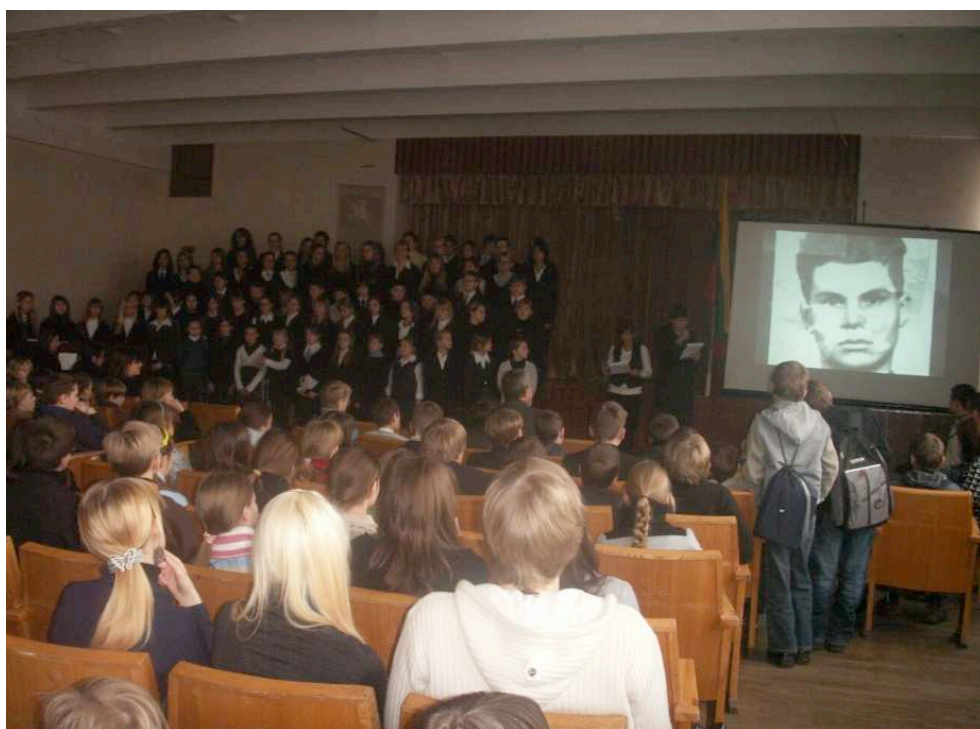
Literatūrinis-režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
- Laba diena, mieli svečiai ir moksleiviai bei mokytojai. - Šiandien mes susirinkome pažymėti Lietuvos nepriklausomos demokratinės valstybės atkūrimo 16 – ajį gimtadienį. - Šventę pradėsime Lietuvos valstybės himnu. - Lietuva yra mano kraštas.. - Ir mano.. - Ir mano taip pat.. - Kad Lietuva būtų laisva, ji turėjo praeiti sunkių kovų, priespaudos ir okupacijos kelią.	Šventę veda du trečiųjų klasių mokiniai. Šventė pradedama jiems pasirodžius scenoje. Skamba Lietuvos valstybės himnas.

<p>- Daug svarbių datų turi mūsų valstybė, mes minėjome Sausio 13 – ają, Vasario 16 – ają ir šiandien švenčiame Kovo 11-ąją – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną.</p> <p>- Visos šios šventės yra valstybės.</p> <p>- O kas yra valstybė?</p> <p>- Tai aš.</p> <p>- Ir aš.</p> <p>- Ir mes.</p> <p>- Sveikinimo žodį tarti pakviesime mokyklos svečius.</p> <p style="padding-left: 20px;">Kai saulė pakyla Virš klonių, kalnų, Mes laukiam prabylant Gerų milžinų.</p> <p>- O ką gi jie sako, Geri milžinai, Be kelio, be tako Atėję čionai?</p> <p>- Jie sako, kad laukti Ilgiau nevalia, Kad reikia mums augti, Kol žemė žalia.</p> <p>- O kur jie mus veda, Kas laukia kely? O ką gi mums žada Galiūnai žili?</p> <p>- Prie žemės krūtinės Žalios amžinai Mes būsim Tėvynės Geri milžinai.</p> <p>- Mes per maži ginti Tėvynę, kaip tą darė ankstyvą Sausio 13 – osios rytą. Bet puošti Tėvynę savo mažais darbeliais mes jau galime.</p> <p>- Dėkojame Jums visiems už dalyvavimą įvairioje veikloje, skirtoje Lietuvos valstybės šventėms paminėti.</p> <p>- Už tai, kad rašėte, piešėte, kūrėte įvairius darbelius. Iki pasimatymo.</p>	<p>Skambant Vangelio „Conquest of paradise“ melodijai mergaitės atlieka šokio kompoziciją su geltonos, žalios ir raudonos spalvos audeklais - „Vėliava“.</p> <p>Po svečių kalbų scenoje pasirodo moksleiviai. Fone pradedamas rodyti filmas “Skrydis per Lietuvą“.</p> <p>Pradedamas moksleivių koncertas, konkursų laureatų ir pasižymėjusių mokinių pasirodymas bei apdovanojimas.</p>
--	--

ATMINTIS GYVA...
LITERATŪRINĖ-MUZIKINĖ KOMPOZICIJA

Aušra Kvederaitienė istorijos mokytoja metodininkė,
Žydrė Sipavičienė lietuvių kalbos vyresnioji mokytoja
Jolanta Urbonienė lietuvių kalbos vyresnioji mokytoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – literatūrinė-muzikinė kompozicija.

Renginio pavadinimas – „Atmintis gyva...“

Paskirtis – Laisvės gynėjų dienos minėjimas.

Auditorija – 7-10 klasių mokiniai.

Dalyviai – 5A ir 11A klasių mokiniai.

Laikas – 2009 m. sausio 13 d.

Vieta – mokyklos aktų salė.

Techninės priemonės – nešiojamasis kompiuteris, „Multimedia“.

Renginio reklama, informavimo priemonės – skelbimas foje ir mokytojų kambaryje.

Panaudota literatūra – ištraukos iš knygos „Lietuva 1991.01.13 (dokumentai, liudijimai, atgarsiai).“

Kita informacija – video medžiaga iš LRT archyvų „Sausio 13-oji“, „Sausio 13-osios kronika“ 2 ir 3 dalys.

Literatūrinis-režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>Birbyne atlikamas kūrinys „Sugrįžimas“.</p> <p>Skaitovai penktokai</p> <p>Skaitovas: Vėl Baltijos kelias - Slidus ir duobėtas, Pravirksta šakelės Lyg žmonės iš lėto: Skaitovė: Per ašarų skausmą, Sukrūvintą sniegą Į kelią juodžiausią Takeliai subėga...</p> <p>Skaitovas: Gyvenimo spalvos - Juodos kaspinėlius, Pražilusios galvos, Kur Laisvę prikėlė...</p> <p>Skaitovė: Be Sausio, Vasario Ir Kovo nebūtų, - Nereikia fanfarų, Vainikų ar rūtų,</p> <p>Skaitovas: Tik būkime Laisvės Verti iškovotos; Tegul pasivaikšto Po Lietuvą godos</p> <p>Skaitovė: Per nuoskaudų tolį, Sukrūvintą sniegą, Kur Sesė ir Broliai Antakalny miega...</p> <p>Skaitovė: - Niekas negali nugalėti tautos, einančios į Laisvę, nepriklausomybę.</p> <p>Skaitovas: - 1989 – ujų metų rugpjūčio 23 - ają Baltijos kelias parodė: MES ESAME!</p> <p>Skaitovė: - 1990-ųjų Kovo 11-oji paskelbė: LIETUVOS VALSTYBĖ YRA!</p> <p>Skaitovas: - 1991-ųjų sausio 13-oji patvirtino: MES BŪSIME!</p>	<p>Skamba Lietuvos respublikos himnas. Apie Sausio 13-osios reikšmę kalba mokyklos direktoriaus pavaduotoja. Muzika V. Klovos</p> <p>Paryškintus žodžius sako visi.</p> <p>Rodomas Baltijos kelio skaidrės.</p> <p>Rodomas Kovo 11-osios Akto pasirašymo</p>

<p>Penktokai atlieka dainą „Žemė Lietuvos“.</p> <p>Du skaitovai vienuoliktokai: Skaitovas: Sausio 13-osios dienos įvykiai: - 1 valanda 25 minutės: tankai Karoliniškėse, važiuojantys televizijos bokšto link, pradeda šaudyti tuščiais šoviniais. - 1 valanda 50 minučių: tankai pradeda supti televizijos bokštą, prieš tankus einantys automatininkai koviniais šoviniais šaudo žemę, o vėliau ir aplink bokštą sustojusius žmones. Tankai ir desantininkai siautėja apie 2 valandas. - 2 valanda: šarvuočiai ir tankai apsupa radijo ir televizijos pastatą, pradeda šaudyti į pastatą ir budinčius žmones, tankai trukdo paimti žuvusiuosius ir sužeistuosius. Per garsiakalbį skelbiama, kad valdžią paėmė „nacionalinio gelbėjimo komitetas“. Įvedama komendanto valanda nuo 22 valandos vakaro iki 6 valandos ryto.</p> <p>Vienuoliktokai atlieka dainą „Lietuva“.</p> <p>Skaitovas: Sausio 14 d., 11 valanda: vis daugiau žmonių renkasi prie Aukščiausios Tarybos rūmų. Prie televizijos bokšto tvoros ir kitoje gatvės pusėje prie televizijos ir radijo komiteto rūmų. Žmonės neša gėles, uždega žvakutes. Gatvėse sutraiškytos mašinos, stiklo šukės, kraujo klanai. Karinės akcijos metu daugiau kaip 500 žmonių sužeista, žuvo 13 žmonių.</p> <p>Skaitovas: Darius Gerbutavičius, 17-os metų, moksleivis, nušautas.</p> <p>Skaitovė: „Buvo doras ir ramus, iš tų, kurie nemėgsta išsiskirti ar išsišokti“, - taip apie Darių kalbėjo jo auklėtoja.</p> <p>Skaitovas: Loreta Asanavičiūtė, 24-erių metų, pervažiuota tanko.</p> <p>Skaitovė: -Daktare, ar aš dar gyvensiu?- lūpose sustingo paskutiniai Loretos žodžiai. Jos širdis ligoninėje teplakė vos keletą valandų.</p> <p>Skaitovas: Rimantas Juknevičius, 25-erių metų, nušautas.</p> <p>Skaitovė: Rimas drąsino draugus: nesitraukim nė žingsnio. Jis liko stovėti lyg ažuolas. Paskui nuo pasalūnės kulkos palūžo.</p> <p>Skaitovas: Ignas Šimulionis, 17-os metų, nušautas.</p> <p>Skaitovė: Vilniaus 34-osios vidurinės mokyklos dvyliktokas. Netikėjo, kad jaunų kareivių pirštai gali nuspausti automato gaiduką ir paleisti į savo bendraamžį kulką.</p> <p>Skaitovas: Algimantas Petras Kavoliukas, 52-vejų metų, pervažiuotas tanko.</p> <p>Skaitovė: „Lietuva turi būti laisva“, - nuolat kartojo Algimantas.</p> <p>Skaitovas:</p>	<p>skaidrės.</p> <p>Rodomos Sausio 13-osios nuotraukos.</p> <p>Muz. ir ž. K. Vasiliausko</p> <p>Rodoma video medžiaga iš LRT archyvų „Sausio 13-osios kronika“ 2 dalis.</p> <p>Muz. ir ž. K. Mašanausko.</p> <p>Rodoma video medžiaga iš LRT archyvų „Sausio 13-osios kronika“ 3 dalies ištraukos.</p> <p>Rodoma video medžiaga iš LRT archyvų „Sausio 13-oji“, skamba D. Šostakovičiaus 7-osios simfonijos fragmentai.</p>
--	---

<p>Vidas Maciulevičius, 25-erių metų, nušautas.</p> <p>Skaitovė: „Netekau geriausio draugo, artimiausio žmogaus. Dabar gyvenimas atrodo toks tuščias. Guodžia tik mažas sūnelis“, - sako žmona.</p> <p>Skaitovas: Alvydas Matulka, 31-erių metų, plyšo širdis.</p> <p>Skaitovė: „Nejaugi jie šaudė į žmones?“, - paklausė ir susmuko... „Mirti už laisvę viasai nebaisu“, - sakė draugams.</p> <p>Skaitovas: Apolinaras Juozas Povilaitis, 54-verių metų, nušautas.</p> <p>Skaitovė: „Reikia būti tokiais, kaip tėtis. Nedarykime jam gėdos“, - sako broliams Apolinaro dukra.</p> <p>Skaitovas: Virginijus Druskis, 22-vejų metų, studentas, nušautas.</p> <p>Skaitovė: „Niekas man neatsitiks. Jeigu visi bijosim, niekad Lietuva nebus laisva“, - tokiais žodžiais paguodė Virginijus žmoną, išbėgdamas televizijos bokšto link.</p> <p>Skaitovas: Titas Masiulis, 29-nerių metų, nušautas.</p> <p>Skaitovė: „Tėte, važiuokit namo, o aš prie televizijos bokšto nulėksiu“, - sakė Titas.</p> <p>Skaitovas: Rolandas Jankauskas, 22-vejų metų, studentas, užmuštas sovietinių desantininkų.</p> <p>Skaitovė: „Buvo švelnaus būdo, guvaus proto, sportiško sudėjimo vaikinai“, - sako tėvas.</p> <p>Skaitovas: Alvydas Kanapinskas, 39-nerių metų, nušautas.</p> <p>Skaitovė: „Dar sąjūdžio nebuvo, o Alvydas jau kalbėdavo, kad Lietuva bus nepriklausoma“, - prisiminė žmona.</p> <p>Skaitovas: Vytautas Vaitkus, 48-nerių metų, nušautas.</p> <p>Skaitovė: ...mylėjo žmoną, sūnų, sodino obelis... Tik nespėjo pastatyti namo.</p> <p>Skaitovas: Vytautas Koncevičius, 50-ties metų, peršautas centruotos kulkos, mirė po mėnesio.</p> <p>Skaitovė: „Vis dar turėjau vilties, kol gydytojai bandė išgelbėti jį nuo sužalojimų, padarytų centruotos kulkos. Kankinosi daugiau kaip mėnesį, bet nebuvo lemta...“, - užlūžta motinos balsas.</p> <p>Tylos minutė. Birbyne atliekamas kūrinys „Prisiminimas“.</p>	<p>Muz. V. Klovos. Tyliai išeina choristai ir skaitovai. Baigiamasis direktoriaus pavaduotojos žodis.</p>
---	---

ŠALIS TA LIETUVA VADINAS
P. Vaičaitis
POPIETĖ, VIKTORINA

Irena Lapienienė, „Aušrelės“ redakcijos vadovė
Irma Šarkanaitė, „Jaunųjų herodotų“ klubo vadovė
Justina Vitkutė, pilietinio ir tautinio ugdymo projektų koordinatore

Parengiamasis planas

Renginio žanras – popietė, viktorina.

Pavadinimas – „Šalis ta Lietuva vadinasi“ (P.Vaičaitis).

Paskirtis – paminėti Valstybės atkūrimo dieną, Vasario 16 –ąją.

Dalyviai – Gimnazijos mokiniai: klasių komandos.

Literatūrinės kompozicijos dalyviai – mokiniai (15), Žynys; išmūs Lietuvos žmonės (Mindaugas, Vytautas, Mažvydas, Donelaitis, Čiurlionis), vaidinami mokinių, renginio vedėjas.

Laikas – Vasario 16 – oji.

Vieta – aktų salė.

Muzikinis apipavidalinimas – V. Kudirka „Tautiška giesmė“, J. Žilevičiaus kantata „Vytaute Didis“, M. K. Čiurlionio simfoninė poema „Jūra“.

Apipavidalinimas – iškilmingai Valstybės atkūrimo dienai papuošta aktų salės scena ir salė.

Valstybės vėliava, herbas, kunigaikščių skiriamieji ženklai ir emblemos, išymių žmonių, minimų scenarijuje, portretai.

Techninės priemonės – diaprojektorius, mikrofonas.

Reklama – skelbimas, skatinantis klasių komandas pasirengti viktorinai, papildoma informacija per klasių auklėtojas.

Apranga – tautiniai drabužiai, senovės baltų genčių drabužiai.

Literatūra:

1. Banevičius A. *111 Lietuvos valstybės 1918-1940 m. politikos veikėjų.* – V., 1991.
2. Bradūnas K. *Įaugom Nemuno upyne.* – V., 1990.
3. Eidintas A. *Antanas Smetona.* – V., 1990.
4. Jakimavičius N. *Gimtoji šalis Lietuva.* – V., 1999.
5. Jokimaitis R. *Naujausiųjų laikų istorija 10 klasei.* – V., 1999.
6. Kamuntavičius R., Kamuntavičienė V., Civinskas R., Antanaitis K. *Lietuvos istorija 11-12 klasėms.* – V., 2000.
7. *Lietuvos diplomatija XX amžiuje.* – V., 1999.
8. *Lietuvos istorija 8-9 klasei.* – V., 1995.
9. *Lietuvos istorijos chrestomatija.* – V., 1993.
10. Marcinkevičius J. *Raštai T. I, T. III.* – V., 1983.
11. Nekrašienė A. *Iš kur mes atėjome.* – K., 1990.

VASARIO 16 – OSIOS MINĖJIMO SCENARIJUS

Istorikų būrelio nariai (jeigu toks mokykloje yra) parengia pranešimą apie valstybės atkūrimą. Galima naudotis pateikiamu tekstu:

Skamba V. Kudirkos „Tautiška giesmė“

NACIONALINĖ ŠVENTĖ – VASARIO 16-OJI

Lietuvos valstybės atkūrimo diena, Vasario 16-oji, – nacionalinė šventė. 1918 m. Antano Smetonos vadovaujama Lietuvos Taryba, remdamasi pripažintąja istorine JAV prezidento Vilsono paskelbta apsisprendimo teise, paskelbė atstatanti nepriklausomą, demokratinius pagrindais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine Vilniumi. Tarybos posėdžiu pirmininkavo Jonas Basanavičius. Valstybės Atkūrimo Aktas pasirašytas Vilniuje, Pilies gatvėje, namo nr. 26.

Vasario 16-oji virto Lietuvos valstybės ir visur laisvajame pasaulyje gyvenančių lietuvių tautine švente. 1918 m. vasario 16-osios aktu Lietuvos Taryba, vienintelė to meto suverenumo reiškėja, skelbė pasauliui ne naują Lietuvos valstybės įkūrimą, bet jos atstatymą. Lietuvos Taryba galėjo atsiremti į lietuvių tautos sąmonėje niekada galutinai nepražuvusias valstybingumo tradicijas, siekiančias septynis amžius.

1917 metais ėmė aktyviau reikštis lietuvių politinė veikla Lietuvoje. Iš okupacinių organų buvo gautas leidimas leisti „Lietuvos aidą“ Vilniuje ir „Vienybę“ Kaune. 1917 m. sudarytas lietuvių organizacinis komitetas, kuris okupacinei valdžiai leidus, rugsėjo mėnesį Vilniuje sukviėtė Lietuvių Konferenciją, išrinkusią 20 asmenų, priklausančių įvairioms politinėms srovėms. Tarybos pirmininku buvo išrinktas A. Smetona. Lietuvos Taryba stengėsi palaikyti ryšius su lietuvių organizacijomis Rusijoje, Vakarų Europoje, JAV ir kitose valstybėse. Tokiu būdu Lietuvos Taryba Vilniuje tapo neabejotinas viso politinės veiklos centras.

1918 m. vasario 16 d. Taryba vienbalsiai priėmė Lietuvos Nepriklausomybės Aktą, kurį pasirašė 20 Lietuvos Tarybos narių: Jonas Basanavičius, Saliamonas Banaitis, Mykolas Biržiška, Kazys Bizauskas, Pranas Dovydaitis, Steponas Kairys, Petras Klimas, Donatas Malinauskas, Stanislovas Narutavičius, Vladas Mironas, Alfonsas Petrusis, Antanas Smetona, Aleksandras Stulginskis, Jurgis Šaulys, Jonas Vileišis, Jokūbas Šernas, Jonas Smilgevičius, Justinas Staugaitis, Kazimieras Šaulys, Jonas Vailokaitis.

NUTARIMAS

Lietuvos Taryba savo posėdyje Vasario 16-ąją vienu balsu nutarė kreiptis į Rusijos, Vokietijos ir kitų valstybių vyriausybės šiuo pareiškimu:

Lietuvos Taryba, kaip vienintelė lietuvių tautos atstovybė, remdamasi pripažintąja tautų apsisprendimo teise ir Vilniaus Konferencijos nutarimu Rugsėjo mėnesį, skelbia atstatanti nepriklausomą demokratinius pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine Vilniumi. Drauge Lietuvos Taryba pareiškia, kad Lietuvos valstybės pamatus ir jos santykius su kitomis valstybėmis privalo galutinai nustatyti, kiek galima greičiau sušauktas steigiamasis seimas, demokratiniu būdu visų jos gyventojų išrinktas.

Lietuvos Taryba pranešdama apie tai vyriausybei, prašo pripažinti nepriklausomą Lietuvos valstybę. Vilnius, 1918 m. vasario 16 d.

Kyla klausimas, o ką apie tą Vasario 16-osios šventimą galvoja Lietuvos jaunimas. Kalbinti jaunuoliai gana pasyviai kalbėjo apie valstybines šventes. Daugumai tai nėra išskirtinė šventė. Bet vis dėlto jaunimas nėra visiškai pamiršęs Lietuvai svarbių datų. Pvz., mokiniai teigė, jos didžiuojasi mūsų valstybės praeitimi. „Per istoriją mes kuriame dabartį“, – sakė bendraamžiai. Šias dienas jie pamini savitai švęsdami – varto vadovėlius, dalyvauja minėjimui skirtuose renginiuose.

Literatūrinė muzikinė kompozicija

Tekstas	Remarkos
<p>1 mokinė Šiandien Vasario 16 - oji - Lietuvos valstybės ir lietuvių tautos buvimo ženklas ir simbolis. Ji aplaistyta savanorių, Lietuvą gynusių karių krauju, tapusi Vėliava rezistentams ir nuėjusi į gilų pogrindį tarybiniais metais. Šiandien ji vėl su mumis. Sveikiname visus, susirinkusius ją pažymėti.</p>	Scenoje stovi mokinių grupė, rankose laikydama senuosius mūsų valstybės kunigaikščių ženklus. Prieš juos išeina 2 mokinės, apsirengusios tautiniais drabužiais.
<p>2 mokinė Medžio, kaip ir tautos, tvirtybė - šaknyse. Kiekviena nauja karta klausia, iš kur atėjo, nes nori žinoti, kur eina. Šakotas Lietuvos istorijos medis, tvirtai po savo plačiomis šakomis saugo istorinę atmintį.</p>	
<p>1 mokinys iš grupės Ankstyvoje feodalizmo visuomenėje valdovo giminės ženklas atitiko valstybės emblemą.</p>	Įeina 7 mokinių grupė, rankose laikydami Lietuvos kunigaikščių ženklus ir emblemas. Jie apsirengę senųjų baltų genčių stilizuotais drabužiais.
<p>2 mokinys iš grupės Valdovo Mindaugo ženklas turėjo apverstos M raidės formą su kryželiu viduryje.</p>	Kalbėję mokinės atsistoja prie 2 jau kalbėjusių mokinių. Tekstą kalbantys mokiniai iškelia klausytojams parodyti aptariamą ženklą.
<p>3 mokinys iš grupės Algirdo ženklas buvo kryžius, kurio viršutinį ir apatinį galą užbaigė strėlių antgaliai.</p>	Rodo ženklą.
<p>4 mokinys iš grupės Algirdo sūnaus Skirgailos ženklas – įkypas kryžius.</p>	Rodo ženklą.
<p>5 mokinys iš grupės Jogaila naudojo dvigubą kryžių</p>	Rodo ženklą.
<p>6 mokinys iš grupės Kęstutaičių ženklai nepanašūs į Algirdo ir jo sūnų ženklus. Seniausieji, vadinamieji Gedimino stulpai, randami Vytauto antspauduose ir piniguose. Vytautas šį ženklą naudojo kaip savo asmeninį herbą. Iš antspaudo jis pateko į vėliavas.</p>	Rodo Gedimino stulpų ženklą.
<p>7 mokinys iš grupės</p>	

<p>1440 m., kai LDK kunigaikščiais tapo Jogailaičiai, jie išėmė Gediminaičių stulpus ir pakeitė dvigubu kryžiumi, tačiau po jų Lietuvos valdovai vėl susigražino stulpus, kurie virto LDK emblema.</p> <p>1 mokinys iš grupės Vienas svarbiausių ir garbingiausių valstybės atributų yra jos herbas. Viduramžiais raitelio simbolių galime rasti visų Europos šalių karalių, kunigaikščių antspauduose.</p> <p>2 mokinys iš grupės Pirmasis antspaudą su raitelio ženklu 1366 m. prispaudė kunigaikštis Algirdas.</p> <p>3 mokinys iš grupės Iš Algirdo raitelį perėmė jo sūnus Jogaila, vėliau Vytautas ir kiti Lietuvos valdovai. Raitelis, simbolizavęs valdovą – krašto gynėją. Suprantama, kad tarp seniausių antspaudų ir krašto herbo negali būti lygybės ženklo.</p> <p>4 mokinys iš grupės Tik XV a. pradžioje jis įgavo herbui būdingą bendrinę prasmę ir Vyčio vardą, o išliko nepakitęs iki 3 Lenkijos – Lietuvos padalinimo. Juo, kaip ir antspaudu, naudojo Vilniaus universitetas ir buvo paženklinti Lietuvos sostinės Vilniaus „Aušros“ vartai.</p> <p>5 mokinys iš grupės XIX a. su Vyčiu prieš nacionalinę priespaudą ėjo 1831 ir 1863 metų sukilėliai.</p> <p>6 mokinys iš grupės 1918 m. balandžio 19 d. buvo nuspręsta, kad Lietuvos tautinė vėliava turi susidėti iš 3 horizontalių vienodo pločio juostų – geltonos, žalios, raudonos. Šią vėliavą patvirtino Lietuvos Taryba. Geltona reiškė šviesos simbolį saulę, žalia – krašto gamtos grožį, raudona – už tėvynę pralietą kraują.</p> <p>7 mokinys iš grupės Prakalbinom istoriją, jos simbolius ir ženklus, bet juk istorijoje svarbiausia – žmonės. Literatūros kūrinių balsais per šimtmečius jie prakalba į mus.</p> <p>Žynys: Mindaugas. MINDAUGAS Laimingas? Taip, turbūt šiek tiek laimingas, Bet aš toliau žiūriu – ir nematau, Koksai likimas ateity jos laukia. Aš nieko nematau... Akla tamsa. Galbūt tenai neliks nė menko ženklo Iš to, ką aš per didelį vargą kūriau. Tai kam tada tas vargas ir tos kančios?</p> <p>O, kad dar žmogui leista būt sugrįžti! Bent vieną sykį... grįžt pasižiūrėti... Į ką išaugo jo kančia... Bet ne. Just. Marcinkevičius „Mindaugas“</p> <p>Žynys: Vytautas. VYTAUTAS Perkūne, meldžiausi, visų dievų dievaiti, padėk man... Po šventuoju ažuolu tau sukrausiu tokią auką, kokios dar niekada negavai, o vyriausias žynys kasdien garbins tavo galią. Neišgirdo</p>	<p>Ženkilai tyliai sudedami, centrinis mokinys laiko LR herbą. Skamba M. K. Čiurlionio simfoninės poemos „Jūra“ ištrauka. Po muzikinio intarpo tekstas tęsiamas.</p> <p>Rodomas Lietuvos herbas.</p> <p>Skamba J. Žilėvičiaus kantatos „Vytaute Didis“ ištrauka.</p> <p>Ateina nauja 6 mokinių grupė. Vienas jų apsirengęs kaip pagonių žynys. Jis rankose laiko puošnią lazda. Beldžia į grindis ir praneša įžymių Lietuvos žmonių vardus: MINDAUGAS, VYTAUTAS, MAŽVYDAS, DONELAITIS, ČIURLIONIS. Žyniui pranešus įžymaus Lietuvos žmogaus vardą, projektoriumi rodomi šių žmonių portretai.</p>
--	---

Perkūnas šitų žodžių: po 4 dienų buvo nužudytas Kęstutis.

Palaidojo jį Šventaragio slėnyje, mane išgelbėjo paprasta mergelė: „, Kunigaikšti, pasikeiskime rūbais, bėkite, tepasakė“. Apsvaigęs iš džiaugsmo, net nemokėjau jai padėkoti - galvojau tik apie save ir kraštą. Tik vėliau supratau, kad ši drąsi mergelė man net tik gyvybę išgelbėjo, ji Lietuvai sugažino Žemaitiją, atnešė Žalgirio pergalę.

R.Masteika „, Vytautas“

Žynys: Mažvydas.

MAŽVYDAS

Mėginsime sudėti pirmą žodį.

Klausykitės gerai...Širdim klausykit !

Kai tarsit šitą žodį, tai ant lūpų

Pajusite medaus ir kraujo skonį,

Išgirsit volungę prieš lietų šaukiant,

Užuosit šieno ir liepynų kvapą,

Regėsit baugų debesio šešėlį

Per lauką bėgant...Taigi pamėginkim...

(Skiemenuoja vienas)

El – ie bus LIE - , tē – u bus „,TU“ , vė – a bus

„,VA“

Kartokite! Kartokit ir klausykit!

LIE – TU – VA!

Just. Marcinkevičius „,Mažvydas“

Žynys: Donelaitis

DONELAITIS

Sveks, svieteli margs! šventes pavasario šventės;

Sveiks ir tu, žmogau! Sulaukęs vasarą mielą;

Sveiks kvietkelėmis pasidžiaugęs, sveiks

prisiuostęs;

Sveiks, Dieve, duok! Sulauk dar daug pavasario

švenčių

Irgi, sulaukęs jas, vis sveiks ir drūts pasilinksmin.

Taip, Dieve, duok kožnam, kurs mūsų Lietuvą

garbin <...>

Tam, Dieve, duok! Sulaukt kasmet pavasarįsveiką,

Ogi pabaigus tą, po tam ir vasarą linksmą.

K.Donelaitis „,Metai“

Žynys: Čiurlionis

ČIURLIONIS

Pavasario sūpuoklės supas ties bedugnėm,

Ledinės žvakės dega speiguose šaltuos,-

Matau aš šaltį žydintį ir kaitrią ugnį

Fantastiškuose, užkerėtuose kraštuos.

Čia amžinasis kosmas sukas jūroj laiko

Ten rūščiai mąsto milžino niūri galva.

Karalius perlą rankoje iškėlęs laiko –

Tai mano tėviškė, tai mano Lietuva!

4 mokinė

Mano gėntainiai, broliai ir seserys!

Kiek mūsų mažai beliko, Lietuva, gyvų!

Kaip mes paliudysime Dievą savo Dvasioje?

Jei nepaliudysime dvasios savo buvimu.

Kas mus pažadins? Kaip mes prisikelt galėsim,

Jei sudaužytas mūsų Laisvės varpas nebegaus!

Kaip mes, brangieji, Amžinybėn įsišviesim

Mokinių grupė, sakiusi 1-2 tekstus, pakartoja:
LIE-TU-VA!

Prieš visus sustojusius išėina 4 mokinė.

<p>Be savo žodžio saulės, be lietuviško dangaus?! K.Genys</p> <p>Istorinės viktorinos vedėjas: Dėkojame literatūrinės kompozicijos dalyviams. Jie gali palikti sceną, o aš skelbiu Didžiajai valstybės atkūrimo šventei paminėti skirtą istorinę viktoriną. Prašau klasių komandoms užimti vietas.</p>	<p>Įeina viktorinos vedėjas, skelbęs mokykloje istorinę viktoriną, skirtą Vasario 16-ajai paminėti.</p> <p>Klasių viktorinų komandos ateina susipažinti su viktorinos medžiaga. Jeigu yra renginį stebinčių ir jame nedalyvaujančių mokinių, jiems gali koncertuoti mokyklos ansambliai, o jeigu visi yra renginio dalyviai, tuomet gali skambėti literatūrinėje muzikinėje jau minėtų autorių kūriniai (J.Žilėvičiaus, M.K. Čiurlionio kūriniai).</p> <p>Komisija surenka komandų atsakymus ir peržiūri atsakymus.</p> <p>Paskelbiami viktorinos nugalėtojai. Jie apdovanojami skambant plojimams.</p>
--	---

VIKTORINOS, SKIRTOS VASARIO 16-OSIOS MINĖJIMUI, UŽDUOTYS

I UŽDUOTIS. Atpažinkite žymius žmones ir pastatus.

I nuotrauka

1. Kas čia pavaizduotas?
2. Su kokiais istoriniais įvykiais susijęs šis asmuo?
3. Kokiais ryšiais jis siejasi su Kauno „Aušros“ gimnazija?

II nuotrauka

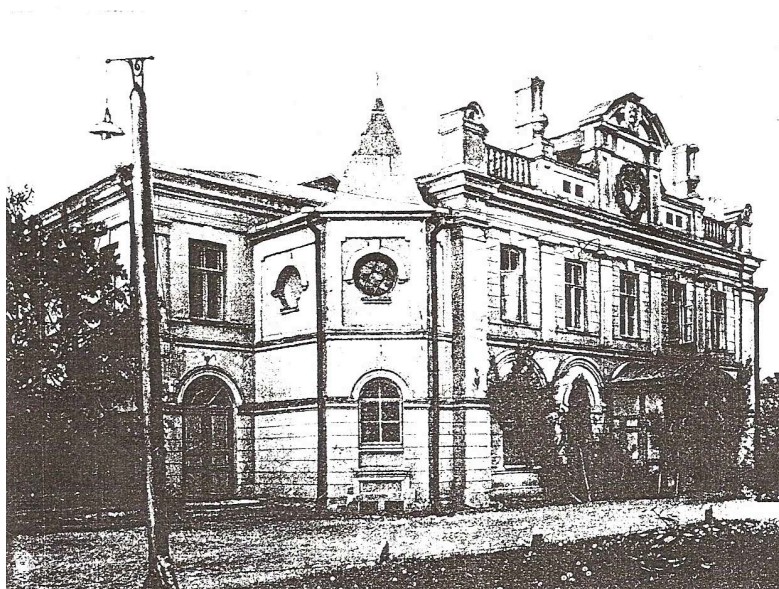
1. Kas čia pavaizduotas?
2. Su kokiais istoriniais įvykiais susijęs šis asmuo?
3. Kokiais ryšiais jis siejasi su Kauno „Aušros“ gimnazija?

III nuotrauka

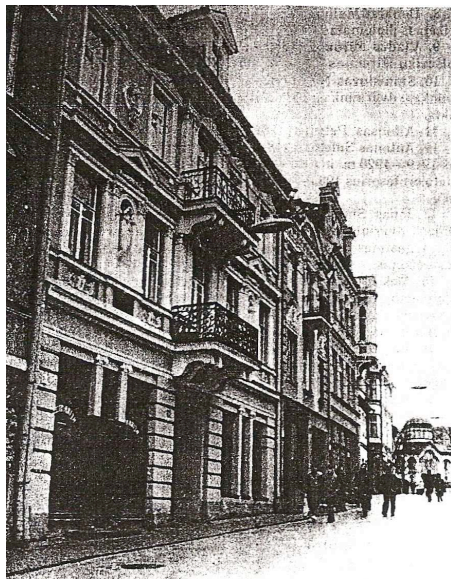
1. Kas čia pavaizduotas?
2. Su kokiais istoriniais įvykiais susijęs šis asmuo?
3. Kokiais ryšiais jis siejasi su Kauno „Aušros“ gimnazija?

IV nuotrauka

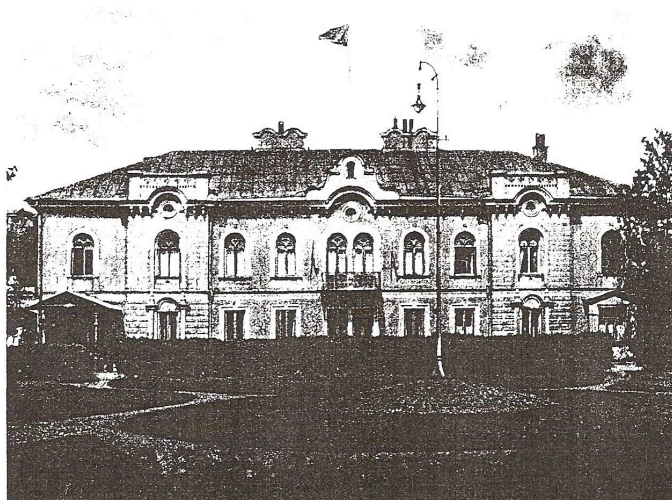
1. Kas čia yra pavaizduota?
2. Su kokiais istoriniais įvykiais šis pastatas susietas?
3. Kokia šio pastato paskirtis dabar?

V nuotrauka

1. Kas čia yra pavaizduota?
2. Su kokiais istoriniais įvykiais šis pastatas susietas?
3. Kokia šio pastato paskirtis dabar?

VI nuotrauka

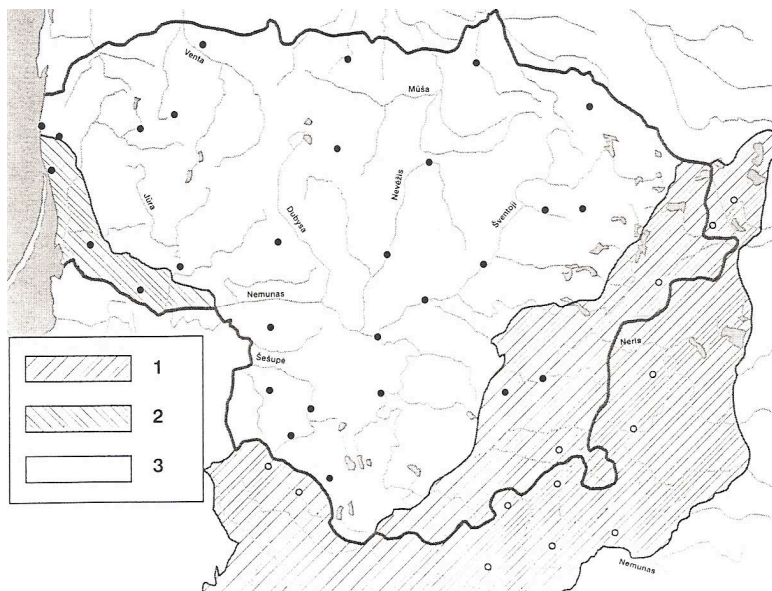
1. Kas čia yra pavaizduota?
2. Su kokiais istoriniais įvykiais šis pastatas susietas?
3. Kokia šio pastato paskirtis dabar?

VII nuotrauka

1. Kas čia yra pavaizduota?
2. Su kokiais istoriniais įvykiais šis pastatas susietas?
3. Kokia šio pastato paskirtis dabar?

II UŽDUOTIS. Atsakykite į klausimus, pateiktus po žemėlapiu.

1. Ką reiškia pirmasis legendos ženklas?
2. Kaip keitėsi pirmuoju ženklu žymimos teritorijos priklausomybė 1920-1939 metais?
3. Ką reiškia antrasis legendos ženklas?
4. Kaip keitėsi antruoju ženklu žymimos teritorijos priklausomybė 1920-1939 metais?
5. Nurodykite du laikotarpius, kai Lietuvos valstybei priklausė tik trečiuoju legendos ženklu pažymėta teritorija. Atsakymą pagrįskite.
6. Žemėlapyje surašykite valstybių, kurios 1921-1938 metais ribojosi su Lietuva, pavadinimus.
7. Pažymėkite laikinąją Lietuvos sostinę.

III UŽDUOTIS. Atsakykite į klausimus, pateiktus po šaltiniais.

ŠALTINIS A

Lietuvos Taryba savo posėdyje <...> vienu balsu nutarė kreiptis į Rusijos, Vokietijos ir kitų valstybių vyriausybes šiuo pareiškimu:

Lietuvos Taryba, kaip vienintelė lietuvių tautos atstovybė, remdamasi pripažintąja tautų apsisprendimo teise ir lietuvių Vilniaus konferencijos nu tarimu rugsėjo 18-23 d. 1917 m., skelbia atstatanti nepriklausomą demokratinius pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine Vilniuje ir tą valstybę atskirianti nuo visų valstybių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis.

Drauge Lietuvos Taryba pareiškia, kad Lietuvos valstybės pamatus ir jos santykius su kitomis valstybėmis privalo galutinai nustatyti kiek galima greičiau sušauktas steigiamasis seimas, demokratiniu būdu visų jos gyventojų išrinktas <...>

ŠALTINIS B

Lietuvos taryba <...> remdamasi pripažintąja tautų apsisprendimo teise <...> skelbia nepriklausomos Lietuvos valstybės atkūrimą su sostine Vilniumi <...>

Šiai valstybei tvarkyti ir jos interesus ginti taikos derybose <...> prašo Vokietijos valstybės apsaugos ir pagalbos <...>

1. Kokie tai dokumentai?
2. Kada ir kur jie buvo pasirašyti?
3. Kas paskelbė šiuos dokumentus?
4. Kur pirmą kartą viešai buvo paskelbti šie dokumentai?
5. Kas pirmininkavo posėdžiams, pasirašant šiuos dokumentus?
6. Kuo skiriasi šie dokumentai?
7. Pirmoji Lietuvą pripažino Vokietija 1918 m. kovo 23 d.. Įvardinkite, kurio dokumento pagrindu.

IV UŽDUOTIS. Atsakykite į klausimus.

1. Į kokias dvi pagrindines valstybes kreipėsi Lietuvos Taryba savo posėdyje vasario 16 d.?
2. Kada ir kur pirmą kartą buvo iškeltas Lietuvos nepriklausomybės klausimas?
3. Kelintais metais į apyvartą išėjo stabili lietuviška valiuta?
4. Kada pasirodė pirmosios lietuviškos monetos ir kur jos buvo išleistos?
5. Kas yra žemės reformos įstatymo autorius?
6. Kada Steigiamasis seimas galutinai priėmė Lietuvos Respublikos Konstituciją?
7. Kada Klaipėdos kraštas prijungtas prie Lietuvos?

ATSAKYMAI Į VIKTORINOS KLAUSIMUS

I UŽDUOTIS. Atpažinkite žymius žmones ir pastatus.

1. Saliamonas Banaitis, pasirašė 1918 m. vasario 16 d. aktą, Kauno „Aušros“ gimnazijos įkūrėjas.
2. Mykolas Biržiška, pasirašė 1918 m. vasario 16 d. aktą, Kauno „Aušros“ gimnazijos direktorius.
3. Pranas Dovydaitis, pasirašė 1918 m. vasario 16 d. aktą, Kauno „Aušros“ gimnazijos direktorius.
4. Atidarytas Steigiamasis seimas 1920 m. gegužės 5 d., dabar Kauno muzikinis teatras.
5. Perto Vileišio namai, pasirašytas 1918 m. vasario 16 d. aktas, dabar muziejus.
6. Istorinė prezidentūra, dabar muziejus.
7. Steigiamojo seimo rūmai Kaune, dabar Kauno Maironio gimnazija.

II UŽDUOTIS. Atsakykite į klausimus, pateiktus po žemėlapiu.

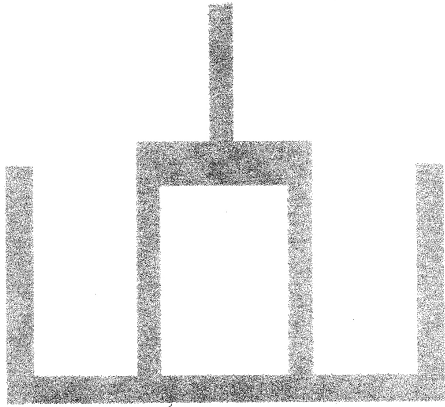
1. Vilniaus kraštas.
2. 1920-1939 m. priklausė Lenkijai, nuo 1939 m. spalio – Lietuvai.
3. Klaipėdos kraštas.
4. Nuo 1920 m. iki 1923 m. kontroliavo Antantės šalys, 1923-1939 m. priklausė Lietuvai.
5. 1920-1923 m.; 1939 m. kovo mėn. – 1939 m. spalio mėn.
6. Latvija, Rusija, Lenkija, Vokietija.

III UŽDUOTIS. Atsakykite į klausimus, pateiktus po šaltiniais.

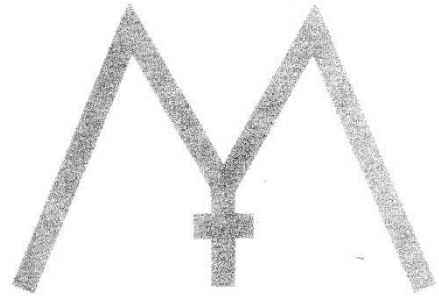
1. Valstybės nepriklausomybės aktai.
2. A – 1918 m. vasario 16 d., Vilniuje; B – 1917 m. gruodžio 11 d., Vilniuje.
3. Lietuvos Taryba.
4. „Lietuvos aide“.
5. A – J. Basanavičius; B – A. Smetona.
6. B šaltinyje yra minimi konvenciniai ryšiai su Vokietija.
7. B šaltinio pagrindu.

IV UŽDUOTIS. Atsakykite į klausimus.

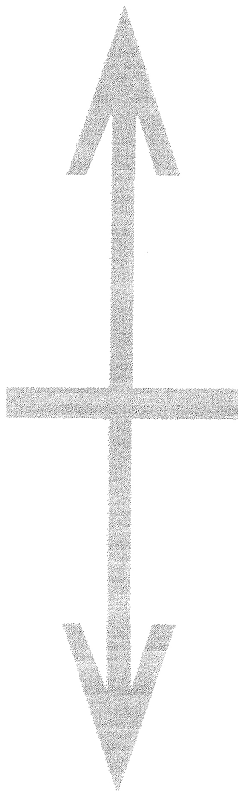
1. Į Rusiją ir Vokietiją.
2. Vilniaus konferencija 1917 m. rugsėjį.
3. 1922 m. spalio 1 d.
4. Anglijoje 1925 m.
5. Mykolas Krupavičius.
6. 1922 m.
7. 1923 m.

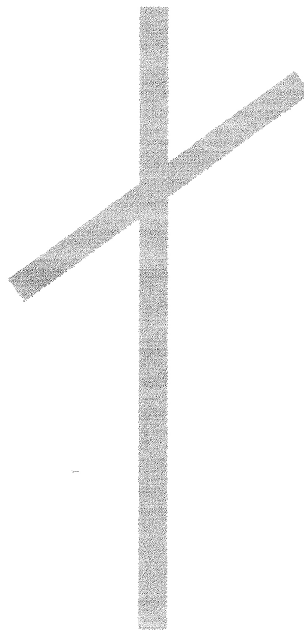
Gediminaičių stulpai

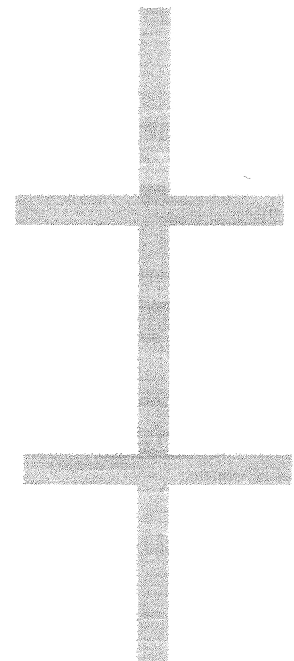
Mindaugo ženklas

Algirdo ženklas

Skirgailos ženklas

Jogailos ženklas

TIKĖKIME LIETUVA
KONCERTAS - MINĖJIMAS

Augenija Diečkutė istorijos mokytoja metodininkė
Albina Kalvinskaitė lietuvių kalbos mokytoja metodininkė
Rima Žvirblienė direktoriaus pavaduotoja ugdymui

Parengiamasis planas

Renginio žanras – koncertas - minėjimas

Renginio pavadinimas – „Tikėkime Lietuva“

Paskirtis – Lietuvos Valstybės Nepriklausomybės dienos minėjimas

Auditorija – 8-11 klasių mokiniai

Dalyviai - 10-ųjų klasių mokiniai

Svečiai – mokyklos direktorius

Laikas – 2009 m. vasario 13 d. 12.00 val.

Vieta – mokyklos aktų salė

Veiksmo vietos apipavidalinimas – dešimtokų paruošti: plakatas „Vasario 16-oji“ aktų salėje, papuošimai iš medžio šakų ir spalvoto popieriaus mokyklos I ir II aukšto foje, plakatai ir paveikslai II aukšto foje

Techninės priemonės –garso aparatūra, magnetofonas, „Multimedia“

Renginio reklama – skelbimai lentoje foje, mokytojų kambaryje, mokyklos internetiniame puslapyje

Panaudota literatūra – „Nupinsiu Lietuvai vainiką“, I t., „Ramona“. 2004

Literatūrinis-režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>Skaitovas: Jus sveikina mokyklos direktorius</p> <p>Skaitovė: Gyvensiu tavy, Tikrai! Tavyje aš gyvensiu, Tik ranką ištiesk: Spindulį, šaknį ar žolę, Pasaulį paduok man: žvaigždę, sapną ir truputį duonos. Pradinių klasių mokinės šokis „Laikrodis“.</p> <p>Skaitovas: mokyklos kraštotyros būrelio nariai išneša gėles prie Laisvės paminklo.</p> <p>Skaitovas: XI a. pr. vokiečių rašto šaltiniuose - Kvedlinburgo analuose yra toks įrašas: „1009 metais šventasis Brunonas, Rusijos ir Lietuvos pasienyje pagonių trenktas į galvą, su 18 saviškių kovo 6 dieną nukeliavo į dangų“. Šiame sakinyje pirmą kartą paminėtas Lietuvos vardas. Įgyti vardą labai reikšminga. 1009 metais baigėsi bevardė epocha.</p> <p>Skaitovas: Ką jau sulipdo kraujas, To nei ugnis neperskirs, nei vanduo, Ir vis dėlto, aš padariau Valstybę, Kuri šiandien jau gali atlaikyt Smūgius kryžiuočių.</p> <p>Skaitovas: XIII a. Lietuvos Didysis Kunigaikštis Mindaugas suvienijo lietuvių žemes, apsikrikštijo, 1253 metais karūnavosi ir tapo vieninteliu Lietuvos karaliumi. XIII-XVa. LDK Gediminas, Algirdas, Kęstutis, Vytautas apgynė Lietuvos žemes, išplėtė teritoriją. Įdomus faktas - Lietuva, kaip valstybė, Europos žemėlapyje pirmą kartą pažymėta 1339 m., o teisingai užrašytas Lietuvos vardas ir tiksliai pažymėta žemėlapyje – XI a. Vaikinių ansamblis atlieka dainą „Kur lygūs laukai“.</p> <p>Skaitovė deklamuoja VI. Burago eilėrašį „Lietuvos pavasaris“.</p> <p>Skaitovas: Iš Vilniaus vyskupijos statuto, 1528 metai:</p>	<p>Skamba Lietuvos Respublikos himnas.</p> <p>Mokyklos direktoriaus sveikinimas. Rodomos skaidrės apie Lietuvos piliakalnių.</p> <p>Chor. E. Statkevičienės, muz. N. Kavaliauskaitės Visi atsistoja, 2 vaikinai išneša gėles.</p> <p>Rodomos skaidrės iš Kvedlinburgo kronikų istorijos.</p> <p>Rodoma LDK karaliaus Mindaugo skaidrė.</p> <p>Rodomi LDK kunigaikščių paveikslai.</p> <p>Muz. J.Tallat-Kelpšos, ž. Maironio. Rodomos skaidrės apie senovines Lietuvos pilis.</p>

<p>„Trokšdami ir visa siela ryždamiesi išganingai pasitarnauti šios garsios valstybės LDK bendram reikalui ir garbei, dar nutariame ir pavedame, kad prie kiekvienos bažnyčios būtų mokytojai vaikams mokyti, kurie nuo pat mažens diegtų vaikams ir jaunuomenei gerą mokslą, garbingus įpročius ir katalikiškas ir pagrindines dorybes...lygiai abiem, lietuvių ir lenkų kalbom”.</p> <p>Dešimtųjų klasių mokinių vokalinis ansamblis dainuoja dainą „Lietuva – akmuo prie slenksčio“.</p> <p>Skaitovė skaito Z. Čepulytės eilėraštį „Tėvynei“.</p> <p>Skaitovas: „ Imkit mane ir skaitykit” - taip 1547 m. prabilo M. Mažvydas savo Katekizmo prakalboje.</p> <p>LDK didikai kaupia knygas, atsiranda bibliotekos, pirmieji orkestrai, rūmų teatrai, vis daugiau jaunuolių vyksta studijuoti į užsienį.</p> <p>Skaitovas: 1569 m. istorinės aplinkybės susiklostė taip, kad Unijos pasirašymas Liublino mieste tapo būtinybe. Lietuva praranda savo vardą. Europoje atsiranda Abiejų Tautų Respublika.</p> <p>Skaitovas: XVII Ia. pabaigoje Abiejų Tautų Respublika trečią kartą buvo padalyta kaimyninių valstybių. Didžioji Lietuvos dalis atitenka Rusijos imperijai.</p> <p>Skaitovė:</p> <p>Visoj Lietuvoj ne tik žodis ir raštas,- Lietuviškas vardas užginta: O Vytauto žemė lyg Rusijos kraštas Šiaurės vakarų pavadinta! Sustingo lietuvis, pabalo kaip drobė: Kuo garbins jis Dievą, kaip kels jis Tėvynę? Maskolis jam kryžių iš rankų pagrobė, Maskolis jam gimtąjį žodį užgynė.</p> <p>Skaitovas: XIX a. - tai kovos už lietuvišką žodį, lietuvišką maldą, už savo Tėvynę, laikotarpis.</p> <p>... tamsiąją naktį, pelkynus išbraidęs, Drąsus knygnešys atkeliauja į pirkia - Ir šviečia kaip žvaigždės lietuviškos raidės, Ir džiaugiasi širdys už skausmą jas pirkę.</p> <p>2 skaitovės deklamuoja O. Dovidavičiūtės-Pučenos eilėraštį „Kalbėkime lietuviškai“.</p> <p>Pradinių klasių mokinių vokalinis ansamblis dainuoja dainą „Žemė Lietuvos“.</p> <p>Skaitovas: XXa. pradžia, Rusijos gniaužtai po truputį atsileidžia; atgauna Lietuva savo spaudą, gali rinkti atstovus į Dūmą. 1914 m prasidėjo I-asis pasaulinis karas, 1915 m. rusus iš Lietuvos teritorijos išstumia vokiečiai. Karo sukuriuose laisvės idėja tik stiprėja.</p> <p>Merginų duetas atlieka „Hiperbolės“ dainą „Aš net pats nustebau“.</p> <p>Skaitovas: 1918 vasario 16 dieną Lietuvos taryba paskelbė Lietuvą laisva demokratine valstybe.</p> <p>Skaitovė: šiandien, minėdami 91- sias Nepriklausomybės paskelbimo metines, mes žinome, kad per prabėgusius metus Lietuva daug iškentėjo: patyrė 3 okupacijas, neteko</p>	<p>Pogrindžio daina, ž. J. Strielkūno.</p> <p>Rodomos skaidrės su „Katekizmo“, M. Mažvydo paminklų nuotraukomis.</p> <p>Rodomos skaidrės apie Liublino Unijos pasirašymą.</p> <p>Rodomos skaidrės: knygnešių keliai, knygnešių nuotraukos, paminklas knygnešiui.</p> <p>Rodomos senovinių knygų, rezistencijos atminimui skirtų vietų skaidrės.</p> <p>Muz. ir ž. K. Vasiliausko.</p> <p>Muz. ir ž. M. Garberio. Merginos ateina dainuodamos ir nešdamos rankose mažas žvakutes, po to po vieną jas padeda ant scenos.</p> <p>Rodomos Vasario 16-osios akto paskelbimo skaidrės.</p>
--	--

<p>geriausių savo dukrų ir sūnų, materialinių vertybių, bet visos netektys tik sustiprina VASARIO 16-osios svarbą.</p> <p>Skaitovas: Tai šventė, simbolizuojanti vieningos Lietuvos stiprybę ir dvasią, Skaitovė: Tai diena, kuri liudija - esame stipri tauta laisvoje valstybėje. Skaitovas: Tikėkime savo jėgomis, Tikėkime savo ateitimi. TIKĖKIME LIETUVA! (visi) Tegu ši šventė gyvena mūsų širdyse.</p> <p>Visi atlieka dainą „Laisvė“.</p> <p>Pradinių klasių mokinių tautinių šokių kolektyvas atlieka šokį „Vidury pievelės“, pradinių klasių mokinių vokaliniam ansambliui dainuojant.</p> <p>Skaitovas: Kiekvienas žmogus turi Tėvynę. Kokia ji bus, priklauso nuo mūsų. Mes turime daug. Skaitovė: Mylėkime, saugokime ir vertinkime. Kad kova už Lietuvos laisvę ir aukos nebūtų beprasmės. Skaitovas: Tik laisvoje valstybėje ir žmogus yra laisvas. Išstarkime garsiai: „Aš džiaugiuosi, kad esu lietuvis“. Skaitovė: Aš džiaugiuosi, kad esu lietuvis. Skaitovas: Aš džiaugiuosi, kad esu lietuvis.</p> <p>Pradinių klasių mokinių tautinių šokių kolektyvas atlieka šokį „Granksveras“.</p>	<p>Muz. ir ž. Eurikos Masytės. Rodomos Baltijos kelio, Kovo 11-osios akto pasirašymo, Lietuvos vėliavos iškėlimo Gedimino pilies bokšte skaidrės. Chor. V. Gabenytės. Muz. A. Raudonikio, ž. I. Stravinskienės</p> <p>Rodomos skaidrės „Neregėta Lietuva 2008“.</p> <p>Paduoda ranką skaitovei. Paduoda ranką skaitovui.</p> <p>Muz. lietuvių liaudies, chor. S. Pliupelienės</p>
--	---

SKELBIAME LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĘ
LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA

Jolanta Lastauskienė, lietuvių kalbos vyresnioji mokytoja
Rūta Satkauskienė, lietuvių kalbos vyresnioji mokytoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – literatūrinė kompozicija.

Renginio pavadinimas – „Skelbiame Lietuvos nepriklausomybę“.

Paskirtis – skirta Vasario 16 – osios, Nepriklausomybės dienos, minėjimui.

Auditorija – 5-12 klasių moksleiviai, mokyklos bendruomenė, „Girstos“ bendruomenės nariai.

Dalyviai – 7 signatarų personažai, 2 skaitovai.

Laikas – 2008 m. vasario 15 diena.

Vieta – mokyklos aktų salė.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – scenos gilumoje – Lietuvos vėliava ir Laisvės statulos piešinys, ant scenos ilgas stalas, apdengtas žalia gelumbe, ant jo – kelios knygos ir senovinė stalinė lempa, šone prie scenos – ekranas.

Muzikinis apipavidalinimas – dainos Maironio žodžiais: „Už Raseinių ant Dubysos“, Lietuva brangi“.

Techninės priemonės – garso aparatūra, multimedia

Renginio reklama, informavimo priemonės – skelbimai.

Panaudota literatūra:

1. Vasario 16 – osios akto signatarai. Parengė Algimantas Liekis. Vilnius: Džiugas. 1996.
2. Laikas. Istorijos vadovėlis 9 kl., II dalis. Vilnius: Briedis. 2006.
3. Kompaktinė plokštelė : Maironis. Lyrika. Skaito Laimonas Noreika

Literatūrinis-režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>Skamba daina „Už Raseinių ant Dubysos“ (pirmas posmas).</p> <p>Skamba L. Noreikos įrašas: Aš norėčiau prikelti nors vieną senelį Iš kapų milžinų Ir išgirsti nors vieną, bet gyvą žodelį Iš senųjų laikų!</p> <p>I vedėja: Supančiota ir surištomis rankomis ties išnykimo riba stovėjo Lietuva. Ją puolė ir niokojo svetimi, už sotaus gyvenimo, valdžios iliuziją pardavinėjo savi.</p> <p>II vedėja: Audringi XX a. pradžios įvykiai paskatino surengti lietuvių suvažiavimą - seimą, kurio metu seimo dalyvis J. Tumas -Vaižgantas sakė: „Piliečiai ėmė kankintis tuo pačiu klausimu: kas dabar daryti, kad palengvėtų ant širdies, kad galėtų pasakyti: štai padariau, ko iš manęs, apirusios valstybės piliečio, pareiga reikalavo, kad ta valstybė atgytų ir sustiprėtų“.</p> <p>I vedėja: Vilniaus seimas pasmerkė Rusijos priespaudą, pareikalavo suteikti Lietuvai autonomiją ir gyventojus kvietė priešintis rusų valdžiai. Žmones sujungė bendras tikslas - tautos laisvė.</p> <p>II vedėja: 1914 m. Europoje kyla didysis karas, Lietuva tampa kautynių lauku. Rusų okupantus keičia vokiečiai. Nuo žmonių atimama beveik viskas, kas randama. Nors žmonės išmoko įvairių gudrybių, beslėpdami valgius, mantą ir net gyvulius (paslėpdavo juos šiaudų kūgiuose, požemiuose), bet vis dėlto sunku buvo išgelbėti nuo vokiečių. Gyvulius jau seniai atėmė, palikdami tik po vieną karvę šeimai; arklius paliko tik tuos, kurie sužeisti, niekam netinkami; jeigu kas laikė karvę, tai turėdavo vokiečiams pristatyti paskirtą kiekį sviesto, vis tiek, ar karvė pieninga, ar užtrūkus, žmonės turėdavo taip pat pristatinti kiaušinių, ir net nebuvo klausama, ar jie turi vištų, ar ne; jei ko neturi – pirk, kur nori, ir atnešk.</p> <p>I vedėja: 1917 m. rugpjūčio mėnesį vokiečių kariams pralaimint, stengdamiesi išlaikyti kraštą savo valdžioje, vokiečiai Vilniuje leido surengti lietuvių konferenciją, kurioje pareikštas šūkis atkurti nepriklausomą demokratine Lietuvos valstybę. Buvo išrinkta 20 asmenų – autoritetinga Lietuvos Taryba. Jai patikėti visi lietuvių tautos įgaliojimai.</p> <p>II vedėja: Lietuvos Tarybą sudarė:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Jonas Basanavičius, gydytojas, pirmojo lietuviško laikraščio „Aušra“ steigėjas, 66 metų amžiaus, nepartinis;2. Saliamonas Banaitis, lietuviškos spaustuvės steigėjas caro laikais, 31 metų, krikščionis demokratas;	<p>Ant scenos stovi ilgas stalas, uždengtas žalia gelumbe. Kelios knygos, stalinė lempa. Už stalo sėdi 6-7 vyresnių klasių moksleiviai, apsilkę kostiumais, su kaklaraiščiais (galima pasižiūrėti į signatarų nuotraukas).</p> <p>Vedėjos pakaitomis skaito sąrašą, ekrane rodomos signatarų nuotraukos.</p>

<p>3. Mykolas Biržiška, teisininkas, 35 metų, tada dar socialdemokratas; 4. Kazys Bizauskas, studentas teisininkas, 24 metų, krikščionis demokratas; 5. Pranas Dovydaitis, teisininkas, 31 m., krikščionis demokratas; 6. Steponas Kairys, inžinierius, 40 m., socialdemokratas; 7. Petras Klimas, teisininkas, 26 m., nepartinis; 8. Donatas Malinauskas, agronomas, 48 m., nepartinis; 9. Vladas Mironas, kunigas 37 m., tautininkas; 10. Stanislovas Narutavičius, teisininkas, 56 m., nepartinis; 11. Alfonsas Petrulis, kunigas, 44 m., krikščionis demokratas; 12. Antanas Smetona, teisininkas, 43 m., tautininkas; 13. Jonas Smilgevičius, valstietis, 46 m., nepartinis; 14. Justinas Staugaitis, kunigas, 31 m., krikščionis demokratas; 15. Aleksandras Stulginskis, agronomas, 32 m., krikščionis demokratas; 16. Jurgis Šaulys, ekonomistas, 38 m., nepartinis; 17. Kazimieras Šaulys, kunigas, 45 m., krikščionis demokratas; 18. Jokūbas Šernas, teisininkas, 29 m., nepartinis; 19. Jonas Vailokaitis, bankininkas, 31 m., krikščionis demokratas; 20. Jonas Vileišis, teisininkas, 45 m., liaudininkas</p> <p>J. Staugaitis: Lietuvių konferencija – svarbus ir įspūdingas žygis. Lietuvos žmonės pirmą kartą renkasi tarsi dėl politinio savo šalies likimo.</p> <p>K. Bizauskas: Lietuvybė iš visų pusių apsupta galingų priešininkų. Čia lenkininkų išdūkimas, ten mūsų dvasios ir būdo silpnybės ir liaunumas. Bet reikia tikėti ir viltis! Reikia šventai tikėti Lietuvos ateitimi! Tikėkime ir vilkimės, vilkimės ir tikėkime, ir visomis savo jėgomis, visomis savo pastangomis statykime Lietuvos ateities rūmus!..</p> <p>J. Vileišis: Viso krašto likimą gali nulemti ne viena kuri kad ir įsigalėjusi visuomenės grupė, ne vieni kurie iškilę ant paviršiaus galingi savo įtaka vadai, bet pati liaudis per jos pačios parinktuosius atstovus ir jos reikalų užtarėjus. Jeigu jau mes apsisprendėme būti nepriklausoma valstybė, jeigu jau mes, kaip tauta, esame tą žodį tvirtai pasakę, tai to ir gana. Čia jau nebėra ko į kitus žiūrėti – kaip tarta, taip ir turi būti.</p> <p>Seimo narys: Nors tarptautinė būklė buvo dar labai miglota, Lietuvos ateitis labai neaiški, Lietuvos Taryba, susirinkusi 1918 m. vasario 16 d. į posėdį Vilniuje, ryžosi pasirašyti Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo Aktą, kuris taptų kertiniu nepriklausomos Lietuvos valstybės akmeniu. Aktą pasirašė visi 20 Lietuvos Tarybos narių.</p> <p>Seimo narys: Galop atėjo vasario 16 diena, kada visiems 20 Lietuvos Tarybos nariams susitarus, nuspręsta paskelbti Lietuvos nepriklausomybę Vokietijai, Rusijai ir kitoms valstybėms. Tai buvo šeštadienis, 12 val. 30 min. dienos, kada Tarybai pirmininkaujantis Jonas Basanavičius perskaitė aktą. Tai atlikta visiems Tarybos nariams karštai delnais plojant.</p>	<p>Iš už stalo atsistoja I skaitovas, paskui kitas – jie turi vaidinti pokalbį, bendrauti su žiūrovais.</p> <p>J. Basanavičiaus personažas paragina žiūrovus atsistoti ir iškilmingai perskaito Nepriklausomybės akto tekstą.</p>
---	---

J. Basanavičius: Stokitės, ponai,

N u t a r i m a s.

Lietuvos Taryba savo posėdyje vasario 16 d. 1918 m. vienu balsu nutarė kreiptis: į Rusijos, Vokietijos ir kitų valstybių vyriausybės šiuo pareiškimu:

Lietuvos Taryba, vienintelė lietuvių tautos atstovybė, remdama pripažintą tautų apsisprendimo teisę ir lietuvių Vilniaus konferencijos nutarimu rugsėjo mėn. 18-23 d. 1917 metais, skelbia atstatanti nepriklausomą demokratiniiais pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine Vilniuje ir tą valstybę atskirianti nuo visų valstybinių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis.

Drauge Lietuvos Taryba pareiškia, kad Lietuvos valstybės pamatus ir jos santykius su kitomis valstybėmis privalo galutinai nustatyti kiek galima graičiau susauktas **steigiamasis seimas**, demokratiniu būdu visu jos gyventojų išrinktas.

Lietuvos Taryba pranešdama apie tai
vyriausybei, prašo pripažinti nepriklausomą Lietuvos valstybę.

Skamba „Lietuva brangi“.

I vedėja: Žygis buvo labai pavojingas, niekas nežinojo, kaip vokiečiai į jį reaguos. Tarybos nariai rizikavo būti suimti. Laimė, vokiečiai turėjo daug savų rūpesčių ir represijų ši kartą nesigriebė. Tame pat posėdyje pačios Lietuvos Tarybos vardas buvo pakeistas į Lietuvos Valstybės Tarybą, priimtas Lietuvos valstybės ženklas – Vytis, vėliava ir tautos himnas.

II vedėja: Tik 1918 m. rudenį, Vokietijai galutinai pralaimėjus karą, buvo sudaryta pirmoji vyriausybė, vadovaujama A.Voldemaro, priimta laikinoji konstitucija, kuriamos valdžios įstaigos, kariuomenė.

I vedėja: Vasario 16 d. aktas žymėjo naują lietuvių tautos istorijos laikotarpį. Šio milžiniško laimėjimo dėka pasaulio žemėlapyje vėl atsirado Lietuvos vardas. Tačiau tai buvo tik valstybingumo pradžia.. Paskelbtą nepriklausomybę dar reikėjo įtvirtinti ir apginti.

Steponas Kairys: Tai teks padaryti jaunajai kartai tiek emigracijoje, tiek ir pačioje Lietuvoje. Tau, jaunime, noriu palinkėti, kad kur bebūtum pasaulyje, visados būk ištikimas savo kraštui, mūsų Lietuvai. Jaunime pačioje Lietuvoje! Mokėk savo sieloje išlaikyti gyvą ir veiksmingą laisvės troškimą sau, savo tautai, savo Tėvynei. Nenustok ryžto kovoti už tai iki pergalės... Kovoje už mūsų laisvą ateitį būk išvermingas ir nepalenkiamas. Tai yra tau, jaunime, mano testamentinis žodis.

Skamba Lietuvos himnas.

**LIETUVOS RESPUBLIKOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMO
19-ŪJŪ METINIŪ MINĖJIMAS**
MUZIKINĖ KOMPOZICIJA

Renginio organizatorė ir vadovė direktoriaus pavaduotoja Violeta Juškienė
Scenarijaus autorius ir režisierius dramos būrelio vadovas Arūnas Žemaitaitis
Renginį apipavidalino Robertas Songaila, 3b ir Karolina Gritytė, 4c

Parengiamasis planas

Renginio aktualumas – jau daugelį metų gimnazijoje yra rengiami Lietuvos Respublikos atkūrimo dienos – Kovo 11 - osios iškilmingi minėjimai, siekiant ugdyti mokinių pilietiškumą, puoselėti Tėvynės meilę ir branginti nepriklausomos tautos vertybes. Šis minėjimas organizuojamas tokiu būdu, kad jame dalyvautų visi 950 gimnazijos mokiniai. Gimnazijoje yra 32 klasės, todėl mokiniai į šventę kviečiami klasių koncentrais: pvz.: per 3-ią pamoką – 12 kl., per 4-tą pamoką- 11 kl., per 5-tą pamoką – 10 kl., per 6-tą pamoką – 9 kl.).

Tikslai:

1. Ugdyti mokinių pilietiškumą ir patriotizmą.
2. Skatinti suvokti valstybinės šventės svarbą.
3. Mokyti mokinius švęsti valstybines šventes.
4. Priminti tautos sovietmečio metų istoriją.
5. Branginti tautos išsivadavimo kelią.

Uždaviniai:

1. Sudaryti kūrybinę grupę.
2. Parašyti scenarijų.
3. Sukurti scenografiją.
4. Parinkti muzikinius įrašus.
5. Parengti didelį skelbimą apie renginį ir sukviesti žiūrovus.

Renginio įgyvendinimo data – 2009 m. kovas 10 d.

Renginio įgyvendinimo vieta – VDU „Rasos“ gimnazijos aktų salė.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – Scenos gilumoje pakabintas ekranas, šalia jo – senoviškas stalelis su radijo imtuvu „Latvija“. Prie scenos – choro laiptai, 2 vėliavos – LR ir „Rasos“ gimnazijos, papuoštos pintinėse esančiomis gėlėmis (paparčiais).

Auditorija – 9-ųjų, 10-ųjų, 11-ųjų, 12-ųjų klasių mokiniai (po 220 kiekviename sraute), mokytojai.

Renginys kartojamas 4-is kartus.

Dalyviai:

Mokytojų kūrybinė grupė:

1. Violeta Juškienė – renginio organizatorė ir vadovė.
2. Arūnas Žemaitaitis – renginio režisierius, dramos būrelio vadovas.
3. Danutė Šaučiūnienė ir Mindaugas Šikšnius – choro ir solistų vadovai.
4. Jelena Kubrakovskaja – akompaniatorė.
5. Rasa Pranulienė – istorijos mokytoja.
6. Jolita Mitrulevičiūtė – istorijos mokytoja.
7. Sandra Paukštytė – technologijų mokytoja.

Mokinių kūrybinė grupė:

1. Robertas Songaila 3b ir Karolina Girtytė 4c – renginio vedėjai.
2. 100-tas VDU „Rasos“ gimnazijos choro „Gaja“ dalyvių.
3. Gabija Mekionytė, 3h, ir Gintarė Paužaitė, 3h, – istorinių skaidrių kūrėjos.
4. Viktorija Ivaškevičiūtė, 2c, ir Justė Plytnikaitė, 1h, – solistės.
5. Marius Vėta, 2b, ir Mantas Juodzevičius, 2h, Tomas Jonavičius – garso operatoriai ir garso fonogramų sudarytojai.
6. 5. Nemunas Tumavičius, 3b, – renginio fotografas ir filmo kūrėjas.

Renginyje naudota muzika:

1. Lietuvos Respublikos himnas.
2. V. Kernagis „Šaukiu aš tautą“, „Palaimink, Dieve, mus, Lietuvos vaikus“.
3. G. Jautakaitė „Viešpaties lelija“.
4. Ištraukos iš filmo apie Lietuvos stojimą į TSRS sudėtį 1940 m.
5. M. Jovaiša. Fotoalbumas „Neregėta Lietuva“.
6. Ištraukos iš filmo G. Levkojevas „Tarybų Lietuva“ 1954 m.

Renginio atributika:

1. Lietuvos Respublikos vėliava.
2. VDU „Rasos“ gimnazijos vėliava.
3. Senas radijo imtuvas „Latvija“.
4. Kambarinės gėlės (paparčiai).
5. Trispalvės vėliavėlės.

Techninės priemonės:

1. 3 mikrofonai.
2. Šviesos prožektoriai.

3. Garso aparatūra (garso grotuvas, stiprintuvai, kolonėlės).
4. Vaizdo aparatūra (vaizdo projektorius - multimedia, 2 nešiojami kompiuteriai).
5. Nuleidžiamas ekranas.

Renginio informavimo priemonės – Du dideli skelbimai ir plakatai (gimnazijos skelbimų lentoje ir mokytojų kambaryje).

Panaudota literatūra:

1. 1.R. Kamuntavičius „Lietuvos istorija“, 2000, Šviesa.
2. 2.A. Gečas „Lietuva ir pasaulis“, 2001, Spindulys.

Kita informacija – Prieiga į internetą http://lt.wikipedia.org/wiki/Lietuvos_TSR 2009 m. kovas 1 d.

Literatūrinis-režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>Tarp daugybės neeilinių dienų yra itin didžios dienos. Šiandien čia minim Lietuvos Respublikos Nepriklausomybės atkūrimo dieną.</p> <p>Kad ši šventė išties didinga, abejonių nėra. Ši diena nulėmė tai, kad šiandien galime gyventi laisvoje Lietuvos Respublikoje. Kad turime galimybę orūs stovėti tarp kitų tautų ir šalių. Kad esame laisvi, pripažinti...</p> <p>Ši diena lėmė tai, kad galime laisvai bendrauti tarpusavyje ir su kitomis tautomis, ji išvadavo nuo kasdieninės baimės būti persekiojamu, varžomu ir įtarinėjamu savo tautos žmogumi.</p> <p>Bet svarbiausia - šios dienos dovana – būti laisvu, būti savimi, o visiems kartu būti atskira ir niekieno nevaldoma tauta, valstybe.</p> <p>Jeigu paklaustume, ką reiškia būti priklausoma tauta, būti koreguojamu, ir gyventi baimėje... Ką atsakytumėt? Manau būtų nelengva, nes laisvam žmogui ne visad lengva suprasti nelaisvę, o nelaisvę įveikęs laisvėje blaškos... todėl šiandien pagalvokim, ką galime padaryti, kad būtume geresni piliečiai, labiau verti turėti nepriklausomybės dovana...</p> <p>Esame laisvi, todėl švęsdami laisvės atkūrimo dieną, šventę pradėkime Lietuvos Respublikos himnu. Visus kviečiame atsistoti.</p> <p>Sekmadienį, prieš devyniolika metų, Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos nariai pasirašė Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo aktą. 1990 metų kovo 11 dieną apie 22 valandą po ilgos pertraukos laisva Lietuvos žmonių valia išrinkta Lietuvos TSR Aukščiausioji Taryba, pakeitusi pavadinimą į Lietuvos Respublikos Aukščiausiąją Tarybą, pradėjo vardinį balsavimą dėl nepriklausomos valstybės atstatymo.</p> <p>22 val. 44 min. 124 deputatai pareiškė savo ir savo rinkėjų valią - Aukščiausioji Taryba paskelbė atstatanti Nepriklausomą Lietuvos Respubliką.</p>	<p>Renkasi žiūrovai, groja fonograma V. Kernagio „Šaukiu aš tautą“.</p> <p>Gimnazijos choras „Gaja“ stovi aktų salėje prie scenos ant laiptų.</p> <p>Vedėjai išeina prieš chorą. Vedėjų pasisveikinimas.</p> <p>Giedamas LR himnas. Visi žiūrovai salėje atsistoja ir gieda kartu.</p> <p>Vedėjai užlipa ant scenos, atsistoja prie radijo aparato.</p> <p>Vedėjai</p>

Savo džiaugsmą išreikšti galime šimtais būdų, tačiau šiai šventei labiausiai tinkamas būdas – daina...

Didumas to, kas mummyse

Didumas to, kas mummyse
iš meilės auga ir gerumo!
Aukšta liepsna lig raudonumo
Įkaitinanti mus. Dvasia
ir kūnas mūsų amžinumo.

Ir tu, ateinanti su ja,
esi šviesos atsiradimas.
Į mylinčias duris beldimas.
Prisiglaudimas tamsoje.
Prisikėlimas. Nutolimas.

Tai nuo tavęs čia taip šviesu,
Nuo žodžio šitaip pasakyto.
Nuo pagalvojimo balsu:
turbūt ne dėl savęs esu -
Esu turbūt dėl ko nors kito.

Pabandykime šiandien prisiminti ir širdimi pajauti mūsų tautos istorijos kroniką. Tegul ji padės dar labiau džiaugtis ir įvertinti mūsų tautos turimą laisvę...

Kaip iliustraciją pasirinkome šį seną radijo imtuvą. Metų metais jis skelbė ir tiesą, ir melą, geras ir blogas naujienas. Metų metais jis buvo langas į pasaulį. Langas, kurį kartais uždengdavo storos langinės...

Po 1940 m. birželio mėnesio TSRS karinės invazijos į Lietuvos valstybės teritoriją Lietuvos TSR buvo įkurta 1940 metų liepos 21 dieną pagal Maskvoje parengtą scenarijų: Lietuvos okupacijos sąlygomis išrinktas marionetinis Liaudies Seimas pirmojoje sesijoje pirmu klausimu, svarstydamas valstybinės santvarkos pakeitimą, Antanui Sniečkui pasiūlius, priėmė nutarimą „prašyti“ TSRS Aukščiausiąją Tarybą priimti Lietuvos TSR į TSRS sudėtį, nors rinkiminėje programoje nei „Lietuvos darbo sąjunga“, nei pavieniai kandidatai tokios nuostatos nedeclaravo. Tuo buvo siekiama formaliai įteisinti Lietuvos Respublikos okupaciją bei aneksiją (prijungimą) prie TSRS. Nuo 1940 m. rugpjūčio 3 dienos LTSR – TSRS sudėtyje.

Vedėjai pristato choro dainas.
Choras dainuoja 2 dainas:
Muz. G. Paškevičiaus, žodž.
E.Drungytės, aranžuotė R.
Adomaičio, „Mano kraštas“;

Muz. T. Leiburo ir V. Kernagio,
žodž. P. Širvio ir D. Teršeskytės
„Vilniaus mozaika“.

Po choro dainų skamba liaudies daina (įrašas). Pirmos dvi choro eilės sėdasi ant laiptų, kitos dvi sėda ant kėdžių aktų salės dešiniajame ir kairiajame pakraščiuose.

Vedėjai pakaitomis skaito Justino Marcinkevičiaus eilėraščių.

Vedėjai.

Vedėjai įjungia radiją. Pasigirsta radijo derinimo garsas ir LTSR radijo signalas...

Skamba radijo įrašas su J. Paleckio kalba, Lietuvai stojant į

<p>Jau nuo kitų metų prasidėjo masinis žmonių trėmimas. Beveik kas trečia Lietuvos šeima šiandien yra paliesta šio bandymo susidoroti su tauta.</p> <p>1941-1944 m. – II pasaulinis karas.</p> <p>Lietuviai nespėjo atsidūsėti, hitlerininkų ir Raudonosios armijos kariuomenės pereina Lietuvos teritoriją, žūsta 10-tys tūkstančių Lietuvos gyventojų...</p> <p>Karo veiksmai prasidėjo 1941 m. birželio 22 d., kai vokiečių kariuomenė praktiškai be pasipriešinimo užėmė visą Lietuvą. Tuo pat metu įvyko <u>Lietuvių aktyvistų fronto</u> suorganizuotas sukilimas prieš TSRS valdžią, paskelbta Laikinoji Vyriausybė, kuri nebuvo pripažinta nacių. Lietuva tapo <u>Ostlando</u> dalimi – <u>Lietuvos generaline sritimi</u>.</p> <p>Organizuoto <u>holokausto</u> metu nužudyta ~ 95% Lietuvos žydų (195 000), taip pat 50 000 kitų tautybių žmonių, dar 30 000 išvežta į koncentracijos stovyklas.</p> <p>1944 m. atsitraukdami vokiečiai naudojo <u>išdegintos žemės</u> taktiką – sprogdino svarbias pramonės įmones, tiltus, <u>geležinkelio</u> statinius. 1944 m. liepą sovietinė armija pradėjo veržtis į Lietuvą, užėmė Vilnių, <u>rugpjūčio 1</u> d. – <u>Kauną</u>. Dėkui apvaizdai, kad to nepatyrčiau nei aš, nei jūs...</p> <p>1944 – 1953m. išvežta ir sunaikinta Gulago stovyklose apie 517000 Lietuvos gyventojų.</p> <p>Baimė ir nepasitikėjimas tvyrojo lietuvių šeimose. Bijojome besibeldžiančios į duris rankos - gali išvežti. Norisi paklausti - už ką?...</p> <p>Atsakyti nepaprasta... gal dėl to, kad dirbau savo tautai, buvau pilietis, gal kad sėjau grūdą, auginau duoną arba siekiau mokslo ir kažkas nusprendė, kad išprususiam lietuviui Lietuvoje ne vieta... Jam vieta Sibiro miškuose, jam būtina patirti badą ir alinančią darbą...</p> <p>Daugiau nei pusė milijono lietuvių buvo tiesiog išvežti "draugiškos" sovietų sąjungos gilumon... - žūti...</p> <p>Tuo metu šis radijas vieną po kitos skelbia geras žinias, kaip šaunu gyventi sovietinėje Lietuvoje...</p> <p>Šis klatingas džiaugsmas turėjo nublėpti tautos naikinimą...</p> <p>Pasiilgtas tiesos jausmas buvo labai stiprus. Dažnuose namuose slapta ir tylomis ne vieno lietuvių ranka surasdavo šviežių laisvo žodžio gurkšnį. Dažniausiai iš vakarų transliuojamas trumpas radijo laidas.</p> <p>Čia padarykime trumpą pertraukėlę. Noriu jums pristatyti Viktoriją Ivaškevičiūtę, kuri dainuos dainą „Būtų gerai, jei grįžtum namo...“. Tebūna ši daina skirta užsienyje gyvenantiems tautiečiams. Tegul suskamba kaip kvietimas grįžti namo.</p>	<p>TSRS sudėtį 1940 m. Vedėjai.</p> <p>Vedėjai pristato solistę. Kristina Urbonaitė, 1G klasė. Muz. B. Dvariono, žodž. Stepanausko "Žvaigždutė".</p> <p>Vedėjai.</p> <p>Radijo įrašas apie tai, kaip gera gyventi sovietinėje Lietuvoje.</p> <p>Vedėjai.</p> <p>Dainuoja V. Ivaškevičiūtė, 2c, dainą "Būtų gerai, jei grįžtum</p>
--	---

<p>Turbūt jau spėjote pagalvoti, kad šventės proga kalbame tik apie blogus, tragiškus ir skaudžius faktus. Atleiskite, manau, kad prisiminus, ko buvome netekę, išgirdus, ką paaukojome, šiandieninė šventė taps vertingesne.</p> <p>O viltingas naujienas jums praneš Gabija Mekionytė, 3H klasės gimnazistė. Ji papasakos, kas padėjo mūsų tautai išverti visas to meto nelaimės ir sunkumus.</p> <p>Taigi, šiandien galime džiaugtis ir dėkoti vieni kitiems už laisvę, kurią turime, už galimybes, kuriomis naudojames ir už žmones, kurie padėjo šią laisvę pasiekti. Pasveikinkime vieni kitus ir padėkokime kartu su gimnazijos choru ir Marijono Mikutavičiaus daina.</p>	<p>namo...” Ekране žiūrovai mato Lietuvos vaizdus iš fotoalbumo “Neregėta Lietuva”. Vedėjai.</p> <p>Gabijos Mekionytės skaidres apie Lietuvos Respublikos Nepriklausomybės atkūrimą komentuoja pati prezentacijos kūrėja. Vedėjai.</p> <p>Gimnazijos choras grįžta į sceną iš salės pakraščių ir dainuoja Marijono Mikutavičiaus dainą – „Pasveikinkit vieni kitus“.</p> <p>Chormeisteris M. Šikšnius diriguoja visai salei, žiūrovai ploja ir dainuoja kartu.</p> <p>Direktoriaus pavaduotoja Violeta Juškienė dėkoja choro vadovams, solistams, režisieriui ir vedėjams, pakviečia mokinius Kovo 11-ąją dalyvauti miesto renginiuose.</p> <p>Vedėjų atsisveikinimo žodis.</p> <p>Žiūrovams išeinant iš salės, groja fonograma „Palaimink, Dieve, mus, Lietuvos vaikus“.</p>
---	---

KAUNO „VARPO“ GIMNAZIJA

**DVASIOS IR PROTO TVIRTYBĖ
ŠIMTMEČIAMS NULĖMUSI DIENA**
LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA SU MUZIKINIAIS INTARPAIS

Grita Šukytė, renginių režisierė, direktorės pavaduotoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – literatūrinė kompozicija su muzikiniais intarpais

Renginio pavadinimas – Dvasios ir proto tvirtybę šimtmečiams nulėmusi diena

Paskirtis – Lietuvos valstybės atkūrimo dienai paminėti

Auditorija, jos amžiaus grupė – gimnazijos bendruomenė (7 – 12 klasių mokiniai, mokytojai, mokinių tėvai)

Dalyviai, veikėjai:

1. Du vedėjai (vaikinas ir mergina)
2. Šiuolaikinis jaunimas (10 žmonių – studentai ir gimnazistai),
3. Istoriniai veikėjai (10 žmonių – 1918 –ųjų metų miestelėnai, inteligentai, kaimo šviesuoliai. Gali būti tokie personažai: kariškis, poetas, profesorius, daktaras, žemdirbys, kunigas, kanklininkas, mokytojas, menininkas, teisėjas)
4. Pop muzikos solistė, gitaristas
5. Merginų vokalinis duetas.

Laikas – 2008 m. vasario 15 d., popietė

Vieta – aktų salė

Veiksmo vietos apipavidalinimas – iš scenos gilumos, per visą sceną, avansceną, scenos laiptus iki žiūrovų pirmosios eilės nutiestas kelias (tapetas), ant kurio sudėti senoviniai lietuvių rakandai (sviestamušė, linų šukavimo prietaisas, pintas krepšys, senovinė mokinio knygų dėžutė, varpas, smuikelis ir t.t.) Ant galinės scenos sienos pakabintas ekranas, kuriame renginio metu rodomi istorinės dokumentikos vaizdai, plazdanti Lietuvos vėliava. Prie scenos padėtos kėdės istoriniams veikėjams susėsti.

Muzikinis apipavidalinimas:

1. Gatvės šurmulio įrašas
2. K. Smoriginas „Apokalipsinis romansas“
3. Varpų įrašas
4. K. Smoriginas „Tikėkimės“
5. J. Naujalis, Maironis „Lietuva brangi“
6. LR himnas
7. Daina apie Lietuvą

Atributika – senoviniai lietuvių rakandai

Techninės priemonės, įranga:

1. Garso stiprinimo aparatūra
2. Prožektorių apšvietimas

Panaudota literatūra – Atmintinos lietuvių tautos šventės ir dienos. „Vasario 16 – oji – Lietuvos Valstybės atkūrimo diena“, straipsnių ir dokumentų rinkinys. Sudarė E. Manelis, R. Samavičius. Leidykla „Žaltvykslė“, 2007 m.

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
	<p>Iš scenos gilumos, per visą sceną, avansceną, scenos laiptus iki žiūrovų pirmosios eilės nutiestas kelias (tapetas), ant kurio sudėti senoviniai lietuvių rakandai (sviestamušė, linų šukavimo prietaisas, pintas krepšys, senovinė mokinio knygų dėžutė, varpas, smuikelis ir t.t.) Kelias su rakandais apšviestas prožektoriumi.</p> <p>Ant galinės scenos sienos pakabintas ekranas.</p> <p>Ekране – plazdanti Lietuvos vėliava.</p> <p>Įrašė gatvės šurmulys, kurio metu į sceną iš užkulisių skirtingų pusių atbėga vedantieji (vaikinas ir mergina). Vedėjus skiria kelias, ant kurio sudėti senoviniai lietuvių rakandai. Vedėjai nurenka daiktus nuo kelio ir sudeda juos ant scenos portalo krašto. Vedėjams prisilietus prie senovinio daikto, įrašė skamba K. Smorigino „Apokalipsinio romano“ pradžia pakartota daug kartų, kol vedėjai nurinks nuo kelio senovinius rakandus. Paskutinį vedėjai paima senovinį varpą. Vedėjams,</p>

<p>Gimęs žmogus ne kažin kur toli teneina. Iš gimtinės išėjęs – į gimtinę sugrįžta. Aš galvoju, kad taip visada. Nes - kas yra Mano ir Tavo Lietuva ? Tai mes. Mes visi – tai Lietuva. Kokie mes - tokia ir Lietuva. Ir nesvarbu, kaip toli nueisime, kiek valstybinių sienų pereisime, mums niekada nepavyks nusimesti to, ką atsinešėme gimdami.</p> <p>Žmogus kiekvienu savo gyvenimo tarpsniu vis kitaip jaučia Lietuvą, jos būtį. Ir neprašau, ir nesakau, galvokite taip, kaip 1918 – ujų vasarį, ar taip kaip 1991 – ujų sausio 13 – ają. Aš sakau ir prašau, galvokite apie Lietuvą šiandien, gyvenkite joje šiandien, dirbkite, mokykitės, mylėkite, džiaukitės, šypsokitės, kurkite ir būkite laimingi šiandien, gyvendami savo Lietuvoje.</p> <p>Aš tai nežinau, kas ta Lietuva... Na, kas, kas? - Tai aš. - Tai mano draugas, mano tėvai. Mano namai – žemė irgi mano. O dangus? Dangų irgi turiu. Na, žodžiu, kur tik pažvelgsi – viskas mano – viskas Lietuva... ... aš taip galvoju... *</p> <p>Lietuva – tai septynios raidės žodyje. Kiekviena jų slepia mūsų gyvenimus – nepagražintus, tikrus... sunkius, kartais laimingus... *</p> <p>Lietuva – tai rasotas sodas ankstyvą pavasario rytą – gairu ir vilčių tiek daug suteikia... *</p> <p>Lyja, vėjas, krečia drebulys, šalta – tokia man Lietuva. Rodos, niekada pro tirštus debesis neprasisakverbs saulės spindulys..., bet taip tik atrodo. *</p> <p>Lietuva – kartais ji sutelpa į mažą jūros bangų išplautą akmenėlį ar žemės saują, kruopščiai suvyniotą popieriuje... kartais, kai būni labai toli nuo jos... *</p> <p>Lietuva – kai eidama gatve matau tik savo šešėlį, niekieno kito – persekiojančio mano žingsnius ir mintis, supančiojančio mano kojas ir surišančio rankas... *</p> <p>Lietuva - kai žydi vyšnios ir kvepia obelys... *</p>	<p>paėmus į rankas senovinį varpą, įrašė skamba varpų garsai, kurių fone iš publikos prie scenos sueina istoriniai veikėjai, susėda į jiems skirtas vietas, o šiuolaikinis jaunimas iš žiūrovų salės sueina į sceną. Vedėjai tuo pačiu metu suvynioja kelią (tapetą) ir padeda ant scenos portalo.</p> <p>Vedėja:</p> <p>Vedėjas:</p> <p>Pop muzikos solistė scenoje gieda LR himną. Scenoje šiuolaikinis jaunimas tarpusavyje vienas po kito kalba:</p>
---	---

<p>kai glostau senolės galvą... * kai turiu kam paduoti ranką... * kai man sako „myliu“ * kai girdžiu, kada juokiasi ar verkia vaikas - tada aš suprantu – tai Lietuva...</p> <p>Septynmyliais žingsniais bėgame per laiką. Tą, ką kitos tautos kadaise kūrė ir tvėrė šimtmečiais, mes įveikėme per porą dešimtmečių... Juozas Grušas rašė: „Tėvynė – tai ne milijonai žemės valakų, ne miškai, ne upės. Tėvynė – sąvoka moralinė. Žmogus širdy nešiojasi Tėvynę. Tik tas jos nepraras, kas nenorės...“</p> <p>Devyniasdešimt metų nuo Lietuvos Nepriklausomybės Akto paskelbimo, devyniasdešimt metų,</p> <p>Už langų – vasario pūga. XIX amžiaus pabaiga. Didieji Lietuvos džiovininkai Povilas Višinskis, Jonas Biliūnas, Vincas Kudirka kūrė tą pačią Lietuvą, kurią 1918 – aisiais, žvarbų vasario vakarą, užrašė daktaras Jonas Basanavičius.</p> <p>1915 m. rugsėjo 18 d. vokiečių kariuomenės daliniai įžengė į Vilnių. Sukurdami Militaerverwaltung Litauen - Kurland kraštą. Basanavičiaus raginami, Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės gyventojai toliau kovojo už savo teises.</p> <p>1916 m. Vokiečiams pradėjus persekioti Vilniaus Seimo veikėjus, buvo sulaikytas ir J. Basanavičius. Paklaustas, kokių politinių pažiūrų esąs, jis atvirai pareiškė priklausąs tautiškajai lietuvių demokratų partijai ir įsitikinęs, kad pagaliau Lietuvai pavyksią atstatyti savo nepriklausomą valstybę su didžiuoju kunigaikščiu priešakyje.</p> <p>1917 m. rugpjūčio mėn. 1 d. likusiems Vilniaus Seimo nariams pasisėkė sušaukti negausų susirinkimą iš 5 vilniečių ir 16 apskričių atstovų. Šie išrinko Vykdomojo Komiteto biurą: A. Smetoną, J. Šaulį, kun. Stankevičių, M. Biržišką, P. Klimą. Šiam biurui pavyko išsirūpinti leidimą surengti Vilniaus konferenciją.</p> <p>1917 m. rugsėjo 18 – 22 d. prasideda Vilniaus konferencija. Į ją atvyksta 214 delegatų. Konferencija tęsiasi 5 dienas. Su pakilia nuotaika visa konferencija, Jonui Basanavičiui</p>	<p>Pop muzikos vokalistė dainuoja apie Lietuvą pritariant akustinei gitarai.</p> <p>Vedėja:</p> <p>Ekране istorinė dokumentika (Kauno, Vilniaus vaizdai) Vedėjai prie scenos, išvyniodami kelią, kalba, vedėjas:</p> <p>Vedėja:</p> <p>Įrašė skamba K. Smorigino „Apokalipsinio romano“ pradžia, už vedėjų išiesto „stalo“ (tas pats tapetas, kuris buvo naudojamas keliui) sueina istoriniai žmonės, jie vienas po kito skaito (* tarp istorinių veikėjų skaitymų išgarsėja K. Smorigino „Apokalipsinio romano“ pradžia; * butaforinis „stalas“ ir istoriniai veikėjai, prie jo apšviesti prožektoriumi), Kariškis:</p> <p>Poetas:</p> <p>Mokytojas:</p> <p>Daktaras:</p>
---	--

<p>pirmininkaujant, pareiškė lietuvių tautos pasiryžimą atgaivinti savarankišką nepriklausomą Lietuvos valstybę.</p>	
<p>1917 m. lapkričio 27 d. Vokietijoje buvo pripažinta politinio apsisprendimo teisė Lenkijos, Lietuvos ir Latvijos gyventojams.</p>	Menininkas:
<p>1917 m. gruodžio 11 d. po sunkių derybų su Vokietijos kanclerio atstovu ir karo vadovybe, Lietuvos Taryba paskelbia – Lietuvos valstybės atstatymą su sostine Vilniuje ir jos atpalaidavimą nuo visų valstybinių ryšių, kurie yra kada nors buvę su kitomis valstybėmis, pasižadėdama bendradarbiauti su Vokietija.</p>	Kunigas:
<p>1917 gruodžio 29 d. Vokietijos kancleris Grafas Hertling as Reichstage praneša apie Lietuvos Tarybos paskelbtą Lietuvos valstybės atkūrimą, pridurdamas – Vilnius bus atkurtas Lietuvos Karalystės sostinė.</p>	Žemdirbys:
<p>1918 metų pradžia. Lietuvos Taryba veda derybas su vokiečių administracija, kuri pradžioje sutiko leisti skelbti Nepriklausomybę, tačiau su sąlyga, kad Lietuva ir Vokietija sudarys tvirtas ir amžinas sutartis dėl karinio bendradarbiavimo, dėl muitų, susisiekimo ir pinigų. Vyksta aršūs ginčai ir pokalbiai Lietuvos taryboje, siūlomi ir priiminėjami įvairūs kompromisiniai sprendimai. Tačiau šie sprendimai dalies Tarybos narių netenkino. Pirmininkas A. Smetona pareiškė atsistatydinąs. Ginčai tęsėsi iki vasario 15 dienos.</p>	Teisėjas:
<p>1918 sausio 4 d. Lietuvių Brastoje Vokiečiai – Rusai pradeda taikos derybas. Trockis atsisako pripažinti Baltijos valstybių nepriklausomybę, reikalaujamas, kad tai būtų patvirtinta visuotiniu gyventojų balsavimu.</p>	Kanklininkas:
<p>1918 vasario 15 d. Lietuvos Taryba atsisako nuolaidų Vokietijai, tada į tarybą sugrįžta iš jos išstoję nariai, buvo bendrai sutarta dėl teksto.</p>	Poetas:
<p>1918 m. vasario 16 d. Lietuvos Taryba sostinėje Vilniuje, Didžiojoje gatvėje Nr. 30, 12 val. 30 min. vienbalsiai priėmė nutarimą dėl Nepriklausomos Lietuvos valstybės atkūrimo. NUTARIMAS Lietuvos Taryba savo posėdyje vasario 16 d. 1918 m. vienu balsu nutarė kreiptis į Rusijos, Vokietijos ir kitų valstybių vyriausybes šiuo pareiškimu: Lietuvos Taryba, kaip vienintelė lietuvių tautos atstovybė, remdamos pripažintąją tautų apsisprendimo teisę ir lietuvių Vilniaus konferencijos nutarimu rugsėjo mėn. 18 – 23 d. 1917 metais, skelbia atstatanti nepriklausomą demokratinius pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine Vilniuje ir tą valstybę</p>	<p>Kariškis:</p> <p>Vedėjai suvynioja „stalą“ (tapetą), dainininkės duetu mormorando niūniuoja dainos „Lietuva brangi“ melodiją, vedėjai tuo pačiu metu kartu skaito NUTARIMĄ.</p>

<p>atskirianti nuo visų valstybinių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis.</p> <p>Drauge Lietuvos Taryba pareiškia, kad Lietuvos valstybės pamatus ir jos santykius su kitomis valstybėmis privalo galutinai nustatyti kiek galima greičiau sušauktas steigiamasis seimas, demokratiniu būdu visų jos gyventojų išrinktas. Lietuvos Taryba, pranešdama apie tai vyriausybei, prašo pripažinti nepriklausomą Lietuvos valstybę.</p> <p>Vilniuje, vasario 16 d. 1918 m.</p> <p>Taip buvo pasirašytas Lietuvos Nepriklausomybės aktas, garantavęs mums nepriklausomybę ir naujo gyvenimo pradžią,</p> <p>bet priešai nenurimo. Jie vėl veržėsi į mūsų kraštą, ilgas sovietinės priklausomybės laikotarpis, bet ir tai nesunaikino mūsų, nesunaikino Lietuvos !!!</p> <p>-Kas esi tu? -Lietuvis. - Tavo ženklas? - Baltas Vytis. - Kur gimei tu? - Lietuvoj. - Kas ji tau? - Šalis gimtoji. - Kas tėvai? - Jie darbštuoliai. - Tai nesi tu prašalietis? - Ne, aš - Lietuvos pilietis!</p>	<p>J. Naujalio ir Maironio dainą „Lietuva brangi“ su tekstu dainuoja merginų duetas be akompanimento.</p> <p>„Istoriniai veikėjai“ susėda į pirmąsias eiles žiūrovų salėje, o „šiuolaikinis jaunimas“ sueina į būrelį scenos viduryje.</p> <p>Vedėjai, mergina:</p> <p>Vaikinas:</p> <p>Istoriniai veikėjai atsistoja išeiti, šiuolaikinis jaunimas garsiai nušoka nuo scenos. Istorinių žmonių ir šiuolaikinio jaunimo dialogas. Istoriniai žmonės klausia, o šiuolaikinis jaunimas atsako:</p> <p>Įrašė skamba K. Smorigino dainos „Tikėkimės“ pabaiga, ekrane šiandieninės Nepriklausomos Lietuvos vaizdai, renginio dalyviai išeina.</p>
--	---

PASKUTINIS POSĖDIS
ISTORINĖ – LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA

Nomeda Alijauskienė, lietuvių kalbos mokytoja metodininkė, scenaristų būrelio vadovė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – istorinė – literatūrinė kompozicija;

Renginio pavadinimas – Gedulo ir vilties dienos minėjimas;

Paskirtis – renginys skirtas Gedulo ir vilties dienai paminėti;

Auditorija, jos amžiaus grupė – patriotiškai ir pilietiškai nusiteikę žmonės, besidomintys Lietuvos istorija, mokytojai, vyresniųjų klasių mokiniai;

Dalyviai, veikėjai – vyresniųjų klasių mokiniai;

Laikas – birželio 14 d.;

Vieta – salė;

Veiksmo vietos apipavidalinimas – scenos gilumoje ant sienos vaizduojami geležinkelio bėgiai, šalia ekrane multimedia demonstruojamos paskutinio posėdžio dalyvių nuotraukos; scenos viduryje stovi stalas, užtiestas žalia staltiese, ant jo žvakidėje dega trys žvakės, šalia – tribūna ir kėdės posėdžio dalyviams (kėdės sustatytos trapecijos forma);

Muzikinis apipavidalinimas – L. Bethoveno „Likimo simfonija“, A. Mocarto „Requiem“.

Atributika – stalas, uždengtas žalia staltiese, žvakidė, trys žvakės.

Techninės priemonės – garso ir vaizdo aparatūra, multimedia.

Renginio reklama – skelbimas įstaigoje, kurioje vyks renginys, skelbimas spaudoje.

Panaudota literatūra:

1. Audėnas Juozas. „Paskutinis posėdis“. Vilnius, 1990.
2. Lietuvos TSR istorijos chrestomatija. Kaunas, 1972.
3. Naujaujų laikų istorijos chrestomatija 1918 – 1945. Vilnius, 1997.
4. Rimavičiūtė Rima. Literatūra X klasei. Vilnius, 2000

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>– Pone ministeri, prašau skubiai atvykti į posėdį prezidentūroje! –Kas atsitiko, koks reikalas? –Iš Maskvos gauta nemaloni telegrama.</p>	<p>Įrašas. L. Bethoveno V simfonija. Vyksta pokalbis telefonu (įrašas).</p> <p>Scena apšviesta, į ją pakyla Lietuvos vyriausybės nariai. Pirmieji atvykę stoviniuoja senos gilumoje. Netrukus pro duris (arba laiptais iš salės į sceną) energingu žingsniu įeina prezidentas A.Smetona. Visi susėda.</p>
<p>SMETONA. Sveiki, ponai. Prašau sėstis. 1940 birželio 14-oji, antra valanda nakties. Sušaukėme neeilinį posėdį dėl labai rimtų priežasčių, kurios gali turėti įtakos mūsų šalies likimui. Iš Maskvos, kur šiuo metu yra mūsų užsienio reikalų ministeris ponas Juozas Urbšys ir mūsų atstovas ponas Natkevičius, gauta telegrama. Ponas Natkevičius mums tą telegramą ir prisiuntė. Toje telegramoje išdėstyti nauji sovietų reikalavimai Lietuvai. Paprašysiu ministro pirmininko, gerbiamo pono Antano Merkio perskaityti gautą telegramą.</p> <p>MERKYS. Gerbiami ponai. Ši telegrama dar kartą patvirtina, kad bolševikai kėsinausi užimti mūsų kraštą. Visi žinote per paskutines tris savaites pramanytus Maskvos kaltinimus dėl raudonarmiečių kankinimų ir dingimo, kurie buvo gryniausia provokacija. Buvom priversti nusileisti Molotovui ir atleisti net patį vidaus reikalų ministerį poną Skučą ir jo artimą bendradarbį poną Povilaitį. Taigi telegramoje išdėstyti nauji sovietų reikalavimai yra labai dideli, į juos Maskva laukia greito atsakymo. Perskaitysiu tik pagrindinius tris skirsnius, kuriuose išdėstyti sovietų reikalavimai:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Kad tuojau būtų atiduoti teismui vidaus reikalų ministras Skučas ir valstybės saugumo direktorius	<p>Merkys eina į tribūną.</p>

<p>Povilaitis, kaip tiesioginiai kaltininkai provokacinių veiksmų prieš sovietų igulą Lietuvoje;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Kad tuojau būtų suformuota Lietuvoje tokia vyriausybė, kuri sugebėtų ir būtų pasiryžusi laiduoti garbingą Sovietų Sąjungos ir Lietuvos savitarpės pagalbos sutarties įgyvendinimą ir ryžtingai sutramdyti sutarties priešus; 3. Kad tuojau būtų laiduotas laisvas perleidimas į Lietuvos teritoriją sovietų kariuomenės dalinių jiems išsiskirstyti svarbesniuose Lietuvos centruose tokiame kiekyje, kurio pakaktų, kad būtų laiduotas Sovietų Sąjungos ir Lietuvos savitarpės pagalbos sutarties vykdymas ir užkirsti provokaciniai veiksmai prieš sovietų igulą Lietuvoje. <p>Sovietų Sąjungos vyriausybė laukia Lietuvos vyriausybės atsakymo iki birželio 15 dienos 10 valandos ryto. Negavimas Lietuvos vyriausybės atsakymo iki to termino bus vertinamas, kaip atsisakymas nuo vykdymo aukščiau nurodytų Sovietų Sąjungos reikalavimų.</p> <p>SMETONA. Gerbiami, ponai. Visi žinome, apie gegužės 25 dieną Molotovo įteiktą notą, kurioje buvo įrašytos dviejų raudonarmiečių pavardės: Nosov ir Šmargoniec. Esą, pagal Pozdniakovo pranešimą, tie du kareiviai buvo dingę iš karinių igulų. Notoje buvo tvirtinama, kad kareivių dingimas buvęs organizuojamas su Lietuvos vyriausybės organų žinia. Tatai buvęs provokacinis žygis prieš sovietus iš Lietuvos vyriausybės pusės. Ir jei Lietuva to nesutvarkysianti, tuomet sovietai gali imtis kitų priemonių užkirsti kelią tokiems reiškiniams.</p> <p>Tiek Molotovo tonas, kuriuo tuomet jis kalbėjo su ponu Natkevičiumi, tiek notos turinys tuomet mus labai nustebino. Dabar tai jau nebestebina. Visi, gerbiamieji ponai, suprantame Maskvos ketinimus. Sovietai turi tikslą užgrobti mūsų kraštą. Ir dabar viskas priklauso tik nuo mūsų, ar nusilenksime didžiajam kaimynui, ištroškusiam mus pavergti, ar atkakliai ir visokiomis priemonėmis pasipriešinsime. Ponai, siūlau nepriimti ultimatumo.</p> <p>Sutinku svarstyti tik vieną iš trijų ultimatumo reikalavimų, būtent: naujos Lietuvos vyriausybės sudarymą. Vyriausybės, kuri būtų priimtina ne tik sovietams, bet ir Lietuvai.</p> <p>Niekada nesutiksiu patraukti teisman ponus Skučą ir Povilaitį, nes jie Lietuvos valstybei niekuo nenusikaltę. Jie abu labai sąžiningai ėjo savo pareigas ir visą laiką budėjo Lietuvos vidaus gyvenimo sargyboje.</p> <p>Trečias sovietų reikalavimas, įsileisti neribotą Raudonosios armijos skaičių, yra pats pavojingiausias. Tai sudarytų nepriklausomybei patį didžiausią pavojų. Jį tikrai turime atmesti. Lietuvos kariuomenę sudaro daugiau nei 30 000 tūkstančių karių. Visiškai mechanizuota priešlėktuvinė apsaugos rinktinė. Iš visų Baltijos valstybių Lietuva turi stipriausią aviaciją. Tokia karinė jėga gali priešintis mažiausiai dvi savaites. Siūlau priešintis agresijai.</p> <p>Visi žinote, kad vokiečiai jau užėmė Daniją ir Norvegiją. Danija nesipriešino vokiečiams, bet Norvegija atkakliai gynėsi nuo užpuolikų. Gaila, jai teko pasiduoti. Per taikos derybas, prie žaliojo stalo, Norvegija, gerbiamieji ponai, užims garbingesnę vietą, negu Danija, nes ji pasipriešino, norėjusiems ją pavergti. Ir mes turime pasielgti taip, kaip pasielgė Norvegija. Turime pasipriešinti ginklu. Blogiausiu atveju galim</p>	<p>įsiviešpatauja nyki tyla.</p> <p>Merkys atsisėsti pasirenka tolokai kampe stovintį krėslą ir jame giliai susmunka.</p> <p>Pagaliau prabyla prezidentas A. Smetona.</p>
--	---

<p>priešintis politiškai, tai yra, vyriausybė turi išvykti iš Lietuvos ir užsienyje organizuoti kovą dėl Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo. Sovietai neturi teisės kištis į mūsų vidaus reikalus. Tokia mano pozicija. Čia aš stoviu.</p> <p>Matau, nori pasisakyti ministro pirmininko pavaduotojas ponas Kazys Bizauskas. Prašom.</p> <p>BIZAUSKAS. Gerbiamieji, kad ir kaip būtų skaudu, bet, manau, jog sovietų ultimatumą reikia priimti. Man kyla klausimas, kodėl dar iki šiol neatsistatydinęs ministras pirmininkas Merkys. Manau tokioje padėtyje tai būtų visai suprantamas dalykas. Kas dėl ponų Skučo ir Povilaičio atidavimo teisman, tai jokios problemos aš čia nematau. Galime žiūrėti į tai, kaip į paprastą formalumą, juos juk tardys ir teis Lietuvos teismas.</p> <p>MERKYS. Aš palaikau pono Bizausko nuomonę. Maskvai reikia spektaklio, mes jį surengsime.</p> <p>SMETONA. Aš, kaip Respublikos prezidentas, to niekada neleisiu. Pono Bizausko pasiūlymas, kad ministras pirmininkas atsistatydintų, yra lengvapėdiška pažiūra. Argi sovietų ultimatumą reikia vertinti, kaip pono Merkio vadovaujamos vyriausybės nevykusią politiką?</p> <p>JUOZAS AUDĖNAS. Prašau žodžio.</p> <p>SMETONA. Paklauskime žemės ūkio ministerio pono Audėno.</p> <p>AUDĖNAS. Mano supratimu, svarbiausias sovietų ultimatumo reikalavimas yra įsileisti neribotą Raudonosios armijos skaičių. Įsileisti be pasipriešinimo – bus okupacija, nesutiksi įsileisti – bus karas ir vis vien okupacija, nes karą laimės sovietai. Per karą su sovietais Lietuva nepaprastai daug nukentėtų. Būtų išnaikinta daugybė gyventojų, būtų sugriauta daug kas, ką per 22-us nepriklausomo gyvenimo metus esame pastatę ir sukūrę. Kartu būtų sunaikintas ir šimtmečiais kurtas lietuvių tautos kultūros lobis. Juk apsiginti patiems nėra jokios vilties. Gauti pagalbos iš svetur – dar labiau beviltiška. Krašto viduje turime didelę svetimos kariuomenės įgulą. Esame ne tik iš visų pusių prieš apsupti, bet ir krašto viduje prieš ginkluotosios pajėgos yra pranašesnės už mūsų. Šiame didžiųjų pasaulio galybių kariniame žaidime, mūsų pagrindinis uždavinys yra išsaugoti kraštą nuo karinio sunaikinimo ir tautą savoje žemėje. Reikia skaitytis su visai aiškia ir labai žiauria sunaikinimo realybe, kuri ištiks Lietuvą ir jos gyventojus, išėjus į žinomai pralaimėtiną karą, nors jis bus ir apsigynimo karas. Lietuvos pasienyje sutraukti dideli Sovietų Sąjungos kariniai telkiniai, mūsų krašto viduje svarbiausiose vietose yra sovietinių įgulų didesnės ginkluotos pajėgos, negu mes turime savo kariuomenės, Vokietijos kariuomenė supa Paryžių, tebeveikia Berlyno – Maskvos nepuolimo ir karo reikalams medžiagų tiekimo „ašis“, ar tokiomis sąlygomis Lietuva gali ne tik pergalingai, bet bent šiek tiek efektingai gintis prieš Sovietų Sąjungos karinį užpuolimą? Aišku, kad ne, ir todėl ultimatumą reikėtų priimti be karinio pasipriešinimo. Juolab, kad šiurkštus buvo ir ultimatumo įteikimas, kaip pasakojo ponas Natkevičius. Ultimatumą įteikdamas, Molotovas pabrėžė, kad nežiūrint to,</p>	<p>Po trumpos pertraukėlės.</p> <p>Bizauskas eina į tribūną, Smetona sėda prie stalo viduryje scenos.</p> <p>Merkys, atsistodamas savo vietoje.</p> <p>Smetona staiga atsistoja ir sušunka.</p> <p>Stoja nejauki tylą.</p> <p>Audėnas eina į tribūną.</p>
---	---

<p>koks atsakymas bus gautas, sovietų kariuomenė vis tiek įžengianti į Lietuvą.</p> <p>Lietuva ne tik galėjo, bet ir turėjo pasipriešinti 1939 metų Vokietijos puolimui Klaipėdos kraštą atplėšti. Tiesa, tuomet vokiečiai galėjo užimti visą Lietuvą. Vadinasi, okupacija būtų prasidėjusi bent 15 mėnesių anksčiau. Bet tas pasipriešinimas prieš Vokietiją, kol dar nebuvo prasidėjęs Antrasis pasaulinis karas, būtų pasauliui padaręs nepaprastai didelio įspūdžio.</p> <p>Efektingesnis pasipriešinimas galėjo būti ir 1939 metų rudenį prieš sovietinių karinių įgulų į kraštą įleidimą, atsisakius Kremliaus primetamos „savitarpinės pagalbos“ sutarties, kol sovietai Lietuvos pasienyje neturėjo sutelktų didesnių savo karinių pajėgų. O jei bent šiek tiek būtų buvusi realesnė visų Pabaltijo valstybių politika, pasipriešinimas sovietinių įgulų įvedimui galėjo būti labai efektingas. Gaila, bet šiandien jau per vėlu apie tai kalbėti.</p> <p>SMETONA. Žodis suteikiamas krašto apsaugos ministeriui, generolui Kaziui Musteikiui.</p> <p>MUSTEIKIS. Mielieji, aš pritariu respublikos prezidento pono Antano Smetonos nuomonei. Jei raudonoji armija žengs per Lietuvos sieną, turime gintis ginklu.</p> <p>SMETONA. Gerbiami ponai, paklauskime, ką apie tai mano švietimo ministeris ponas Kazys Jokantas ir valstybės kontrolierius ponas Šakenis.</p> <p>JOKANTAS. Manau, kad reikia pasipriešinti.</p> <p>ŠAKENIS. Vis tiek reikia pasipriešinti.</p> <p>SMETONA. Kažką nori pasakyti susisiekimo ministeris ponas Jonas Masiliūnas.</p> <p>MASILIŪNAS. Gerbiamieji, efektingai pasipriešinti neįmanoma. Reikia sovietams pasiūsti protestą dėl sudarytųjų sutarčių laužymo ir visai vyriausybei pasitraukti iš Lietuvos.</p> <p>SMETONA. Norėtume išgirsti kariuomenės vado, generolo pono Vitkausko ir kariuomenės štabo viršininko pono Pundzevičiaus nuomonę.</p> <p>VITKAUSKAS. Esamomis sąlygomis pasipriešinti sovietų kariuomenei negalima.</p> <p>SMETONA. Ponas Pundzevičiau, kaip jūs manote, ar pasipriešinimas technišku požiūriu yra įmanomas?</p> <p>PUNDZEVIČIUS. Kariuomenės kiekis mažas, priešų įgulos laiko užėmę vienus svarbesnių Lietuvos teritorijos strateginių punktų ir savo skaičiumi prašoka mūsų kariuomenę. Mobilizaciniai planai suardyti ir mobilizaciją įvykdyti neįmanoma. Be to, pasienyje didelės Raudonosios armijos masės. Taigi priešintis pasekmės tragiškos.</p> <p>SMETONA. Gauta telegrama iš Maskvos nuo užsienio reikalų ministerio pono Juozo Urbšio ir pono Natkevičiaus. Ponas Mašalaitis, prašom ją dešifruoti.</p>	<p>Audėnas grįžta į savo vietą.</p> <p>Musteikis atsistoja ir kalba iš savo vietos.</p> <p>Jokantas ir Šakenis paeiliui atsistoja ir kalba iš savo vietų.</p> <p>Masiliūnas atsistoja ir kalba iš savo vietos.</p> <p>Vitkauskas atsistoja ir kalba iš savo vietos.</p> <p>Pundzevičius atsistoja ir kalba iš savo vietos.</p> <p>Iš užkulisų išeina Mašalaitis, prieina</p>
---	--

<p>MAŠALAITIS. Užsienio reikalų ministeris ir ponas Natkevičius sutartinai ragina nedelsiant priimti ultimatumą.</p> <p>MERKYS. Ponai, prašau žodžio. Reikia priimti pirmieji du ultimatumo punktai, o dėl trečiojo – prašyti Kremliaus, kad priimtų naująjį ministrą pirmininką pasitarti.</p> <p>SMETONA. Susidarius tokiai situacijai, siūlau pradėti svarstyti naujos vyriausybės sudarymo klausimą.</p> <p>BIZAUSKAS. Ponai, labai gerai atsimenu birželio 12 dienos posėdyje girdėtus pono Merkio žodžius, kad jam esant Kremliuje Molotovas priekaištavęs, kodėl generolas Raštikis buvo paleistas iš kariuomenės vado pareigų. Jis, anot Molotovo, buvęs Maskvai palankus asmuo. Todėl siūlau pono Raštikio kandidatūrą į ministerio pirmininko postą.</p> <p>SMETONA. Ar bus pasiūlyta kitų kandidatūrų?.. Ne. Tuomet maloniai prašau pono Pundzevičiaus paskambinti generolui Raštikiui ir pakviesti jį skubiai atvykti į posėdį.</p> <p>SMETONA. Gerbiami ponai, tęsiame posėdį. Atvyko generolas Raštikis. Mes su ministru pirmininku jį supažindinome su gautuoju sovietų ultimatumu ir nupasakojome pirmoje posėdžio dalyje vykusias diskusijas. Pranešėme, kad nusistatyta generolą Raštikį kviesti sudaryti naują vyriausybę, nes, kaip visi supratome, pono Merkio vyriausybė atsistatydino. Maloniai prašome pono Raštikio sutikti sudaryti naują vyriausybės kabinetą ir pasisakyti dėl paties ultimatumo.</p> <p>RAŠTIKIS. Gerbiamieji, suprantu susidariusios padėties rimtumą ir būsimosios vyriausybės darbų sunkumus. Aš priimu prezidento ir vyriausybės pasiūlymą sudaryti naują vyriausybę. Dėl ultimatumo manau, kad jį reikia priimti. Atsižvelgdamas į tai, jog krašto viduje turime stiprias sovietų karines bazines, kad kariuomenė nėra paruošta pasipriešinti, kad laiko liko tik pora valandų ir kad gynimo organizuoti jau negalima, aš manau, kad dabar jau ne laikas kalbėti apie pasipriešinimą ir mes ginkluotai negalime priešintis. Mano nuomonė tokia, ponai.</p> <p>SMETONA. Žodžio prašo generolas Musteikis.</p> <p>MUSTEIKIS. Manau, kad viską be niekur nieko priimti būtų negerai. Siūlau pasiūsti Sovietų Rusijai protestą dėl tarpusavio pagalbos ir kitų sutarčių laužymo, nors ultimatumas ir priimamas.</p> <p>SMETONA. Visiškai pritariu ponui Musteikiui.</p> <p>AUDĖNAS. Pritariu, kad būtų pasiūstas protestas.</p> <p>SMETONA. Gerbiami ponai, labai sunku pripažinti, bet turime priimti sovietų ultimatumą, pareikšdami Maskvai protestą dėl sutarčių laužymo. Kas už tai, parašom balsuoti.</p> <p style="text-align: center;">MOTERIS IR VAIKAS O Dieve, Dieve, didis Rūpintojau,</p>	<p>prie Smetonos, paduoda telegramą. Mašalaitis informuoja apie telegramos tekstą.</p> <p>Atsistoja Merkys.</p> <p>Bizauskas pakelia ranką prašydamas žodžio, Smetona gestu leidžia jam kalbėti.</p> <p>Skamba Mocarto „Requiem“. Visi posėdžio dalyviai atsistoja ir stoviniuodami kalbasi. Į sceną pakyla Raštikis, sveikinasis su Smetona, jiedu kalbasi.</p> <p>Muzikai tylant, Smetona gestais parodo, kad posėdis bus tęsiamas.</p> <p>Raštikis eina į tribūną.</p> <p>Raštikis sėda prie kitų vyriausybės narių.</p> <p>Musteikis atsistoja ir kalba iš savo vietos.</p> <p>Tyliai skambant V. A. Mocarto „Requiem“, visi pakelia rankas. Skamba įrašas: garvežio sirena, traukinio bildėjimas. Įeina moteris vesdama už rankos vaiką. Moteris su vaiku iššaukia A. Miškinio žodžius.</p>
---	--

Išniekinti mes šaukiamės Tavęs –
Parodyk mums prašvintantį rytojų
Ir iš vergijos tragiškos išvesk.

SMETONA.

Degu kaip žvakė vidury nakties
ir nežinau, o Viešpatie, kada
ateisi Tu manęs užpūsti.
Vidur nakties man Tavo veidas švies,
o mano ašarų nuskaidrinta malda
nugins ir mano negales, ir mano priešų rūstį.
Aš – kaip liepsnelė, blaškoma audros,–
bedugnėn virs kalnai ir vandenys mauros,
jei su manim nebūsi.
Jei būsi, tai akimirka audra nurims,
žingsniuosiu jūra ir kalbėsiu vandenims,
ir kaip balandį prie širdies priglausiu vėjo gūsi.
Tikiu tavim vidur tamsios nakties:
vidur nakties man Tavo Meilė švies,
vidur nakties viltis ramins ir kvies,
ieškos Tavęs Paties –
aš kaip gėlė, kaip žiedas prie bedugnės atviros.
O neateiki, Viešpatie, ir nenuskinki jos,
kol nebaigta pjūtis, kol vandenys mauros,
kol nesugrįšim savo žemėn.
Kai ligi dugno bus atlyginta skriauda
ir kai užgis melų išdeginta žaizda,
tiktai tada, o Viešpatie, O Tėve, tik tada
ateik užpūsti žvakės. Amen.

Smetona išeina į scenos priekį ir
deklamuoja K. Inčiūros psalmę „Degu
kaip žvakė“.

Skamba V. A. Mocarto „Requiem“.
Visi išeina.

KALENDORINIŲ ŠVENČIŲ SCENARIJAI

KAIP KANAPINIS LAŠININĮ NUGALĖJO
ETNOGRAFINĖ POPIETĖ

Daiva Klimavičienė, mokyklos teatro studijos „Fantazija“ vadovė

Parengiamasis planas

Renginio žanras: etnografinė popietė

Renginio pavadinimas: Užgavėnių šventė

Auditorija, jos amžiaus grupė: 5-12 klasių mokiniai

Dalyviai, veikėjai: Kanapinis, Lašininis, Čigonė, Ragana, Velnias, Giltinė, Ožiukas, Vengras, 3 raganaitės, 2 čigonaitės

Laikas: Užgavėnės, po pamokų

Vieta: mokyklos kiemas

Muzikinis apipavidalinimas: lietuvių liaudies muzika (kaimo kapelų įrašai)

Atributika: Užgavėnių šventės atributai (kaukės, morė, sukrautas didelis laužas), puodynės, bulviniai maišai, virvės, pintinės, bulvės

Techninės priemonės, įranga: garso stiprinimo aparatūra, mikrofonai, CD grotuvas

Panaudota literatūra:

1. Jonas Balys. Lietuvių kalendorinės šventės. V., „Mintis“, 1993
2. Pranė Dundulienė. Pagonybė Lietuvoje. V., „Mintis“, 1989
3. Juozas Kudirka. Užgavėnės. V., „Mokslas“, 1992

Literatūrinis-režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>RAGANA. Sveiki gyvi visi, į Užgavėnių šventę atvykę, namie neužsisėdėję ir su mumis užsigavėti atėję. O juk tiems, kurie nešvenčia Užgavėnių, tais metais gali nesisekti: ar gyvulus parkrinta, ar namiškiai kokia liga limpama susergera, ar javams prasti metai būna, ar, neduok Dieve, viršinininkas pareigose pažemina.</p> <p>ČIGONĖ. Mes čia susirinkome išvaryti žiemos demonus, pažadinti sukaustytą žemę, suteikti jai derlingumo galią. Šaltis – blogio, pykčio simbolis. O juk blogio mumyse dar yra, todėl vykime šalin blogį, vykime triukšmu, daina, šokiu.</p> <p>RAGANA. Blogosios dvasios labai bijosi juoko ir triukšmo, todėl šiandien garsiai juokimės ir triukšmaukime, kad juokas žiemą numarintų, pavasarį pažadintų, žemę prikeltų naujam gyvenimui. Taigi, patriukšmaukime. Visi garsiai šaukime: šalin, žiema, bėk iš kiemo. Dabar padarykime varžytuves, kurie gi garsiau šaukia? Pirmiausia šauks moterys ir vaikučiai: “šalin, žiema”, po to vyrai šauks “bėk iš kiemo”. Prašom.</p> <p>LAŠININIS. Jūs ką, jau visai išprotėjote, ko čia dabar šūkaujate vidury žiemos? Nesimiega? Ot bepročiai, ant pečiaus sau miegotumėt, lašinius sau maumotumėt, žodžiu, ponais būtumėt, o dabar ką čia visi veikiat? Greit namo visi. Įsijautė matai.</p> <p>RAGANA. Tu, Lašininis, per tuos savo lašinius paskutinių naujienų nežinai. Žmonės, kol tu miegojai, jau prezidentą naują išsirinko, į sąjungą kokią tai Europos įstoti žada, taigi žiemos miegu miegoti visiems atsibodo, todėl ir susirinko čia, žiemą išvaryti ir naujo gyvenimo laukti.</p> <p>KANAPINIS. Lašininis, Lašininis, dar tu mažai lašinių prisiėdei? Dar tau maža? Ko čia dabar į padurias kompanijas lendi. Matai, žmonės susirinko, žiemą išvaryti ketina. Taigi, brolyti, tau galas. Aš čia karaliauti pradėsiu.</p> <p>LAŠININIS. Nesąmones kažkokias skiedi, niekas nenori tų tavo blynų, visi tik lašinių ištroškę. Kaip, mielieji (publikai), juk mėgstate lašinius? Ar mėgstate? Skanumėlis. Gardumėlis. Aš ir sakau, kad čia mano draugai susirinko. Ta proga išklauskite lašinių ministerijos įsakymą:</p> <p>Lietuvos respublikos Lašinių ministerija visos Lietuvos žmonėms, tėvams, vaikams įsako:</p> <p>Neskriausti, nemušti ir visai kitaip neniekinti Lašininio, bei teikti jam visokeriopą pagalbą, nes Lašininis yra tikrasis žiemos gelbėtojas ir užtarėjas.</p> <p>Draudžiama dainuoti visas žiemą niekinančias dainas, žiemą reikia</p>	<p>Muzika. Šurmulyš. Kanapinis ir Lašininis šnekina žmones.</p> <p>Visiems bešūkaujant atbėga Lašininis</p> <p>Ateina Kanapinis pasistumdo su Lašininium</p>

<p>gerbti ir mylėti. Morės nedeginti, Jei sudeginsite būsite nubausti už nykstančių gyvūnų galabijimą, juk Morė įtraukta į Raudonąją knygą. Žiemos neišvartyti, o visaip jai pasilikti padėti. Pasirašo lašinių ministras. KANAPINIS. Aš jau nebeištversiu. Netąsyk čia nervų, Lašini. Išnyk arba užmušiu. Kaip mat užmušiu. ČIGONĖ. Na ką jūs čia dabar, pačioje šventės pradžioje muštynes norite sukelti. Pabūkit, pasižmonėkit, nusiraminkit, o paskui ir išsiaiškimsim, ką čia su jumis daryti. ČIGONĖ. Jūs tik pažiūrėkit, kas čia per procesija ateina, gal karnavalas koks? O kokią ten dar bobą atsitempia? RAGANA. Sakykit, kas jūs tokie, ko norit ir ką čia nešat? RAGANAITĖ 1. Malonu susipažinti. Aš esu Raganaitė, o čia mano seserys raganaitės. O jie kas tokie? RAGANA. Čia žmonės, jie žiemą vyt susirinko. RAGANAITĖ 1. A, jeigu vyt, tai vyt. Na, tai visi smarkiai patrepsėkime. Smarkiai smarkiai. RAGANA. O, kaip gerai patrepsėjom. Palaukit, palaukit, tai jūs gal mano giminaitės? Ar tik ne nuo Razalimo būsit. RAGANAITĖ 1. Oi, pussesere, kaip mes tavęs nepažinom, et Lietuva didelis kaimas, tik išei pasivaikščiout ir būtinai giminę sutiksi. Ką gi... Taigi va švenčiame Užgavėnes. Vežiojamės čia po kaimą tokią bobą – Morę ir norime ją nužudyt. Norėjome nešti į Nemuną ir nuskandint, bet užšalęs, tai dabar ieškome vietos, kur galėtume ją sudeginti. RAGANA. O ar negaila tokią gražią bobą deginti? RAGANAITĖ 2. Pussesere, ar nežinai, Juk ji pernykštė, vadinasi, jau pasenusi. Kaip gerai, kad aš ne Morė, man jau 400 metų ir manęs nieks nedegina. O štai Morės toks likimas: kaip ir kiekvienais metais mes ją sudeginsim, jos pelenėlius išbarstysim, po visus laukus išpustysim. RAGANAITĖ 3. Kiekviena dulkelė įlīs į naują daigelį ir užaugs nauji gražūs ir vešlūs javai, o rudenį mes juos nupjausim ir naują bobą padarysim. RAGANA. Na jeigu jau taip, tai statykite ją čia į vidurį kiemo ir mes ją galėsime iškilmingai sudeginti. RAGANA. O čia kas toks mažytis su jumis.</p> <p>Ožiukas. Daina “Čiuž, čiužela”</p> <p>RAGANA. Oi, kokia graži dainelė. Gal dar kokių dainų mokate? OŽIUKAS. Žinoma mokam. Visada, kai vežiojamės Morę po kaimą, dainuojam tokią dainą. ČIGONĖ. Gera daina buvo. Na, o sakyk, kas tu toks? VENGRAS. Aš tai vergūras iš Vengrijos žemės. Turiu liekarstvų iš Rymo dėl kožno kiemo. Kas tų liekarstvų neužžyvos, tas gaidžio balsu giedos, o kas penkių litų pagailės, tas saulės mėnulio neregės. Taigi kas pradeda kūnu sirgti ir nenori greitai mirt, tai tas turi manęs paklaust ir laimingu save jaust. ČIGONĖ. Oi, gerai, daktarėli, gerai, kad tu čia pas mus atvykai, man atrodo per žiemą jau daug paliegusių atsirado, o gal ir dabar jau sušalt suspėjo, taigi tu eik į žmones ir duok jiems tų savo liekarstvų. RAGANA. Man atrodo, kad jau visi sušalti baigia. Gal šoki koki muzikantai užgroty visi apsišiltume, kojas pamiklintume, žiemą pabaidytume. RAGANA. Na, kojas pamiklinome, o dabar žiūrim, kokių čia dar svečių turim. ČIGONAITĖ 1. Aš tai čigonėlė. Galiu praeitį išklot, galiu ateitį išburt, taip sakant, kas dėl tavęs, dėl namų, kas širdį ramina. Na,</p>	<p>Pasigirsta triukšmas, muzika, triukšmaudami: - „Šalin, žiema“ Ateina persirengėliai, atsineša Morę Persirengėliai apeina kiemą, ateina prie vedėjų.</p> <p>Morė pastatoma centre</p> <p>Dainuoja dainą</p> <p>Vaistininkui</p> <p>Šokis - polka su ragučiais</p> <p>Buria iš rankos</p>
---	--

ponia, duok rankele.

ČIGONAITĖ 2. O, šiais metais ponia:

Daugiau duosią karvės pieno.

Žemės vaisiai užderėsia.

Duonos mėsos daug turėsia.

Na ir svočiose būti nusimato.

RAGANA. Tiesiog įdomu, kaip čigonė raganai ateitį buria, na ačiū ir už tai.

ČIGONAITĖ 1. O, ponia, už ačiū ir arklys arklio nekaso. Už darbą duok mėsos bryzą, pridėk kokį ryzą, duok alaus ne arielkos, uždėk sūrį ant torielkos.

RAGANA. Tik prasidėk su tomis čigonėmis, nuogas plikas gali likt. Gal jūs, čigonėlės, eikit ir mūsų svečiams ateitį išburkite.

ČIGONĖ. O apie čigones gerai arba nieko. Aišku? Na, o dabar pažiūrėkime, kokių dar svečių pas mus atvyko? Sakykit, kas gi jūs tokie?

VELNIAS. O mane tur būt visi pažįstat. Aš – velnias Belzebubas III-asis. Taigi tuoj į savo popierius visų nuodėmes surašysiu, visas suskaitysiu, o kas tų nuodėmių daugiausia turės, tuoj su šakėm prismeigsiu ir dūšią į pragarą nusinešiu, paskui pečių pakūrensiu ir smaloj išvirsiu. O čia mano geriausia draugė Giltinė.

GILTINĖ. Na, brangieji, jei jums gyvybė brangi, tai galite man ką nors duot, pavyzdžiui litą, kokį ar lašinio šmotą. Kitaip... patys pagalvokit.

ČIGONĖ. Na, mielieji, laikykitės, su tom nuodėmėm reikalas rimtas, ar tik neteks visiems tam pragare pasisvečiuoti. Tačiau galiu išduoti paslaptį, jeigu jūs surašysit visas savo nuodėmes į lapelį ir sudeginsit drauge su More, tai ir visi jūsų griekai sudegs, taigi dar laiko yra.

RAGANA. Na, man atrodo, jau visi sušalo, tai gal šoki kokį dar pašoktumėm.

RAGANA. Truputėlį sušilome, gal dabar laikas būtų ir kokias varžytuves surengti. Skelbiu mis Užgavėnės rinkimus. Taigi dabar prašau muzikantus mums pagroti, o visus persirengėlius sustoti apie Morę. Taigi prasideda kaukių paradas.

RAGANA. Ačiū visoms kaukėms pretendėms. Taigi komisija pasitarė ir aš nusprendžiau, kad Lietuva - tai "masių" kraštas ir apdovanojamos visos kaukės, tačiau teisingumas turi būti išlaikytas ir mis Užgavėnės skelbiama -

Apdovanojimai, gėlės, fotografai.

ČIGONĖ. O dabar turbūt laikas ir rimtesnėse rungtyse pasirungti. Kviečiame į varžybas "Daužk puodą, kol jaunas"

RAGANA. Dabar pakviesime vaikus į Nuodėmingų dūšių svaidymo į katilą čempionatą.

RAGANA. O dabar kviečiu į virvės traukimo varžybas.

ČIGONĖ. Kviečiame visus į varžybas "Kai aš bulvė buvau".

KANAPINIS. Na, žinote, mielieji, man jau atsibodo. Aš daugiau nebeištversiu. Arba tas Lašininis tegul nešdinasi iš čia, arba aš jį užmušiu. Ei tu, baily, ar girdi mane?

LAŠININIS. Džiūsna, tu čia man sakei? Žiūrėk su kuo šneki? Tuoj į kaulus gausi.

RAGANA. Palaukit, mielieji, gal kaip nors bandykime be smurto ir kraujo praliejimo susitarti, kieno gi viršus bus. Taigi siūlau padaryti taip: traukite virvę. Kas nori, kad žiema greičiau išeitų, padės Kanapiniui, kas norės, kad žiema amžinai liktų, padės Lašiniui. Taigi kviečiu įsijungti į Lašinimo ir Kanapinio kovą.

RAGANA. Valio! Lašininis nugalėtas. Artėja paskutinės Lašininio gyvenimo minutės. Kanapinis tuoj perskaitys nuosprendį.

KANAPINIS. Šis nusprendimas išduotas tada, kai katės šunis pjoė, raganos su velniais vestuves kėlė, žydai su čigonais visais po kaimą vaikščiojo ir visi Morę deginti ruošėsi. Susirinkęs šis garbingas

Velniui ir Giltinei

Šokis "Lašini, Lašininis, mokyk savo vaikus"

Muzika. Kaukės žygiuoja apie Morę, išrenkamos gražiausios

Prie Kanapinio grėsmingai prieina Lašininis Puodynių daužymo varžybos

Bulvių mėtymas į krepšį

Traukiama virvė Šokinėjimas maišuose Prie virvės rikiuojasi Lašininis ir Kanapinis ir jų padėjėjai. Traukiama virvė, laimini Kanapinis

Daina "Šalta Žiema šalin eina"

<p>susirinkimas vieningai lašinius pasmerkė idant gavėnios pasninke pagundų nekeltų ir į nuodėmę nevestų. Todėl šis garbingas susirinkimas tokį nusprendimą priėmė: Lašininį kartu su žiema iš kiemo išvyti. Morę kartu su visais žiemos demonais sudeginti. Paskelbti pavasario ir Kanapinio karaliavimo pradžią. RAGANA. Taigi sudeginkime Morę. RAGANA. Tegul kartu su More sudega visas blogis, visi žiemos demonai, taigi švęskime pavasario pradžią. RAGANA. O dabar kviečiame visus gerai užsigavėti. Nepamirškime, kad šiandien reikia valgyti 12 kartų. Taigi visiems gerų metų, iki pasimatymo!</p>	<p>Uždegama laužas, drauge ir Morė</p>
--	--

SUPA MANE VELYKĖLĖS
TEATRIZUOTA POPIETĖ

Daina Girdzevičienė, pradinių klasių vyresnioji mokytoja, etnokultūros būrelio vadovė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – teatralizuota popietė.

Renginio pavadinimas – Supa mane velykėlės

Paskirtis – supažindinti su Velykų papročiais, margučių marginimo tradicijomis; plėsti mokinių žinias apie lietuvių liaudies papročius, tradicijas; mokyti švęsti šventes, pajusti buvimo drauge džiaugsmą; puoselėti meilę gamtai, ugdyti mokinių nuoširdumą, kūrybiškumą.

Auditorija – mokyklos bendruomenė.

Dalyviai – renginio vedėja, Velykė, lalauninkai, mergaitės (I, II, III, IV, V, VI).

Laikas – atvelykis.

Renginio vieta – mokyklos salė, netradicinės aplinkos.

Apipavidalinimas – salės gilumoje stovi Velykų medis.

Muzikinis apipavidalinimas – muzikos įrašai su liaudiška muzika.

Atributika – loveliai margučių ridenimui, margučiai, mediniai šaukštai, gaidžio plunksna, skara, duonos kepalas, rankšluostis, krepšelis, kailiniai, prizai.

Literatūra:

1. Bakūnaitė J. Auginu gyvybės medį. V., 1998.
2. Bareikytė A. Metų knygelė. V., 1997.
3. Čepaitė J. Pas močiutę augau. Kl., 1996.
4. Jakutienė D., Antanaitienė D. Prisiminkime tautos papročius. V., 1990.
5. Lietuvių tautosaka. T. 5. Smulkioji tautosaka žaidimai ir šokiai. Parengė K. Grigas. V., 1968.
6. Lietuvių liaudies papročiai. (Mokslinės praktinės konferencijos medžiaga, 1989m. Kovo 30 d.) V., 1991.
7. Sauka D. Tautosakos savitumas ir vertė. V., 1970.

Kita informacija šventei ruošiasi visi mokyklos mokiniai – renka medžiagą apie Velykų apeigas ir papročius, dailės ir darbelių pamokose margina margučius, nagrinėja jų raštų ir spalvų reikšmes, mokosi mįslių ir minklių. Muzikos pamokų metu mokosi velykinių dainelių. Kūno kultūros ir šokio pamokose žaidžia lietuvių liaudies žaidimus.

Renginio planas:

1. Lietuvių liaudies daina „Kas man supa“.
2. Velykų malda.
3. Lietuvių liaudies daina „Lioj liepa“.
4. Velykų medelio puošimas.
5. Vedėjos pasakojimas apie Velykų bobutę.
6. Velykės pasakojimas.
7. Lalauninkų oracija.
8. Laistymasis vandeniui.
9. Lietuvių liaudies žaidimas „Gaidžiukai“.
10. Mįslių minimas.
11. Vedėjos kreipimasis į lalauninkus. Kailiniai, jų magiška galia.
12. Minklės.
13. Velykų tikėjimai.
14. Lietuvių liaudies žaidimas „Gaidžio plunksna“.
15. Pasakojimas apie Žemės dieną.
16. Duonos ragavimas.
17. Lietuvių liaudies daina „Supkit meskit“.
18. Lietuvių liaudies žaidimas „Bičiulis“.
19. Margučių ridenimo varžytuvės.
20. Nugalėtojo apdovanojimas.

Literatūrinis - režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
Lietuvių liaudies daina „Kas man supa?“	Sueina dainuodamos mergaitės.
Vedėja: Viešpatie, mes norim nešti Tavo taiką.	Vedėja ir Velykė skaito velykinę maldą.
Velykė: Išmokyk nešti tavo saulės spindulius ten, kur tamsuma.	
Vedėja: Viešpatie, skleisk savo meilę ten, kur vyrauja neapykanta.	

Velykė:

Skleisk savo šviesią viltį ten, kur liūdesys.

Vedėja:

Palaimink senelius! Juose mūsų šaknys ir išmintis.

Velykė:

Aplėbk savo dieviška meile mus ir mūsų šeimas. Stiprink jas ir vesk.

Lietuvių liaudies daina

„Lioj liepa“

Lioj liepa, lioj egla
Lioj kur tu augai?
Liepela, eglala
Kur tu augai, lylio.

Lioj liepa, lioj egla
Lioj šalia kelio
Liepela, eglala
Šalia kelio, lylio.

Lioj liepa, lioj egla
Lioj ne vietelėj.
Liepela, eglala
Ne vietelėj, lylio.

Velykė:

Dailiai pasirėdžiusi, apsigobusi raudona ar šalnų skara, atvažiuoja pasikinkius vaško kumelaitę su deimanto nageliais; jos vadelės iš voratinklių, botagėlis iš saulės spindulių, o ledo rateliai pilni margučių. Vos tik pirmasis saulės spindulys pasirodys, kumelaitė ir vaško rateliai ištirps.

Belaukiant Velykės, mažieji dažnai tik paryčiais užsnūsdavę. Tada ir padėdavo geroji Velykė vaikams prie lovelės, ant palangės ar darželyje, margučių.

Vedėja:

Seniau žmonės taip tikėjo Velykų bobutės vaikščiojimu, kad nakčiai visam kaime šunis uždarydavo, kad vaikščiojančios bobutės neužpultų.

Įbėga lalauninkai:

Aš esu mamaitės vaikas
Man kiaušinio margo reikia
Kepurėlę turiu,
Į kiaušinį žiūriu.
Kas duos ponas bus,
Kas neduos – ubags bus.

Velykė:

O kodėl jūs laistotės?

Lalauninkai:

Ogi, kad visus blogumus nuplautume.

Vedėja:

Labai gudrūs esat! Margučių norit? Norit! Bet taip lengvai jų negausit. Pirmiausia mįsles įminkit.

O jei jie neatspės – jūs padėkit. Margučių gausit!

Velykė:

1. Mažoj bačkelėj – dvejopas medus. (Kiaušinis)
2. Vasarą nesušyla, žiemą nesušąla. (Akmuo)
3. Maža bačkelė trijų lentynų. (Grikis)
4. Ponaičiukas be skrybėlės, o jo rūbai be siūlės. (Kiaušinis)
5. Pramuši ledą, randi sidabrą, pramuši sidabrą – randi

Dainuodamos šią dainą, mergaitės vaikšto ratelį. Vaikščiojimo metu kabina margučius ant Velykų medelio. Įtraukia šventės dalyvius imdamos juos už rankos ir vesdamos kartu puošti Velykų medį.

Lalauninkai laistosi vandeniu.

Kreipiasi į šventės dalyvius. Velykė mena mįsles.

<p>auksą. Kas? (Kiaušinis)</p> <p>Vedėja: Oho, kiek margučių prisirinkot! Imkit kailinius ir susisukit į juos margučius. Seniau visi taip darydavo, nes tikėjo, kad kiaušinis įgaus magišką galią ir metai bus turtingi. Kailiniai – tai turtas.</p> <p>Velykė: O kai margučius suvalgysit, lukštų neišmeskit, o į žemelę užkaskit, kad piktžolės neaugtų.</p> <p>Vedėja: O dabar pažaiskim seną Velykų žaidimą „Gaidžiukai“.</p> <p>Velykė: Žaisti mokat, mįsles įminėt, o dabar pabandykit atsakyti į keletą klausimų.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kaip senovėje vadindavo viena spalva dažytus kiaušinius? (Vienaluomiai) 2. Ką simbolizuoja kiaušinių dažyme ruda spalva? (Žemė) 3. Ką simbolizuoja kiaušinių dažyme raudona spalva? (Saulės jėgą, džiaugsmą) 4. Kaip vadinami margučiai, kurie dažomi, sukant kiaušinius į skudurėlius? (Marmuriniai) 5. Ką simbolizuoja Velykų medis? (Gyvybės medį) <p>I mergaitė: Nuo Velykų medžio dovanotas margutis turėjo lemti laimę, sveikatą, apsaugoti nuo nesėkmių.</p> <p>II mergaitė: Buvo tikima, kas pirmieji sugrįš iš bažnyčios, pirmieji sudauš margučius – tie pirmieji ir vasaros darbus nudirbs.</p> <p>III mergaitė: Didelė reikšmė buvo skiriama sūpuoklėms. Kuo aukščiau įsisupsi, tuo greičiau gamta nubus.</p> <p>IV mergaitė: Tikėjo – jei pamatysi skrendantį gandrą, tai visus metus būsi greitas, o jei tupintį, tai ir tupinėsi visus metus.</p> <p>V mergaitė Jei pamatysi gandrą, kai plauni indus, tai tais metais nesisėks.</p> <p>VI mergaitė: Velykų rytą reikia žiūrėti, ką pirmiau pamatysi – skruzdę ar varlę. Jei skruzdę tai būsi darbštus kaip skruzdė, o jei varlę – tai ir tupinėsi kaip varlė.</p> <p>I mergaitė: Seniau tikėjo, kad pramušus kiaušinių atidaromas kelias gyvatei. O gyvatė – gausumo ir vaisingumo simbolis.</p> <p>II mergaitė: Seniau tikėjo, kad kiaušinis susilietęs su žeme įgauna magišką galią, todėl kiaušinius ir ridena.</p> <p>Velykė: O kiek mergaitės žino! Už tai jums po margutį duosiu. Net aš tiek nežinojau!</p> <p>Vedėja: Na, o dabar laikas pajudėti ir pasivaržyti, nes prizų mano krepšelyje dar daug. Pažaiskim žaidimą „Gaidžio plunksna“. Paaiškinsiu taisykles.</p>	<p>Vedėja kreipiasi į lalauninkus ir duoda jiems kailinius.</p> <p>Aiškina žaidimo taisykles.</p> <p>Visi šventės dalyviai žaidžia liet. liaud. žaidimą „Gaidžiukai“ (žaidėjai striksi ant vienos kojos sukryžiaus rankas prieš save, laimi ilgiausiai išsilaikęs žaidime). Nugalėtojai įteikiamas prizas.</p> <p>Už kiekvieną teisingą atsakymą duoda prizus.</p> <p>Mergaitės sako Velykų tikėjimus.</p> <p>Žaidimas varžytuvės „Gaidžio plunksna“ (žaidėjai pučia plunksną į viršų ir varžosi, kurio plunksna ilgiau išsilaikys ore).</p>
--	--

<p>Vedėja: Šiandien ne tik atvelykis, bet ir Žemės diena. Šią dieną žmonės apeidavo savo laukus ir namus, nešini duonos kepalu. Paskui tą duoną sulaužydavo į tiek gabalų, kiek yra šeimos narių ir visiems išdalindavo. Tai turėjo suteikti šeimai laimę, santarvę ir vienybę.</p> <p>Velykė: Todėl pabūkime šiandien viena šeima. Pasidalinkime šį duonos kepalą, kad būtume laimingi ir vieningi.</p> <p>Lietuvių liaudies daina „Supkit meskit“. Supkit, meskit mane jauną Kad išvysčiau aukštą kalną.</p> <p>Aukštą kalną, žalią girią Žalią girią, ažuoliją.</p> <p>Vedėja: Duonelės paragavom, visi susidraugavom, o dabar pažaiskim žaidimą „Bičiulis“.</p> <p>Liet. liaudies žaidimas „Bičiulis“.</p> <p>Velykė: Skelbiamos margučių ridenimo varžytuvės.</p>	<p>Įeina nešina duonos kepalu, padalintu į tiek dalių, kiek yra klasių. Kiekviena klasė pasidalija savo gabalą į tiek dalių, kiek yra mokinių.</p> <p>Visi ragauja duoną.</p> <p>Mokantys kviečia nemokančius.</p> <p>Nugalėtojo apdovanojimas.</p>
--	---

Toliau, šventės metu, atrakcijas pasirenkam pagal aplinkybes. Galima žaisti žaidimus „Žvirblelis“, „Gaspadinė“, „Kiaušinio nešimas šaukšte“, „Kanapyčia“ ir kt.

PAVASARIO LINKSMYBĖS
PAUKŠČIŲ SVEIKINIMO ŠVENTĖ GAMTOJE

Laimutė Nakutienė, neformaliojo ugdymo mokytoja metodininkė

\

Parengiamasis planas

Renginio žanras – šventė gamtoje

Renginio pavadinimas – medžių žadinimo ir paukščių sveikinimo šventė „Pavasario linksmybės“.

Paskirtis – mokyti pavasario švenčių tradicijų ir papročių, sudaryti galimybę pasireikšti mokinių kūrybiškumui, įtvirtinti ekologines ir aplinkosaugines žinias

Auditorija ir dalyviai – pradinė klasių ir pagrindinės mokyklos mokiniai

Laikas – pavasaris kovo-gegužės mėn.

Vieta – miškas, parkas, mokyklos stadionas

Atributika – paukščių kaukės

Techninės priemonės – nešiojamas garsiakalbis

Renginio reklama – kvietimas-skrajutė, kvietimas-plakatas

Panaudota literatūra:

1. Libertas Klimka, Ričardas Kazlauskas, Živilė Lazauskaitė. „Po tėviškės dangum. V., Lietuvos pedagogų kvalifikacijos institutas, 1997.
2. Irena Čepienė. Etninė kultūra ir edukologija. V., Šviesa, 1999.
3. V.Steponaitis. Lietuvių liaudies žaidimai ir pramogos, V., 1956.
4. B.Buračas. Lietuvos kaimo papročiai, V., Mintis, 1993
5. Mokyklinė kraštotyra, V., Presvika, 2007.

Literatūrinis- režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
Kai tik šaltis pykti liaujas, Kovui tuoj užverda kraujas! O balandy pats judrumas - Bunda varlės, sprogsta krūmas! Gegužėj įkaista oras. Pasigirsta paukščių choras. Tulpė kelia stambų žiedą. Dviračiai takeliais rieda.	Vedėja pasveikina dalyvius A.Karosaitės eilėraščių
Štai žygiuoja vieversiai. Vienas dažniausių šalies paukščių . Vasario 24 - Vieversio diena. Tai – vienas iš pirmųjų paukščių, pavasarį sugrįžtančių į mūsų kraštą iš šiltųjų kraštų. Jis laikomas pavasario pranašu. Vieversėlis yra lietuvių artojų draugas bei nuolatinis palydovas. Senoliai manė, kad jei jis parsikrenda anksčiau nei vasario 24 d., dar ilgokai bus šalta, o jei vėliau nei vasario 24 d., pavasaris bus ankstyvas. Gyvena jie atvirame kraštovaizdyje, lizdus suka ant žemės. Vieversys tautosakoje: Merginoms šią dieną buvo draudžiama šukuotis plaukus, neva vištos vasarą iškapstys daržus ir nepatariama sijoti miltų – bijota, kad pasėlių amaras neužpultų. Iki šios dienos reikėdavo suverpti visas vilnas. Merginos buvo gėdijamos: „Skubėkit verpt, nespėsit – atlėks vieversys, susisuks iš vilnų sau lizdelį“.	Vedėjas, užsidėjęs gandro kaukę, visus kviečia į paukščių parodą. Dalyviai eina su kaukėmis pagal pakvietimą. Parado dalyvius stato į eilę ir skaito tekstą keli vedėjai. Žygiuoja mokiniai su vieversių kaukėmis.
Pasveikinkime varnėnus kitaip vadinamus špokus. Štai kiek jų čia susirinko. Balandžio mėnuo išvilioja į darbą net ir tingiausius sodininkus. Ir ne tik mes, bet ir varnėnai skuba "dirbti" savo pavasario darbus. Nesunkiai atpažįstamas iš būdingo apdaro ir giesmės. Patinas juodas su daug šviesių smulkių dėmelių, kurios labiausiai pastebimos nugaroje ir pilvo srityje. Snapas geltonas, o posnapio pamatas tamsesnis (neryškiai melsvo atspalvio). Akys tamsiai rudos. Patelė gausiai išberta šviesiomis dėmelėmis. Jų yra ir priekinėje kūno dalyje bei galvoje. Snapas vienodai gelsvas. Akys šviesiai rudos ar balsvai rudos. Kovarnių (Špokų) diena- kovo 4-oji . Nuo stogo ledo žvakėmis vidurdienį jau tiek prilauša vandens, kad žąsinas gali sočiai atsigerti. Dar ši šventė vadinama „kreivavėžiu“. Jau pavasariškai šilti saulutės spinduliai it aštrūs grąžteliai išgraužia vėpūtinus, ir viena rogių kelio pusė patyžta. Išgirdus tądien vieversio giesmelę, pernelyg džiaugtis neverta – tai pranašauja nederlinguss metus. Rytų Aukštaitijoje sakoma: „Kiek vieversys sniego užgiedos, tiek jo dar pridės“.	Vedėjas sveikina ir kviečia visus dalyvius su varnėno kauke rikiuotis eisenoje.

<p>Kovarnių dieną reikia nors trumpam praverti tvartų duris, įleisti vidun saulės spindulėlį, pradžiuginti galvijus pirmaisiais pavasario garsais.</p>	
<p>Kovo 10-ąją dieną liaudyje buvo siejama su paukščių parskridimu. Į gimtinę jų parskrenda jau 40 rūšių.</p> <p>Žmonės sakydavo: „Jei tą naktį pašąla, stiprios šalnos dar truks 40 parų.“ Kad būtų geras javų derlius Rytų Lietuvoje buvo paprotys šeimynai iškepti 40 bandelių. Žemaičiai per šią šventę vengdavo kur nors toli nuo namų važiuoti, – dar su kaimynais, o gal ir su saviškiais teksią pyktis.</p> <p>Žygiuoja griežlės. Mūsų krašte įprastas ir gana plačiai paplitęs paukštis, tačiau daugelyje Vakarų Europos valstybių šiam pievų paukščiui gresia išnykimas, todėl griežlė paskelbta globaliai nykstančia ir saugoma rūšimi.</p> <p>Kovai, kaip naktis juodi, užima vietą parade. Jie gyvena žmogaus kaimynystėje, dažnai <u>kolonijomis</u>, kurios įsikuria kapinėse, prie bažnyčių, parkuose, skveruose. Dažnai sudaro mišrius būrius kartu su <u>varnomis</u> ir <u>kuosomis</u>. Lankosi <u>sąvartynuose</u>, po laukus, pievas, dirvonus. Šaukia prikimusiu balsu „kraa“.</p> <p>Štai krypuoja antys. Ar galite įsivaizduoti, kad kadaise viskas buvo kitaip. Žiloje senovėje jei nebūtų buvę anties, pasaulis galėjo būti visai kitaip sutvarkytas - sausuma nesipriešintų vandeniui, o vanduo nesipriešintų sausumai.</p> <p>O antis - taip pat, ta pati, paprasta didžioji šaukštasnapė antis, kuri šiandien su pulku pralekia virš mūsų galvų, tuomet skraidė viršum pasaulio vienui viena ir nebuvo kur jai padėti kiaušinio. Visame pasaulyje nieko nebuvo, be vandens, net nendrės stiebelio nebuvo, kur galėtų lizdą susisukti. Ir tuomet antis nutūpė vandenyje, išsipešė plunksnų iš savo krūtinės ir susisuko lizdą. Štai iš šio plaukiojančio lizdo ir ėmė darytis žemė. Pamažėle plėtėsi žemė, pamažėle atsirado žemėje visokiausių gyvių.</p> <p>Pakvieskime gerves, dideles, ilgakojas, ilgakaklias, elegantiškų spalvų ir grakščių judesių paukščius. Trikampės gervių voros ir melodingi veriantys balsai danguje – neatimama šiaurės rytų Europos rudens kalorito detalė ir žmonių atmintyje nuo vaikystės įsirėžęs vaizdinys. Išskirtinė elgėsio ypatybė - reto grožio gervių "šokiai", pastebimi įvairiu metų laiku. Juos „šoka“ pavieniai paukščiai, poros, ištisi būriai. Visa tai veikė ištisų kartų vaizduotę, atsispindėjo folklore ir mitologijoje, profesionalioje literatūroje ir mene.</p> <p>Plasnoja kartu su visais gegutės, žvirbliai, lakštingalos.</p>	<p>Vedėjas kviečia visas paukščių kaukes ir sveikina juos. Visi paukščiai šoka rateliu.</p>
<p>Ar visi susirinkote čia.</p>	<p>Vedėjas apsidairo ir klausia.</p>
<p>„Gyvi, gyvi, gyvi“, Mes- pempės grįžtame į tėvynę kovo 19 d., esame gana guvūs paukščiai, daug skraidome, vartomės ore, balsas mūsų labai skardus.</p> <p>„Gy-vi-gy-vi“.</p>	<p>Atsiliepia būrelis paukščių. Vienas iš paukščių prisistato. Visos „pempės“ šaukia.</p>
<p>Pempė – atbundančios gamtos, atšilimo pranašas. Pempės diena – gilių tradicijų pavasario šventė. Senoliai tikėdavo, kad, jei šią dieną parskrenda pempės, prasidės atšilimas. O jei šią dieną giedra, tai bus piningi metai. Šią dieną merginos šluodavo kiemus, pradėdavo tvarkyti tradicinius savo gėlių darželius, supurenti žemę. Kai kur šią dieną jau būdavo sėjamos vasarinės gėlės.</p>	<p>Vedėjas sako.</p>
<p>O kas nacionalinis mūsų krašto paukštis.</p>	<p>Vedėjas klausia dalyvių.</p>
<p>Gandras, gandras.</p>	<p>Visi paukščiai, klegėdami atsako.</p>
<p>Lietuvoje, Lenkijoje baltasis gandras laikomas nacionaliniu paukščiu. Nuo seno gerbiamas žmonių, laikomas sodybos, kurioje įsikuria, globotoju, santarvės nešėju. Taip pat folklore pasakojama, jog gandras atneša vaikus. Tik negarsiai šnypščia – paprastai prie lizdo. Vadinamasis gandro kalenimas nėra jo tikrasis balsas- yra "sveikinimosi" elementas.</p>	<p>Vedėjas kviečia pasirodyti ilgakojus gandrus.</p>

<p>Gandras lietuvių tautosakoje simbolizuoja gyvybes nešėją, santarvę, nes buvo tikima, kad gandrai suka lizdus tik prie tų namų, kuriuose vyrauja tarpusavio šiluma ir geri santykiai.</p>	
<p>Garnys, garnys tur ilgą snapą. Lesčiau, lesčiau jei galėčiau, tokį snapą kad turėčiau. Ir t.t.</p>	<p>Vedėjas pakviečia visus sušokti lietuvių liaudies šokį „Garnys“. Visi dainuoja ir šoka.</p>
<p>Gandras ant sparno parskrenda su kiele. Tautosakoje baltoji kielė yra vienas iš pavasario simbolių, siejamas su sniegu, ledų tirpimu, kadangi atskrenda, anksti pavasarį, dar tik pradėjus tirpti sniegui. Liaudyje vadinama ledspira, kielele, žiląja kiele.</p>	<p>Vedėjas kviečia kieleles.</p>
<p>„Vieversiai“: Čiru viru, pavasaris, Dar neišėjo pašalas, Aruoduliai dyki, O vaikeliai pliki. „Pempės“: Klyvis, klyvis, Kas mane padyvis Kiaušinėlius dėsiu Vaikelius perėsiu Kiaušinėliai taškuoti Vaikeliai kuoduoti „Lakštingalos“: Jurgut, Jurgut, Kelk, kelk Kinkyk, kinkyk, kinkyk, Patepk, patepk, patepk, Važiuok, važiuok. „Gegutės“: Kukū, kukū pagalvės pūkę, Kukū, kukū duos gegėtaukių, Pasitepsiu ratus, važinėsiu metus. „Kielės“: Aš kielė, mano kojos kaip piestos. Aš tą sniegą sulesiu, O ledus išspardysiu.</p>	<p>Visi dalyviai žygiuoja ratu, plasnoja „sparnais“ ir bando pamėgdžioti paukščių balsus.</p>
<p>Visi dalyviai šoka: „Šarkelė“ Šarkelė dūda groja, O tilviko basa koja. Aš tilvikui per pilvuką, Ir tilvikas kartu groja. Šarka šoka, varna šoka, O tilvikas vis nemoka, Aš tilvikui per pilvuką, Ir tilvikas kartu šoka. „Gegutėlė“ Gegutėlė tupi, tupi, Vanagėliui rūpi, rūpi. Leiski, leiski, motinėle, Pasigauti gegutėlę. Tai negreitas vanagėlis, Nepagauna gegutėlės. Oi, tai greitas vanagėlis Ir pagavo gegutėlę.</p>	<p>Vedėjas kviečia visus į ratelį. „Šarkelė“ žaidimas-ratelis, kuriame vaikai sutūpę vienas prieš kitą pliaukši delnais. Per žodžius „aš tilvikui per...“ stengiamasi nugriauti draugą. Nugriautas dalyvis iškrenta iš ratelio. Žaidimo „Gegutėlė“ metu visi eina rateliu, išrenkama mergaitė „gegutėlė“ ir berniukas „vanagėlis“. „Vanagėlis“ stengiasi pagauti gegutėlę. Žaidimas „Kanapyčia“ žaidžiamas ratu.</p>

<p>„Kanapyčia“ Skrido žvirblis per ulyčių, per ulyčių Ir pamatė kanapyčią, kanapyčią Kanapyčia lesa, lesa, Savo vaikams neša, neša. Čir.....</p>	<p>Vidury stovi vienas žaidėjas. Kada sakoma „Čir“, vidurinysis čiumpa sau porą.</p>
<p>Geriau žvirblis rankoje negu briedis girioje. Tos avižos ne dėl žasino . Žodis žvirbliu išleikia, jaučiu sugrįžta. Ankstyvoji varna dantis rakinėja, vėlyvoji – akis krapštinėja. Ir pelėda savo vaikus giria. Nesikelk su gandrais: su varnomis nukrisi. Su gandrais išlėksi, o su žvirbliais nukrisi. Gandras gauda varlytes, o berniukai mergytes; gandras gauda dėl mėsos, o berniukai dėl žmonos. Ir gandro lizdas nuo bėdų neapsaugo. Ir gandras ne kiekvienam laimę žada. Stovi kaip busilas ant vienos kojos. Kur paukštis lekia, ten plunksnos krinta. Kur paukštis nenulekia, ten plunksnų nepalieka. Gandras vandenį peikia, kad plaukti nemoka. Čia tik gegutės pieno nėra. Čirškia visą dieną kaip kregždė. Dabar abu ulba kaip balandėliu, o apšvedę pešis kaip katinėliu. Dainuoja kaip varna eglės viršūnėje. Dairosi kaip garnys ant stogo. Lekia kaip varna dausosna. Drąsūs kaip žvirbliai erškėčiuose. Gaila gužo – gaila ir varlių. Myli kaip gegulė savo vaikus. Pešasi kaip kregždė su vanagu. Geriau žvirblis rankoje negu briedis girioje. Ir gegužė pavirsta vanagu, kai badas prispiria. Lakštingala su varnomis nelekioja. Žiūri kaip driežas į gegužę. Miško paukštis miškan žiūri. Nakties paukščiai dieną miega. Žiūri kaip šarka į baravyką. Žiūri kaip velnias į gegutę. Koks paukštis, tokia ir giesmė. Koks paukštis, toks ir lizdas. Kas gimęs varna – lakštingala nečiulbės. Kaip paukščiai giedojo, taip ir paukšteliai gieda. Yra varlių – rasis ir gandrai. Bijo kaip kipšas varnų. Ir gandrai ne kiekvienam laimę žada. Ir gandro lizdas nuo bėdų neapsaugo. Numynė žvirblis pelėdai koją. Laukia kaip gervė giedros. Laukia kaip peslys lietaus. Linksma kaip kregždės sesuo. Linksma lyg kregždės lizde gimusi. Myli kaip gegulė savo vaikus. Miesto žvirblis ir nealkanas čirškia.</p>	<p>Uždegamas laužas, visi susirenka prie laužo. Visos grupės skaito iš anksto išdalintas patarles</p>
<p>Kazys Boruta</p> <p>VARNAS IR VARNIUKAI</p> <p>Kitą kartą vienas varnas nešęs savo vaikus per jūras. Vidury jūrų pavargęs, apsisvarstęs ir vaiką paklausęs: – Ar nešiosi mane per jūras, kai tu užaugsi, o aš pasensiu?</p>	<p>Vedėjas skaito pasaką</p>

<p>Vaikas nusigandęs ir atsakęs: – Nešiosiu! – Kam meluoji? – taręs tėvas ir įmetęs varniuką į vandenį. Sugrižęs į lizdą, paėmęs antrą varniuką ir nešęs per jūras. Benešdamas pavargęs, apsisvarstęs ir vaiką paklausęs: – Ar nešiosi mane per jūras, kai tu užaugsi, o aš pasensiu? Varniukas nusigandęs ir atsakęs: – Nešiosiu! – Kam meluoji? – taręs varnas ir įmetęs antrą varniuką į vandenį. Sugrižęs į lizdą, pasiėmęs trečią varniuką ir nešęs per jūras. Benešdamas pavargęs, apsisvarstęs ir vaiką paklausęs: – Ar nešiosi mane per jūras, kai tu užaugsi, o aš pasensiu? – Nenešiosiu! – atsakęs trečias varniukas. – Kodėl? – nustebęs tėvas. – Man reiks savo vaikus auginti ir juos per jūrą nešioti. – Teisybę sakai, – taręs tėvas, visas jėgas sukaukęs ir pernešęs trečią varniuką per jūras, kad jis savo vaikus užsiaugintų ir juos per jūras nešiotų.</p>	
<p>Ant dangaus čypia, Miške vypia, Ežere troškutis (Saulė, varna ir žuvis) Šnara, barasi, vaitoja, Bėga, skuba, nesustoja, O vis toj pačioj vietoj (Upelis) Įlenda pro langą, nė mietu neišvarysi. Ateina laikas, pats išeina (Saulė) Pavasari linksmina, Rudenį maitina, Vasarą šaldo, Žiemą šildo (Miškas) Kokių medžių miške daugiausia (Apvalių, šakotų) Sulopinėta, sukurpinėta – į vandenį įmesta neskęst (Antis) Balta neskaltbta. Kas? (Gulbė) Juodas nedažytas, margas nerašytas. Kas? (Genys) Viename gale šakė, atrame vąšas, vidury – kaip kamuolys, akys kaip ratai, saulės nemato (Tetervinas) Balta kaip sniegas, juoda kaip žemė (Gandras) Pavasari geltonas, rudenį baltas (Gulbė) Ateina bajoras ant dviejų kriukių, su mėsos barzda, su kaulo burna (Kurtinys) Plačios kojelės, geltona noselė (Žąsis) Be rankų, o namus pastato (Kregždė) Ant lentelių vaikštinėja, ragu žolę skabinėja (Antis) Marga marginaitė šile baladojasi (Genys) Kas juodas nepaišytas? (Kovas) Vidury bliūdo puta plūdo (Antis) Čyrukas vyrukas, ore pasikabinęs, verkia (Vieversys)</p>	<p>Vedėjas užmena mįsles. Kas atspėja, gauna saldainį.</p>
<p>Penki penki – penkiolika, Genys sakė – šešiolika. Jeigu netiki, skaičiuok – Viens, du, trys. * * * Vaikai nori pabėgti, Bet nežino, kaip skaičiuoti. Viens, du, trys, Eina traukinys, Višta ir gaidys. * * * Vienas, dujai, triku traku, Gaidys gieda, višta kasa, Kuku jaku, stirna stukt. * * *</p>	<p>Visi vaikai sustoja ratu, o vienas skaičiuoja. Kam kliūva paskutinis žodis, tas išeina. Vėl skaičiuoja iš pradžių.</p>

<p>Per viens, per du, Per tiku taku, Ējo gandras Ilgu snapu. * * *</p> <p>Anki anki ankenkiule, Gervē sakē, kad penkiulē. Ējo gervē paskaityt, Gervēs koja knept. Trys savaitēs nepraējo, Kai viščiukā išperējo – Purpt. * * *</p> <p>Viens, du, trys, Gieda vakare gaidys. Lygiai šimtā suskaičiau, Burtas krinta kaip tik tau.</p>	
<p>GREITAKALBĒS</p> <p>Gervē gyrūnē gyrēsi gerā girā girioje gērusi. Pasakyk septynisysyk: šešios žąsys su šešiais žąsyčiais. Pavalkai, pavalkai, pavalkapalaikiai, skrenda starkus pro pakapį, neša kirvį į akmenį. Bliūdas prūde plūdur, tame bliūde putra, ant tos putros pluta, ant tos plutos puta.</p>	<p>Vedėjas pakviečia norinčius dalyvauti greitakalbės konkurse.</p>
<p>Violeta Palčinskaitė PAPRAŠYKIME PAUKŠČIŲ Lakštingalos, Kregždės, Varnėnai, Balandžiai, Dagiliai, Maži gegužiukai, Kikiliai, Žalvarniai Ir zylės, - Lai erdvę užpildo Nerimstantys Jūsų balsai, Kai visas pasaulis Pražysta Baltai Ir rausvai. Griežlelės, Kukučiai, Žvirbliukai, Apuokai, Pelėdos... Ir pempės, Prieš porą dienų Lizduose išperėtos, – Pakelkit į saulę Šilkais siuvinėtus Sparnus, Atneškite ramybę Į atvirus Mūsų Namus.</p>	<p>Pabaigoje skaitovas deklamuoja eilėrašį.</p>
<p>Apdovanojamos kaukės ir gražiausi inkilai. Keliami inkilai į medžius.</p>	

PAVASARINĖ PUOKŠTĖ
TRUMPALAIKIS PROJEKTAS

Rima Papievienė, pradinė klasių vyresnioji mokytoja
Aušra Juškienė, pradinė klasių vyresnioji mokytoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – trumpalaikis projektas (1. Rytmetys „Kvietimas į gėlių šalį“ (projekto pristatymas). 2. „Gėlių karalystėje“ (projektinė veikla klasėse). 3. Šventė - „Gėlių paradas“ (projekto apibendrinimas).

Renginio pavadinimas – „Pavasarinė puokštė“.

Paskirtis – skirtas Žemės dienai paminėti.

Dalyviai – Kauno „Ryto“ pradinės mokyklos I – IV klasių mokiniai, eilėraščių konkurso „Ir žydi žodžiai lyg žiedai...“ nugalėtojai, šokių, dramos būrelis.

Personažas – Mažasis princas.

Svečiai – Kauno marių regioninio parko vyriausiasis miškininkas, M.Petrausko muzikos mokyklos mokiniai.

Laikas – 2007 m. kovo 19-30 d.

Renginio vieta – aktų salė.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – scena papuošta mokinių darbeliais: iš popieriaus pagamintais paukščiais, gėlių žiedais, ant sienos pakabintas projekto pavadinimas „Pavasarinė puokštė“.

Muzikinis apipavidalinimas – P.Čaikovskis. „Gėlių valsas“ iš baleto „Spragtukas“/ *E.Velička. Muzika 4 kl.*; J.Lyguto „Džiaugsmo šventė“; L.Lapkauskaitė. Dainelė paukščiui / *Vaikų pop choras „O lia lia“*. „*Stovi namelis*“; Gamtos garsų serija. Okeanas.

Atributika – gėlių karūnos, kortelės su gėlės pavadinimu (tulpė, hiacintas, ramunė, pakalnutė, narcizas, saulėgraža, rugiagėlė, aguona, neužmirštuolė, pienė, žibuoklė);

kortelės su vaistažolės pavadinimu (čiobrelis, vaistinė ramunė, melisa, pipirmėtė, paprastasis kmynas, vaistinė medetka, erškėtrožė, avietė, jonažolė, dilgėlė, paprastasis raudonėlis); galvosūkis I-II klasei „Sudėk gėlės pavadinimą“ (*1 priedas*); „Gėlių kryžiažodis“ III-IV klasei (*2 priedas*); jaunųjų gamtos mylėtojų olimpiados užduotys III-IV kl., padėkos raštai, diplomai.

Techninės priemonės – muzikinis centras, garso įrašai.

Panaudota literatūra:

1. A. De Sent-Egziuperi. Mažasis princas. V., 2001.
2. V. E. Kaunienė. Vaistingieji augalai. Kaunas.,1991.
3. Populiarioji enciklopedija. Gyvoji gamta. V., 1990.
4. A. Saksė. Pasakos apie gėles. V., 2003.
5. Vaikų enciklopedija. V., 1994.

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

I. Rytmetys „Kvietimas į gėlių šalį“

Tekstas	Remarka
<p><i>Mažasis princas</i></p> <p>Labas rytas! Aš esu „Mažasis princas“ iš kitos planetos. Mano planeta labai maža. Užtenka pastumti kėdę porą žingsnių ir gali matyti saulėlydį. Paslenki kėdę atgal, apsisuki ir matai tekančią saulę. Labai man patinka stebėti gėles, gimstančias sykiu su saule. Mano planetoje auga tik labai paprastos gėlės. Jos pasipuošusios tik viena vainiklapių eile. Mūsų gėlės neužima daug vietos ir niekam nekliudo. Jos pasirodo kurį nors rytą žolėje, o vakare jau išblėsta...</p> <p>Bet šita išdygo vieną dieną ir nežinia nuo kur atneštos sėklos. Aš taip atidžiai stebėjau šią žolę, nepanašią į kitas žoleles... Ji augo, stiebėsi į dangų. Kai keras liovėsi augęs, pradėjo megzti žiedą. Krovė milžinišką pumpurą. Aiškiai nujaučiau, kad čia pasirodys koks stebuklingas regėjimas. Ji kruopščiai rinkosi spalvas, derino vieną prie kito savo vainiklapius. Norėjo atsiskleisti visu savo grožiu. Manau, kad tai koks naujos rūšies baobabas...</p>	<p><i>Rankose laiko rožę</i></p> <p>Anksti ryte į klasės duris pasibeldžia Mažasis princas, kuris prisistato ir kviečia visus aktyviai dalyvauti projekte „Pavasarinė puokštė“. Įteikia kūrybines užduotis – I-II klasėms „Sudėk gėlės pavadinimą“, III-IV klasėms „Gėlių kryžiažodį“, išsirenkama klasės gėlė, vaistažolė.</p>

<p>Ar tiesa, vaikai? <i>Vaikai:</i> Ne, tai rožė. <i>Mažasis princas:</i> Jūs pažįstate gėles? <i>Vaikai:</i> Pažįstame. <i>Mažasis princas:</i> Girdėjau, kad šią savaitę jūs savo Planetoje pasakosite vieni kitiems apie gėles ir rišite didelę pavasarinių gėlių puokštę, kurią skirsite Žemės dienai. O kokias gėles jūs žinote? <i>Vaikai:</i> Tulpę, narcizą, rožę... <i>Mažasis princas:</i> Oi, kiek jų daug! Kiek daug jūs žinote! Tad visai bus nesunku visiems kartu išspręsti „Gėlių kryžiažodį“ ir atlikti kitas kūrybines užduotis. Sėkmės ir iki pasimatymo!</p>	
--	--

II. Projektinė veikla klasėse „Gėlių karalystėje“

Tekstas	Remarka
<p>Pasaulio pažinimo pamokos: Gamtos pamokėlės „Vaistingieji augalai“, kurias veda Kauno marių regioninio parko vyr. miškininkas; Medžiagos apie pasirinktą vaistažolę rinkimas, apibendrinimas ir pristatymas; „Gėlių kryžiažodžio“ sprendimas; Jaunųjų gamtos mylėtojų olimpiada.</p> <p>Lietuvių kalbos pamokos: Galvosūkis I-II kl. „Sudėk gėlės pavadinimą“; Eilėraščių apie gėles kūrimas III-IV kl.; Konkursas „Ir žydi žodžiai lyg žiedai...“.</p> <p>Dailės ir technologijų pamokos: „Gėlių kilimo“ gaminimas, klasės durų puošimas.</p>	<p>Mokiniai gilins žinias apie gėles, vaistinius augalus, naudodamiesi įvairiais informacijos šaltiniais, ieškos medžiagos, apibendrins ją ir parengs standinį pranešimą. Gebės iš pabirusių skiemenų sudėti gėlės pavadinimą, pagal gėlės požymius sukurti eilėraščių. Iš popieriaus pagamins pasirinktą gėlę, papuoš klasės duris bei mokyklos standus.</p>

III. Šventė „Gėlių paradas“

Tekstas	Remarka
<p><i>Mažasis princas</i> Girdžiu, kaip upeliai tarp savęs jau kalbasi. Vėjas iš toli atneša grįžtančių paukštelių šneką. Medžių širdyse jau brinksta pumpurai. Pasirodė pirmosios gėlės. Pavasaris. Jau pavasaris... Labiausiai pavasario laukia vaikai. Girdėjau, ne vieną dieną plušėjote, rašėte eiles apie gėles, išrinkote gražiausius posmus. Kam pasisekė labiausiai, tuoj išgirsite. <i>Eilėraščių kūrybos konkurso „Ir žydi žodžiai lyg žiedai...“ nugalėtojai deklamuoja savo eiles.</i> Snieguolė Balta, puiki, trapi, mažytė. Pati pirma pavasario gėlytė. Kas rytą, kai tik saulė kelias.</p>	<p><i>Vaikščiodamas tarp „gėlių“</i> Skamba muzika, girdisi upelio čiurlenimas. Scenoje ant žalių kilimėlių sėdi mergaitės su gėlių karūnomis. <i>Pamato gėles</i></p>

Baltuoja naujas šių gėlių pulkelis.	<i>Tarsi aidas</i>
Kotelis stiebiasi į viršų, O žiedas vis į žemę žiūri. Lyg dairosi, ar baigia tirpti, Žemę dengianti kepurė.	<i>Kreipiasi į gėles</i>
Mažasis princas: Atverkime pavasariui duris. Tegul jos būna atviros vėjams, žemei, žmogui... Lėksiu į laukus spalvų ieškoti. Bet kas gi čia? Kiek gėlių! Raudonos, baltos gelsvos, melsvos... Visos jos tokios skirtingos ir tokios gražios. Kuri iš jų gražiausia?	<i>Tarsi aidas</i>
<i>Visos gėlės:</i> Aš aš aš aš...	<i>Atsistoja</i>
<i>L. Lapkauskaitė „ Dainelė paukščiui“</i>	
<i>Mažasis princas:</i> Jūs mokate kalbėti?	
<i>Visos gėlės:</i> Mes mokame, jei tik atsiranda kas nors vertas pakalbėti.	
<i>Tulpė</i> Žinoma, pirmai pradėti nemandagu, bet laukti ilgiau aš negaliu. Ne, nieko gražesnio nėra, Juk aš – saulės dukra. Aš per vėją, per lietų, Jums šviest kaip saulė galėčiau.	<i>Rodo į ramunę</i>
<i>Hiacintas:</i> Ar pažįstat hiacintą Tartum soste pakabintą? Matot žemėje svogūną? Tokių soste irgi būna. Kas dar turi tokią purią, Tokią kvepiančią kepurę?	<i>Atsistoja</i>
Aš, karališkai augintas, Hiacintų hiacintas.	<i>Atsistoja</i>
<i>Mažasis princas:</i> Šitą gėlę aš pažįstu, nebijau tikrai suklysti. Tai ramunė – visų išdainuota, Tai ramunė – baltai vainikuota, Lietuviško lauko gėlė.	<i>Atsistoja</i>
<i>Ramunė:</i> Aš – smilgos balta seselė, Visur jums rodysiu kelią. Žiedų žvaigždėm prasiskleisiu, Visiems jums galvelę nulenkisiu.	<i>Atsistoja</i>
<i>Pakalnutė:</i> Mes pavėsyje išaugom, Pasakėlių pilį saugom... Neregėtą, nematytą, Pakalnutėm apkaišytą...	<i>Atsistoja</i>
<i>Narcizas:</i> Ant lanksčios kojėlės Pumpurėliai tuoj pabus. Ir išskleis graži gėlelė Tarsi saulė žiedlapius.	<i>Mergaitės įteikia mokytojoms po gėlės žiedą.</i>
<i>Saulėgraža:</i> Į saulę atsigrėžusi, Įdegusi, graži. Išskleidusi didžiulį skėtį Linguoju iš toli.	<i>Atsistoja</i>
<i>Rugiagėlė:</i>	

<p>Mėlyna, mėlyna Rugio vardą nešdama. Aš dangaus ugnim šviečiu, Saulės valsą aš girdžiu. <i>P.Čaikovskis. „Gėlių valsas“ iš baletu „Spragtukas“.</i> <i>Aguona:</i> Aš vadinuosi lauko aguona. Mano spalva ryškiai raudona. Esu ugnelė aš laukų, Eikš, jeigu nori – būk draugu. <i>Neužmirštuolė:</i> Prie šaltinio mano guolis. Neužmiršk neužmirštuolės. Kaip dangus – aš žydra. Kaip šaltinis – tyra. <i>Mažasis princas:</i> Pasakyk, kas tu esi? Ir iš kur tokia šviesi? <i>Pienė:</i> Pienės pūkas – debesėlis, Ant kojytės pasikėlęs. Užsimerkei – ir papūsi – Debesų pily nubusi. <i>Mažasis princas:</i> Iš po sniego prieš saulutę Žiūrėk, šypsosi maža žibutė. Ji veidelį sukinėja, Kai vėjelis glamonėja. Šviesiai mėlynos akytės, Tyros, skaisčios kaip mergytės. Kaip svaja tyra, gležnutė, Lietuvos miškų žibutė. <i>Žibuoklė:</i> Žibuoklės šlaitų pilkume... Aš pirmą mėlyną laišką rašau... <i>Mažasis princas:</i> Po laukus aš paskrajojau, Aplankiau šimtus gėlių. Gėlelės man padovanojo Spalvotą pasaką žiedų. Ar matai, gėlės šį kartą, Nutarė surengt koncertą. Tai bent šokis, tai bent šoks. Kiaurą naktį lyg aušros. <i>Šokio kompozicija „Bundančios gėlės“.</i> <i>Visos gėlės:</i> Žėri žvaigždės, spindi saulė, O dar daug, tiek daug tamsos. O mums reikia šiam pasauly Daug šiltų širdžių šviesos. Klestėkite, gėlės, po mūsų dangum, Šypsokitės gėlės tiems, kurie mokė mus būti tikruoju žmogum. <i>Mokytoja:</i> Įsiklausyk, ką sako tau žiedai, Įkvėpk gaivos, kuri ant žiedo virpa. Sakyk, ar pajutai, ar supratai, Kiek gėrio į žiedų taures supilta?</p> <p>Spalvų žaisme kiek daug gilios prasmės. Išmok suprast, skaityti ar atspėti.</p>	<p><i>Kreipiasi į piene</i></p> <p><i>Atsistoja</i></p> <p><i>Rodo į žibuoklę</i></p> <p><i>Atsistoja</i></p>
---	---

Nereikia žodžių, žiedas lai kalbės:
Kaip gera kartais tylint pakalbėti.

Mūsų pasveikinti su šia gražia pavasario švente atvyko Miko Petrausko muzikos mokyklos jaunieji muzikantai. Kviečiame juos.

J.Švedo pjesių ciklą „Pievų takais“: „Neužmirštuolės“, „Ramunėlės“, „Žirniukai“.

Projekto dalyvių ir olimpiados nugalėtojų apdovanojimas. Visoms klasėms už aktyvų dalyvavimą projekte mokyklos direktorė įteikia padėkos raštus, jaunųjų gamtos mylėtojų olimpiados nugalėtojams – diplomus.

Galvosūkis
„SUDEK GĖLĖS PAVADINIMĄ“
Teisingai sudėję pabirusius skiemenis, gausite gėlių pavadinimus.

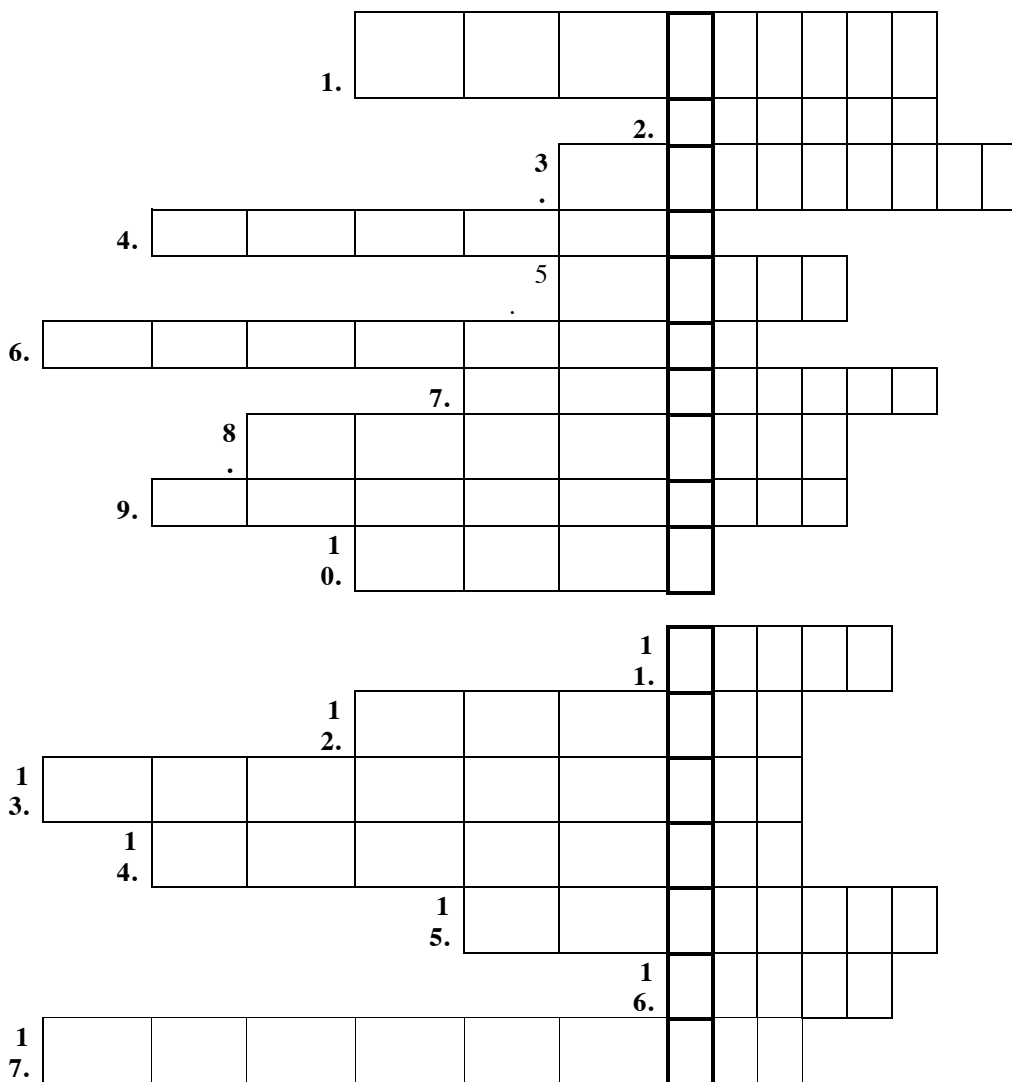
GUO	SNIE	LĖ	TRO	KĖ	ERŠ	ŽĖ
LĖ	BUOK	ŽI	KAL	PA	TĖ	NU
CI	NAR	ZAS	ŽO	RAK	LĖ	TA
RA	NĖ	MU	RU	LĖ	GIA	GĖ
LE	JA	LI	BE	NI	JA	GO
NA	GUO	A	SAU	GRA	ŽA	LĖ
LAI	NAŠ	TĖ	ZAN	TE	CHRI	MA
GI	JUR	NAS				
TUR	TA	NAS				
RIE	PU	NA				
DE	KAR	LIS				
LI	JA	KA				
NĖ	MU	RA				
PUS	ŠAL	NIS				
JŪ	BI	NAS				
TAS	HIA	CIN				
ZI	FRE	JA				
DI	KAS	GVAZ				
BE	RA	GER				

GĖLIŲ KRYŽIAŽODIS

KLAUSIMAI

Teisingai išsprendę kryžiažodį, paryškintuose langeliuose perskaitysite projekto pavadinimą.

1. Vaistinis augalas, kurio pavadinimas sudarytas iš dviejų žodžių: šąla ir pusnis (*šalpusnis*).
2. Augalas, ryškiaspalviais žiedais, kurio vaisius – dėžutė su smulkiomis, juodomis sėklomis (*aguona*).
3. Aštraus kvapo vienažiedė gėlė, kurios kotas sudarytas iš atskirų narelių. Jas dažniau dovanoja vyrams (*gvazdikas*).
4. Vandens augalas, dideliais plūduriuojančiais žiedais (*lelija*).
5. Rudeninė darželio gėlė, pilnaviduriais žiedais. Minima dainoje: „Aš nuskinsiu žiedą, puikų ... žiedą“ (*astra*).
6. Rudeninė darželio gėlė. Įvairių spalvų, didžiuliais žiedais. Jos pavadinimas kilęs iš vardo Jurgis (*jurginas*).
7. Rugsėjo pirmosios gėlė, kardo formos lapais (*kardelis*).
8. Pavasarinė darželio gėlė, geltonais, malonaus kvapo žiedais. Užšifruota veidrodiniu būdu: *sazicran* (*narcizas*).
9. Daug baltų varpelių ant vieno stiebelio (*pakalnutė*).
10. Gėlių karalienė (*rožė*).
11. Augalas, kurio žiedas virsta pūkeliais (*pienė*).
12. Gėlė, tinkanti būrimui (*ramunė*).
13. Pirmoji pavasario gėlė. Auga pulkeliais (*snieguolė*).
14. Miško gėlė, auganti šlaituose, dangaus spalvos žiedais (*žibuoklė*).
15. Taip vadinama gėlė ir be tėvų likusi mergaitė (*našlaitė*).
16. Moters dienos gėlė (*tulpė*).
17. Ruginuose auganti gėlė (*rugiagėlė*).

**UŽDEKIME PASKUTINĘ ADVENTO ŽVAKUTĘ
POPIETĖ**

Zita Šeinauskienė, pradinio ugdymo mokytoja metodininkė
Ramunė Žičkienė, pradinio ugdymo mokytoja metodininkė
Dalija Šmarigienė, etikos vyresnioji mokytoja, dramos būrelio vadovė

Parengiamasis planas

Popietės paskirtis – lavinti vaikų norą pažinti senolių tradicijas ir papročius. Perėjimas nuo papročių, kurie šiandien tebegyvuoja lietuvių šeimose, prie senesnių, jau pamirštų arba visai išnykusių. Plečiamos etnokultūros žinios, didinam pagarba lietuvių liaudies tradicijoms ir pritaikoma dabartiniame gyvenime.

Popietės auditorija – Kauno miesto pradinio ugdymo mokytojos.

Popietės dalyviai – IIA, III, IVB klasių mokiniai, dramos būrelis „Šakar makar“, technologijų būrelis „Kviečiu prie stalo“, I – IV klasių mokinių choras, kūno kultūros, pradinių klasių mokytojos.

Popietės svečiai – Dileta Tindžiulienė, švietimo organizavimo poskyrio vyriausioji specialistė.

Laikas – 2007 – 12 – 12

Vieta – Kauno Petrašiūnų vidurinės mokyklos aktų salėje.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – pridedamas I priedas.

Muzikinis apipavidalinimas – lietuvių liaudies dainos.

Priemonės:

1. Tautiniai rūbai
2. Žvakės
3. Muzikiniai įrašai
4. Magnetofonas
5. Pintinė su kūčiukais

Reginio reklama – lankstinukas, skrajutė (pridedamas II priedas).

Panaudota literatūra:

1. Dainos ir eilėraščiai „Žiemos valsas“. Š., 2001
2. Kalendorinės dainos. Š., 1998
3. Tautos giesmės ir dainos. R., 1998
4. P. Dundulienė. Lietuvių šventės: tradicijos, papročiai, apeigos. V., 1991
5. J. Balys. Lietuvių kalendorinės šventės. V., 1993
6. Lietuvių liaudies rateliai ir šokiai. V., 1991

Literatūrinis režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
Žiemužė – tai balta pasaka, kuomet viską apdengia šaltas ir purus sniegas. Tai angelų šokis medžių viršūnėse, tai tylus snaigių šnabždesys vėjo sūkuriuose. Su žiema atkeliauja ir visų mūsų laukiamos šventės. Mažus ir didelius užburia Kalėdų dvasia.	Pradinio ugdymo mokytoja Zita Šeinauskienė pradeda popietę.
Ilga naktis, trumpa diena Varvekliais skambanti žiemos daina.	Choro daina. Solistė Indrė Eimutytė.
<i>Daina apie žiemą</i> Spindi tėviškės žiema, Užsūpuota, supustyta Eglių kuorais apsupta Aukso tiltais nusagstyta.	Į salę sukdamiesi aplink save sueina vaikai apsirėngę burbulais. jie pučia muilo burbulus ir sustoję deklamuoja eilėraščius.
Saulė bėga per pusnis, Kiekvienoj pėdoj – po rožę. Gulbėm plazdančiom baltom Už eglyno pūgos ošia.	
Rogėmis nučiuoš žiema Nuo didžiulio sniego kalno. Mėlynu sparnu naktis Palytės tau mažą delną.	
Atveria linksmi duris Mums namai baltakepuriai. Čia - tėvynė. Čia – mama.	

Čia pro langą žvaigždės žiūri.

Gruodis

Išėjau laukan iš ryto:
Buvo juoda, bet prašvito.
Sveikinu aš garsiai žiemą,
Kad atėjo ji į kiemą.

Gruodis, gruodis...
Greit žvakutės
Ant kalėdinės eglutės
Tartum akys kūdikėlio
Sužibės iš prakartėlės!

Per baltas pasakas

Snaus prie kelio berželio šakelės pastirė.
Į bažnyčią tvins žmonės – pritvins kaip vandens.
Sniegas kris tokis baltas, palaidas ir tyras
Pernakt... Ir išvargintą žemę pridengs.

Žeme, sąnarius tavo nevalioj ištasė...
Tu dabar taip tyra, taip graži ir skaisti,
Lygiai vyšnioms pražydus; kaip tąsyk,
Kai keliai ir keleliai žiedais apsnigti.

Į gelmę ir kraujas, ir ašaros sunkias,
Kad vaisiai galėtų išgydyt ir užaugt.
Mūsų didelės naštos iškart nebesunkios –
Mes galėsime kelt ir panešti dar daug.

Užgimimas atžengia į žemę ir taikos
Žmogaus iškamuoto pažaist likimu –
Žada meilę, ramybę ir duoną, ir taiką,
Reiškia, didelę laimę parnešt į namus.

Per pasakas baltas bažnyčion atbrisis -
Prakartėlėj Dievulis ant šieno šypsos.
O snaigės... Jūs kriskite tyros ir skriskit,
Idant būtų skaistybės daugiau ir šviesos.

Adventas - tai susikaupimo ir rimtos atgailos
metas. Tai laikotarpis, kuris kasmet pasikartoja,
apima keturias savaites. Jis simbolizuoja žalias
vainikas - tai amžinybės simbolis. Eglės šakelių
žaluma simbolizuoja nemarumą. Keturios žvakės
skirtos po vieną kiekvienai advento savaitei.

Uždegama I žvakė

Štai mano rankose deganti žvakutė. Tegul žvakutės
liepsnelė sušildo mūsų širdes, tegul nelieka jose
blogų minčių. Juk mes ruošiamės Dieviškojo
Kūdikėlio gimimo šventei, kurią privalome sutikti
būdami geri, nuoširdūs ir draugiški.

Daina „Šiū namo“

Uždegama II žvakė

Prisimindami Dievo pasirinktą mažą miestelį,
uždekime Betliejaus žvakę.
Pabūkime kartu toj pačioj žvaigždelėj, toj pačioj
tyloj, toj pačioj vilty – buvome, esame, būsimė.

Kūno kultūros mokytojos Vida Misevičienė ir
Greta Šiūšienė deklamuoja eilėraštį „Per baltas
pasakas“.

Kūno kultūros mokytojos V. Misevičienė ir G.
Šiūšienė kartu su „burbulais“ išeina iš salės. Kartu
išeina ir choras.

Pasipuošę tautiniais drabužiais du ketvirtokai į salę
įneša adventinį vainiką.

Kalba pradinio ugdymo mokytoja metodininkė Zita
Šeinauskienė rankose laikydama žvakę.

Į salę dainuodami įeina tautiniais drabužiais
apsirengę vaikai ir pradinio ugdymo mokytojos R.

<p>Nuplėšė vejas paskutinį lapą. Žemę sustingdė gruodas. Adventas. Tai laukimo, paslaptingumo metas, tai vilties metas.</p> <p>Ar žinote, kad per adventą nuvažiavus miškan malkų, pasirodo žila moteris (miško dievybė), kuri pradėjus žmogui medžius kirsti, pasislepia tankumyne, aimanuoja, verkia. Seniau žmonės tikėjo, kad per adventą visur vaikšto dvasios, galinčios pakenkti, todėl vengdavo dirbti įvairius darbus. Nepylė pagalvių, manydami, kad varnos žąsiukus išnešios, nevijo botagų, nes avys kvaituliu suksis. Tačiau žmonės be darbo nesėdėjo. Vyrų virves pynė, moterys – verpė. O vakarais, kad būtų smagiau, tai vienon, tai kiton pirkion susirinkdavo. Tai pašnekėdavo, tai pagiedodavo... Jaunimas pažaisdavo ar pasakas sekdamas.</p> <p>Adventinės dainos ir žaidimai</p> <p>Vedėja su vaikais dirba ir dainuoja „Tai genelio genumai“</p> <p>Tai genelio genumai, tai jo raibo raibumai, Genumai jo, raibumai jo. Vienu šaku šokinė!, kitu šalu lipinė!, Genumai jo, raibumai jo. Ir pakrypo šakelė, ir nupuolė genelis, Genumai jo, raibumai jo. Ir nukrito genelis, ir pabiro plunksnelės, Genumai jo, raibumai jo. Ir atlėkė gegulė, ir parinko plunksnelės, Genumai jo, raibumai jo. Tu geneli, tu mano, raiba plunksna tai tavo, Genumai jo, raibumai jo. Tai mandrumas bemelio, tai puikumas jaunojo, Mandrumas jo, puikumas jo. Vienu žirgu jojo, kitu mandravojo, Mandrumas jo, puikumas jo. Ir suklypo žirgelis, ir nupuolė kepurė, Mandrumas jo, puikumas jo. Ir nupuolė kepurė, ir nukrito rūtelė, Mandrumas jo, puikumas jo. It atajo mergelė, ir paėmė rūtelį, Mandrumas jos, puikumas jos. Vai berneli tu mano, žalia rūta tai tavo, Mandrumas jo, puikumas jo.</p> <p>“Kam tavo vilkeli“</p> <p>Kam tavo, vilkeli, akelės šviesios, Kalėda Pas karalių buvau, ksionžkeles čitojau, Kalėda</p> <p>Kam tavo, vilkeli, uodegėlė ilga, Kalėda Pas karalių buvau, pakajėlius šlaviau, Kalėda</p> <p>Kam tavo, vilkeli, liežuvėlis ilgas, Kalėda Pas karalių buvau, torielkėles šluosčiau, Kalėda</p> <p>Kam tavo, vilkeli, auselės stačios, Kalėda Pas karalių buvau, vis karaliaus klausiau, Kalėda</p>	<p>Žičkienė ir O.Kimbirauskienė. Degdama II žvake kalba mokytoja O. Kimbirauskiene.</p> <p>I salę įeina Kauno Petrašiūnų mokyklos dramos būrelio vadovė Dalija Šmarigienė.</p> <p>Pradinio ugdymo mokytoja Ramunė Žičkienė kartu su vaikais dainuoja.</p> <p>Pradinio ugdymo mokytoja Ramunė Žičkienė kartu su vaikais dainuoja.</p>
---	--

<p>Kam tavo, vilkeli, kojelės greitos, Kalėda Pas karalių buvau, lakštelius nešiojau, Kalėda</p> <p>Įleikia merginos ir žaidžia žaidimą „Gili gili upelė“.</p> <p>Prasideda pajuokavimai, sako patarles, mena mįsles.</p> <p>Ne šulinys gilus, o virvė trumpa. Iš pelų ir kevalų virvės nenuvysi.</p> <p>Girion eina, namo žiūri. Namu eina ,girion žiūri (Kirvis). Per kalnus bėgioja kailiniai (Avys).</p> <p>Buvo vilkas senas senas. Ne kiek senas, o kiek žilas. Akys plačios, ausys stačios, Su vienu dunčiu ir tuo klibančiu. Ėjo pro vartus, užkliuvo už varčios, Ir vėl pradeda iš pradžios...</p> <p>Žaidžia žaidimus: „Snaudalė“</p> <p>Snaudalė miegalė vidury ratelio Kuodelį verpia, siūlus gadina. Snaudale, miegale, kam linų kuodelis? Štai tau!</p> <p>„Kinku linku“</p> <p>Kinku linku, kinku linku, Taip višta pyragą minko. Tekšt patekšt, taip apvalius Daro ji paplotėlius. Kelia, tupdo juos ant ližės, Šlumšt į pečių atsigrįžus. Koja trept, krosnin šlept – Paskubėk, pyrage, kept!</p> <p>Pasakos „Tinginė merga“ inscenizacija</p> <p>Uždegama III žvakė Uždekime piemenų žvakę, kad prisimintume, jog turime elgtis kaip jie: turime visada budėti ir būti pasirengę daryti gera. Jau gražiai nusileido Saulutė raudona. Jau močiutės pirkia Kvepia vaisiais ir duona.</p> <p>Stovi švelniai graudi Šalia stalo mama. Blaškos žvakės liepsnelėj Jauki sutema.</p> <p>Šitoks vakaras geras Kai visi susirinko Gal jau nieko pasauly Nebėra nelaimingo?</p>	<p>Scenoje pasirodo mokyklos dramos būrelio nariai.</p> <p>Visi šventės dalyviai žaidžia žaidimus. Žaidimams vadovauja pradinio ugdymo mokytoja O. Kimbirauskienė</p> <p>Pasirodo mokyklos dramos būrelis.</p> <p>Dramos būrelio vadovė D. Šmarigienė įneša III žvakę.</p>
---	--

<p>Mūsų mintys ir žodžiai Šįvakar šventi Baltas stalas... Ant šieno... Paplotėliai balti.</p> <p>Uždegama IV žvakė Uždekime Angelų žvakę, kad prisimintume pasirodžiusius angelus ir mūsų angelus sargus.</p> <p>Kūčių stalas (priedas III)</p> <p>Burtai Mokytoja Asta Bruzgienė pasakoja: -Mesdavo batą, klausydavo, iš kurios pusės loja šunys, traukdavo šiaudą, atnešdavo glėbį malkų, imdavo saują riešutų ir kt.</p> <p>Šventės apibendrinimas</p> <p>Mūsų žemė Miegokit, mano upės, Po tiltais krištoliniais, Sapnuokit aukštos eglės, Pilis iš debesų.</p> <p>Išdidūs briedžiai brenda Viduržiemio pusnyiais. Geltonos zylės čiulba – Ir man labai šviesu.</p> <p>Kad niekas nesuteptų Gimtų baltų berželių, Mes budim, kad saulutė Gyventų mūs namuos.</p> <p>Tegul netrūksta niekam Nei duonos, nei dainelių, Tegul vaikai ir paukščiai Pasaulyje dainuos.</p> <p>Lopšinė. Vaikai dainuoja „Tyli naktis“ Tyli naktis, šventa naktis, Viskas miega, tik dar vis Motinėlė ten budi viena, Kūdikis su meilia šypsena, Ilsisi miega ramiai, Ilsisi miega ramiai.</p> <p>Tyli naktis, šventa naktis, Pildos dieviška mintis. Viešpats tapęs mažu vaikeliu Žada sieloms malonių gausių Savo šventu gimimu, Savo šventu gimimu.</p> <p>Tyli naktis, šventa naktis, Vyksta meilės paslaptis. Angelų giesmė skamba nakčia,</p>	<p>Keturi vaikai deklamuoja.</p> <p>Salėje pasirodo technologijų būrelio vaikai ir jų mokytoja Asta Brūzgienė. Mokytoja klausinėja vaikų ir jiems aiškina apie Kūčių stalą.</p> <p>Visi svečiai ir šventės dalyviai vaišინasi prie Kūčių stalo.</p> <p>Praveda burtus.</p> <p>IV klasės mokinė deklamuoja eiles.</p> <p>Visi dalyviai kartu su savo mokytojomis dainuoja.</p>
--	---

Nešdama piemenims žinią šią:
Jau Išganytojas čia!
Jau Išganytojas čia.

**Visiems belaukiantiems šv. Kalėdų
linkime: Tegul išsipildo visos Jūsų svajonės.**

Tegul pradžiugina Jus mieli prisiminimai.

Tegul Jus lydi sėkmė ir džiaugsmas.

Tegul kiekviena diena Jums būna laiminga.

Šventę vedusios mokytojos: Z. Šeinauskienė, R. Žičkienė, D. Šmaridienė, O. Kimbirauskienė, A. Brūzgienė atsisveikina ir išsiveda savo vaikus iš salės.

I priedas

II priedas

KAUNO PETRAŠIŪNŲ VIDURINĖ MOKYKLA

„Uždeikime paskutinę Advento žvakutę“

Kaunas 2007

Programos sklaida:

1. Literatūrinė kompozicija „Žiema“.
2. Adventinės dainos ir žaidimai.
3. Pasakos „Tinginė merga“ inscenizacija.
4. Kūčių stalo tradicijos.
5. Kūčių stalas.
6. Burtai.
7. Šventės užbaigimas.
8. Mokyklos vadovo sveikinimas ir šventės apibendrinimas.
9. Paroda.

Maloniai kviečiame pradinį klasių mokytojus dalyvauti Adventinėje šventėje „Uždeikime paskutinę Advento žvakutę“, kuri vyks 2007 12 12 dieną 13 valandą Kauno Petrašiūnų vidurinėje mokykloje.

Informacijos teirautis telefonais:
45 57 48,
8 676 20552

Organizatoriai:
Z. Šeinauskienė
R. Žičkienė
D. Šmarigienė
O. Kimbirauskienė
A. Brūzgienė

Adventas – ikikalėdinis laikotarpis, susikaupimo, pasiruošimo Kristaus atėjimo į šį pasaulį šventei – Kalėdoms. Prieš prasidedant Adventui, pasibaigdavo piemenėlių darbo sezonas. Jie atsisveikindavo su savo šeiminkais ir iškeliadavo namo pailsėti, švęsti Kalėdų.

Advento pradžia įprasta laikyti lapkričio 30-ąją, Šv. Andriejaus dieną. Nuo seno tą dieną pagal orą, dangaus kūnų padėtį buvo įprasta spėti, koks bus ateinančių metų derlius.

Advento simboliai – žalias vainikas ir keturios žvakės, reiškiančios keturias Advento savaites. Vienos po kitos žvakių uždegimas reiškia atgimimą, augančią šviesos pergalę prieš tamsą. Pagal labai paplitusią tradiciją pirmoji žvakė yra Pranašų, antroji – Betliejaus, trečioji – Piemenų, ketvirtoji – Angelų. Tačiau yra ir kitų reikšmių.

Ar žinote, kad per Adventą nuvažiavus miškan malkų, pasirodo žila moteris (miško dievybė), kuri, pradėjus žmogui medžius kirsti, pasislepia tankumyne, aimanuoja, verkia. Seniau žmonės tikėjo,

kad per adventą visur vaikšto dvasios, galinčios pakenkti, todėl vengdavo dirbti įvairius darbus. Nepylė pagalvių, manydami, kad varnos žąsiukus išnešios, nevijo botagų, nes avys kvaituliu suksis. Tačiau žmonės be darbo nesėdėjo: vyrai virves pynė, moterys verpė. O vakarais, kad smagiau būtų, tai vienon, tai kiton pirkion susirinkdavo. Linksmintis nevalia. Tačiau... Reikėtų atsiminti, kad daina dainai nelygu. Žiemos atėjimas, nuotakos, jaunikio rinkimasis, piršlybos, ruošimasis būsimoms vestuvėms, senųjų metų palydėjimas — dominuojanti Advento ir Kalėdų dainų tema. Dainų žodžiuose daug palyginimų, metaforų, epitetų. Bernelis - pilkas žvirblelis, dagilėlis, vanagėlis, sakalėlis, viliojantis mergelę voverėlę į savo lizdelį. Mergelė — darbščioji bitelė, gegelė, ilgais žiemos vakarais laukianti bernelio sakalėlio. Vakaraš ne tik dainuodavo dainas, bet ir žaisdavo žaidimus, šokdavo ratelius, sekdamo pasakas...

III priedas

Kūčių stalas

Nešėjas paima nuo stalo pintinę su kūčiukais ir apneša aplink salę.

Prieina ir pabeldžia. Tuomet vedėja klausia:

- Kas ti aina?

Nešėjas atsako:

- Ponas Dievas!

- Kų ti neša?

- Geras dienas!

- Kas gi yra tos geros dienos?

- Šventos Kūčios!

- O kas tos Kūčios?

- Dievo pyragas!

- O kas jų valgys?

- Geri žmonės, prastiems neduos!

Visus popietės dalyvius apdalina kūčiukais.

Stalas - šeimos jungtis. Prie jo dalijamasi duonos rieke, sutariamoms ir atšvenčiamoms vestuvėms, apdainuojamas naujagimis ir apgiedama išleidžiant į paskutinę kelionę. Ypatingas vaidmuo stalui tenka Kūčių vakarą. Prie jo vieną kartą per metus renkasi visa giminė - gyvieji ir mirusieji.

Kiek valgių ruošdavo Kūčių vakarienei?

12 valgių.

Gal žinote, kodėl 12?

Nes metai turi 12 mėnesių, norint, kad ateinantys metai būtų sotūs, reikia kiekvienam mėnesiui po atskirą valgį padėti. Kitas aiškinimas, kad buvo 12 Kristaus apaštalų.

Pagrindiniai Kūčių valgiai turi simbolinę prasmę.

Kartu su popietės dalyviais aptariama.

1. **Grūdai** dedami ant stalo, kad visus ateinančius metus būtų duonos. Tai skalsos simbolis.
2. **Obuoliai** yra Adomo ir Ievos išvaymo iš Rojaus ženklas. Tai vaisingumo simbolis.
3. **Žirnius** reikėtų valgyti tiems, kurie nenori kitąmet verkti.
4. **Kūčiukai** - paskutinės vakarienės priminimas.
5. **Medus** - sveikatos simbolis.
6. **Spanguolės** apsaugo nuo priešų - kad nesugautų ir nesutrintų.
7. **Žuvis** - vaisingumo simbolis.
8. **Aguonos** simbolizuoja būsimą gausų derlių.
9. **Riešutai** - vaisingumą: tiek būsimo derliaus, tiek ir žmonių.
10. **Duona ir pyragas** - stiprybės, proto, susivaldymo, gerumo, nuolankumo simbolis.
11. **Apvalūs plokšti valgiai** simbolizuoja po Kūčių grįžtančią saulę.

Visi popietės dalyviai vaišinami Kūčių valgiais.

Pateikiama 12 Kūčių patiekalų.

Paragaukime visų 12 valgių, kad kiekvienas ateinančių metų mėnuo būtų mums sėkmingas, kad gerai sektųsi mokslas, kad būtume sveiki, kad gerai sutartume su tėveliais, broliais, sesėmis ir draugais.

DVYLIK TOKŲ ŠVENČIŲ SCENARIJAI

MES - LIETUVOS TŪKSTANTMEČIO VAIKAI
TEATRALIZUOTAS RENGINYS

Ona Lapėnienė, lietuvių kalbos mokytoja metodininkė
Dovilė Žaunerūnaitė, lietuvių kalbos vyresnioji mokytoja,
poetinės - muzikinės kompozicijos būrelio „Fantazija“ vadovė
Almantė Šimkuvienė, direktoriaus pavaduotoja ugdymui, lietuvių kalbos vyresnioji mokytoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – teatralizuotas renginys.

Renginio pavadinimas – abiturientų Šimtadienis.

Paskirtis – mokyklos tradicijų tęstinumas pristatant meninės - kūrybinės veiklos rezultatus, pagerbiant mokytojus, abiturientus ir jų tėvelius.

Dalyviai, veikėjai – abiturientai, vienuoliktokai, renginio vedėjai, animacinių filmų personažai, žinomų vaikų literatūros kūrinių veikėjai.

Svečiai – buvusieji mokyklos mokiniai.

Laikas – vasario 6 diena.

Vieta – aktų salė.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – scenoje sukuriama kambario erdvė. Svarbiausi erdvės objektai: langas su užuolaida, spinta, lova, televizorius ir lentyna su uogienės puodynėmis, už lango, scenos gilumoje – žydinti obelis.

Muzikinis apipavidalinimas – dainos, garso takeliai iš animacinių filmų: „Na, palauk!“, „Kūlverstukas ir krokodilas Gena“ „Simpsonai“, „Vėžliukai nindzės“, „Mikė Pūkuotukas ir Knysliukas“, „Tomas ir Džeris“, „Garfildas“, Tele bim bam daina „Televizorius“, instrumentinės muzikos kūriniai: „Hungarian dance“ (George Zmfir „Pan Fluit“) ir „Regata dei dogi“ (iš albumo „Fantasia di primavera“), daina „Mūsų Šimtadienis“, savos kūrybos daina „Jaunystė“, mokyklos himnas.

Techninės priemonės, įranga – garso aparatūra, kompaktinių diskų grotuvas.

Panaudota literatūra: A. Lindgrend „Mažylis ir Karlsonas, kuris gyvena ant stogo“, J. Degutytės, J. Marcinkevičiaus eilėraščiai.

Literatūrinis - režisūrinis scenarijus – šventę sudaro dvi dalys: oficialioji ir linksmoji. Oficialiojoje dalyje abiturientai dainuoja dainą „Mūsų šimtadienis“ ir mokyklos himną, skaito eiles. Linksmojoje dalyje parodijuojami visiems gerai žinomi animaciniai filmai. Svarbu ne tiek tiksliai perteikti siužetą, kiek sukurti panašią animacinių filmų herojų išvaizdą. Žiūrovai filmus atpažįsta iš veikėjų išvaizdos, muzikos, frazių. Kiekvienas parodijuojamas filmas susijęs su mokykloje dėstomomis disciplinomis: lietuvių kalba, matematika, kūno kultūra, geografija, fizika, anglų kalba, muzika. Visus filmus į vieną siužetinę liniją jungia du pagrindiniai personažai: Karlsonas ir Mažylis, kurie ir pristato siužetus, bendrauja su herojais, komentuoja jų veiksmus.

I. Oficialioji dalis:

1. Iškilmingas abiturientų ir auklėtojų įėjimas.
2. Daina „Jaunystė“.
3. Poetinė-muzikinė kompozicija „Vaikystės - jaunystės keliu“:
 - a) eilės,
 - b) daina „Mūsų šimtadienis“,
 - c) eilės,
 - d) mokyklos himnas,
 - e) eilės.
4. Gėlių įteikimas.

II. Animacinių filmų parodijos:

1. Mažylis ir Karlsonas.
2. Mikė Pūkuotukas ir Knysliukas - jaunieji geografi.
3. „Na, palauk!“.
4. Ančiukas Donaldas – logopedas.
5. Krokodilas Gena ir Kūlverstukas švenčia Mažylio gimtadienį.
6. Pepė Ilgakojinė moko sportuoti.
7. Įsimylėjęs muzikantas Tomas ir Džeris.
8. Alisa ir kiškis.
9. Simpsonų šeimynėlė.
10. Garfildas – choreografas.
11. Vėžliukų nindzių šokis.
12. Baigiamoji daina „Televizorius“.

III. Šventės uždarymas.

I. Oficialioji dalis

Tekstas	Remarka
<p>1 mokinys Vakaras toksai, kad n�r kur dėtis: Ir toksai net nei�rei�skiamas pilnumas, ir lengvumas, mėlynas kaip dūmas, ir toli, labai toli girdėti. Vakaras toksai, kad n�r kur dėtis.</p> <p>2 mokinys �vaig�d�zi� lietus, �vaig�d�zi� daina, �vaig�d�zi� tylėjimas. Pa�i�ri i žvaigždes Ir, rodos, �gteli truputį. �irdyje tampa šviesiau... Stebuklas...</p> <p>3 mokinys Liko 100 dienų tarp mokyklos suolų. Vienas šimtas dienų ir svajonių gra�ių. Vienas šimtas dienų, kai jauties �ia savu. Laiko jūros banguos, dienos plauks kaip laivai, Aš moksleivio dalia d�iaugsiuos jau neilgai.</p> <p>4 mokinys Paskutin� ziema...ir tiek nerimo, Kai širdis krūtinėje netelpa. Kam i�verkti smaugian�ias ašaras, Kad mama nepravirtkų?</p> <p>5 mokinys Kokia gera balta tylėjimo komunija, i�tirsta gomury. Nieko nei�leidau, ir nieko nepasi�miau, atrodo, bet...esu pilnas Tikėjimo ir vilties.</p> <p>6 mokinys Atverkim širdis angelams, žvaigždėms ir dangui, sniego baltumui ir žmonėms. Juk mes – Lietuvos tūkstantmečio vaikai ir tūkstančiai mažų �ingsneli�, mielų žodžių i�prasmins mūsų gyvenimą.</p> <p>7 mokinys Noris šaukti, noris pau��iu skrist. Noris virsti vėju ir daina. Netiesa, kad pasibaigs jaunyst� – Amžina ji! Girdit? Amžina...</p> <p>8 mokinys</p>	<p>Skambant instrumentinės muzikos kūriniui „Hungarian dance“ (George Zmfir „Pan Fluit“), i salę, sustoję po tris, iškilmingai įeina dvyliktokai, lydimi klasių auklėtojų. Visi abiturientai rankoje nešasi po �vakele, kuri� padeda ant scenoje pastatyto dekoratyvinio skaičiaus „�imtas“. Visi sustoja ant scenos pakopų.</p> <p>Viena iš abiturien�i� dainuoja dain� „Jaunyst�“, akomponuodama pianinu, pritariant elektrinei gitarai.</p> <p>Po dainos prasideda poetin� – muzikin� kompozicija „Vaikystės - jaunystės keliu“.</p>

<p>Tegul mokyklos rūpestį ir valią Kaip saulę sugeria širdis. Juk čia pradžia didžiulio tavo kelio. Jėga, kuri gyvenimą statys.</p> <p>9 mokinys Gražus tas žemės laikymas per amžius, darbų žydėjimas, lietaus laukimas, žiūrėjimas į saulę. Arba vėl – tas paėmimas artimo už rankos.</p> <p>10 mokinys Bus daug dienų su žydinčiom alyvom. Bus daug naktų su mirksinčiom žvaigždėm. Bet ar bebus jaunystė, rymanti prie knygų, Bet ar bebus toks juokas kaip šiandien.</p> <p>11 mokinys Eina metai. Už laiko durų lieka vaikystė. Laukiame kažko gero ir tikro. Norisi gerumo ir nuoširdumo. Ieškom savęs, klystam, Džiaugiamės, laukiam, klystam, mylim ir Nejučia nustembam, kad mes – jau suaugę.</p> <p>12 mokinys Mama, žydėjo tavo rankos prie manęs, Kažką saldaus, bet pamiršto kartojo, O aš, vėjavaikė, į tolimas žvalgiaus Kažko gražaus padangėse ieškojau.</p> <p>13 mokinys Mama, aš tau atnešiu auksinius grūdus, prisetintus žalzganos gyvybės. Parnešiu duoną... Juk žemė turtinga duona, kaip motina meile.</p> <p>Daina</p> <p>14 mokinys Ji, pirmoji mokytoja – stovi mano sąmonėje Kaip pirmutinė raidė raidyne, kaip didžioji A. Visuomet džiaugiuosi, kad sunkią gyvenimo minutę galiu nusitverti to tvirto A skersinio.</p> <p>15 mokinys Jūs mums sakėte, kad mažytis deimančiukas spindi ryškiau nei lėkštės dydžio krištolas, kad verčiau mažą darbelį atlikti geriau negu didelį blogai.</p> <p>16 mokinys Jūs iš pat pradžių mokėte mus pažinti grožį. Jūs, mano mokytojau, teikėte man žodžius, įvaizdžius, idėjas, kad galėčiau iš jų kurti savo gyvenimą. Jūs padėjote kloti visų mano statinių pamatus.</p> <p>17 mokinys Jūs mokėte gyvenimą paliesti širdimi kaip neregio lazda ir pasilenkti prie meilės rankų, kur gyvybės lizdą kantri ranka vis saugo.</p> <p>18 mokinys Buvau akla, nesupratau, Ką man su baltumu gyvenime daryti. Gal trypti, mušti jį, Kol pripažins, kad juodas. Likau vėjavaikė...</p> <p>19 mokinys Sako, gyvenimas – nerimstanti giesmė.</p>	<p>Dainuoja dainą „Mūsų Šimtadienis“.</p> <p>Skaitomos eilės.</p>
--	---

Jis ir per skausmą apie laimę šneka.

Sako, širdis – nerimstanti versmė.

Ji ir sausroj skambia srove čiurlena.

20 mokinys

Mano mokytoja,

Keliaujant per gyvenimą – tarsi per žalią šilą –

Per sklidiną garsų, per sklidiną tylos –

Tu kaip vyšnia, pavasariais pražydus,

Naktų pilkuos sapnuos grįžti ir atgalios.

21 mokinys

Grįžti ne kartą, rūpestingom rankom

Tu, rodos, laikai gelsvas rudens gėlės

Jas tau ne užmarščiai vaikystėj rinkom–

Tikėdami - ir šalnose žydėt galės.

22 mokinys

Tos gelsvos gėlės – šiluma vaikystės.

Jos trumpalaikės, šviesios lyg sapnai,

Tik Tavo rankose ilgai jos nenuvysta–

Suskintos Tau ir skirtos Tau vienai.

Mokyklos himnas

23 mokinys

Mieli mokytojai, mes jums linkime didelių atradimų ir
mažyčių kasdieninių džiaugsmų, nes svarbi kiekviena
akimirka.

24 mokinys

Didelių svajonių ir mažų stebuklų, nes maži dalykai yra
didelių pradžia.

25 mokinys

Didelės meilės ir mažų susižavėjimų, kad pažintumėte
savo širdį.

26 mokinys

Daug draugų ir šiek tiek priešų, nes jie reikalingi, kad
tobulėtume.

27 mokinys

Daug dainų, bet mažai triukšmo, kad siela išliktų rami.

28 mokinys

Daug sėkmės, trupučio nerimo, kad nesustotume ieškoti.

Daug „labas“ ir mažai „sudie“, nes „labas“ reiškia pradžia.

29 mokinys

Daug gyvenimo, bet mažai rūpesčių, nes gyvenimas duotas
tik vienas.

30 mokinys

Ačiū tau, mokytojau, už šilumą, už draugystę, už kelius,
kuriais vedėte prie pagrindinių tiesų, vienijančių žmones -
grožio, meno, draugystės, meilės! Kas gi mes būtume be
Tavęs, mokytojau?

Renginio vedėja

Išplaukia jūromis laivai,

Išplaukia ir sugrįžta,

Bet niekad, niekad negrįš

Išdykėlė vaikystė.

Renginio vedėjas

Tu juk nepamirši vaikiškų išdaigų,

Savo mokslo metų ir senų draugų,

Kurie tartum mintys greitai išsisklaido,

Nors širdy ir daros neapsakomai sunku.

Renginio vedėja

Smurto, pykčio ir godumo pasaulis grasina mus prarysiąs.

Atliekamas mokyklos himnas „Atžalynas –
mūsų namai“.

Mokytojams įteikiamos gėlės, skamba
instrumentinės muzikos kūrinys „Regata dei
dogi“.

<p>Tačiau čia mes esame saugūs. Šioje mokykloje mes mokomės vertinti vienas kitą, galvoti, įsiminti, stebėtis, rasti ramybę ir kurti...</p> <p>Renginio vedėjas Jūs, mokytojai, sulaikote išorinio pasaulio tamsą, godumą tol, kol mes pakankamai sutvirtėsime, kad galėtume prieš juos kovoti. Jūs atskleidžiate mums gerumo vertę. Parodote, kokią galią turi kantrybė, drąsa ir pasišventimas. Jūs atveriate mums duris į gyvenimą.</p> <p>Renginio vedėja Kalbės mokyklos direktorė...</p> <p>Renginio vedėjas Vis maža žmogui. Jo meilei neužtenka ryto ir nakties, vakaro ir ryto, vasaros ir žiemos, duonos ir tėvynės, netgi motinos meilės...</p> <p>Renginio vedėja Mums reikia laukimo, ilgesio ir maldos, netgi ir kančios, to šviesos filtro, kuris mus sustiprina. Į ką mes atsiremsime, kai bus sunku, jei ne į jus, tėveliai. Tėvelių vardu kalbės....</p> <p>Renginio vedėjas Iš mokytojo reikalaujama, kad jis auklėtų vaikus, kurių nesugebėjo suvaldyti tėvai, jų gydytojas, vienas ar du psichiatrai ir tuzinas socialinių darbuotojų. Jam paprastai sakoma, kad reikia tik „normalios klasės aplinkos“...</p> <p>Renginio vedėja Mokytojas turi neklystamą gebėjimą aptikti spuogus, rakštis, pakilusią temperatūrą, stuburo išvaržą, kempinligę, utėles ir dar blogesnius dalykus...ir ramina šypotis.</p> <p>Renginio vedėjas Savo patirtimi pasidalins 12c klasės auklėtojas ...</p> <p>Renginio vedėja Žmogus – lyg medis. Sunku jam vienam atlaikyti audras ir žaibus. Sunku neatsirėmus į kitą medį.</p> <p>Renginio vedėjas Ir mūsų rankos – kaip medžio šakos. Sunkią valandą galime atsiremti į jus, jaunieji mūsų draugai. Žodis vienuoliktokams.</p> <p>Renginio vedėjas Sakoma, kad juokas gydo nuo visų ligų. Tikimės, kad mūsų programėlė „Vaikystės sapnas“ ir jus sugražins į vaikystę, su kuria dar taip nesinori skirtis...</p>	<p>Direktorės kalba. Deklamuoja renginio vedėjai.</p> <p>Kalba tėveliai.</p> <p>Kalba klasės auklėtojas.</p> <p>Kalba vienuoliktokai, įteikia abiturientams šimtadienio proga paruoštus kalendorius, atminimo ženklelius.</p>
---	---

II. Animacinių filmų parodijos „Vaikystės sapnas“

Tekstas	Remarka
<p>Karlsonas: Ku kū. Karlsonas: Kū kū</p> <p>Mažylis: Kas čia? Karlsonas: Kaip tai kas? Čia miego kontrolė. Trumpa miegančiųjų apklausa. Ne per šalta? Nesapnuoji košmarų? Nelaipioja joks vabaliukas? Gerai, miegok, kitas patikrinimas - po valandos!!! Mažylis: Sveikas, Karlsonai. Ką čia veiki? Karlsonas: Atėjau tavęs aplankyti. Ar tu vienas namie? Mažylis: Vienas. Karlsonas: O kas čia?</p>	<p>Kambaryje tylu, Mažylis guli lovoje ir miega. Karlsonas kyšteli galvą per langą į kambarį ir linksmai kreipiasi į Mažylį. Mažylis nereaguoja, todėl antrą kartą Karlsonas kreipiasi piktai. Pakelia galvą nuo pagalvės. Karlsonas įlipa per langą. Rankoje laiko didžiulį medinį šaukštą, seną telefono ragelį įsikišęs į kišenę. Prieina prie lovos. Mažylis džiugiai kreipiasi į Karlsoną ir pašoka.</p> <p>Karlsonas rodo pirštu į salėje sėdinčius žmones.</p>

<p>Mažylis: Kaimynai. Nekreipk į juos dėmesio. Karlsonas. O ko jie visi į tavo langus žiūri? Mažylis: Labai smalsūs. Karlsonas: Klausyk, uogienės turi? Supranti, kol neužvalgau – nepaskrendu. Mažylis: Rūsy yra. Karlsonas: Nešk greičiau raktą nuo rūsio. Mažylis: Tai, kad negaliu. Karlsonas. Nešk greičiau. Kol aš čia, tu viską gali. Mažylis. Mama neleidžia. Karlsonas: Koks tu bjaurus. Aš taip nežaidžiu. Man bloga, aš sergu. Tu privalai mane gydyti. Būti man kaip tikra motina. Nešk uogienę. Mažylis: Gerai. Imk.</p> <p>Karlsonas: Valio! Aš sveikas. Supranti, mažyli, kol neužvalgau uogienės, nepaskrendu. Klausyk, ar tu ko nors lauki? Mažylis: Ne. Karlsonas: Man atrodo - kažkas ateina. Slėpk uogienę, kad nereikėtų dalintis. Mikė Pūkuotukas: Sveikas, Mažyli, ar pažįsti šį žmogų? Mažylis: Nežinau. Karlsonas. Man atrodo, kad čia koks nors sportininkas, nes jam už nugaros trispalvė. Gal Alekna. Knysliukas. Tu atidžiau pasižiūrėk. Juk čia Lietuvos prezidentas. Na, gerai. O kas čia? Mažylis: Žinau, čia elektroskydinė. Karlsonas: Ką tu, Mažyli. Šitas stogas man kažkur matytas Čia juk mūsų mokykla-žiūrėk ir mūsų direktorė su pavaduotojom vaikšto. Mikė Pūkuotukas: Jūs man abu nusibodot. Juk tai Eifelio bokštas Prancūzijoje. Na, o kas čia? Mažylis: Nauja sporto salė Nemuno saloje. Knysliukas: Čia Trakų pilis. Tu ne Mažylis, o tikras nežiniukas. Einam, Pūkuotuk, jis visai nesimoko geografijos.</p> <p>Karlsonas: Mokykloje aš nemėgau geografijos. Vis dvejetus gaudavau. Nori – parodysiu savo kontrolinį darbą. Visus miestus išvardijau, papasakojau, ką apie juos žinojau, bet vis tiek dvejetą gavau. Mažylis: Tu parašei, kad Ignalina – Igno žmona, Labanoras - kuris labai nori, Raseiniai – einantys per rasą, Rastinėnai – Amerika, Rokiškis – roką mėgstantis kiškis, Verkiai – verkiantys naujagimiai. Karlsonas: Mažyli, juk svarbiausia – kūrybinis mąstymas. Štai Stambulas – stambus vyras, Murmanskas – mokinys, žinai kodėl? Todėl, kad Murmanskas – murmantis žmogus, o murma tik mokinys. Saratovas – miestas, kuriame gyvena Sara. Ir dar ne viena – su draugu. Kad gyvena su draugu supratau iš galūnės -as. Ką, blogai? Mažylis: Visai logiška. Man tai ne tik geografija, bet ir fizika nepatinka. Per pamoką jaučiuosi kaip kiškis, kurį gauda vilkas iš filmuko „Na, palauk!“ Karlsonas: O, vilką minim – vilkas čia! Mažylis: Ką tu darai? Neskriausk kiškelių. Mes turime gyventi draugiškai. Jei tu mus skriausi, Karlsonas gins. Jis – mano draugas.</p>	<p>Numoja ranka Mažylis. Karlsonas prieina prie scenos krašto ir atidžiai žiūri į salėje sėdinčius žiurovus. Paklausia ir mediniu šaukštu pasikaso galvą.</p> <p>Apsimesdamas, kad blogai jaučiasi, gulasi ant lovos, laiko delną pridėjęs prie kaktos.</p> <p>Mažylis nubėga uogienės ir po kelių akimirku pasirodo su puodyne. Karlsonas užvalgo uogienės ir džiugiai pašoka nuo lovos.</p> <p>Pasigirsta muzika iš animacinio filmo „Mikė Pūkuotukas“. Pasirodo Mikė Pūkuotukas ir Knysliukas (su savimi atsineša pluoštelį nuotraukų: nori patikrinti Mažylio geografijos žinias). Rodo Lietuvos prezidento V. Adamkaus nuotrauką.</p> <p>Kalba valgydamas uogienę.</p> <p>Rodo Eifelio bokštą.</p> <p>Susimąsto, šaukštu pasikaso galvą; po to nudžiunga. Ištraukia nuotrauką, kurioje nufotografuota Trakų pilis. Knysliukas stveria Mikę Pūkuotuką už rankos ir išsina. Karlsonas, valgydamas uogienę, kreipiasi į Mažylį ir jį ramina. Po to padeda į šalį puodynę su uogiene, ištraukia suglamžytą kontrolinį darbą. Abu atsisėda ant lovos. Mažylis ima kontrolinį darbą, skaito miestų pavadinimus ir stebisi.</p> <p>Pasigirsta muzika iš filmuko „Na, palauk!“ Pirmas šokinėdamas pasirodo kiškis ir slepiasi; vilkas įeina, kai kiškis jau būna pasislėpęs. Vilko pasirodymą lydi pasikeitusi muzika. Vilkas įeina su cigarete dantyse, apsidairo, numeta ją ant žemės, demonstratyviai sutrina koja ir puola gaudyti kiškį; nustveria už ausų ir jau nori</p>
--	---

<p>Vilkas: Tai gal susitaikom?</p> <p>Kiškis: Ne.</p> <p>Mažylis: Klausyk, Karlsonai, o kaip taisyklingai sakyti – kiškis ar zuikis.</p> <p>Karlsonas: Mano lietuvių kalbos mokytoja sako, kad reikia tarti zuikiakiškis. Bet tu geriau ančiuko Donaldso paklausk. Jis labai geras logopedas. O, žiūrėk – ateina!</p> <p>Karlsonas: Nori padeklamuosi eilėrašį? Mane mūsų mokyklos logopedė išmokė.</p> <p>Mažylis: Taip.</p> <p>Karlsonas: Eilėraštis (pauzė). Einu fer farką, fauščiukai firfa, tik ferkšt fer kufą su fagaliu. Atsikeliu ryte–nei finiginės, nei finigų, nei friekinių dantų. Facanų darbas! Nefasisekė! Nu, kaip?</p> <p>Mažylis: Gražu. O tu gali man gimtadienio proga ką nors padeklamuoti?</p> <p>Karlsonas: Koks tu bjaurus. Aš taip nežaidžiu. Kodėl ankščiau nesakei, aš dovanos neturiu.</p> <p>Mažylis: Man ir nereikia.</p> <p>Karlsonas: Kaip nereikia, kaip nereikia. Tuoj skambinu: „Alio–čia čeburaška? Ne, (susigėsta) čia pavaduotoja?. Aš čia ne jums. Atsiprašau. Miegokit. Sveikas, „Čeburaška“, stverk krokodilą Geną, užsakyk tortą iš Gulbinienės ir į 12 butą – švęsime gimtadienį. Dainą pakeliui išmoksi. Laukiu.</p> <p>Krokodilas Gena: Mažyli, sveikiname tave su gimtadieniu.</p> <p>Karlsonas: Mažyli, suskaičiuok, kiek čia žvakučių.</p> <p>Mažylis: Yra tik keturios.</p> <p>Karlsonas: Turi būti šešios. Tai kur dar penkios? (isteriškai) Kur dar trys žvakutės? Greitai čiuožiat dviejų žvakučių ieškot.</p> <p>Mažylis: Žinai, Karlsonai, tu blogai skaičiuoji. Geriau pažiūrime televizorių. Gal ką nors rodo.</p> <p>Karlsonas: Košmaras? Koks siaubas. Kažkokios baisios kalbančios galvos. Čia kas? Valinskas?</p> <p>Mažylis: Tu ką, nematei televizoriaus? Žiūrėk, Pepė Ilgakojinė rodo?</p> <p>Karlsonas: Vaje, kokie panašūs.</p> <p>Pepė Ilgakojinė: Sveikas, Mažyli. Gal nori pažaisti? Pabandyk pakelti svarsčius.</p> <p>Mažylis: Tai kad negaliu. Mokykloj visuomet bėgdavau iš</p>	<p>suvalgyti, bet kiškį puola ginti Mažylis.</p> <p>Karlsonas pakyla nuo lovos ir prieina prie vilko, mėgdžiodamas kultūristo eiseną; vilkas apsimeta, kad išsigąsta ir sutinka taikytis.</p> <p>Vilkas draugiškai kreipiasi į kiškį, kurį tebelaiiko nutvėręs už ausų.</p> <p>Purto galvą, smarkiai užmina ant kojos ir išbėga, paskui jį išlekia ir vilkas. Skamba muzika iš filmo „Na, palauk!“, Rodo pirštu į aktų salės duris. Mojuoja ančiukui Donaldui.</p> <p>Ančiukas Donaldas pasirodo skambant „Ančiukų šokiui“, eina šokdamas, kviečia šokti aplinkinius, į sceną atsineša keletą plakatų, kuriuose prirašyta įvairių raidžių kratinių, pats kalba smarkiai švepluodamas (Karlsoną vaidinantis mokinys gali ančiuko kalbą versti „sugedusio telefono principu“ t.y. išversti visai ne tuos žodžius, kuriuos sako ančiukas), prašo Mažylį perskaityti jokios prasmės neturinčius žodžius. Bara, kad Mažylis nemoka skaityti. Po to kreipiasi į salėje sėdinčius žmones ir prašo perskaityti jau taisyklingai užrašytą mokyklos pavadinimą. Visus, kurie perskaito taisyklingai, bara ir susinervinęs išeina. Iškilmingai atsistoja scenos viduryje, nusilenkia.</p> <p>Atsisuka į Mažylį. Karlsonas supyksta.</p> <p>Išsitraukia telefono ragelį. Skambina iš naujo.</p> <p>Pasigirsta melodija iš filmuko „Kūlverstukas ir krokodilas Gena“. Pasirodo ir abu veikėjai nešini dideliu tortu. Prieina prie Mažylio ir pasveikina. Visi dainuoja dainą apie gimtadienį. Karlsonas paragina dainuoti ir salėje sėdinčius žiurovus. Ant torto 3 žvakutės. Kūlverstukas ir krokodilas Gena išsigandę išeina. Karlsonas įjungia televizorių.</p> <p>Įeina Pepė Ilgakojinė, kurią vaidina berniukas. Pepė labai sportiška, kartu atsineša svarsčius. Siūlo pažaisti – prašo Mažylio pakelti svarsčius. Mažylis nepakelia.</p>
--	---

kūno kultūros.

Pepė Ilgakojinė: Gerai, pabandyk dar kartą. Pakartok šį gimnastikos pratimą, tada žaisim.

Mažylis: Ir Karlsonas kūno kultūros nemėgo–figūrai kenkia.

Pepė Ilgakojinė: Kokie gi jūs niekam tikę, einu sportiškesnių žmonių ieškoti.

Karlsonas: Klausyk, čia tikrai buvo Pepė Ilgakojinė? Man tai labiau buvo panaši į Šarūną iš 12a klasės. Visai „pablūdo“ prieš egzaminus.

Mažylis: Geriau pažiūrėkim filmuką „Tomas ir Džeris“. Tu angliškai moki?

Karlsonas: Aišku. Praktiškai laisvai kalbu angliškai.

Mažylis: Ar žinai, ką reiškia „We are the champions?“

Karlsonas: Labai geras žodis, jį sako, kai kas nors ką nors laimi: „Mes esame pievagrybiai“. Marijonas irgi dainavo 3,5 milijono šampinjonų. Pugačiova irgi kažką panašaus dainavo tik šampinjonų buvo mažiau – milijonas.

Mažylis: Na, šitą tai tikrai turi žinoti:

„To be or not to be“ ?

Karlsonas: Šekspyras taip pasakė apie mobiliuosius telefonus. Bitei ar ne bitei?

Mažylis: Tu beviltiškas. Gerai, kai žiūrėsime „Tomą ir Džerį“ aš tau išversiu.

Karlsonas: Man labai patinka tokios linksmos istorijos. Klausyk, gal ir tu pažįsti kokią gražią paną. Nuobodu pasidarė.

Mažylis: Alisą iš stebuklų šalies.

Karlsonas: Oi, koks grožis.

Klausyk, mažyli, šampano turi? Nešk čia.

O, madmuazele, leiskit prisistatyti.

Aš taip nežaidžiu.

Į pagalbą ateina Karlsonas, abu kelia ir nepakelia.

Pepė Ilgakojinė viena ranka pakelia svarsčius (nes jie popieriniai) ir padeda į šalį ir Pepė supykusi išeina ieškoti naujų draugų salėje.

Ištaria išdidžiai.

Groja muzika iš animacinio filmo „Tomas ir Džeris“. Pasirodo katinas Tomas ir atsineša didžiulę popierinę dėžę (dėžėje paslėptas peliukas Džeris). Tomas, trindamas rankas, atidaro dėžę. Džeris skubiai šoka iš dėžės ir, pastvėręs keptuvę, spėja nestipriai trinktelėti Tomui per galvą ir pabėgti. Atsipeikėjęs po smūgio, Tomas šiaip ne taip pagauna Džerį ir įkiša atgal į dėžę. Tuo metu scenoje pasirodo daili katytė, ir Tomas ją įsimyli. Ši koketiškai atsisėda ant suoliuko ir žaidžia pūkuotu šalikėliu. Tomas, norėdamas sužavėti katytę, sugalvoja klastą – leidžia muziką per patefoną ir, pasiėmęs gitarą, apsimeta, kad groja ir dainuoja pats.

Tuo tarpu peliukas Džeris slapta pabėga iš dėžės ir, prisėlinęs prie patefono, pasistengia padaryti taip, kad muzika grotų kuo greičiau. Tomas iš visų jėgų stengiasi spėti dainuoti pagal fonogramą, bet muzika ima groti taip greitai, kad Tomas dainuoti jau nespėja, todėl meta gitarą ir bėga gaudyti neklaužados. Peliuko Džeris pralenda pro kojas ir taip vožia Tomui keptuve, kad šis kelias minutes stovi apsvaigęs ir negali suprasti, kas vyksta. Tuomet peliukas užšoka Tomui ant nugaros ir abu išbėga iš scenos. Katytė, nesulaukusi savo gerbėjo, gūžteli pečiais ir išeina.

Vaidina nuobodžiaujantį.

Įeina Alisa (vaidina berniukas), nešina veidrodžiu, atidžiai į save žiūri, žavisi. Karlsonas tai pat susidomi ir nedrąsiai prieina arčiau.

Paskubomis kreipiasi į mažylį.

Vėl kreipiasi į Alisą. Nori pabučiuoti ranką, nedrąsiai prieina artyn.

<p>Kur ji nuėjo?</p> <p>Karlsonas: Klausyk, Mažyli, man jau bloga nuo tos uogienės. Be to, aš nelaimingas. Geriau atnešk ką nors iš tėčio baro.</p> <p>Mažylis: Man tėtis neleidžia.</p> <p>Karlsonas: Na, koks tu niekam tikęs. Aš taip nežaidžiu. Jei nieko neatneši, eisiu pas Simpsonų „bernioką“. Jis tikrai ką nors ras.</p> <p>Bartas: Karamba.</p> <p>Liza: Tėveli, mes mokykloje rašome projektą, reikia tavo paramos. Aš jau gavau dešimtuką, bet galiu gauti dar vieną.</p> <p>Bartas: Išdaužiau mokyklos langą. Nusukiojau kabinetų rankenas. Užrakinau klasės draugų mokyklos rūbinėje.</p> <p>Mardžė: Tu atkreipk dėmesį į dukrą.</p> <p>Simpsonas: Aha. Kada bus valgyt?</p> <p>Bartas: O aš pakoriau kaimynų katę.</p> <p>Karlsonas: Šaunuolis. Mano vaikas.</p> <p>Simpsonas: O tai kas aš?</p> <p>Bartas: Tu Simpsonas.</p> <p>Karlsonas: Na va, pasistiprinau, dabar nebūtų pro šalį pasilinksminti – padainuoti, pašokti. Nu, linksminink mane.</p> <p>Mažylis: Gal geriau pasikviečiam Garfildą.</p> <p>Karlsonas: Visai neblogai. Tik labai trumpai. Gal dar pažįsti kokią linksmą kompaniją.</p> <p>Mažylis: Gal nori pažiūrėti vėžliukų nindzių šokių?</p> <p>Karlsonas: O kas tai. Čia apie karą?</p> <p>Mažylis: Ne, čia šokantys vėžliukai.</p> <p>Karlsonas: Bus baisu. Visi silpnų nervų žmonės, išeikite iš salės arba slėpkitės.</p> <p>Karlsonas: Kaip mano istorijos mokytojas sakė: antrasis pasaulinis karas – tai jums ne vėžliukai nindzės.</p> <p>Mama: Ką jūs čia darot?</p> <p>Mažylis: Mokomės.</p> <p>Mama: Ką mokotės? Šunybes krėsti?</p> <p>Mažylis: Mes...žaidžiam...</p> <p>Mama: Su kuo? Su šituo padaru?</p> <p>Karlsonas: Aš ne padaras. Aš Karlsonas, kuris gyvena ant stogo.</p> <p>Mama: Eik iš čia. Kad tavo nė kvapo neliktų.</p> <p>Karlsonas: Ne tik kvapo, bet ir uogienės neliks.</p> <p>Mama: Tėvai, a tėvai! Kur tu? Ar nematėt tėvo? Visada taip – nei vaiko žiūri, nei alimentus moka.</p> <p>Karlsonas: Mažyli, laikykis. Neleisk atimti vaikystės. Aš dar sugrįšiu (angliška).</p>	<p>Tačiau gražuolė praeina pro jį net neatsigreždama. Karlsonas ją palydi akimis. Karlsonas nusiminęs prieina prie Mažylio ir atsisėda šalia.</p> <p>Skambant muzikai iš animacinio filmo „Simpsonai“, pasirodo Simpsonų šeimyna: tėvas Simpsonas, mama Mardžė, sesuo Liza ir sūnus Bartas.</p> <p>Bartas įvažiuoja riedlente.</p> <p>Sesuo vis pasakoja, kaip jai puikiai sekėsi mokykloje.</p> <p>Sūnus tuo metu vaikšto aplinkui seserį ir tėvą, seseriai tai įžnybia, tai pastumia ir, nesulaukdamas dėmesio, replikuoja. Mama tuo metu siurbia kambarį. Po kiekvienos Barto replikos Karlsonas paspaudžia jam ranką.</p> <p>Nustoja siurbti kambarį ir kreipiasi įvyrą.</p> <p>Tuo metu Mardžė atneša pyragą. Simpsonų šeimyna puola valgyti, prasideda peštynės, kas didesnę pyrago gabalėlį nustvers. Bartas stumdo seserį, o tėvai juos ramina, besistumdydama ir triukšmaudama šeimyna išeina. Karlsonas taip pat spėja nugriebti gabalėlį pyrago.</p> <p>Skambant muzikai iš filmo „Garfildas“, pasirodo Garfildas ir šoka. Kaip moka, kartu šoka ir Karlsonas, ir Mažylis. Baigęs šokti, Garfildas išeina.</p> <p>Kalba gaudydamas kvapą, nes po šokio pavargo.</p> <p>Užgęsta šviesa, tamsoje, užsidegę žiebtuvėlius, Karlsonas ir Mažylis bėga slėptis: Karlsonas lenda po lova, Mažylis į spintą. Į scena įbėga vėžliukai nindzės. Prieš įlįsdamas į spintą, kreipiasi į žiūrovus. Vėžliukų nindzių šokis su žaisliniais kardais ir žibintuvais.</p> <p>Pasibaigus šokiui, užsidega šviesa, Karlsonas ir Mažylis išlenda iš slėptuvių, pasiima nuo žemės kardus, špaguojasi ir kalba.</p> <p>Kovos įkarštyje įeina Mažylio mama, kurią vaidina mokytoja.</p> <p>Rodo pirštu Karlsoną.</p> <p>Išdidžiai.</p> <p>Varo Karlsoną.</p> <p>Su kardu rankoje išbėga.</p> <p>Klausdama žiūri į salę.</p> <p>Pasirodo tėvas su diržu, bando auklėti Mažylį, bet mama sulauko.</p> <p>Užkulisiuose girdisi Karlsono balsas.</p>
---	---

	<p>Visi veikėjai išeina į sceną ir dainuoja Tele bim bam dainą „Televizorius“. Tarp dainuojančiųjų pasirodo Karlsonas ir jie su Mažyliu vėl pradeda špaguotis, o tai pamačiusi mama Karlsoną nuveja. Skambat dainai, pro dainuojančius bėga visi animacinių filmų herojai. Pasibaigus dainai, scenos viduryje pasirodo Karlsonas ir dainuoja vienas be muzikos. Jį išneša vėžliukai nindzės. Karlsonas sušunka: „Mes nepasiduosim!“ ir uždainuoja „Te visad šviečia saulė“.</p>
--	---

III. Šventės uždarymas.

Tekstas	Remarka
<p>Renginio vedėja: Gera matyti tiek mielų veidų, Gera girdėti, kad mes čia tarp savų. Metai skubės ir laikas eis. Ar bematysime tokias geras akis?</p> <p>Renginio vedėjas: Dėkojame už buvimą kartu. Šiandien dar nesakome „viso gero“. Iki pasimatymo. Mes jus mylime.</p>	<p>Po vaidinimo į sceną išeina renginio vedėjai.</p>

DVYLIKTOKŲ TEISMAS
ŠVENTĖ

Laima Zailskienė, informacinių technologijų mokytoja.
Jadvyga Jokubauskienė, logopedė direktoriaus pavaduotoja neformaliajam ugdymui

<p>I PRANEŠĖJA. Lyg mamytė sušukavo, bet vėjelis pajuokavo... Užlipau aš greit ant stalo, bet vėjelis vėl pagavo. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Kaip gerai būt ant arkliuko, lyg svajonių modeliuko... Kai užaugsiu aš vyrukas, būsiu geras draiveriukas. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Pasipuošus aš gražiai, sėdžiu čia viena visai... Trūksta man tiktai batukų, lėkčiau siaust į „Siautuliuką“. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Kietą „moca“ aš turiu, prie fontano aš esu... Čia panelių daug gražių, greit turėsiu vieną jų. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Aš mergytė kaip uogytė, stoviu šioj mažoj lovytėj. Mama, tėti, eikš greičiau, nes išlipsiu aš tuojau. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Lyg kaubojus iš laukų, ant baltų baltų arklių... Lėkit, gražios panos, čia, jodinėsime drauge. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Baltą suknią aš turiu, snieguolyte būt galiu... Bet gerai ir vasarėlę ant sūpynių gaudyt vėją. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Stoviu „stoiką“ aš išmetęs, ir pozuuju lyg patrakęs... Fotkinkit mane greičiau, nes nukrisiu aš tuojau. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Nesvarbu, kad be dantų, bet turiu aš daug draugų... Šokam, džiaugiamės, dainuojam, lyg pašėlę šokinėjam. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Velnio krėsle aš sėdėjau ir visai aš nedrebėjau... Vyras drūtas aš esu, išbaidyt visus galiu. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Va, paliko mane vieną, šliaužtinukų karalienę. Duokit jūs man triratuką, ir aš lėksiu pas berniuką. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Rimtas veidas, naglas žvilgsnis, bet nereiškia, kad aš piktas... Susikaupti man reikėjo, nes pozuoti privalėjau. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Saulės zuikį pamačiau ir pagauti sumaniau... Tas padauža greit nurūko, pamanykit, neužtruko. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Aš turiu mašiną mažą, pastatysiu į garažą, Kur norėsiu, ten važiuosiu, ką norėsiu, tą vežiosiu. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Nenoriu liūtuko, lėlės – taip pat ne... Aš noriu bernelio su gera mašina. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Gal be nuotaikos esu, bet labai visus myliu... Eikš, prisėski čia, šalia, nusifotkinsim drauge. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Ddo, re, mi, fa, sol, la, si, bėgau, sėdau į taksi... Sumokėjau tris litus, atvažiavau į Rokus. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Pirmą raidę parašiau ir galvoju: kas toliau? Ar skaniai pavalgyt gausiu, ar namučių link keliausiu. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. „Kapišoną“ užsidėjus, apie meilę aš repuoju... Savo diską aš išleisiu, pop žvaigžde aš tapt svajoju. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Nors kėdė man dar didoka, bet pozuot aš pasiruošęs... Dviem žandukais papūstais, ir plaukučiais netrumpais. (.....)</p>	
--	--

<p>I PRANEŠĖJA. Balionėlį aš turiu, bet kažko vis dar geidžiu... Noriu didelės lėlės, už save net didesnės. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Nors man dar tik trys metukai, bet klausau aš dviratuko... „Naiko“ kedus apsimovęs, futbolistu būt svajoju. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Balta bantą aš turiu ir žvakutę jau pučiu... Gerą balių „ apturėjau“, net mamytė neliūdėjo. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Nors ir mažas aš pipiras, bet esu jau tikras vyras... Štai saldainių aš gavau ir draugų susiradau. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Vėjas mano plaukus drasko. Ko jis nori? Ko jis prašo? Piktą ryklį aš turiu ir bijoti negaliu. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Aš mergytė – kaip uogytė, mėgstu džiaugtis ir lakstyti... Štai, kaip matot, nuėjau ir su pirkiniu grįžau. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Išsižiojus aš sėdėjau, „kietą“ vyrą pastebėjau... Man nereikia tų „kietų“, man tik reikia paprastų. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Gražią lėlę aš turiu, ir pati graži esu... Kai užaugsiu aš didutė, būsiu dar labiau gražutė. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Dar mažytė aš esu ir bijoti daug galiu... Jei tik gaučiau batukus, bėgčiau, lėkčiau per laukus. (.....)</p> <p>II PRANEŠĖJA. Nors aš mažas dar esu, bet svajonių daug turiu... Mašinytę gaut norėčiau, pas mergytę lėkt galėčiau. (.....)</p> <p>I PRANEŠĖJA. Drūtas vyras aš esu ir pozuoti daug galiu... Mašinytę dar turiu, mylimas labai esu. (.....)</p> <p>VYR. APSAUGINIS. Tylos, teismas tęsiasi. PROKURORĖ. Dabar teisėjas perskaitys bylą nr. 20/1. Bylą nagrinės teisėjas Liūtaširdis Geraširdis, vyras su dideliška gyvenimiška patirtimi. TEISĖJAS LIŪTAŠIRDIS GERAŠIRDIS. Prašome atsistoti keturiems asmenims: dviem iš 12-osios a ir dviem iš 12 -osios bė klasių atstovams. Ženkite į priekį ir atsistokite čia. BYLA 20/1 „Nuniokotas pradinių klasių korpusas.“ Nuo 1997m. rugsėjo 1d. buvo pradėtas pradinių klasių korpuso išniekinimas. Koridoriuje nutrauktos užuolaidos, subraižytos medinės grindys, nelaiku junginėtas pertraukų skambutis, užkimšti tualetai, kuriuos teko pakeisti naujais. Ar prisipažįstate padarę šį nusikaltimą? DVYLIKTOKAI Taip! TEISĖJAS LIŪTAŠIRDIS GERAŠIRDIS. Jūs per 100-tą dienų turite šveisti , lakuoti ir parketu pakeisti medines grindis. Pakabinti šilko užuolaidas ir po pamokų linksminti mažuosius. DVYLIKTOKAI. Ne! TEISĖJAS LIŪTAŠIRDIS GERAŠIRDIS. Jūs turite teisę pasikviesti po vieną advokatą: tėvelį arba mamytę, arba nemokamą mokyklos advokatą mokytoją. VYR. APSAUGINIS. Tylos, teismas, teismas čia, ne turgus!</p>	<p>Neatspėjus tikrojo asmens, juokaujama, spėliojama, įsivyroja šurmulykai. Vyr. apsauginis ramina, drausmina susirinkusiuosius.</p> <p>Teisėjas, pakeitęs balsą, nagrinėja bylą.</p> <p>Jei kaltinami dvyliktokai prisipažįsta ir pasako „taip“, jiems skiriama baudmė.</p> <p>Jei kiti dvyliktokai pasako „ne“, teisėjas bylą pakreipia kita linkme.</p> <p>Įeina užduočių pateikėja, dvyliktoko advokatui (mamai, tėčiui ar mokytojui) liepia išsitraukti lapelį su užduotimi ir atsakyti. Jei</p>
---	---

<p>TEISĖJAS LIŪTAŠIRDIS GERAŠIRDIS. Bet mes dar visko nesame užfiksavę, tad plačiau apie tai gali papasakoti pradinių klasių mokytojos. Ateikite, mieliosios, pakalbėkite. PROKURORĖ. Dėkojame pirmosioms mokytojoms. Pradinės mokyklos baigimas yra labai svarbus kaltinamųjų tėveliams. Jiems už kantrybę ir rūpestį norime padovanoti muzikinę dovaną. Jus linksmins pats Edmundas Kučinskas! VYR. APSAUGINIS. Tvarkos teismo salėje! PROKURORAS. Nagrinėsime bylą 20/2. Bylą nagrinės ponias Ledi Griežtuma. TEISĖJA LEDI GRIEŽTUMA. Kviečiame keturis asmenis iš 12-osios a klasės. Stokite čia. BYLA 20/2 „Nusiaubtas muzikos kabinetas“ Nuo 2001-ųjų metų 12-osios a klasės mokiniai persikėlė iš pradinių klasių šiaurinio korpuso niokoti muzikos kabinetą. Per šiuos 8-erius metus buvo padaryta tokia žala: nutrauktos žaliuzės, pianine palikti tik juodi klavišai, laikas nuo laiko gadinama kabineto spyna. Visą laiką, kaip rožių žiedlapiais, trupiniais nuklotos grindys. Dainavimo metu leisdavote neatpažįstamus garsus. Ar prisipažįstate? DVYLIKTOKAI. Taip! TEISĖJA LEDI GRIEŽTUMA Jūs privalėsite įstatyti užuolaidos roletą, nupirkti naują pianiną ar dar geriau fortepijoną. Mokytojams ir valytojoms nupirkti naujausią dulkių siurbį iš TOP SHOP. DVYLIKTOKAI. Ne! Jūs turite teisę pasikviesti po vieną advokatą – tėvelį arba mamytę. Arba nemokamą mokyklos advokatą – mokytoją. TEISĖJA LEDI GRIEŽTUMA. Bet ar visa tai tiesa ir dar kiek „zbitkų“ kaltinamieji yra prikrėtę, galėtų pasakyti geriausiai jus pažįstantis žmogus – klasės auklėtoja PROKURORĖ. Dėkojame auklėtojai už palinkėjimus. PROKURORAS. Aha, visi liudija kaltininkų naudai!? VYR. APSAUGINIS. Tylos, teismas vyksta! PROKURORĖ. Nagrinėsime bylą 20/3. Bylą nagrinės pats gerbiausias Amerikos teisėjas Gangster Reperis 23 kapeikos. TEISĖJAS GANGSTER REPERIS. BYLA 20/3 Ateikit čia keturi žmogeliai, 12-osios bė tikri ereliai. Ar jūs tokie, o gal ir ne, pasižiūrėsime į jus dabar iš čia. Aha, aha – čia Renata, aha, aha, ir Bronius. Oi, net a byla, persiprašau...</p>	<p>atsako teisingai, atsakymas įvertinamas „10 balų“. Jei blogiau atsako, gauna žemesnį įvertinimą. Pažymiai dovanojami dvyliktokams.</p> <p>Kalba pirmosios mokytojos, padovanoja buvusiems mokiniams atminimo dovanėles.</p> <p>Dainuoja vienuoliktokė mergina, parodijuojanti E. Kučinską (skamba viena šio dainininko daina).</p> <p>Situacija kartojasi. Jei kaltinami dvyliktokai prisipažįsta ir pasako „taip“, jiems skiriama bausmė. Jei kiti dvyliktokai pasako „ne“, teisėjas bylą pakreipia kita linkme. Atliekamos užduotys.</p> <p>Kalba 12 a kl. auklėtoja.</p> <p>Teisėjas pakyla nuo stalo, bylą „nagrinėja“ dainuodamas repą.</p>
---	---

<p>Ar prisimenat, kaip nešėte rugsėjį daug gėlių? Kaip gražu... Bet dabar spygliai išdygę vietoje žiedų. Kaip žuvų kaulų ašakos akvariume, Stende pranešimas apie lytinį gyvenimą. Ech, kiek juoko, mintys galvoje gauruotos, Biologijos kabinete pelės marinuotos. O tie suolai, jie patys daug kančių patyrę, Grafiti piešiniai ant stalviršio gražiai prigiję. Ir net kai jūs išeisit, tos pačios raidės liks, Kiti paišys, gal niekas nesupyks... Sakai, meluoju, o gal ne? Ką tu man sakysi dabar ir čia? Kaltas? Pasikviesk mažulę vieną ar gražų tėvą, Išteisins jie tave šiandieną.</p> <p>Bet apie visas “zbitkas” gali pasakyti tik viena panelė, Ateikit čia , ženkite į priekį, nesigėdinkit, rėžkit kalbą, rėžkit. Tarkit žodį, mokytoja..... PROKURORĖ. Dėkojame už linksmus prisiminimus. PROKURORAS. Po tiekos įtemptų raumenų, tai yra, bylų, norime padaryti trumpą pauzę. Dabar jus palinksmins pati Amerikos lietuvė, 23 kapeikų spec. šokėja VYR. APSAUGINIS. Grįžome po pertraukos, tylos. Prašyčiau tylos, teismas tęsiasi! PROKURORAS. Byla 20/4. Ją nagrinės Visi trys nenusakomi teisėjai. BYLA 20/4</p> <p>TEISĖJA LEDI GRIEŽTUMA. Prašau atsistoti visiems susirinkusiems dvyliktokams! TEISĖJAS LIŪTAŠIRDIS GERAŠIRDIS. Jūs esate kaltinami už 12 metų darytus šiuos nusikaltimus:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Už išpaisytus ir papuoštus nelygiais reljefais suolus. • Už sėdimomis nutrintas mokyklos kėdes. • Už vogtą kreidą, kuri buvo panaudota nelegaliuose klasės susišaudymuose. <p>TEISĖJA LEDI GRIEŽTUMA.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Už viršijamą greitį mokyklos koridoriuose. • Už stalo etiketo nesilaikymą mokyklos valgykloje. • Už necenzūrinius žodžius pamokų ir pertraukų metu. • Ir už nelegalų puodukų daužymą valgykloje. <p>TEISĖJAS GANGSTER REPERIS. Jūs kankinate mokyklą 12 metų, tad mes jums skaitysime Konstituciją, kurios jūs turėsite laikytis. Po kiekvieno punkto turite sakyti “prisiekiu”: PROKURORĖ. O dabar, mieli dvyliktokai, atiduodame jums pusatestačius ir dovanėles, kurias panaudosite pagal paskirtį: kai reikės – nusimuilinsite arba prisimuilinsite prie ko nors. Be to, jums dovanojame pačių sumeistrautus termometrus, kurie fiksuoja jūsų kūno temperatūrą. Kaip pamatysite, artėjant egzaminams, ji sparčiai didės. PROKURORAS. Suteikiame žodį abiturientų tėveliams. PROKURORAS. Ačiū. Pasisakyti kviečiame parapijos kleboną. PROKURORĖ. Dėkojame už klebono laiminančius žodžius. Na, o dvyliktokus kviečiame pasisemti jėgų ir naujų kūrybinių idėjų, klausantis Gintarės dainos “Suteik man jėgų”.</p>	<p>Vėl 12-okai kviečiasi tėvus ar mokytojus: traukiamos užduotys ir atsakoma į jas.</p> <p>Prisiminimais dalijasi auklėtoja. Pasikeičiama suvenyrais.</p> <p>Šoka hip hopo šokėja.</p> <p>12-tokai atsistoja.</p> <p>Skaityma „Konstitucija“ Dvyliktokai atsistoja. Jie prisiekinėja.</p> <p>Įteikinėjami pusatestačiai irdovanėlės – muiliukai. Dovanojami termometrai.</p> <p>Kalba mama.</p> <p>Kalba klebonas.</p> <p>“Gyvai” dainuoja 11-tokė Gintarė, gitara pritaria</p>
--	---

SAVOJO LOBIO BEIEŠKANT
LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA

Nomeda Alijauskienė, lietuvių kalbos mokytoja metodininkė, scenaristų būrelio vadovė

Parengiamasis planas

Reginio žanras – literatūrinė kompozicija;

Reginio pavadinimas – Savojo lobio beieškant;

Paskirtis – renginys skirtas Šimtadienio šventei;

Auditorija, jos amžiaus grupė – mokytojai, 12-ą klasių mokiniai, jų tėvai, 11-ą klasių mokiniai, svečiai;

Dalyviai, veikėjai – 12-ą klasių mokiniai;

Laikas – vasario mėn.;

Vieta – salė;

Veiksmo vietos apipavidalinimas – scena suskirstyta į keturias erdves. Pirmoje erdvėje, arčiausiai žiūrovų, kairėje, stovi stalas, ant jo šachmatų lenta su šachmatais. Toliau už stalo – antroji erdvė. Ji, neprasidėjus spektakliui, tuščia. Trečioji erdvė – dešinėje. Čia stovi stalas, ant jo kelios krištolinės vazos. Ketvirtoji erdvė – scenos vidurys. Čia neprasidėjus spektakliui mėtosi tik keletas knygų ir akmenukų. Scenos gilumoje ant sienos Multimedia demonstruojama Egipto piramidžių nuotrauka. Vykstant spektakliui apšviečiama ta erdvė, kurioje vyksta veiksmas.

Muzikinis apipavidalinimas – muziką kiekviena dvyliktokų laida gali pasirinkti pagal savo pageidavimus.

Atributika – šachmatai, krištolinės vazos, akmenukai, kaukės, knygos.

Techninės priemonės – garso ir vaizdo aparatūra, multimedia, neono lempos.

Reginio reklama – skelbimas įstaigoje, kurioje vyks renginys, asmeniniai kvietimai.

Panaudota literatūra – Paulo Coelho „Alchemikas“. Vilnius, 2004.

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>MERGINA Labas. Kas tu? SANTJAGAS Kadaise aš buvau vaikas. MERGINA Vaikas visada gali išmokyti suaugusį trijų dalykų: džiaugtis be jokios priežasties, visuomet būti kuo nors užsiėmusį ir iš visų jėgų reikalauti to, ko trokšti. Koks tavo vardas? SANTJAGAS Santjagas. MERGINA – Kaip tu išmokai skaityti? SANTJAGAS Kaip visi, mokykloje, pirmoje klasėje. MERGINA Bet jei moki skaityti, kodėl esi tik paprastas piemuo? SANTJAGAS Nuo pat vaikystės aš svajojau pažinti pasaulį ir tai buvo daug svarbiau nei tapti kuo nors ypatingu ar pažinti žmonių nuodėmes. Aš laimingas: mačiau daug miestų, sutikau daug žmonių, turiu knygą, kurią galiu iškeisti į kitą. Tačiau, svarbiausia, kiekvieną dieną aš įgyvendinu</p>	<p>Prasidėjus renginiui įjungiamas muzikinis įrašas, kurio metu į sceną įeina du vaikinai. Vienas apsiautęs baltu apsiaustu, kitas – juodu, jie sėda prie šachmatų stalo. Taip pat į sceną pakyla juodai ir baltai apsirengę jaunuoliai, kuriems ant galvų balto popieriaus kaukės. Juodai apsirengusio jaunuolio kaukė vaizduoja liūdną veidą, baltai – linksmą. Kaukės uždėtos iš nugaros pusės, todėl suėjusieji sustoja atsukę nugaras į žiūrovus. Neonas apšviečia baltas kaukes. Stovėjimo schemą galima pasirinkti bet kokią, tačiau svarbu, kad visi „juodieji“ ir „baltieji“ išsidėstytų antrojoje erdvėje. Suėjus „kaukėms“ muzikinis įrašas palaipsniui tildomas. Į scenos ketvirtąją erdvę įeina baltai apsirengęs vaikinai, vardu Santjagas, atsisėda ir pradeda skaityti knygą. Muzika nutildoma. Šachmatininkai skelbia šachmatų ėjimą. Scenoje pasirodo mergina, kuri pradeda kalbinti vaikiną.</p> <p>Jis varto knygą.</p>

savo didžiąją svajonę – keliauti. Keliaudamas aš pažįstu pasaulį. Pasaulis didelis ir neišsemiamas. Tai aš keliausiu toliau... Po kelių dienų pasieksiu kitą miestą, ten galėsiu iškeisti į kitą, storesnę, savo knygą. Galimybė įgyvendinti savo svajonę – štai kas gyvenimą daro įdomų.

SANTJAGAS Laba diena .

ČIGONĖ Sveikas. Prisėsk.. Įdomu...

SANTJAGAS Aš atėjau čia ne dėl delnų linijų.

ČIGONĖ Tu atėjai, kad išaiškintum tavo sapnus. Jei jie byloja sielos kalba, tik tu pats gali juos suprasti. Ar šiaip, ar taip už apsilankymą teks mokėti.

SANTJAGAS Aš du kartus sapnavau tą patį sapną. Sapnavau, kad ganau avis, bet staiga atsirado kažkoks vaikas ir pradėjo žaisti su gyvuliais. Vaikas truputį pažaidė su avimis, paskui paėmė mane už rankos ir nuvedė prie Egipto piramidžių. (lukteli) Taigi priešais Egipto piramides vaikas man ir sako: „Jei čia ateisi, rasi paslėptą lobį“.

ČIGONĖ Tu man nieko nemokėsi dabar, bet aš noriu dešimtosios lobio dalies, jei tu jį kada rasi.

SANTJAGAS Gerai, ir kaipgi jūs aiškintumėt sapną?

ČIGONĖ Pirma tu turi prisiekti. Prisiek, kad už tai, ką tau pasakysiu, tu man atiduosi dešimtadalį lobio.

SANTJAGAS Prisiekiu.

ČIGONĖ Tai pasaulio kalbos ženklas. O aiškinimas toks: tu turi eiti prie Egipto piramidžių, O PIRAMIDES MES KIEKVIENAS SUSIKURIAM AR RANDAM PATYS, ten rasi lobį, kuris padarys tave turtingu žmogumi.

SANTJAGAS Tik tiek?

ČIGONĖ Na matai. Paprasti dalykai – ypatingiausi, bet tik išminčiai sugeba juos pamatyti. O dabar gana, ir taip daug laiko sugaišau su tavim.

SENIS Kuo užsiima visi tie žmonės?

SANTJAGAS Dirba.

SENIS Aš pavargau. Gal duotum gurkšnį vandens?

SENIS Kokią knygą skaitai? Tai žymus kūrinys, bet labai nuobodus. Šioje knygoje kalbama apie tuos pačius dalykus kaip beveik ir visose kitose. Apie žmonių nesugebėjimą pasirinkti savo likimą. Galų gale ji verčia patikėti didžiausiąja pasaulio apgavyste.

SANTJAGAS Kokia ta didžiausioji pasaulio apgavystė?

SENIS. Ogi štai: tam tikrą akimirką mes nebeįstengiame valdyti savo gyvenimo ir nuo tada jį ima vairuoti likimas. Tai ir yra didžiausioji pasaulio apgavystė.

Vaikinui išėjus, mergina pasišalina.

Šachmatininkai skelbia šachmatų ėjimą.

Scenoje pasirodo čigonė, atsisėda trečiojoje erdvėje, prie stalo. Įeina Santjagas.

Senė pradeda apžiūrinėti vaikiną rankas.

Čigonė išeina. Santjagas lieka sėdėti ir varto knygą. Tuo metu šachmatininkai skelbia naują šachmatų ėjimą, po kurio „juodieji“ ir „baltieji“, atsisukę į žiūrovus skaito anksčiau abiturientų parašytas mintis apie gyvenimą. Gali būti demonstruojama filmuota medžiaga ar nuotraukos iš ankstesnio dvyliktokų gyvenimo.

Šachmatininkai skelbia naują šachmatų ėjimą. Santjagas pasikeičia knygą į storesnę. Vaikinas atsisėda vidury aikštės ir pradeda vartyti knygą. Pasirodo senas (nebūtinai) žmogus, atsisėda šalia ir pradeda kalbinti Santjagą.

Toliau varto knygą.

Vaikinas paduoda seniui gertuvę.

Vaikinas paduoda seniui knygą, senis ją pavarto.

SANTJAGAS Man taip neatsitiko. Mane norėjo padaryti kunigu, bet aš nusprendžiau tapti piemeniu.

SENIS Šitaip geriau, nes tu mėgsti keliauti.

SANTJAGAS Kas jūs?

SENIS Aš – Salemo karalius. Kiek tu turi avių?

SANTJAGAS Kiek reikia?

SENIS Tuomet iškyla vienas keblumas. Aš tau negalėsiu padėti tol, kol tu manysi turįs avių tiek, kiek reikia.

SANTJAGAS Atiduokite knygą. Man reikia eiti pas avis ir keliauti toliau.

SENIS Duok man kas dešimtą savo avių ir aš tau pasakysiu, ką daryti, kad surastum paslėptą lobį.

SANTJAGAS Kodėl karalius kalbasi su piemeniu?

SENIS Yra keletas priežasčių. Bet tarkime, jog svarbiausioji ta, kad tu pajėgus įvykdyti savo Asmeninę Legendą. Ji yra tai, ką tu visuomet norėjai daryti. Kiekvienas mūsų ankstyvoje jaunystėje žino savąją Asmeninę Legendą. Tuo gyvenimo laikotarpiu viskas aišku, viskas atrodo įmanoma, nebijome svajoti ir kalbėti apie tai, ką norėtume veikti gyvenime. Tačiau laikui bėgant atsiranda paslaptinga jėga, kad jos, tos Asmeninės Legendos, įvykdyti neįmanoma... Šios jėgos, kurios atrodo blogos, iš tikrųjų mus moko, kaip įgyvendinti Asmeninę Legendą. Būtent jos paruošia dvasią ir valią, nes yra viena didelė tiesa šiame pasaulyje: nesvarbu, kas tu esi ir ką veiki, jei ko nors tikrai nori, šis tavo troškimas yra gimęs pasaulio sieloje. Jį įvykdyti ir yra tavo misija žemėje.

SANTJAGAS Net jei nori tik keliauti? Arba vesti audinių pirklio dukterį?

SENIS Arba surasti lobį. Pasaulio siela minta žmonių laime. Arba jų nelaimėmis, pavydu, neišsipildžiusiais norais. Viena vienintelė žmonių pareiga yra įvykdyti savo Asmeninę Legendą. Tik tai. Ir kai tu tikrai ko nors trokšti, visas pasaulis slapta padeda tau įgyvendinti šį troškimą.

SENIS Kodėl tu ganai avis?

SANTJAGAS Todėl, kad mėgstu keliauti.

SENIS Jei tu nori sužinoti ką nors daugiau apie savąjį lobį, turi man perleisti dešimtąją dalį savo bandos.

SANTJAGAS O gal verčiau dešimtąją dalį lobio?

SENIS Jei tu pradėsi dalinti tai, ko dar neturi, prarasi norą siekti. Šiaip ar taip, tau bus pravartu patirti, kad viskas gyvenime turi kainą. Atsisveikindamas noriu tau padovanoti du akmenis. Jie primins tau mane ir padės gyvenimo kelionėje.

I SKAITOVAS: Santjagas parduoda avis, išplaukia į kitą žemyną, susiranda palydovą, kuris jį palydėtų iki Egipto piramidžių, tačiau vadinamasis palydovas pavagia visus už avis gautus Santjago pinigus.

SANTJAGAS Ir visa tai tarp vieno saulėtekio ir

Senis pasišalina, Santjagas pasilieka sėdėti scenos viduryje, ant grindų ir varto rankose akmenis.. Prie mikrofono eina „juodieji“ ir „baltieji“.

saulėlydžio...

II SKAITOVAS Kartais gyvenimas apsiverčia vienu mirksniu, neduodamas laiko net apsiprasti su pasikeitimais.

III SKAITOVAS Vaikinas neturi nė skatiko kišenėje, tačiau turi savąjį tikėjimą gyvenimu.

SANTJAGAS Jei norite, aš galiu išvalyti šias vazas. Tokių, kokios jos yra dabar, niekas niekada nepirks. Už tai man duosite pavalgyti, gerai?

PIRKLYS Gerai.

PIRKLYS Gerai padirbėjai. Vazos tikrai buvo nešvarios, o tavo galvą reikėjo apvalyti nuo blogų minčių kaip ir manąją. Aš norėčiau, kad dirbtum mano krautuvėje. Šiandien tau valant krištolą įėjo du klientai. Tai geras ženklas.

SANTJAGAS Aš galiu dirbti likusią dienos dalį. Iki aušros nuvalysiu visą parduotuvės krištolą. Už tai norėčiau pinigų, kad rytoj galėčiau nukeliauti į Egiptą.

PIRKLYS Jei net visus metus valytum mano krištolą, dar turėtum skolintis pinigų kelionei.

SANTJAGAS Aš dirbsiu pas jus. Man reikia pinigų nusipirkti keletui avių. Aš noriu kuo greičiau sugrįžti prie avių. Kai lydi sėkmė, reikia ją išnaudoti ir daryti viską, kad jai padėtume – taip, kaip ji padeda mums. Tai vadinama Palankumo principu. Arba „debiutanto sėkmė“.

PIRKLYS Pranašas mums davė Koraną ir paskyrė penkias priedermes, kurias turime vykdyti visą gyvenimą: tikėti vienintelį Dievą, melstis penkis kartus per dieną, laikytis Ramadano pasninko, teikti labdarą vargšams...

SANTJAGAS O kokia penktoji priedermė?

PIRKLYS Tu man sakei, kad aš nesvajoju apie keliones. Penktoji kiekvieno musulmono priedermė yra atlikti vieną kelionę. Bent kartą gyvenime mes privalome aplankyti šventąjį Mekos miestą.

SANTJAGAS Kodėl nekeliaujate į Meką dabar?

PIRKLYS Todėl, kad svajonė apie Meką man padeda gyventi. Ji man suteikia jėgų išverti visas tas viena į kitą panašias dienas, tas vazų prigrūstas lentynas, tuos pusryčius ir pietus apgailėtinoje užkeigoje. Aš bijausi ją įvykdyti, nes tada nebeturėsiu dėl ko gyventi toliau. **Žmonių svajonės labai skirtingos.**

Santjagas sėdi scenos viduryje(ketvirtoji erdvė), ant grindų, apžiūrinėja akmenis, varto knygą. Šachmatininkai skelbia kitą šachmatų ėjimą. Gali būti rodoma filmuota medžiaga ar skaitomos dvyliktokų mintys apie gyvenimo svajones. Šachmatininkai vėl skelbia naują šachmatų ėjimą. Trečiojoje erdvėje prie krištolinių vazų pasirodo žmogus. Tai pirklys. Jis bando tvarkyti, dėlioti vazas. Santjagas pakyla ir priėjęs prie pirklio pradeda pokalbį.

Vaikinas valo vazas.

Santjagas ir pirklys lieka sėdėti prie vazų. Galima pakviesti kalbėti mokyklos direktorių,

<p>SANTJAGAS Šiandien aš iškeliauju. Norėčiau jūsų palaiminimo. Jūs man daug padėjote.</p> <p>PIRKLYS Aš didžiuojuosi tavim. Tu mano krautuvei įkvėpei gyvybės. Tik aš, kaip ir tu, žinau, kad nebepirksi avių.</p> <p>SANTJAGAS Niekada neišsižadėk savo svajonių. Būk atidus ženklams. Aš vėl būsiu tas, kas buvau seniau. Šiame mieste aš išmokau ypatingos kalbos. Tai entuziazmo kalba, kai viskas daroma su meile ir kantriai, žinant, ko nori, ir tikint, kad tai pasieksi. Dabar šis miestas man jau nesvetimas, aš jį užkariavau, taip galėčiau užkariauti ir kitką pasaulyje. Kai tikrai ko nors trokšti, visas pasaulis padeda įgyvendinti tą troškimą, – sakė senasis karalius.</p> <p>Vėl tapti piemeniu galėčiau bet kada. Moku prižiūrėti avis ir niekad neužmiršiu, kaip su jomis elgtis. Tačiau nukeliauti prie Egipto piramidžių gal nebeturėsiu kitos progos. Senasis karalius buvo tikras visažinis. Aš mokiausi iš avių, mokiausi iš krištolo, ne prasčiau galiu mokytis ir iš dykumos. Man atrodo, kad ji dar senesnė ir išmintingesnė.</p> <p>SKAITOVAS Sprendimas tėra tik ko nors pradžia. Darydamas sprendimą, žmogus iš tikrųjų pasineria veržlion srovėn, kuri jį nuneša ten, kur sprendimo akimirka jis net nenujautė atsidursiąs.</p> <p>SKAITOVAS Kuo žmogus labiau priartėja prie savo svajonės, tuo tvirtesniu jo gyvenimo pagrindu tampa Asmeninė legenda.</p> <p>SKAITOVAS Žmogus neturi bijoti nežinomybės, nes kiekvienas yra pajėgus pasiekti visko, ko jis nori ir ko jam reikia.</p> <p>SKAITOVAS Įžengus dykumon, neįmanoma savo pėdomis grįžti atgal. O kadangi grįžti atgal neįmanoma, telieka rūpintis, kaip kuo sėkmingiau varytis priekin.</p> <p>SKAITOVAS Gal dievas ir sukūrė dykumą tam, kad žmogus galėtų džiaugtis išvydęs palmes.</p> <p>SKAITOVAS Jaunuolis svajoja apie lobį. Kuo jis arčiau svajonės, tuo viskas darosi sudėtingiau. Jau nebegalioja tai, ką senasis karalius vadino „debiutanto sėkme“. Dabar –jis tai žino –atėjo metas, kai bus išmėginta ieškančiojo savo Asmeninės Legendos drąsa ir atkalumas. Jis turi neskubėti, turi būti kantrus.</p> <p>SKAITOVAS Kiekvienas žemės žmogus turi jo laukiantį lobį. Mes, širdys, apie tai kalbame retai, nes žmonės nebenori ieškoti lobių. Mes apie juos pasakojame tik mažiems vaikams. Paskui leidžiame</p>	<p>dvyliktokų auklėtoją . Jei yra filmuotos medžiagos apie profesijos pasirinkimo sprendimus, kai dvyliktokai dar lankė darželį ar pradinę mokyklą, galima demonstruoti ją.</p> <p>Merginos galėtų šokti rytietišką šoki.</p> <p>Šachmatininkai skelbia naują šachmatų ėjimą.</p> <p>Santjagas pasiima savo kelionmaišį, iš kurio iškrenta du akmenukai. Laikydamas juos rankose kalba.</p> <p>Santjagas lieka sėdėti scenos centre, ant grindų,</p> <p>Šachmatininkai skelbia naują šachmatų ėjimą. Prie mikrofono eina „juodieji“ ir „baltieji“.</p> <p>Kalba Dvyliktokų auklėtojas arba tėvų atstovas. Šachmatininkai skelbia naują šachmatų ėjimą. Prie mikrofono eina vienas iš „baltųjų“.</p>
---	---

gyvenimui kiekvieną vesti link jo likimo. Deja, maža žmonių eina jiems nubrėžtu Asmeninės Legendos ir laimės taku. Dauguma pasaulį mato kaip kažką grėsminga, ir dėl to jis iš tikrųjų tampa grėsmingas. Tuomet mes, širdys, kalbame vis tyliau ir tyliau, tačiau visiškai nenuitylame niekad. Tik linkime, kad mūsų žodžiai nebūtų išgirsti: mes nenorime, kad žmonės kentėtų todėl, kad nėjo mūsų nurodytu keliu.

SANTJAGAS Kodėl širdys neliepia žmonėms sekti paskui savo svajones?

NEPAŽĪSTAMASIS Tada labiausiai kentėtų pati širdis. O širdys nemėgsta kentėti.

SANTJAGAS Ką aš turiu daryti dabar?

NEPAŽĪSTAMASIS Tęsk kelionę link piramidžių. Ir lik atidus ženklams. Dabar tavo širdis sugebės tau parodyti lobį. Štai ką tau dar reikia žinoti: prieš įgyvendindama svajonę Pasaulio Siela visuomet nori patikrinti, ko žmogus išmoko nueitame kelyje. Taip elgiasi ne linkėdama blogo, o tik todėl, kad kartu su svajone galėtume geriau įtvirtinti ir pamokas, gautas sekant paskui ją. Tai momentas, kai didžioji dauguma žmonių pasiduoda. Dykumos kalba tai būtų mirti iš troškulio, kai horizonte jau matyti oazės palmės.

Ieškojimas prasideda debutanto sėkme. O baigiasi visuomet Nugalėtojo Įrodymu.

Pati tamsiausia valanda yra prieš aušrą.

NEPAŽĪSTAMASIS Kadaise čia buvo jūra.

SANTJAGAS Aš šitai pastebėjau.

NEPAŽĪSTAMASIS Pridėk kriauklę prie ausies.(vaikinas prideda) Šios kriauklės viduje visuomet yra jūra, nes tai – jos Asmeninė Legenda. Ir jos neatsizadės niekad – iki tol, kol dykumą vėl dengs bangos.

Šachmatininkai skelbia naują šachmatų ėjimą. Prie Santjago prieina nepažįstamas.

Nepažįstamas pasilenkia ir paima nuo žemės kriauklę.

Santjagas ir nepažįstamas lieka scenoje. Šachmatininkai skelbia paskutinį šachmatų ėjimą. Laimi baltieji. Dvyliktokai visi sueina į sceną ir dainuoja dainą. Daina gali būti apie mokyklą, apie gyvenimą, svajones ir pan.

GYVENIMAS – TAI KNYGA
LITERATŪRINĖ-MUZIKINĖ KOMPOZICIJA

Auksė Petruševičienė, lietuvių kalbos mokytoja ekspertė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – literatūrinė-muzikinė kompozicija.

Renginio pavadinimas – „Gyvenimas – tai knyga“.

Paskirtis – skirta dvyliktojų Šimtdieniui (tekstai tikti ir Paskutinio skambučio šventei).

Auditorija – mokytojai, 11-12 klasių mokiniai, jų tėvai.

Dalyviai, veikėjai – 12 kl. mokiniai – skaitovai, vokalinis ansamblis, solistai, šokių studija.

Laikas – žiema (vasario mėn.), vakaras.

Vieta – mokyklos aktų salė.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – kadangi renginio credo „Gyvenimas – tai knyga“, todėl dėmesio centre, aptemdytos scenos gilumoje – improvizuota didelė knyga, apšviesta prožektoriais. Ant galinės scenos sienos, virš knygos – multimedijos ekranas, kuriame rodomos didelės ryškios skaidrės, atitinkančios atskirų montažo dalių temą. Skaitovai vilki uniformas, bet, priklausomai nuo sakomo teksto, ką nors laiko rankose. Literatūrinės kompozicijos vieta – scena.

Muzikinis apipavidalinimas – populiarios estradines dainas (išvardintos scenarijuje) atlieka mokyklos vokalinis vyresniųjų klasių mokinių ansamblis ir solistai, akomponuoja muzikos mokytoja, naudojamos ir fonogramos. Pagal tą pačią muziką šoka mokyklos šokių studijos merginos (choreografija – šokių mokytojos). Muzikinės kompozicijos vieta – avanscena.

Atributika – pačių mokinių pagamintos reikšmingos teminės detalės (išvardintos scenarijuje).

Techninės priemonės – būtinas kokybiškas apšvietimas (prožektoriai, kurių ryškumo intensyvumas reguliuojamas), radiomikrofonai, garso kolonėlės, stiprintuvai, CD grotuvas (kompaktinėms plokštelėms), multimedia (Power Point skaidrių rodymui).

Panaudota literatūra:

1. B.Brazdžionio eil. rinkinys „Poezijos pilnatis“ (V., 1989);
2. Slavicko eil. rinkinys „Einu per žemę“ (V., 1990);
3. „Gyvenimo saulė“ (sudarytoja R.Mackevičiūtė, K., 1987).
4. Prozos tekstų autorė – Auksė Petruševičienė.

Literatūrinis-režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p><i>I skaitovas (mergina):</i> - Gyvenimas – giesmė, gyvenimas – stebuklas. Jis mainosi, kinta, spindi visom vaivorykštės spalvom. Jis būna lengvas ir sunkus, būna tyras ir purvinas, pasakiškas ir niekingas. Gyventi – tai tarsi skaityti. Praeina diena – užverti puslapį, prabėga metai – perskaitai skyrių.</p> <p><i>II skaitovas (vaikinas):</i> - Kas rašo gyvenimo knygas, kurias skaityti būna ir linksma, ir liūdna, ir nuobodu? Vieni žmonės tik perskaito tai, kas paskirta Aukščiausiojo. Kiti – kuria ir patys rašo savo gyvenimo knygą, papildydami ją prasmės, įamžindami save. Tokias knygas skaito visas pasaulis.</p> <p><i>I skaitovas (mergina):</i> - Mūsų knygos dar net neįpusėtos. Prieš akis – daugybė tuščių puslapių. Ką į juos įrašysime? Ar norėsime dar kartą perskaityti kokį nors skyrių? Ar ne gėda bus leisti skaityti savo knygą kitiems? Kokia bus jos pabaiga?</p> <p><i>II skaitovas (vaikinas):</i> - Kartais valandos šviesios ir tyros, Kaip šilkinio šaltinio malda, Kartais graudžios kaip ašaros byra, Lyg nebūtų šviesiau niekada. Kartais valandos sunkias lyg kraujas, Kartais laša lyg sunkūs lašai, Kartais jų, kad sustotų, maldauji, Kartais jų, kad skubėtų, prašai. Kartais valandos bėga lyg upės,</p>	<p><i>I dalis – įžanginė.</i> Skamba Gyčio Paškevičiaus daina „Šiam pasauly visko būna“ (atlieka vokalinis vyresniųjų klasių mokinių ansamblis). Du skaitovai (mergina ir vaikinai) rankose laiko po storą knygą. Jiems kalbant, tyliai groja foninė muzika.</p> <p>B.Brazdžionio eil. „Valandos“ (rinkinys „Poezijos pilnatis“, 311 psl.)</p> <p>Tylant akompanimentui, jaunuoliai pasitraukia į</p>

<p>Ir iš džiaugsmo netilpsta krantuos, Kartais ieškai, kaip vergas suklupęs, Nors vienos, nors vienos valandos.</p>	<p>scenos gilumą, atsistoja prie didelės improvizuotos knygos ir ją atverčia. Iš užkulisių į scenos priekį išeina kiti keturi skaitovai.</p>
<p><i>I skaitovas (mergina):</i> - Atverskime pirmą gyvenimo knygos puslapį – žmogaus gimimas.</p> <p><i>II skaitovas (vaikinas):</i> - Tą dieną, kai atėjau į šį pasaulį, sužibo mano žvaigždė, o gyvenimas metraštyje įrašė mano vardą.</p> <p><i>I skaitovas (mergina):</i> - Kur mano pradžia? Už tūkstančio mylių. Prieš tūkstantį metų. Motinos iščiose. Po širdim. Kur mano tąsa? Ant motinos rankų. Motinos akyse. Motinos mintyse. Tenai mano tąsa. O kur mano pabaiga? Už tūkstančio mylių. Po tūkstančio metų. Motinos iščiose. Motinos akyse. Motinos mintyse. Pabaigos nėra. Tėra tik tąsa.</p> <p><i>II skaitovas (vaikinas):</i> - Iš lėto pasisuko metų ratas, Ir jo pirmasis stipinas Mane iš nebūties iškėlė. Pirmoji mano ašara Ir pirmutinis šypsnyš Sustingo tekančios to ryto saulės Blankioj šviesoj. Tai mano motinos dėsningos krūtys Man davė stebuklingų dovanų, Kad aš, mažytis ir silpnutis, Lig šiolei nepalūžęs, Su degančia širdim tolyn einu. Šios žemės mano neįspėtai būčiai Nereikalingi buvo man karalių Dovanų likučiai.</p> <p><i>III skaitovas (mergina):</i> - Žmogus, davęs man pradžių ir atvedęs gyventi, vadinamas šventu Motinos vardu.</p> <p><i>IV skaitovas (vaikinas):</i> - Lenkiame galvas prieš savo Mamas, prieš jų žylančius nuo rūpesčių smilkinius, nuo darbų grumbančias rankas. Joms dėkojame už gyvenimo knygą.</p> <p><i>III skaitovas (mergina):</i> - Motinų pasauli, Iš kurio palaimingų iščių Ateina žolė ir vaikas, Žaltys versmė ir medis. Didysis Motinų pasauli, Pilnas gimstančių vėjų,</p>	<p><i>II dalis – „Gimimas“.</i> Skamba Livetos ir Petro Kazlauskų daina „Paimk mane, mama, už rankos“ (atlieka vokalinis vyresniųjų klasių mokinių ansamblis). Choreografinė kompozicija – šokių studijos. Ekrane – skaidrės su dvilyktokų kūdikystės nuotraukomis. Keturi skaitovai (dvi merginos ir du vaikinai) rankose laiko po gėlių puokštę. Jiems kalbant, tyliai groja foninė muzika. Eilėraščiai iš knygos „Gyvenimo saulė“: A.Baltakio eil. „Motina“ (124 psl.)</p> <p>V.Mykolaičio-Putino eil. „Mano mėnesiai“ (11 psl.)</p> <p>J.Degutytės eil. „Motinų pasaulis“ (103 psl.)</p>

<p>Lietaus ir ugnies artumo, Auksinių šešėlių muzikos Sušvitusiam baltam vasario debesy. Didysis Motinų pasauli, Sus aule vienam delne, Su mėnuliu kitam, - Toks nesuprantamas ir teisus, Toks chaotiškas, vienišas ir amžinas, - Saugai savo gyvybės paslaptį, Atsiskleisdamas – lyg netyčia – Vienai akimirkai Artėjančio pavasario kvapu, Mirštančio žvėries ašara, Širdies tvinksiu, Kuris duoda pradžių choralo skambėjimui. Kurio vandenyno kriauklėj Šią naktį gimė perlas? Kokioms kryžkelėms atiduotas Suriko pirmą kartą kūdikis – Taip skaudžiai ir laimingai? <i>IV skaitovas (vaikinas):</i> - Augink mane, mama. Medinėje pirkioj Švenčiu savo pirmą gimtadienį. Pirmą! Išdygo vaivorykštė mano pirmoji. Miške mano pirmosios uogos ir samanos. Miegojau, tik sapnas negeras kamavo: Degėsi ir miestai, ir kitos nesąmonės. Sapnavos minia – lyg šventykloj, lyg rinkoj. Augink mane, mama, man vardą parink. Augink mane tokį, kad medžiai aplinkui Braškėtų ir linktų. Teisingą augink. Švelniausiai migdyki ir bauski skaudžiausiai. Taip lengva ir paprasta viskas. Užaugsiu, Paimsiu kaip saulė žaibuojantį kardą! O jei neužaugsiu – auginki dar kartą.</p>	<p>V.Šimkaus eil. „Augink mane, mama“ (200 psl.)</p> <p>Akompanimentas garsėja, jaunuoliai nulipa nuo scenos ir išdalina gėles salėje sėdinčioms savo mamoms. Po to grįžta į sceną, atsistoja šalia kitų skaitovų prie knygos ir atverčia naują puslapį. Iš užkulisių į scenos priekį išeina kiti du skaitovai. Akompanimentas nutyla.</p>
<p><i>I skaitovas (mergina):</i> - Kitas puslapis atgręš mūsų veidus vaikystėn, kur tebevingiuoja sidabražole užtiesti takai, švyti ramios auksinės dėmės ant vasaros gluosnių, šaudo pro langus tamsmėlės kregždės, kvepia šviežia duona. <i>II skaitovas (vaikinas):</i> - Amžinas vaikystės pasaulis – didelis, gaudus, paslaptingas, šiltas, besišypsantis, ramus, dvelkiantis saule... <i>I skaitovas (mergina):</i> - O, šiltas pasakų pasauli, Po meilės motinos sparnais, Ten karalaitė – mūsų saulė Ir karalaičiai mes tenais. <i>II skaitovas (vaikinas):</i> - Į stiklo kalną aukso žirgu Nakčia svajonės mūsų jos, Ir smegens raganų kur mirga, Keliaut nieks vienas nebijos. Ten mes nykštukai ir karaliai, Ant gaidžio kojos mūsų dvarai, Ir šilko, aukso iki valiai</p>	<p><i>III dalis – „Vaikystė“.</i> Skamba Viktorijos Perminaitės daina „Vaikams“ (atlieka vokalinis vyresniųjų klasių mokinių ansamblis). Choreografinė kompozicija – šokių studijos. Ekране – skaidrės su dvyliktokų vaikystės nuotraukomis. Du skaitovai (mergina ir vaikinas) rankose laiko po didelį žaislą. Jiems kalbant, tyliai groja foninė muzika. B.Brazdžionio eil. „Pasakų pasaulis“ (rinkinys „Poezijos pilnatis“, 327 psl.)</p>

<p>Prineš gerieji aitvarai. <i>I skaitovas (mergina):</i> - Ten vaikšto Dievas geras geras Po vargšo rūbais, be namų. Tenai stalelis, žodį tarus, - Midum medum vaišina mus. O, šiltas pasakų pasauli, Po meilės motinos sparnais...</p>	<p>Tylant akompanimentui, jaunuoliai pasitraukia į scenos gilumą, atsistoja šalia kitų skaitovų prie knygos ir atverčia naują puslapį. Iš užkulisių į scenos priekį išeina kiti keturi skaitovai.</p>
<p><i>I skaitovas (vaikinas):</i> - Verčiam naują puslapį. Mums – septyneri. Prisiminimuose ataidi pirmoko žingsneliai. Širdelė tuksi, nerimsta, - taip baisu įžengti į mokyklą. <i>II skaitovas (mergina):</i> - Rugsėjo varpeliai gėlėm pražysta. Mama už rankos veda vaikystę Į neregėtą didelį kelią, Kuris suskamba šimtais varpelių, Kuris vis šaukia, kuris vilioja Ir atradimų medžiais lapoja. Nedrišta, dreba maža širdelė, Mamytės rankos paleist negali. Ir šitaip eina į šviesų kraštą, O dienos pina varpelių raštą. Į tokį kraštą, kur knygos švyti, Mama pro klevą vaikystę lydi... <i>III skaitovas (mergina):</i> - Pirmoji mokytoja – gera, graži ir pati protingiausia! Pirma kreivai parašyta raidė, pirmas skiemenimis perskaitytas žodis... <i>IV skaitovas (vaikinas):</i> - Lydimas senelių pasakėlių Ir gerų gerų akių mamos Atėjau, kad rodytum man kelią Prie pirmosios raidės, prie dainos. Nebijosiu, jei apglėbsi savo rankom Tą pasaulį platų ir mane – Eisime kartu per baltą lauką Su pirmųjų raidžių puokštele. Iki žodžio gimtojo, gaivaus šaltinio, Upių mėlynbalsių pakraščiais, Kad žinočiau, kuo prasideda Tėvynė, Kad suprasčiau, kas yra taika. <i>I skaitovas (vaikinas):</i> - Ačiū Tau, pirmoji Mokytoja, ne tik už tai, kad moku skaityti, rašyti, kad šiandien esu dvyliktokas. Ačiū Tau ir už bemieges naktis prie mano sąsiuvinio, ir už šiltai parištą šaliką, užsegtą neklusnią sągą, už atlaidžią šypseną ir gerą ranką mano vaikiškame delne.</p>	<p><i>IV dalis – „Pirmoji klasė“.</i> Skamba Vaidos Genytės daina „Sparnuotosios supynės“ (atlieka solo vokalistė). Choreografinė kompozicija – šokių studijos. Ekrane – skaidrės su pirmokų ir Rugsėjo 1-osios šventės nuotraukomis. Keturi skaitovai rankose laiko po didelį vaikišką piešinį su abėcėlės raidėmis ir balioną. Jiems kalbant, tyliai groja foninė muzika. Z. Stunžienės eil. „Rugsėjo varpeliai“</p> <p>Kai tariami padėkos žodžiai, gėlių puokštės įteikiamos salėje sėdinčioms pradinių klasių mokytojoms. Tylant akompanimentui, jaunuoliai pasitraukia į scenos gilumą, atsistoja šalia kitų skaitovų prie knygos ir atverčia naują puslapį. Iš užkulisių į scenos priekį išeina kiti keturi skaitovai.</p>
<p><i>I skaitovas (mergina):</i> - Šviesiausias puslapis, nuplautas ašarom ir šviečiantis laime, pats pats ryškiausias puslapis – pirmoji meilė. Tyra ir švari, tikra ir vienintelė, skaudi ir trapi – ji visada bus kažkur čia pat, greta... <i>II skaitovas (vaikinas):</i> - Tu neišeik Iš mano žodžių,</p>	<p><i>V dalis – „Pirmoji meilė, draugystė“.</i> Skamba „Hiperbolės“ daina „O aš taip myliu, aš taip myliu./ Prieš šitą jausmą meilė/ Tik aidas tolimo griaustinio...“ (atlieka solo vokalistė, pritaria vokalinis vyresniųjų klasių mokinių ansamblis). Choreografinė kompozicija – šokių studijos. Keturi skaitovai dviese rankose laiko po didelę</p>

<p>Iš atminties, Gyvos kalbos. Iš pirmo žvilgsnio, Man padovanoto, Pirmų svajonių – Iš nakties trumpos... Ateik ir būk Žvaigžde šviesiaja!.. Lydėk keliuos, Dainuok sode. Tavęs aš lauksiu, Vien tau būsiu geras. Žinok, tikėsiu Tavim visada.</p> <p><i>III skaitovas (mergina):</i> - Dar būsim išduoti ir apgauti, dar verksim, pasislėpę nuo žmonių, dar labai norėsime sugrįžti į naiviai praeitį, prisišaukti tą jausmą, kuris nuskaidrintų ir apvalytų supurvintą sielą. Pirmoji meile...</p> <p><i>IV skaitovas (vaikinas):</i> - Tu ateik į mano mažą šventę, Iš atminties ateik – be pažadų... Nesakyk, kad jau pradėjo šalti Dvasia, pavargus nuo tuščių minčių. Ateik tu vėl per pievų vėsą, Plakimą man primink širdies. Nakties tyloj pabūsim dviese, Tiktai nekaltink praeities. Tokia lemtis – keliai stotelėn bėga, Seniai ten mūsų jau nėra. Ištirpo meilė kaip pirmasis sniegas Senam mokykliniam kieme... Ir žinau, kad nieko nepakeisiu, Žiedai, skirti tau, liks nepaliesiti... Aš vis lauksiu, tu ir vėl ateisi... Prisiminimų saulės nušviesta.</p>	<p>improvizuotą širdį. Jiems kalbant, tyliai groja foninė muzika. A. Slavicko eil. „Tikiu svajone“ (iš rinkinio „Einu per žemę“, 42 psl.).</p> <p>A. Slavicko eil. „Tave šaukiu“ (iš rinkinio „Einu per žemę“, 46 psl.).</p> <p>Tylant akompanimentui, jaunuoliai pasitraukia į scenos gilumą, atsistoja šalia kitų skaitovų prie knygos ir atverčia naują puslapį. Iš užkulisių į scenos priekį išeina kiti trys skaitovai.</p>
<p><i>I skaitovas (mergina):</i> - Tarp juodos lentos ir baltos kreidos trupinio, tarp kareiviškai išrikiuotų suolų ir didžiulių langų, tarp visagalių mokytojų žodžio ir išmintingos knygų tylos, tarp tangentų ir abėcėlės, tarp pirmosios meilės ir skausmingo savęs ieškojimo, tarp dvylikos rugsėjų išaugo didelis, tikras žodis – bendraklasiai. Ir gyvens šis žodis iki paskutinio – dvylikto pavasario, kuris išmėgins ne tik mūsų žinias, bet ir draugystę. Likime draugais ne tik 100 dienų, ne tik per egzaminus, bet visą gyvenimą, nes nieko nėra gražesnio už drauge išgyventą vaikystę.</p> <p><i>II skaitovas (vaikinas):</i> - Po šimto dienų nuskambės paskutinis skambutis, prasidės ir pasibaigs brandos egzaminai ir peržengsime svarbiausią gyvenimo slenkstį į dar nežinomą savą pasaulį.</p> <p><i>III skaitovas (mergina):</i> - Jūs – tėvai, mokytojai ir klasės draugai – iki šiol padėjote mums rašyti gyvenimo knygą. Liko</p>	<p><i>VI dalis – „Abiturientai“.</i> Skamba Vitos Rusaitytės daina „Dar pabūkim drauge, neskubėkim išeit“ (atlieka solo vokalistė, pritaria vokalinis vyresniųjų klasių mokinių ansamblis). Choreografinė kompozicija – šokių studijos. Ekrane – skaidrės su dvyliktokų mokyklinio gyvenimo nuotraukomis. Trys skaitovai, sustoję greta, rankose laiko po didelį skaičių 1, 0, 0 (100). Jiems kalbant, tyliai groja foninė muzika.</p> <p>Visi scenoje esantys mokiniai sudeda rankose laikytus daiktus ant knygos ir prieina prie laikančiųjų scenos centre „100“. Susikibę rankomis</p>

<p>neparašytas dar vienas trumputis skyrelis – šimtas mokyklinių dienų. Parašykite čia gerį ir meilę, džiaugsmą ir juoką, tiesą ir gailestį. Parašykite mums laimę.</p>	<p>visi dainuoja šimtadienio himną „Šimtas mums liko mokytis dienų“. Po to, skambant tai pačiai melodijai, eina į salę ir dovanoja gėles visiems mokytojams.</p>
	<p>Po dvyliktokų montažo juos sveikina vienuoliktokai: dovanoja 100 dienų kalendorius, „pusatestačius“, keramikinius šimtadienio medalius ir tortą su 100 degančių žvakučių.</p>

KAUNO „VARPO“ GIMNAZIJA

ATEITIES KRANTAS
ŠVENTĖ

Grita Šukytė, renginių režisierė, direktorės pavaduotoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – literatūrinė kompozicija

Renginio pavadinimas – „Ateities krantas“

Paskirtis – paskutinio skambučio šventė

Auditorija, jos amžiaus grupė – gimnazijos mokytojai, mokiniai

Dalyviai, veikėjai – studentai (vaikinas ir mergina), profesorius, seimo narys, ledų pardavėja, tėvas ir mama su kūdikiu ant rankų, senas žmogus. Penktokai, kurie atveda abiturientus (penktokų tiek, kiek yra abiturientų klasių)

Svečiai, sakantys sveikinimo kalbas – gimnazijos direktorė, pirmoji abiturientų mokytoja, abiturientų auklėtojai, abiturientų tėvų atstovas

Laikas – 2006 m. gegužės 12 d., popietė

Vieta – aktų salė

Veiksmo vietos apipavidalinimas – scenoje ateities krantas, portalas papuoštas butaforinėmis bangomis iš melsvos plėvelės, ant scenos grindų smėlis, akmenukai, butaforinis švyturys, ant kurio užrašytas abiturientų laidos numeris

Muzikinis apipavidalinimas – jūros ošimo, laivo sirenos, laivo varpų skambesio, vyro balso įrašai. Gimnazijos pop choro dvi dainos. Įrašė R. Lileikio daina „O žvaigždė puodynėj“, dainuoja V.V. Landsbergis. Įrašė R. Lileikio daina „Aš visai nežinau kodėl“, dainuoja V.V. Landsbergis

Atributika, naudojami daiktai – varpai, tikri valgomieji ledai, testamentas, abiturientų atsisveikinimo varpai, kuriuos dovanoja gimnazijai

Techninės priemonės, įranga – garso stiprinimo aparatūra

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
Jau atplaukia ! Negali būti, kad taip greit. Na jau, greit!! Dvylika metų šitas laivas plaukiojo mokykliniuose vandenyse. Dvylika metų, tik pagalvok... Dvylika metų, na kiek jau čia... Jie taip greitai praėjo, taip greitai... Jau krantas, čia, plaukite į krantą, mes laukiame !!! (šaukia abiturientams) Kur jūs visi, greičiau, jau atplaukia. Kas atplaukia? Jūra mums atplukdo mokyklinį laivą, ar nematai?	Scenoje ateities krantas, portalas papuoštas butaforinėmis bangomis iš melsvos plėvelės, ant scenos grindų smėlis, akmenukai, butaforinis švyturys, ant kurio užrašytas abiturientų laidos numeris. Scenoje krėslė miega senas žmogus, apklotas stora šilta antklode. Nugara ir pusiau profiliu į žiūrovus stovi ateities kranto veikėjai: studentai (vaikinas ir mergina), profesorius, seimo narys, ledų pardavėja, tėvas ir mama su kūdikiu ant rankų. Įrašė jūros ošimas, į salę sueina abiturientai, juos atveda keturi penktokai. Kai visi abiturientai susėda, įrašė pasigirsta laivo sirena, laivo varpo skambėjimas. Varpeliais skambindami iš salės išeina abiturientus atlydėję penktokai. Į žiūrovus atsisuka studentai. Studentų (vaikino ir merginos) dialogas: Studentai moja abiturientams: Studentai (atsisukę į ateities kranto žmones): Mama: Tėvas:

<p>Kas ten parašyta?</p> <p>Ne, dar neįžiūriu.</p> <p>Greičiau, sukite į krantą.</p> <p>O, jau čia pat ! Palaukite, atsinešiu žiūronus.</p> <p>Jau matau! Šį kartą prie ateities kranto plaukia laidos abiturientai.</p> <p>Iš kur?</p> <p>Iš Kauno „Varpo“ gimnazijos.</p> <p>Kiek laive žmonių?</p> <p>Matau vieną, dvi, tris, keturias moteris – tokios rimtos, santūrios. Ir daug linksmų jaunų žmonių, gal koks 100? Jie šypsosi, džiaugsmingi, šūkčioja !</p> <p>Gerai, tegul džiaugiasi, nes mato savo ateities krantą...</p> <p>Nuleisti inkarą! laidos abiturientų mokyklinio gyvenimo laivas savo gyvenimo ateities krantą pasiekė. Išeikite visi į laivo denį!</p> <p>Klausk, jų tiek daug, įdomu, ar apsišaukėlių nėra?</p> <p>Aš nežinau, kiek turi būti.</p> <p>O kas žino? Pakvieskim tą, kuris arčiausiai stovi. Kviečiame gerbiamą pavaduotoją pasakyti, kiek abiturientų atplaukė mokykliniu laivu, kiek jų pasiruošusių žinių patikrinimui – egzaminams.</p> <p>Kaip manai, ar nereikėtų sutikti su muzika? Gal tiks daina? Kviečiu, pop choras sveikina visus</p> <p>Dabar norėčiau, kad kalbėtų kapitonas. Čia kapitonė!</p> <p>Kur tai matyta, kad laivui vadovautų moteris? Tik mokykliniame laive taip gali būti!</p> <p>Gali, ir labai sėkmingai į ateities krantą atplukdė jau daug abiturientų laivų. Netrukus įsitikinsite pats! Kviečiame gerbiamą direktorę tarti žodį.</p> <p>Ledai – vaisiniai, gaivinantys, braškiniai, avietiniai! Plombyras, su šokoladu! Pirkite ledus,</p>	<p>Profesorius:</p> <p>Seimo narys:</p> <p>Studentai (abiturientams):</p> <p>Ledų pardavėja:</p> <p>Profesorius (paėmą žiūronus iš ledų pardavėjos):</p> <p>Tėvai:</p> <p>Profesorius:</p> <p>Seimo narys:</p> <p>Studentai (paėmę žiūronus iš profesoriaus):</p> <p>Mama:</p> <p>Įrašė griežtas vyro balsas:</p> <p>Seimo narys profesoriui:</p> <p>Profesorius:</p> <p>Seimo narys:</p> <p>Pavaduotojas..... perskaito įsakymą dėl abiturientų leidimo laikyti egzaminus. Studentai:</p> <p>Dainuoja pop choras vieną dainą.</p> <p>Profesorius: Studentai:</p> <p>Profesorius:</p> <p>Studentai:</p> <p>Sveikina direktorė. Ledų pardavėja:</p>
---	--

<p>jie puikiai atgaivina karštą vasaros dieną! Jie atgaivina ir tada, kai apskritai tau karšta, nežinia nuo ko – mokslų, rūpesčių, įkyrių mokytojų ar atsibodusių draugų, nuo kokių nors egzaminų ar išgyvenimų! Pirkite ledus!</p> <p>Visai prasta prekyba, tas pavasaris toks šaltas, saulė visai neskuba sušildyti žemės ir žmonių, prastai.</p> <p>Ot, prieš kokius 10 ar 12 metų – viskas buvo kitaip – ir saulė skaisčiau švietė, ir šypsenų daugiau buvo, ir vaikų pilnas krantas, o dabar tik seniai (atsisukdama į scenoje esančius).</p> <p>Nesakyk taip, ledų tetule... Štai pažiūrėk – atpaukė 100 jaunų žmonių! Ar neprisimeni, jie su pasigardžiuoju laižė tavo parduodamus ledus? Jie ir dabar norėtų paragauti – gal nors taip sugrįžtų į vaikystę?</p> <p>Žinoma, ledai visada primena vaikystę, kurią atidžiai, nuoširdžiai globojo, augino ir neleido persišaldyti nuo ledų pirmosios mokytojos. Jos buvo ir mamos, ir draugės, ir užtarėjos, ir žinių nešėjos – kaip dabar dažnai sakoma, viskas viename.</p> <p>Aš matau, laivo gale yra ir pirmosios mokytojos, būkite drąsesnės, ateikite į priekį. Jūs dar labai reikalingos ir užaugusiems vaikams. Kviečiame tarti žodį pirmąją mokytoją.</p> <p>Na, užteks linksmybių, laikas surimtėti. Jūsų ateities krante bus daug užduočių, kurias turėsite įveikti. Na, taip pripažįstu, jus jau šiek tiek gyvenimas užgrūdino, nes kiek girdėjau, gimnazijoje, iš kurios jūs atplaukiate, dideli reikalavimai. Taip ,</p> <p>Mokykla – čia daugelsyk išmatuota jūsų kantrybė ir jėgos;</p> <p>Mokykla – čia teiktas neįkainojamas žinių ir tobulėjimo turtas;</p> <p>Mokykla – čia patikėta savo verte ir gebėjimais;</p> <p>Mokykla – čia pamažu subręsta...</p> <p>Bet man vis tiek neramu. Aš norėčiau jog rimtesnis žmogus įtikintų, kad jūs savo ateities krante galėsite tęsti savo mokslus, kad rasite vietą, kurioje sugebėsite tobulinti savo žinias. Aš turiu įsitikinti, kad jūs tam pasiruošę. Todėl ir kviečiu abiturientų auklėtojas, kurios, manau, viską apie jus žino. Prašau, mielosios, raportuokite apie vaikus, kuriuos atplukdėte mokykliniame laive.</p> <p>Na, kaip tu galvoji, kas mes tokie? (klausia abiturientų)</p>	<p>Studentai:</p> <p>Studentai:</p> <p>Studentai:</p> <p>Studentai:</p> <p>Sveikina pirmoji mokytoja. Po sveikinimo kalbos ledų pardavėja įteikia mokytojai krepšį su ledais, kuriuos ji išdalina abiturientams. Kol mokytoja dalina abiturientams ledus, pop choras dainuoja apie vaikystę.</p> <p>Profesorius:</p> <p>Sveikina abiturientų auklėtojos. Pop muzikos grupė dainuoja dainą apie mamą . Tėvai su kūdikiu ant rankų:</p>
--	---

Teisingai – mes tėtis ir mama. Tai jūs ateityje. Jums atrodo, kad ši jūsų ateitis toli? Klystate, mielieji, ji visai čia pat. Jums atrodys, kad jūs dar nespėjote gyvenime tiek patirti ir suprasti, o štai jau reikia įgytą patirtį ir meilę dalinti savo vaikams.

Todėl šiandien atidžiai, nepraleisdamas nei vieno gero žodžio, nei vieno šiltų, mylinčių akių žvilgsnio, nei vienos auksinės minties, nei vieno širdies virptelėjimo - nieko nepraleisdamas klausyk savo tėvų. Jie su tavimi visuose tavo gyvenimo krantuose – ir praeities, ir ateities. Tėvai viską sujungia į gražią visumą – gražų žmogų.

Kviečiame tarti žodį tėvelius.

Neišsigąšk, tai tu – senatvėje...Sunku suprasti...Žinau, bet tai neišvengiamas žmogaus gyvenimo tarpsnis. Bet jeigu visą gyvenimą pragyvenai išmintingai, tai ir senatvė gali būti graži ir netgi žavi. Tik, kad taip atsitiktų, daug suprasti ir patirti reikia širdimi. Padėsiu tau. Keli pastebėjimai, perspėjimai tavo ateičiai. Pasistenk bent dalį jų įsiminti.

Mes skaičiuojame dienas ir nepastebim lekiančių metų.

Mes mieliau išklausome nepažįstamąjį nei savo artimą.

Mes dažniau kalbamės virtualiai, nei žiūrėdami vieni kitiems į akis.

Mes kalbame per daug, o mylime per mažai.

Mes rašome gudriausius projektus, bet pamiršome svajoti.

Mes daug kalbame ir mažai pasakome.

Naršome po visatą, bet pamiršome savo sielas.

Turime daug žinių, bet mažai sveiko proto.

Daugiau įstatymų ir mažiau padorumo.

Daugiau kompiuterių ir mažiau jausmų.

Išmokome meluoti nenusukdami akių į šalį, o teisybę sakome pašnibždomis.

Užsimerkiame, kai reikia matyti, ir tylime, kai reikia šaukti.

Daug tuščios puikybės ir mažai paprastumo.

Mes atidėliojame gyvenimą, o paskui stebimės – kodėl jis praėjo pro šalį.

Mes lekiamo ir neturime kada sustoti.

Mes lekiamo ir neturime kada sustoti.

Viskas, laiko postringavimams nebėra. Abiturientai, lipkite pagaliau iš mokyklinio laivo ir skambinkite varpais atsisveikindami su mokykliniu gyvenimu.

Kviečiu tvarkingai, nesigrūskite, nes dar apversite

Sveikina tėvai.

Įrašė muzika, visi scenoje esantys personažai pasiima nuo žemės varpus, suskambina kartu, prabunda scenoje miegantis senas žmogus.

Senas žmogus:

Įrašė muzika.

Su kiekvienu varpo dūžiu įrašė ateities kranto personažai skaito po frazę, eidami į avansceną:

Paskutinę frazę visi choru kartuoja kelis kartus:

Įrašė muzikai nutilus, prieš užmigdamas, senas žmogus:

Studentai:

<p>savo mokyklinį laivą. Taigi, iš mokyklinio laivo į ateities krantą savo klasės varpą atneša G IV A klasės abiturientai. GIV B, G IV C, G IVD.</p> <p>Ačiū, visi sėkmingai išsilaipinote. Jūsų mokslo metai gimnazijoje baigėsi.</p> <p>Bet mokyklinis laivas kažkodėl dar pilnas?</p> <p>Na taip, ten kiti mokiniai – penktokai, aštuntokai, vienuoliktokai ir t.t....</p> <p>Abiturientai, vadinasi, turite kam perduoti savo patirtį, testamentą.</p> <p>Kviečiu, perduokite testamentą vienuoliktokams. Vienuoliktokai, būkite pasiruošę priimti testamentą.</p> <p>Čia trūksta muzikos. Dainuoja pop grupė.</p> <p>Kiekvienas žmogus turi savo žvaigždę, nesvarbu, kuo jis būtų, nesvarbu, kur jis būtų, nesvarbu, kada jis būtų. Žvaigždė tiesiog šviečia tau, tavo draugams, tavo bendrakeleiviams, tavo bičiuliams – visiems, kuriuos sutikai savo kelyje. Ji įsižiebė tada, kai tu gimei, ir kuo daugiau gerų žmonių sutikai savo gyvenimo kely, tuo ryškiau ir gražiau ji spindėjo. Ar šiandien turi kam padėkoti už savo žvaigždės spindesį? Gal tėvams, gal mokytojams, gal draugams ? Nežinau, kam. Tiesiog tokią galimybę turi čia, šiuo metu, dabar laikas. Pasakyk ačiū už žvaigždę kam nori, bet būtinai pasakyk!</p> <p>„O žvaigždė puodynėj“</p> <p>Palaukite, sustokite ratu. Susikabinkite rankomis, taip bus drąsiau įveikti paskutinius žingsnius.</p> <p>Aš nežinau, ar plaukiodamas mokykliniuose vandenyse suradai visus atsakymus į vaikiškus „kodėl?“</p> <p>Aš nežinau, ar teisingai išsprendei visus uždavinius ?</p> <p>Ar išmokai visas formules, taisykles, gramatikas... aš nežinau...</p> <p>Ir tu nežinai ir dar ilgai nežinosi, kol gyvenimas neatūš nauja rūsčia banga ir nepatikrins tavo stiprybės, ... tavo sąžinės, darnos,</p> <p>... tavo žodžio, muzikos, tiesos...</p> <p>Turi turėti tiesą ir mylėti savo gyvenimą.</p>	<p>Abiturientai įteikia direktorei varpus, sako žodžius. Studentai:</p> <p>Seimo narys:</p> <p>Studentai:</p> <p>Profesorius :</p> <p>Abiturientai skaito testamentą ir perduoda jį vienuoliktokams. Studentai:</p> <p>Dainuoja solistė</p> <p>Senas žmogus išsitraukia iš užanties švieselę ir sako:</p> <p>Abiturientai teikia gėles mokytojams. Visi scenoje esantys dainuoja kartu su įrašė skambančia daina:</p> <p>Studentai:</p> <p>Mama:</p> <p>Profesorius:</p> <p>Seimo narys:</p> <p>Tėvas:</p> <p>Ledų pardavėja (pritardama):</p> <p>Mama:</p> <p>Senas žmogus:</p>
---	--

<p>Išlipai iš mokyklinio laivo, jau sekluma, laivas toliau neplaukia vandenių, iki ateities kranto perbrisi pats – liko nedaug, tik keli egzaminų purlai...</p> <p>„Aš visai nežinau kodėl“</p> <p>SĖKMĖS !!!</p>	<p>Studentai:</p> <p>Bendra daina (kartu su įrašu):</p> <p>Įrašė jūros ošimas.</p> <p>Visi personažai:</p>
--	--

REALYBĖS ŠOU „69 DANGUJE”
TEATRALIZUOTA MUZIKINĖ POPIETĖ

Dalia Bertašienė, direktorės pavaduotoja ugdymui, Mokinių tarybos kuratorė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – teatralizuota muzikinė popietė

Renginio pavadinimas – realybės šou „69 Danuge“. Skaičiai pavadinime nurodo mokyklos abiturientų laidą.

Paskirtis – Paskutinio skambučio šventė.

Auditorija – abiturientai, abiturientų tėvai, mokytojai, 3-ųjų gimnazijos klasių mokiniai.

Dalyviai – 3-ųjų gimnazijos klasių mokiniai.

Veikėjai – Vedėjas – Prodiuseris; šeši pirmokai – skaitovai; septyni personažai, realių gimnazijos mokinių, kurie pasižymi ypatingomis asmeninėmis savybėmis ir mokykloje gerai visiems žinomi ir atpažįstami, prototipai: Šokoladas, Tarškalas, I-oji draugė, II-oji draugė, Šokėja, Bėgikas, Dainininkas; Pirmoji mokytoja (reali mokytoja), Pavaduotoja (reali už prevenciją atsakinga pavaduotoja). Šoka gimnazijos 3-ųjų klasių mokiniai, pasirinkę šokių pamokas – 20 mokinių, jaunių choras – 20 mokinių.

Laikas: gegužės 15 d. (paskutinė abiturientų mokymosi diena pagal ugdymo planą)

Vieta – aktų salė

Veiksmo vietos apipavidalinimas – scena dekoruojama ryškiomis spalvomis, daug blizgesio, šviesų.

Visa tai padeda sudaryti televizinio šou išpūdį. Svarbiausios detalės – abiturientų laidos numeris ir simboliniai laiptai į dangų.

Muzikinis apipavidalinimas:

1. Piano Favourites instrumentinė muzika.
2. Lietuvos karinių oro pajėgų orkestras. Maršai.
3. M. Džiaksono daina „O mes vaikai“
4. TV3 televizijos realybės šou „Danguaus“ dainos priedainis.
5. Riaubiškytės ir V. Tarasavo daina „Aš tavo“
6. Grupės „Antis“ daina „Būk artistas“
7. Muzika – žalias kompaktas 2 d. (merginų ir Pilypo šokis)
8. Village people daina „YMCA“
9. M. Mikutavičiaus ir I. Valinskienės daina „Pažadai“
10. Keistuolių teatro daina „Ačiū, kad žiūrėjot“

Atributika – scena – tai tarsi simbolinė klasė, kurioje vyksta veiksmas. Mokyklinis gyvenimas – tai realybės šou, kuris prasideda atėjus mokiniui į pirmąją klasę ir baigiasi tapus abiturientu. Scenoje stovi trys mokykliniai suolai ir kėdės mokiniams. Baro kėdė vedėjui.

Techninės priemonės, įranga – trys mikrofonai, garso, šviesos įranga.

Literatūrinis-režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>I SCENA <i>Fanfaros</i> Prodiuseris: Labą dieną ponai ir ponios, sveikinu Jus visus atvykus į Kauno Stepono Dariaus ir Stasio Girėno gimnaziją. Šiandien 1995 metai ir šiandien prasideda 69 –asis mūsų realybės šou „69 Danguje“.</p> <p>Mūsų dalyviai dar maži, bet drąsūs ir atkaklūs. Čia jie žengs savo pirmuosius žingsnius į didžiąją gyvenimo sceną, čia juos mokys patys geriausi mokytojai, čia jų lauks dideli išbandymai. Žiūrėdami į juos, galbūt atpažinsite save.</p> <p>Ponai ir ponios, pasitikime mūsų realybės šou dalyvius – 69-osios laidos pirmokus.</p> <p><i>Maršas</i> (I salę įeina pirmokai ir šeši skaitovai)</p> <p>(1 skaitovas) Labas rytas, varpeli, Ir vėl nuskambėjęs, Labas rytas, mokykla, Apšviesta viltimi.</p> <p>(2 skaitovas) Šiandien pirmąkart žaisliukams Teko likti namuose, Parkeris, sąsiuviniai</p>	<p><i>Scenos užuolaidos uždarytos. Kairiajame scenos kampe stovi muzikos instrumentai (būgnai, gitaros, parengti groti mokyklos grupei). Dešiniajame scenos kampe stovi baro kėdė, mikrofonas vedančiajam. Ant centrinių laiptų, vedančių nuo scenos, stovi vienas mikrofonas atlikėjams. Scenos apačioje - vienas mikrofonas kalbėtojams.</i></p> <p><i>Skambant fanfaroms, pravėręs scenos užuolaidą išeina vedėjas – prodiuseris. Atsistoja prie mikrofono ant laiptų.</i></p> <p><i>Realybės šou prasideda Rugsėjo 1-osios švente. Įeina pirmokai, sustoja ant laiptų ir scenos apačioje.</i></p> <p><i>Pirmokai - tai jaunių choras. Vaikai pasipuošę, mergaitės su kaspinėliais plaukuose. Šeši iš jų - skaitovai atsistoja per žingsnį priekyje nuo choro. Skaito eiles mokytojui, sveikina rugsėjį.</i></p>

<p>Vietoj jų kuprinėje.</p> <p><i>(3 skaitovas)</i> Rodos, nieko neįvyko, O įvyko šitiek daug, Aš nuo šio saulėto ryto Jau pirmokas, į mokyklą atėjau</p> <p><i>(4 skaitovas)</i> Susitikimo tiltus tiesiame visi, Gražiau nėra kaip pirmąją rugsėjo Diena ši – šventė nuostabi, Kiek daug naujų draugų suėjo...</p> <p><i>(5 skaitovas)</i> Kas neša gėlę ir tyras mintis, Kas nuotaiką rudens auksinę. Pravėrę klasėje duris, Išgirsim varpo stebuklingą žinią.</p> <p><i>(6 skaitovas)</i> Spalvotas vadovėlis Taps man geru draugu. Knygos, skaičiai ir raidelės Laukia ant suolų. Mokslo duonos paragavęs Tapsiu dideliu žmogum.</p> <p><i>(daina)</i> <u>Mokyklinis skambutis</u> Prodiuseris – ponai ir ponios, mūsų realybės šou prasideda!</p> <p><u>Dangaus muzika</u></p> <p>II SCENA</p> <p>Mokytoja - Sveiki. Aš esu jūsų mokytoja. Mano vardas Jolanta Jankauskienė. Aš mokysiu jus rašyti, skaityti, mokysiu draugauti ir gerbti kito nuomonę, mokysiu laikytis taisyklių ir stropiai atlikti jums užduotus darbus. Padėsiu kai bus sunku, paguosiu, kai bus liūdna - aš būsiu jums tarsi antra mama.</p> <p>Bėgikas - Mokytoja, o tai jei yra dvi mamos, vadinasi jas abi reikia mylėti? O varge, tai ką reikėtų daryti jei skęstų laivas, nežinočiau, kurią pirmiausia gelbėti – mamą mokytoją ar mamą mamą?</p> <p>Mokytoja - Tikėkimės, Pauliau, kad tavo laivas, kuriuo tu plauksi, niekada neskęs. Pasakyk mums, tu tikriausiai svajoji tapti keliautoju?</p> <p>Bėgikas - Ne, aš būsiu bėgikas ir apibėgsiu visą žemę šimtą kartų, ne du šimtus trisdešimt kartų ir dar daugiau.</p> <p>Mokytoja - Šaunuolis, linkiu, kad tavo svajonė išsipildytų. Kiti taip pat tikriausiai turi svajonių?</p> <p>I draugė - O aš turiu geriausią draugę. Jos vardas Urtė. Mes draugausime amžinai.</p> <p>Tarškalas –O man močiutė sakė, kad aš esu velnio neštas ir pamestas.</p> <p>Mokytoja - kaip gerai, kad tas velnias tave pametė, o mes tave suradome.</p> <p>Dainininkas - Mokytoja, mokytoja, o aš moku dainuoti. Aš būsiu žvaigždė. Visi eis į mano koncertus ir niekada nebus bilietų. Bet gal dar būsiu daktaras, nežinau.</p> <p>Mokytoja – Labai įdomu, o gal gali mums dabar padainuoti? Vaikai paklauskime kaip dainuoja Mindaugas.</p> <p><i>(daina)</i></p> <p>Mokytoja - Tu labai gražiai dainuoji. Ir aš būtinai ateisiu į tavo koncertą, tikiuosi, tu paliksi man rezervinį bilietą.</p> <p>Mokytoja - Dar Živilė mums nepapasakojo apie savo svajonę.</p>	<p><i>Jaunių choras dainuoja M. Džiaksono dainą „O mes vaikai“</i></p> <p><i>Skambant Dangaus muzikai skaitovai teikia gėles pirmoje salės eilėje sėdintiems direktori, pavaduotojams. Choras išeina.</i></p> <p><i>Atsidaro užuolaida. Scenoje stovi trys mokykliniai stalai. Prie kiekvieno stalo po dvi kėdes. Skaitovai-pirmokai bėga į klasę, vaikai žaidžia: dvi mergaitės žaidžia lėlėmis, du berniukai žaidžia gaudynių, vienas berniukas valgo šokoladą, viena mergaitė ramiai sėdi suole ir žiūri.</i></p> <p><i>Į klasę įeina Jų pirmoji mokytoja- tikra vienos iš abiturientų klasės pirmoji mokytoja.</i></p>
--	--

Kuo tu nori būti užaugusi?

II draugė – mokytoja, jūs tiek daug klausinėjate, jūs nieko pati nežinote?

Mokytoja – Visko aš tikrai nežinau. Bet dabar noriu sužinoti, apie ką jūs svajojate. Tai kuo norėtum būti užaugusi?

Šokėja - Aš noriu būti geru žmogumi. Mano mama sako, kad gerumas kaip liga – jis plinta. Mano gerumu užsikrės visi žmonės ir visi bus laimingi ir niekas nemirs.

Mokytoja - Ačiū, vaikai. Ačiū, kad svajojate. Kad norite būti geri, kad norite savo gerumą dalinti kitiems.

Muzika Piano favorites 1 daina
(pirmosios mokytojos palinkėjimas)

Mokytoja - Žinokite, kad nė vienas geras poelgis, kad ir koks jis mažas būtų, nėra beprasmiškas.

Didžiausia klaida iš visų klaidų yra nedaryti nieko, kai gali padaryti daug.

Te skleidžiasi jūsų troškimai, nerimstančios mintys, viltingi siekiai. Išmintingi ir orūs ženkite naujų atradimų keliu.

Sėkmės jums, vaikai.

Danguis muzika

III SCENA

Prodiuseris - Sveiki, zuikučiai. Pertrauka baigėsi - realybės šou tęsiasi.

Ketverius metus jūs bėgiojote mokyklos koridoriais ir džiaugiatės mokytojų nupieštomis saulutėmis. Dar daugiau laiko bandėte mokytojų kantrybę ir savo sėdynėmis trynėte suolus klasėse...

Tarškalas - Jei Jums neaišku, tai mes per tą laiką mokėmės.

Prodiuseris - Labas Karoli, kaip malonu girdėti tavo balsą. Koku juokeliu pradžiuginsi mus šį kartą.

Tarškalas - užsičiaupkit, užknisot.

Prodiuseris - Vaikuti, nepamiršk, kad dabar kalbu aš. O kai aš kalbu, Jūs visi tylite. O jei ne, gauni raudoną kortelę ir sudie realybės šou. „69 Danguje“ tęsiasi, bet be Karolio. Ar aišku?

Tarškalas – Taip.

Prodiuseris - Ar visiems aišku?

Visi – Taip.

Prodiuseris - Visi į savo vietas. Kontrolinis. Tiksliau, mini apklausa – patikrinimas, ko Jūs išmokote.

Muzika piano favorites 2 d.

Prodiuseris - Svajoti – tai didžiausia Dievo dovana žmogui. Neprarasti savo svajonės geba nedaugelis. Tikiuosi, kad jūs esate iš to nedaugelio būrio ir žinote, ko norite iš gyvenimo. Karoli, tau pirmasis žodis.

Tarškalas - Mane nešė velnias. Bėgdamas užkliuvo už kelmo. Bum, aš iškritau, bet deja vis tiek nuriedėjau į pragarą. Bet man pasisekė, aš moku būti žavus. Kai pradėdu pliuropinti visi pragaro virėjai netenka žado ir taip manęs vis dar neiškepė.

Prodiuseris - Įdomi interpretacija. Svarbiausia nepametei esmės – gimęs taukšti niekus, tylėti negali. Pylipai?

Šokoladas - Man patinka, kai žmonės šypsosi. Kai kurių žmonių šypsenos yra labai gražios. Žiūrėdamas į besišypsantį žmogų, pats tampa laimingesnis. Sako, kad šokoladas padeda gamintis laimės hormonams. Todėl aš statysiu šokolado – laimės fabriką.

Prodiuseris - Ar tik ne tavo beria nuo šokolado? Gal vertėtų susirūpinti sveikata?

II draugė - O man patiko, kaip pasakė Pylipas. Būtų gera, jei žmonės daugiau šypsotųsi. Džiaugtis smulkmenomis – tai galimybė didelei laimei prisėlinti prie tavęs.

I draugė - Laimė yra turėti gerą draugą.

Merūno Vitulskio daina „Su Tavim“.

Skambant foninei muzikai, mokytoja atsistoja scenos priekyje. Prie jos prieina visi pirmokėliai, du iš jų mokytoja paima už rankos. Mokytoja sako savo palinkėjimą. Baigusi kalbą, kartu su vaikais nusileidžia nuo scenos. Pagarsinama muzika. Vaikai nueina atsisėsti. Mokytoją pasitinka jos abiturientai, teikia gėlių puokštę. Gėlių puokštės kiekviena abiturientų klasė įteikia ir kitoms salėje sėdinčioms savo pirmosioms mokytojoms.

Skambant muzikai, sueina personažai. Tai šeši mokiniai įkūnijantys realius abituientus, kurie savo veikla, išskirtiniais gebėjimais ar elgesio manieromis mokykloje yra gerai žinomi ir lengvai atpažįstami. Tai dvi neišskiriamos draugės: I-oji, II-oji draugė. Dainininkas – mokyklos auksinis balsas. Tarškalas-mokykloje pasižymintis gebėjimu pliuropinti pamokose ir išvesti mokytojus iš kantrybės. Šokoladas – mokyklos filosofas, Šokėja-ypatingų gebėjimų šokėja choreografė ir Bėgikas – nuolat bėgantis iš pamokų. Visi susėda.

Vaidinimo metu personažai vadinami savo tikraisiais vardais.

Visi dalyviai atsistoja scenos priekyje. Jų skaitomas tekstas - jų svajonės leidžia žiūrovui atpažinti personažus - buvusius pirmokus.

Dainininkas – laimė - padėti žmonėms.

Šokėja - Padėdami kitiems nelaimėje, tikimės, kad jie atsimins mūsų gerumą ir perduos jį kitiems. Šis poelgis tarsi žaibo įkurtą ugnis išplis aplinkui. Daryti gera reikia kiekvieną minutę.

Prodiuseris - Neblogai, neblogai pasakyta. Ypač man patiko paskutinė mintis, kad dirbti reikia kiekvieną mielą minutę. Nauja užduotis. Tema - laiškas.

Dangaus muzika

(Šokolada ateina su I drauge į priekį ir atsisėda ant laiptų)

IV SCENA

Šokoladas - vakar parašiau tau žinutę, skaitei?

I draugė - Skaičiau...

Šokoladas - Ką manai apie tai, draugaujam?

I draugė - Draugaujam...

(Šokoladas apkabina I-ąją draugę, sėdi svajodami)

Muzika V. Riaubiškytės daina „Aš tavo“

Tarškalas - Tai ką, burkuojat, balandėliai? Burkuojat... Neklausyk jo, Urte, apsuks galvą ir paliks. Šiame realybės šou galima pasitikėti tik manimi

Šokoladas – Aš tau paskambinsiu, Urte.

(abu atsistoja ir nueina sėsti į savo suolus)

I draugė - Genijau, geriau siūlyk idėją pasirodymui.

Tarškalas - Turiu idėją, parašom laišką Pauliui. Jis tradiciškai bėga aplink pasaulį. Įdomu, kuriame „Akropolio“ skyriuje jis dabar ilsisi.

I draugė – Kvailys.

Tarškalas - Indre, nesiparink, tuoj ateis Živilė ir sugalvos, ką reikia daryti.

Dainininkas - Parašom laišką mamai, noriu pasakyti, kad myliu, kad pasiilgau.

Tarškalas - Neišgyvenk, kai klifa surašys pažymius į knygele, pasimatymas su tėvais garantuotas. Tada ir galėsi kalbėti apie meilę mamai...

II draugė – Ožys.

Tarškalas – Ačiū, ačiū, ačiū.

(Į sceną įeina liūdna Šokėja)

Tarškalas - Živilė, saule mano. Ko taip blankiai švieti? Prakišo vakar Žalgiris, prakišo. Neverk, mažute, neverk. Dirbti reikia. Naują pasirodymą sugalvoti reikia. Tema laiškas.

Šokėja – Parašykime laišką mūsų draugams.

(Grupės „Antis“ daina „Būk arstistas“)

Groja gimnazijos muzikos grupė

V SCENA

Prodiuseris - koks išsamus laiškas draugams. Tikiuosi jie suprato jo esmę, nes nėra laiko aiškintis. Realybės šou tęsiasi. Nauja užduotis. Jausmai.

Dangaus muzika

(Personažų persiskirstymas. Scenoje lieka visi)

Tarškalas – Jausmai, banalu...

Šokėja - Patylėk, Karoli.

Tarškalas - Einu einu. Ką daryt, kai tavęs nemyli niekas, o tu taip visus myli. Ką daryt....

(Tarškalas išeina kartu su Šokėja, šnekasi dvi draugės)

II draugė - Klausyk, o gal suvaidinam Romeo ir Džiuljetos meilės istoriją. Aš pavyzdžiui būčiau Džiuljeta.

I draugė - O kodėl būtent tu? Manau, aš ir sugebėčiau.

Skambant muzikai, vyksta personažų persigrupavimas: Šokėja išeina, scenoje lieka Dainininkas. Šokoladas ir I-oji draugė susėda kartu scenos priekyje ant laiptų. Tarškalas su II drauge stebi Šokolado ir I-osios draugės pokalbio sceną.

Skambant muzikai, Tarškalas su II drauge parodijuoja porėlę, šoka improvizuotą šokį pagal V.Riaubiškytės ir V. Tarsavo dainos muziką (vienas stulpelis ir priedainis)

Tarškalo frazė „Ačiū, ačiū, ačiū“ būdinga konkrečiam gimnazijos mokiniui, kurį Tarškalo personažas ir įkūnija.

Dainuoja gimnazijos mokinių grupė. Jie pasirinko grupės „Antis“ dainą „Būk arstistas“. Dainuoti į sceną ateina ir pritariamieji vokalistai-keturios merginos. Personažai taip pat padeda dainuoti. Dainuodami šoka.

<p>II draugė - O tu irgi nori. Bet aš turiu tą baltą suknelę. Ji labai tiktų jų pirmojo susitikimo scenai.</p> <p>I draugė – Tą suknelę aš juk tau skolinau.</p> <p>II draugė – Bet jei tu jau man ją paskolinai, tai ji jau mano.</p> <p>I draugė – Tavo logikos nieks nesupras.</p> <p>II draugė – O ką, jei mano Romeo bus Pylipas</p> <p>(Šokis)</p> <p>I draugė - O Pylipas tai mano...</p> <p>II draugė – Ne, Pylipas tai mano...</p> <p>Pylipas – Merginos, manęs užteks abiem...</p> <p>II draugė – Kam mums tie vyrai, geriausia turėti gerą draugę... <i>Iššina</i>)</p> <p>Dainininkas - Ko čia voliojasi prieš tas mergas, dangus tai žydros spalvos.</p> <p>(Vyrų šokis. Šoka Šokoladas, Tarškalas, Dainininkas) <u>Muzika Village people daina „YMCA“</u></p> <p>(Ibėda Šokėja persirengusi šokiui)</p> <p>Šokėja – Pakvaikiojom ir gana. Sugalvojau pasirodymą. Šoksime. Šokis - „Pažadai“</p> <p>(Šokis) <u>Muzika M. Mikutavičiaus ir I. Valinskienės daina „Pažadai“</u> <u>Dangaus muzika</u> (Personažai sunėša stalus, kėdes. Sustato visus į krūvą, kaip valgykloje. Visi susėda ratu)</p> <p>VI SCENA (Valgykla, visi sėdi prie stalo)</p> <p>Šokoladas – Ė!!! Nupirk man bandelę su cinamonu tą!</p> <p>Dainininkas – Taigi jau praeitą kartą pirkau!</p> <p>Šokoladas – O tau jau, girdi, gaila draugui bandelės...Aš tai sau nupirkčiau jeigu būčiau tu...</p> <p>I draugė – Melu kvepia...</p> <p>(Ibėga bėgikas)</p> <p>Tarškalas – Oooooo !!!!! Kokie žmonės! Kiek pasaulių apibėgai, ką??? Girdėjau vakar startavai iš anglų...</p> <p>Bėgikas – Ne...aš tik sąsiuvinį buvau namie palikęs...tai žinai.. bėgau pasiimti!!!!!)</p> <p>Tarškalas – Aha...jo jo!</p> <p>(Ieina pavaduotoja)</p> <p>Pavaduotoja – Ką aš matau...! Ką veikiat chebra? Kokia pamoka?</p> <p>Choru – Langas!</p> <p>Pavaduotoja – taip taip!! Langas į pasaulį!!! Bet per jį nieko nesimato, nes užuolaidėlės vien iš „N“ raidžių. (pamato Bėgiką)</p> <p>O! Ir tu čia. Tu dar pas mus mokaisi? Tu vis dar gimnazistas? Marš visi į pamoką!!! Nes aš dar sugrįšiu. (pavaduotoja leidžiasi laiptais žemyn. Jai įteikiamos gėlės)</p> <p>Prodiuseris - Oho!!! Nepasisekė, zuikučiai... Dar lengvai išsisukot. Visi žinom, kokios pasekmės už nedarbą.</p> <p>Tarškalas – Tik nereikia mūsų gąsdinti...</p> <p>Prodiuseris – Aš ir negąsdinu. Tik noriu jums priminti, kad mūsų realybės šou jau baigiasi. Šiandien paskutinė jūsų pamoka, šiandien - paskutinis skambutis.</p> <p>Tarškalas – Ačiū Dievui, o aš galvojau, kad ši diena niekada šauš... Bet kita vertus, gaila, velniai griebtų...</p>	<p><i>II draugė šoka kartu su Šokoladu. I-oji draugė stebi, pavyduliauja. Tardama savo žodžius tarsi meta valą Šokoladui ant kalo. Jis krypsta į jos pusę. II draugė meta įsivaizduojamą valą Šokoladui taip pat. Jis krypsta į jos pusę. Draugės tempia vaikiną kiekviena į savo pusę. Nusilpęs nuo merginų konkurencinės kovos, Šokoladas krenta ant kelių.</i></p> <p><i>Šokis trunka vieną posmą ir priedainį. Prie klupančio Šokolado prieina Dainininkas.</i></p> <p><i>Personažai patys greitai išneša stalus ir kėdes iš scenos. Iššina iš scenos. Šoka gimnazijos vienuoliktokai.</i></p> <p><i>Į sceną įeina tikra pavaduotoja, atsakinga už prevenciją. Jos tekstas-tai tradicinės mokytojos frazės.</i></p>
--	---

*Muzika – piano foverites 3 d.
(Visi personažai sueina į scenos priekį)*

Šokėja – Man čia buvo tikrai gera.

I draugė – Aš pasiilgsiu mūsų vakarų drauge... aš pasiilgsiu jūsų visų...

II draugė – Pasiilgsiu pamokų rimties, pertraukų triukšmo, pasiilgsiu mokytojų, jų pastabų, jų keistų juokelių... Aš pasiilgsiu mokyklos...

Bėgikas – Jaučiu tuštumą. Netenku kažko, ko pats sau neleidau atrasti ir patirti. Regis, laiko buvo tiek daug, bet jis baigėsi. Aš bijau.

Dainininkas – Trumpam norėčiau sustabdyti laiką, kad galėčiau padėkoti Jums, mokytojai.

Šokoladas – Dėkojame už viską šiandien ir tikimės dar susitikti. Priimkite dvilyktokų gėles, mokytojai.

(Scenos užuolaidos užsidaro. Toliau skamba muzika, dvilyktokai teikia gėlių mokytojams. Prodiuseris leidžiasi kampiniais laiptais žemyn. Toliau tekstą skaito prie salėje esančio mikrofono).

Mokyklinis skambutis

VII SCENA (sveikinimai)

Prodiuseris - Paskutinis skambutis. Kaip Jūsėjote į šią dieną: nedrąsia pradinuko ranka tiesdami gėlę pirmajai mokytojai, gavę pirmąjį pažymį, patyrę netikėtą nuoskaudą, išgyvenę begalinį džiaugsmą, nusimetę paauglio kaukę, įsisvajoję jaunystės erdvėje... Į šią dieną Jūs atnešėte save...

Paskutinis, padaršinimo žodis priklauso tiems, kurie šiame ilgame kelyje jus visą laiką lydėjo. Į sceną kviečiu gimnazijos direktorę

(Kalba direktorė)

Prodiuseris - Jeigu paklaustumėte, kas yra gyvenimas, tai kiekvienas atsakytų skirtingai. Kartais, regis, jog gyvenimas – tai vienas sakiny. Pasveikinti abiturientų visų klasių auklėtojų vardu kviečių

(Kalba viena iš auklėtojų)

Prodiuseris - Gėlės auklėtojoms. Kaip gražu. Pasirodo, mes jus vis dėlto kažko išmokėme...

Išėinančiųjų laukia, sugrįžtančius paguodžia. Su virpančia širdim klausia, kur kelias ves toliau, koku grindiniu jis bus grįstas, kokio tikslo link eisite... Jūsų tėvai - didžiausia jūsų kelio užuovėja. Žodis tėveliams.

(Kalba vienas iš tėvų)

Prodiuseris - Mokytojų ir tėvelių sveikinimą palydės graži moksleivių daina. Mokytoja -

(Dainuoja gimnazijos jaunių choras)

Prodiuseris – Draugystė – tai ryšys, kuris neleidžia pasauliui subyrėti. Turėti vieną draugą – tai jau daug. Turėti du – labai daug. Turėti tris – beveik neįmanoma. Savo draugus sveikina Mokinių taryba.

(Mokinių tarybos sveikinimas)

Prodiuseris – Paskutinio skambučio proga savo mokinius sveikina muzikos mokytoja.....

(Muzikos mokytoja dainuoja kartu su mokiniu, kuris yra personažo „Dainininkas“ prototipas).

Prodiuseris – Pasveikinti savo geriausius mokinius nori kūno kultūros mokytojas

(Sveikina mokytojas, teikia ženklelius).

Sveikinimai abiturientams. Kalbėtojų skaičius priklauso nuo mokykloje vyraujančių tradicijų.

<p>Prodiuseris – Kada mąstau apie gerumą, Matau Jūsų akis. Kada reikia švelnumo, jaučiu jūsų rankas. Nežinau, kodėl taip atsitiko – Lyg būtumėt mano mama, O jūs tik mano mokytoja... Tarti padėkos žodį savo geriausiam mokytojui nori būrelis dvyliktokų. <i>(Choro abiturientai sveikina savo vadovę, dainuoja visiems mokytojams)</i></p> <p>Prodiuseris - Mokyklos erdvėje subrandintas gausus derlius. Tai moksleiviškos išminties arudai. Jūs, išeinantieji, dosniai, kaip duona, pasidalinkite savo išmintimi su čia pasiliekančiais. Abiturientų testamentas. <i>(Abiturientų testamentas)</i></p> <p>VIII SCENA</p> <p>Prodiuseris - Taškas. Viskas jau pasakyta. Ponai ir ponios, realybės šou „69 danguje“ finalas prasideda. <i>(Scenos užuolaidos atsidaro. Šokių popuri).</i> <i>(Finalinė daina).</i> <u><i>Keistuolių teatrodaina „Ačiū, kad žiūrėjot“</i></u> <i>(Fejerverkai)</i></p> <p>Prodiuseris - Atėjo laikas, bet neliūdėkite. Išdidūs ir drąsus eikite.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Eikite ir mylėkite, kaip Romeo ir Džiuljeta. - Svajokite, kaip romantiškasis Don Kichotas. - Ieškokite, kaip nerimastingas Faustas - Ir net pačiose sudėtingiausiose gyvenimo situacijose atminkite ypatingą tiesą - Svajonės turi galią išsipildyti. - Sėkmės Jums. 	<p><i>Dainą renkasi patys mokiniai.</i></p> <p><i>Šokių popurį šoka gimnazijos vienuoliktokai, lankantys šokių pamokas. Muziką ir šokius parenka šokių mokytojas. Finalinės dainos metu į sceną sueina visi veikėjai. Dainos metu išaunami fejerverkai.</i></p>
--	---

BRANDOS ATESTATŲ TEIKIMO ŠVENTĖ

Dalia Bertašienė, direktorės pavaduotoja ugdymui, Mokinių tarybos kuratorė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – atestatų teikimo šventė

Auditorija, jos amžiaus grupė – abiturientai, abiturientų tėvai, mokytojai, svečiai.

Dalyviai, veikėjai – Vedėjas - mokytojas ar direktoriaus pavaduotojas ugdymui, abiturientų auklėtojai, mokytojai.

Svečiai – savivaldybės ar švietimo ir ugdymo skyriaus atstovai.

Laikas – mokyklos sprendimu pasirinkta data ir laikas.

Vieta – aktų salė

Veiksmo vietos apipavidalinimas – scena dekoruojama skrendančių žuvėdrų grafiniais piešiniais, salės priekyje statomos vazos gėlėms – kiekvienai klasei po vazą. Eidami atsiimti atestato abiturientai nešasi po gėlės žiedą, merkia jį į vazą.

Muzikinis apipavidalinimas – fanfaros, maršai, foninė instrumentinė muzika „More Piano Favourites“

Atributika – mokyklos vėliava;

Techninės priemonės – trys mikrofonai, garso, šviesos įranga.

Panaudota literatūra – Richardas Bachas „Džonatanas Livingstonas žuvėdra“

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p><i>(Fanfaros)</i> Labas vakaras, brangūs tėveliai, mokytojai, svečia ir mūsų abiturientai. Leiskite jus visus pasveikinti susirinkus į 69 abiturientų laidos atestatų teikimo šventę. Šiandien brandos atestatai bus įteikti 150 Kauno Stepono Dariaus ir Stasio Girėno gimnazijos abiturientų. 18 iš jų gaus atestatą su pagyrimu.</p> <p>Dvylika mokyklinių metų prabėgo kaip viena diena. Žiūrėdami į jus, brangūs abiturientai, mes matome jaunus ir stiprius žmones, kurie savyje neša beribės laisvės idėją, tobulybės siekį, iššūkį kasdienybei ir tikrojo skrydžio siekį. Alegorinis Richardo Bacho pasakojimas apie Džonataną Livingstoną Žuvėdrą – tai pasakojimas ir apie jus, apie jūsų kelią ateities link.</p> <p><u>Fone skamba Piano Favuorites instrumentinė muzika.</u> <u>6 daina- „FOGGY DAY”</u> <u>(Saitomas tekstas)</u></p> <p>Tą dieną jis tuščiai negaišo laiko kalboms su kitomis žuvėdromis, tik skraidė ir skraidė, netgi nusileidus saulei Jis atrado sau skrydžio laisvę.</p> <p>Kai Džonatanas Žuvėdra pasiekė krantą ir grįžo į Būrį, jau buvo tamsi naktis. Jis buvo mirtinai nuvargęs, jam šiek tiek svaigo galva.</p> <p>Kai jos apie tai išgirs, - pamanė jis, - kai žuvėdros sužinos apie įvykusi lūžį, iš džiaugsmo neteks galvos. Nuo šiol gyvenimas bus daug prasmingesnis! Pakaks diena iš dienos skristi prie laivo ir grįžti atgal, - dabar jau bus dėl ko gyventi! Tegul daugiau mūsų negaibia nežinios tamsa, mes galime tapti protingomis būtybėmis, siekiančiomis tobulumo, išminties ir meistriškumo. Galime būti laisvi! Galime išmokti skraidyti! Prieš akis - viltinga ateitis.</p> <p>Ši iškilmingą Kauno Stepono Dariaus ir Stasio Girėno gimnazijos 69-osios laidos abiturientų brandos atestatų teikimo aktą pradėsime gimnazijos direktorės sveikinimu.</p> <p><i>(Kalba direktorė, teikiamos gėlė direktorei)</i></p>	<p><i>Abiturientai, tėvai, mokytojai sėdi salėje. Salės priekyje stovi stolas, ant kurio išdėlioti brandos atestatai. Prie stalo sėdi Direktorė, direktorės pavaduotojai ugdymui, abiturientų auklėtojai, svečiai.</i></p> <p><i>Kairėje salės pusėje stovi sakykla ir vienas mikrofonas kviesti abiturientus, kalbėtojams.</i></p> <p><i>Salės dešinėje pusėje stovi mikrofonas vedėjui.</i></p>

Atestatas - tai dokumentas, į kurį sudėtas Jūsų dvylikos metų darbas. Kaip Jums sekėsi per šiuos paskutiniuosius metus mums papasakos direktorės pavaduotoja

(Kalba pavaduotoja, teikiamos gėlės pavaduotojai)

Kai Džonatanas nusileido ant kranto Jo laukė susirinkusi žuvėdrų taryba.

Džonatanai Livingstonai Žuvėdra, vieną gražią dieną tu privalėsi suvokti, kad elgdamasis neatsakingai neišgyvensi. Gyvenimas paslaptingas ir mums nepažinus.

Jūs kalbate apie mano neatsakingumą? Kas gali būti atsakingesnis už tą, kuris atradęs gyvenimo prasmę ir aukščiausiąjį tikslą, jais seka? Atsivėrė gyvenimo prasmė – galimybė mokytis, atrasti ir būti laisviems! Suteikite man galimybę, leiskite parodyti, ką atradau...

atestatus, jūsų sėkmės bilietą kelionei į ateitį. Pirmiausia atestatus įteiksime geriausiems gimnazijos mokiniams. Atestatus teikia gimnazijos direktorė ir direktorės pavaduotoja ugdymui..... Lietuvių kalbos mokytoją prašome perskaitys abiturientų pavardes.

(Teikiami atestatai su pagyrimu)

Fone skamba maršo muzika

Atestatai įteikiami 4A gimnazijos klasės mokiniams. Auklėtoja

(Teikiami atestatai)

Fone skamba maršo muzika

(Klasės auklėtojo sveikinimas)

Džonatanas Žuvėdra nuskrido netgi už Tolimųjų Uolų ir likusias dienas praleido vienas. Jis sielojosi ne dėl savo vienatvės, o dėl to, kad kitos žuvėdros atsisakė skrydžio malonumo, kuris jų laukė, kad jos nesutiko atsimerkti ir praregėti. Jis įsitikino, jog žuvėdrų gynimą labiausiai trumpina nuobodulys, baimė ir pyktis, ir kai pats viso to atsikratė, gyveno ilgą ir pilną išpūdžių gyvenimą.

Atestatai įteikiami 4B gimnazijos klasės mokiniams. Auklėtoja.....

(Teikiami atestatai)

Fone skamba maršo muzika

(Klasės auklėtojo sveikinimas)

Jos pasirodė vakare, kai tik tuomet, kai Džonatanas pats sau vienas ramiai sklandė po savo numylėtą dangų. Nakties tamsoje nuo jų sklido romumas ir draugiškumas. Tačiau didžiausią nuostabą kėlė jų neprilygstamas skraidymas.

- Kas Jūs?
- Mudu esame iš tavo Būrio, Džonatanai. Mes tavo draugai. Atskridome palydėti tave į aukštybes,

Klasės vaikų pavardes skaito klasės auklėtojas.

Įteikus atestatus klasės auklėtoja sako sveikinimą savo mokiniams.

parsivesti tave namo.

- Aš neturiu namų. Nė būrio. Aš – atstumtasis. O mes dabar skrendame ties pačia Didžiojo Kalnų Vėjo viršūne. Galėčiau šį savo kūną priversti pakilti dar kelis šimtus pėdų, bet ne aukščiau.
- Tu klysti, Džonatanai. Jau nemažai išmokai. Baigus vieną mokyklą, laikas pereiti į kitą.

Džonatono Žuvėdros smegenis kaip žaibas pervėrė ši nauja ir nepaneigiama tiesa. Jie buvo teisūs. Jis išties gali pakilti aukščiau.

Džonatanas paskutinį kartą apžvelgė dangaus platybes, - nuostabią sidabrinę šalį, kurioje tiek daug išmoko.

Aš pasiruošęs, - pagaliau tarė jis.

**Atestatai įteikiami 4C gimnazijos klasės mokiniams.
Aukėtoja**

(Teikiami atestatai)

Fone skamba maršo muzika

(Klasės auklėtojo sveikinimas)

Nuo kranto pakilo gal tuzinas žuvėdrų ir tylomis atskrido jo pasitikti. Džonatanas pasijuto čia laukiamas, pasijuto kaip namie. Tai buvo nepaprastai svarbi jo gyvenimo diena.

Netrukus Džonatanas pamatė, jog čia jo laukia ne mažesni mokslai už tuos, kuriuos jau buvo išėjęs. Bet mokymasis buvo kitoks. Čionykštės žuvėdros buvo jo bendramintės. Kiekvienai iš jų svarbiausia atrodė skraidyti, - pakilti ir prisiliesti pačių skraidymo meno aukštumų. Tai buvo nuostabūs paukščiai. Kasdien visi jie valandų valandas praleisdavo ore tobulindami savo sugebėjimus ir bandydami vis naujas aukštojo pilotažo figūras.

**Atestatai įteikiami 4gD klasės mokiniams.
Aukėtoja.....**

(Teikiami atestatai)

Fone skamba maršo muzika

(Klasės auklėtojo sveikinimas)

Tai štai koks tikrasis dangus, - pamanė Džonatanas ir vienas sau nusišypsojo. Tik kažin ar dera šitaip apžiūrinėti dangų vos jį pasiekus.

- Keista. Žuvėdros, kurios numoja ranka į tobulėjimą ir daugiau keliauja, iš tikrųjų tik labai lėtai stumiasi į priekį. O tos, kurios apsisprendžia skirti savo laiką tobulėjimui, akimirksniu atsiduria ten, kur nori.
- Įsidėmėk, Džonatanai, tarė mokytojas, kad dangus – tai visai ne erdvė ir laikas, nes patys savaime jie nieko nereiškia. Pasiekęs tobulą greitį kartu priartėsi ir prie dangaus. Bet tai nereiškia skrieti tūkstančio ar milijono mylių per valandą greičiu, - netgi šviesos greičiu. Nes kiekvienas skaičius - tai riba, o tobulybė ribų neturi.

Atestatai įteikiami 4gĖ klasės mokiniams.

Aukėtoja.....

(Teikiami atestatai)

Fone skamba maršo muzika

(Klasės auklėtojo sveikinimas)

Džonatanas apstulbęs stebėjo savo mokytoją.

- Ar galėtumėte ir mane išmokyti šitaip skraidyti? – paklausė jis, visas virpėdamas naujos nežinomybės akivaizdoje.
- Žinoma, jeigu tik nori.
- Labai noriu. Trokštu skraidyti kaip tu. Sakyk, ką turiu daryti.
- Jei nori skristi greičiau už pačią mintį, skristi ten, kur trokšta širdis, - ėmė aiškinti mokytojas, - pirmiausia turi suvokti, ko jau esi pasiekęs...

**Atestatai įteikiami 4g^F klasės mokiniams.
Aukėtoja.....**

(Teikiami atestatai)

Fone skamba maršo muzika

(Klasės auklėtojo sveikinimas)

Džonatanas kuo atkakliausiai stengėsi įsisąmoninti šią tiesą, kasdien dirbo nenuilsdamas nuo aušros iki pačių juodžiausių sutemų.

Ir vieną gražią dieną, stovėdamas ant kranto, užsimerkęs ir kiek galėdamas sukaupęs mintis, jis akimirksniu suvokė tai, ką sakė mokytojas.

- Na žinoma, kitaip ir būti negali! Aš esu tobula, jokių ribų nevaržoma žuvėdra!
- Puiku – tarė mokytojas, ir jo balse buvo justis pergalės gaidelė.
- Džonataną apėmė neapsakomas džiaugsmas. Ir jis klykte suklykė:
- Man pavyko!

Mes džiaugiamės, kad jums pavyko, mes džiaugiamės ir Jūsų ateities sėkme. Dar labiau tuo džiaugiasi Jūsų tėveliai. Tėvelių vardu pasveikinti visų abiturientų kviečiu

(Kalba tėvų atstovas)

Atestatai jau Jūsų rankose. Tačiau mokėtės ne tik jūs. Kartu su jumis mokėsi tėveliai ir mes mokytojai. Į jus sudėjome savo meilę ir rūpestį, pagarbą ir pasitikėjimą, viltis ir lūkesčius.

Už bendradarbiavimą ir pagalbą, sprendžiant kasdienes Jūsų mokyklinio gyvenimo problemas, mes šiandien norime padėkoti Jūsų tėveliams. Padėkas įteiks Gimnazijos direktorė ir direktorės pavaduotojaMokytojos paprašysime perskaityti tėvelių pavardes.

(Teikiamos padėkos tėveliams)

Tačiau svarbiausią padėkos žodį norime tarti Jūsų auklėtojoms. Jos lydėjo jus visus tuos dvylika mokyklinių metų. Jos geriau nei kas kitas žinojo visas jūsų sėkmes ir nesėkmes, visas praleistas pamokas. Jos paslapyje nuo tėvų laikė smulkias jūsų nuodėmes, ginčijosi su mokytojais dėl geresnio jūsų pažymio. Auklėtojos su nerimu stovėjo už klasės durų kai jūs laikėte egzaminus.

Už jų didelį darbą ir pasiaukojimą šiandien joms visoms skiriamas didžiasias mūsų visų Ačiū. Prašau direktorę įteikti padėkas. Jai padės direktorės pavaduotoja

(Teikiamos padėkos auklėtojoms)

Tau manęs daugiau nereikia, tarė mokytojas. Turi ir toliau pažinti save, kasdien žengti mažytį žingsnelį link tikrojo ir jokių ribų nevaržomo savęs. Tai jis tikrasis tavo mokytojas. Turi išmokti jį suvokti ir daryti tai, ko jis nori...

Mes tikime, kad Jūsų svajonės - bekrastės, o siekiai - kilnūs. Tikimės, kad pasirinkimų jūroje rasite savąjį Aš. Jūs - mūsų pasididžiavimas, Jūs - mūsų ateities garbė. Tarti žodį abiturientų vardu kviečiu.....

(Kalba abiturientai)

Ilgą laiką Džonatanas nė neprisiminė pasaulio, iš kurio atskrido. Tačiau jis visuomet prisimindavo savo mokytojo žodžius:

- Džonatanai, tu esi ypatingas paukštis. Tu esi tobula, jokių ribų nevaržoma žuvėdra.

Tai atsisveikinimo akimirka. Toliau kiekvienas žingsniuosite savo pasirinktu keliu, savojo tikslo link.

O mes lauksime jūsų užėinančių, sugrįžtančių mūsų aplankyti. Lai prisiminimai apie mokyklą skamba gražia melodija. Sudainuokime visi kartu mūsų gimnazijos himną.

(Skamba gimnazijos himnas)

Atestatų teikimo šventė baigėsi. Daugiau žodžių nereikia. Dabar geriausiai gali kalbėti gėlės, šypsenos, akyse paslėpta liūdnai džiugi ašara. Pasidalinkite jomis su savo tėveliais ir mokytojais. Pasidžiaukite šia akimirka ir dar minutę pabūkite kartu.

Gražios išleistuvių šventės. Sudie ir iki pasimatymo.

Skamba Piano Favourites instrumentinė muzika.

KITI SCENARIJAI

RUGSĖJO I-OJI
ŠVENTĖ

Daiva Klimavičienė, mokyklos teatro studijos „Fantazija“ vadovė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – šventė

Renginio pavadinimas – Rugsėjo I-osios šventė

Auditorija, jos amžiaus grupė – 1-4 klasių mokiniai

Dalyviai, veikėjai – vedėjas, šokio dėja, muzikos dėja, knygų dėja – mokytojos, elfai ir nimfos – mokyklos šokių kolektyvo, dainavimo studijos, dramos būrelio nariai.

Laikas – Rugsėjo I-oji

Vieta – mokyklos kiemas

Atributika – vėjo malūnėliai, didžiulis tortas, geltonų plytų kelias (suvyniotas į ruloną ilgas kiliminis takas)

Techninės priemonės, įranga – garso stiprinimo aparatūra, mikrofonai, CD grotuvas

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>VEDĖJAS: Vasara praėjo... dar viena. Vasara – kvepianti pievų malda Per patį sulės pakylėjimą. Vasara – atlapos durys į juodai nusirpusių vyšnių sodą, Į šviečiantį jazminų vakarą, Su rugpjūčio prakaito druska, Trumpa, Kaip tolimo delno prisilietimas vasara įėjo į mane. (J.Degutytė)</p>	<p>Skamba muzika</p>
<p>VEDĖJAS: Taigi sveiki, vaikai, sugrižę iš vasaros, sugrižę iš pajūrio vėjų, iš gėlėtų pievų, iš ošiančių pušynų. Sveiki sugrižę ir vėl sustoję prie mokslo ir žinių šalies slenksčio. Sveikiname jus su Rugsėjo I-ąja, Mokslo ir Žinių šalies švente. Šventę pradėkime mokyklos himnu.</p>	<p>Pristato klases ir mokytojas</p>
<p>VEDĖJAS: O dabar žodį suteiksime mokslo ir žinių šalies valdovei - mokyklos direktorei.</p>	<p>Direktorė pristato klasę, pristatyta klasė sušunka klaės šūkį, po to pristatomas visas pedagoginis personalas</p>
<p>DIREKTORĖ: Taigi, ar visi sugrižo iš vasaros? Ar visi pasirengę keliauti mokslo ir žinių šalies keliais? 4a, 4b, 3a, 3b, 3c, 2a, 2b, 1a, 1b, 1c</p>	<p>Pasigirsta muzika. Ateina dėjos ir vaikai, Dėjos neša tortą, Vaikai neša skambutį ir vėjo malūnėlius, apeina ratą ir visi sustoja prie mikrofono</p>
<p>VEDĖJAS: Atrodo, tiek mūsų čia daug susirinko, tačiau aš nematau gerųjų mūsų mokyklos dėjų - muzikos, šokio ir knygų globėjų, ir viso būrio jų pagalbininkų, mažųjų elfų ir nimfų.</p>	
<p>VEDĖJAS: Štai mūsų pasitikti ir palydėti į kelionę po mokslo ir žinių šalį atvyko tos stebuklingos šalies gyventojai: Šokių dėja, Muzikos dėja, Knygų dėja ir visas pulkas jų pagalbininkų - mažųjų elfų ir nimfų. Taigi jūs dabar mums ir papasakokite apie tą stebuklingą mokslo ir žinių šalį. Kokia gi ji, ta šalis?</p>	
<p>VAIKAI: Ten už girių, toli, Aš girdėjau kadais, Mėlynuoja šalis Mėlyna kaip linai, Ten seneliai jauni, O tėvai – kaip vaikai, Ten sueina visi Nukeliauti keliai. Miega tavo žaislai</p>	<p>Pasigirsta muzika, ateina teatro studijos nariai, atsineša mėlynos medžiagos juostas, eilėraštis “TEN” <i>Juozas Erlickas. Bilietas iš dangaus. Eilėraščiai. V., Vyturys, 1990</i></p>

Ten toli palikti,
Ir kas buvo seniai –
Ten be galo arti,

Kai vaidenasi toliuos,
Ko niekad nebus –
Tai šalis mėlynoji
Tau siunčia sapnus,

Ką seniai pamiršai,
Ten surasti gali, –
Nebuvau aš tenai,
Bet yra ta šalis...

VAIKAI:

Daina

Pačiam vidury nakties
Man paukštė žydra pakuždėjo,
Kad aš paprašyčiau vėjo
Nunešt debesų keliu...

Man sakė iš ten matyti
Kaip jūra bekrastė plyti,
Ir stūkso žaibų išvartyti
Aukščiausi pasaulio kalnai!

Aš paprašyčiau vėjo,
Kad nuneštų debesų keliu...
Tu papašytum vėjo,
Kad nuneštų debesų keliu...

Man sakė iš ten girdėti,
Kaip alma kalnų upeliai,
Ir žvanga žvaigždžių varpeliai,
Gilios paslapties pilni

Aš paprašyčiau vėjo,
Kad nuneštų debesų keliu...
Tu papašytum vėjo,
Kad nuneštų debesų keliu...

VEDĖJAS:

Taigi fėjos kiekvienam pirmokui padovanojo po vėjo malūnėlį, kad jūs, mūsų mažieji pirmokučiai, malūnėlio sparnais galėtumėte pagauti troškimų išsipildymo vėją ir greičiau pasiektumėte mokslo ir žinių šalį.

KNYGŲ FĖJA:

Toje šalyje Fėjos gyvena
Ir buria, vaikelį, tau nuostabią dalią.
Knygos istorijas nuostabias seka,
Pasakų upės lėtai sau teka.

MUZIKOS FĖJA:

Raidės ir skaičiai tenai klajoja
Natos ir žodžiai tenai dainuoja
Vaikai ten viską gerai supranta
Iš klaidaus miško sau taką randa

ŠOKIO FĖJA:

Lietus ar vėjas ar giedras oras
Valso ritmu ten sukasi poros

VAIKAI:

Keistuolių teatro daina
“Paršiuko dainelė”

Dainuoja dainavimo
studijos nariai, fėjos tuo
metu pirmokams dovanoja
vėjo malūnėlius

Valsą šoka šokių kolektyvo

<p>Šokis</p> <p>VEDĖJAS: Sakykite, o kodėl jūs čia tokį didelį tortą atsinešėte.</p> <p>ŠOKIŲ FĖJA: O todėl, kad šiandien didelė šventė. Kokia, vaikai, šiandien šventė? Teisingai. Mokyklos gimtadienis. Todėl uždekime gimtadienio žvakeles ir švęskime mokyklos gimtadienį.</p> <p>MUZIKOS FĖJA: O koks gimtadienis be dainų. Padainuokime mokyklai dainą “Su gimimo diena”.</p> <p>DAINA “SU GIMIMO DIENA”</p> <p>KNYGŲ FĖJA: Šiandien tikrai nuostabi diena. Šiandien, vaikai, prasidės jūsų kelionė po mokslo ir žinių šalį. Tačiau nuvesti į tą šalį gali tik stebuklingas geltonų plytų kelias. Todėl šiandien mes jums ir dovanojame geltonų plytų kelią.</p> <p>VAIKAI: DAINA “GELTONŲ PLYTŲ KELIAS”</p> <p style="padding-left: 40px;">Jei nori tu iš tikro pasiekt svajonę savo, Geltonas kelias veda keliaut ir nugalėt. Duok, mielas drauge, ranką, Kartu smagiau keliauti, Kartu kliūtis įveiksim, kol kelias pasibaigs.</p> <p style="padding-left: 40px;">Priedainis: Geltonų plytų kelias Kiekvienam nutiestas, Į svajonių miestą, kur smaragdai žėri. Eiki juo, nesustoki. Kelio galą priėjęs, tu draugus pažinsi, Ir surasi gėrį.</p> <p>ŠOKŲ FĖJA: Tačiau atverti vartus į mokslo ir žinių šalį gali tik stebuklingas auksinis varpelis. Todėl skambėk, auksinis varpeli, atverk vartus į mokslo ir žinių šalį.</p> <p>VEDĖJAS: Dabar susikibkite visi rankutėmis ir visi pasiruoškime kelionėn. 1a, 1b, 1c ir t.t. O pačius mažiausius mūsų mokyklos mokinukus, mūsų pirmokus, kad jiems drąsiau būtų keliauti į mokslo ir žinių šalį palydės gerosios fėjos.</p> <p>VEDĖJAS: Sėkmės visiems! Iki kitų susitikimų mokslo ir žinių šalyje!</p>	<p>poros</p> <p>Vaikai tiesia kelią. Kelio pradžia prie pirmokų, pabaiga prie mokyklos durų</p> <p>Dainavimo studija atlieka dainą Keistuolių teatro dainą „Geltonų plytų kelias”</p> <p>Skamba skambutis. DAINA “GELTONŲ PLYTŲ KELIAS”. Visi žygiuoja į mokslo ir žinių šalį.</p>
--	--

**KAS PRALINKSMINS SULTONAITES?
*KONKURSAS***

Daiva Klimavičienė, mokyklos teatro studijos „Fantazija“ vadovė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – konkursas

Renginio pavadinimas – karnavalas

Auditorija, jos amžiaus grupė – 5-7 klasių mokiniai

Dalyviai, veikėjai – Juokdarys, Sultonas, I Ministras, II Ministras, 3 sultonaitės (sultono dukters),
Šventės dalyviai – įvairių pasakų personažai (kiekviena klasė pasirenka pasaką), mokyklos šokių kolektyvas.

Laikas – mokinių Kalėdų atostogos

Vieta – mokyklos aktų salė

Veiksmo vietos apipavidalinimas – scenoje sultono rūmų sosto salė, scenos centre stovi sostas, aplink primėtyta ryškiaspalvių pagalvėlių.

Muzikinis apipavidalinimas – rytietiškios muzikos įrašai

Atributika – skraidantis kilimas, Aladinio lempa, sapnų pagalvėlė, septynymyliai batai, paslapčių kriauklė, didžioji sapnų knyga, stebuklingas veidrodelis, diplomai, tortai, prizai.

Techninės priemonės, įranga – garso stiprinimo aparatūra, mikrofonai, CD grotuvas

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>Juokdarys. Tirlim bam bam tralia lia lia, prisiekiu savo makaule, kiek susiriko čia svečių, gražių narsių ir apsukrių, sultonui atnešė jie dovanų, turėtų būt išties smagu.</p> <p>Taigi būkite pasveikinti atvykę į jo didenybės sultono Aben Salo rūmus.</p> <p>Sultonas. Koks čia triukšmas dabar! Visai išprotėjo! Košmaras, tą radiją taip garsiai paleidžia visai neina susišnekėt.</p> <p>Ministras 1. Atleiskite Sultone, taigi šiandien šventė.</p> <p>Sultonas. Kokia dar šventė. Kokia dar šventė kai šitaip šalta.</p> <p>Ministras 2. Taigi Sultonas pats įsakė suruošti rūmuose puotą</p> <p>Ministras 1. Sukviesti daug žmonių iš užjūrio karalysčių.</p> <p>Sultonas. Tai sakai, įsakiau sukviesti daug žmonių iš užjūrio karalysčių.</p> <p>Ministras 2. Ne žmonių, Sultone, o žmonių, svečių.</p> <p>Sultonas. Žmonos gerai, žmonas aš mėgstu.</p> <p>Ministras 1. Jūsų šviesybe, susimildamas, paklauskite, štai čia susirinko daug svečių iš užjūrio karalysčių.</p> <p>Ministras 2. Visi jie susirinko pasveikinti Jūsų šviesybės su artėjančiais Naujais Metais.</p> <p>Sultonas. A, tai tegul sveikina.</p> <p>Ministras 1. Pasakykite sveikinimo kalbą.</p> <p>Sultonas. Pasakykite sveikinimo kalbą.</p> <p>Ministras 2. Jūs, Sultone, pasakykite sveikinimo kalbą.</p> <p>Sultonas. Ar tai čia aš turiu sakyti?</p> <p>Ministras 1. Taip, Sultone.</p> <p>Sultonas. Sveiki atvykę į mano sultoniją. Tikiuosi, kad mums visiems bus labai linksma. Ačiū. (Ministrui) O sakyk, kokia proga aš čia juos sukviečiau?</p> <p>Ministras 2. Taigi, Sultone, ar pamiršote, kad jūsų dukros jau visi metai liūdi.</p> <p>Ministras 1. Jau visi metai jų skaisčių veidelių šypsena nenušviečia.</p> <p>Ministras 2. Niekas jų širdelių negali pradžiuginti.</p> <p>Ministras 1. Tai jūs ir įsakėte Kalėdų proga rūmuose puotą surengti. Svečių daug sukviesti.</p> <p>Ministras 2. Galgi dovanos užjūrinės sultonaites pradžiugins.</p> <p>Sultonas. Palauk, palauk kaip čia yra pasirodo aš ir dukrų turiu, negali būt. Kvieskite dukras.</p> <p>Sultonas. Tai čia mano dukros? Ale ir didelės, ale ir gražios, ir iš kur jos tokios, iš karto matos, kad į tėvą, tikros sultonaitės. Na gerai, dabar visi vietose, galima šventę ir pradėti. Juokdary, pradėk šventę.</p> <p>Juokdarys. Tirlim bam bam tralia lia lia, tegul ir bus tokia pradžia.</p> <p>Taigi dabar kviečiu atstovą iš kiekvienos šalies ar karalystės į sceną. Čia bus ištraukti burtai kurie ir lems, kokia tvarka jūs prisistatysite sultonui</p>	<p>Scena tuščia. Pasigirsta muzika. Ateina Juokdarys.</p> <p>Ateina sultonas su ministrais.</p>

<p>ir jo dukroms. Prašom.</p> <p>Juokdarys. Taigi burtai ištraukti, visi ruošiasi, o aš noriu jums priminti, kad tos karalystės, kurių prisistatymai ar dovanos pradžiugins mūsų sultonaites, bus dosniai apdovanotos.</p> <p>Taigi pirmieji prisistato:.....</p> <p>II.....</p> <p>III.....</p> <p>IV.....</p> <p>V.....</p> <p>VI.....</p> <p>VII.....</p> <p>VIII.....</p> <p>Juokdarys. Tirlim bam bam tralia lia lia tik čia dar ne pabaiga.</p> <p>Kol mūsų ministrai ir sultonaitės spręs, kurie gi pasirodymai tikrai pradžiugino širdį, aš kviečiu visas karalystes pasirungti dar vienoje rungtyje.</p> <p>Štai čia yra keli mūsų karalystėje gaminami daiktai: skraidantis kilimas, Aladinio lempa, sapnų pagalvėlė, septynmyliai batai, paslapčių kriauklė, didžioji sapnų knyga, stebuklingas veidrodėlis. Gaminti gaminame, o parduoti labai sunkiai sekasi. Kviečiu atstovus iš kiekvienos šalies ar karalystės padėti mūsų pirkliams pareklamuoti šias prekes, nes be reklamos šiais laikais parduoti prekių neįmanoma. Kviečiu po atstovą iš kiekvienos šalies ištraukti burtus, ką teks reklamuoti. Jūsų reklamas vertins komisija. Taškai už reklamą bus pridėti prie taškų gautų už pasirodymus.</p> <p>Dabar grįžkite visi prie saviškių ir jums skiriu porą minučių pamąstymui.</p> <p>Juokdarys. O dabar, gerbiamieji, turiu jums pranešti, jog pas mus atvyko svečiai dar iš vienos karalystės, tai svečiai iš šokių karalystės. Jie irgi nori pasveikinti gerbiamą sultoną ir šokiu pradžiuginti žaviąsias sultonaites.</p> <p>Juokdarys. Ačiū šokėjams. Na o kaip kitiems sekėsi kurti reklamas. Prašom reklamuoti prekes.</p> <p>Juokdarys. Ačiū už reklamas. Tokias reklamas išgirdę pirkėjai tikrai pirs mūsų gaminius. Na, o dabar šokėjai iš šokių karalystės vėl nori mums pašokti.</p> <p>Sultonas. Ale ot šoka, ot šoka, ir aš taip noriu, na koks čia balius be šokių, greit visi einam senus kaulus pajudinti. Maestro, muzika.</p> <p>Sultonas. Ot prisišokau. Na, ar jau aišku, kas gi tas mano dukras labiausiai pradžiugino? Jeigu aišku, tai greitai sakykit, kam tas dovanas duoti.</p> <p>Juokdarys. Taigi Jo Didenybė Sultonas Aben Salas pareiškia, kad labai sultonaites pradžiugino</p> <p>..... jie laimi III –ąją vietą. Atstovai ateina atsiimti apdovanojimo. (Lieka ant scenos)</p> <p>Taigi Jo Didenybė Sultonas Aben Salas pareiškia, kad labai labai sultonaites pradžiugino</p> <p>..... jie laimi II –ąją vietą. Atstovai ateina atsiimti apdovanojimo.</p> <p>Taigi Jo Didenybė Sultonas Aben Salas pareiškia, kad visų labiausiai sultonaites pradžiugino</p> <p>..... , jie laimi I –ąją vietą ir teisę dalyvauti kitos karalystės baliuje. Atstovai ateina atsiimti apdovanojimo.</p> <p>O dabar mes, t.y. mokyklos teatro studija "Fantazija" norime visus</p>	<p>Sultonas atsisėda į sostą, ministrai atsistoja iš šonų, skamba muzika, ateina sultonaitės.</p> <p>Traukiami burtai, po to eilės tvarka prisistato, t.y. dovanuoja sultonaitėms savo pasirodymą visos atvykusios karalystės.</p> <p>Traukiami burtai.</p> <p>Šokis.</p> <p>Prekių reklama.</p> <p>Šokis.</p> <p>Sultonas ima visus už rankų, nusileidžia nuo scenos ir kartu šoka ratelį.</p>
--	---

<p>pasveikinti su Šventom Kalėdom ir artėjančiais Naujais Metais, Norime palinkėti Jums šviesos, Norime palinkėti Jums šilumos, Norime palinkėti Jums gėrio, Norime palinkėti Jums meilės, Norime palinkėti jums viso pasaulio šypsenų, Norime palinkėti jums visų svajonių išsipildymo, Norime palinkėti jums Laimingų Naujų metų.</p> <p>O dabar susikibkime visi rankomis ir palinkėkime vieni kitiems laimės.</p>	<p>Daina džiaugsmingų Šv.Kalėdų.</p>
---	--

SENOLIŲ GODOS
DAIŪ IR SCENINIŲ VAIZDELIŲ KONKURSAS

Dalina Galskienė, neformaliojo ugdymo mokytoja metodininkė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – Dainų ir sceninių vaizdelių konkursas

Renginio pavadinimas – „Senolių godos“.

Paskirtis – mokinių kūrybiškumui ugdyti, tautosakos mokymti.

Auditorija – Kauno miesto ir aplinkinių rajonų bendrojo lavinimo mokyklų mokiniai,

Dalyviai – vedėjai, mokyklų komandos.

Svečiai – poetė Nejolė Lekavičienė

Laikas – spalio mėn.

Vieta – mokyklos salė.

Atributika – plakatas

Techninės priemonės – mikrofonas.

Renginio reklama – kvietimas-skrajutė, kvietimas-plakatas.

Panaudota literatūra:

1. V.Steponaitis. Lietuvių liaudies žaidimai ir pramogos. V., 1956.
2. Lietuvių sakmės. V. „Vaiga“, 2003
3. Lietuvių padavimai. V. „Vaiga“, 2003
4. Lietuvių rašytojų surinktos pasakos ir sakmės. V., „Vaga“, 1981

Literatūrinis - režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>Vedėja: Tautosaka gyva jos kūrėjų ir atlikėjų lūpose. Deja, mūsų žinios apie juos gana skurdžios. Mokykloje įsidėmime literatūros, muzikos klasikų vardus, galime išvardinti nemažai talentingų rašytojų, kompozitorių, aktorių, estrados dainininkų, tačiau paklausti apie žymesnius pasakų sekėjus, „dainų karalienes“, mažai ką tegalime pasakyti.</p> <p>Vedėjas: Pasakas saugo savo atmintyje įvairiausi žmonės. Vieni paseka kokią pasaką, kai prireikia, savo vaikui, ir tiek... Kiti moka jų daugybę, ir pasakoja jas tiems, kas jomis domisi...</p> <p>Vedėja: Būtų labai gerai, jeigu jūs, šio konkurso žiūrovai ir dalyviai, susidomėję senolių pasakojimais, išgirdę sekamas pasakas, susidomėtumėte pasakotojo gyvenimu, užrašytumėte atsiminimus apie jį.</p> <p>Vedėjas: Pasakotojas yra sakinys, žodinis kūrybos saugotojas, puoselėtojas ir kartu perteikėjas iš kartos į kartą.</p> <p>Vedėja: Pasakos Lietuvoje užrašinėjamos jau 200 metų. Buvo manoma, kad pasakos kilusios iš mitų, o turinio skirtumai atsiranda dėl pasakotojų kaltės. Nežinome, kas sekė pasakas Simono Daukanto suburtiems tautosakos rinkėjams, tačiau žinome, kad pasakas užrašinėjo Vincas ir Jonas Basanavičiai, paminėdami ir pateikėjų – Ožkabalių kaimo gyventojų pavardes.</p> <p>Vedėjas: Šiuolaikinis skaitytojas gal ir nesusimąsto, kiek daug energijos ir organizacinių pastangų įdėjo J. Basanavičius, kad šios pasakos būtų užrašytos. Gyvendamas toli nuo tėvynės, jis aktyviai palaikė ryšius su daugybe jo suburtų tautosakos rinkėjų, parašė šimtus laiškų su prašymais, paraginimais, padėkomis. Vienas iš jo pagalbininkų buvo brolis Vincas, kurį jis rėmė materialiai, jo naudai atsisakė savo dalies tėviškėje. "Užsirašyk tad mano dalį ant savęs dėl vaiko (Vincos sūnaus, kurio auklėjimu jis labai rūpinosi.), kad nesakytum kitąkart turįs negerą brolių... Ale neužsimiršk, kad ir aš nog tavęs atlyginimo lauksu, atlyginimo pasakomis! Turėsi rinkti, rinkti ir rinkti, ir tavo darbas, kaip žinai, ais ant naudos mūsų tėviškei", - rašė J. Basanavičius broliui iš Varnos 1902 metais.</p> <p>Šis, įsiklausęs į tokius raginimus, dirbo kiek galėdamas. Vincas Basanavičiaus užrašyta iš viso apie 700 sakinys tautosakos tekstų, 150 dainų, 134 mįslės ir kt.</p>	<p>Dalyviai ir žiūrovai – Kauno bendrojo lavinimo mokyklų mokiniai.</p> <p>Vedėjai: Greta Stundžėnaitė ir Mantas Kazakevičius.</p> <p>Scenos gilumoje plakatas su renginio pavadinimu „Senolių godos“. Vedėjai išeina į sceną prie mikrofono.</p>

Vedėja:

Tai pažiūrėkim, ką mums šiandien parodys mažieji basanavičiukai kartu su mokytoja Janina Kraujutaitiene atkeliavę iš Jono Basanavičiaus vidurinės mokyklos.

Vedėjas:

Dabar įvairių žmonių – mūsų senolių – papasakotas istorijas vadiname lietuvių liaudies pasakomis. Kas pasakys, kas tą pasaką ar istoriją, kurią mums parodo, pasakojo, to laukia specialus prizas.

Vedėja:

Buvo senis ir boba, neturėjo jiedu vaikų. Nuėjo senis į girią malkauti ir pamatė medyje lizdą. Senis ėlipė į medį, paėmė lizdą su 12 kiaušinių ir parsinešė namo. Ir sako senei:

- Dabar tu, boba, sėsk ant tų kiaušinių ir sėdėk.

Po 4 mėnesių boba išperėjo 11 vaikų, o 12-tasis nebuvo išsiperėjęs. Tai senis senei liepė dar sėdėt 4 mėnesius. Boba sėdėjo dar 4 mėnesius ir išperėjo tą vieną kiaušinį. Tai jie, senis ir senė, tą paskutinį vaiką pavadino Pagramduku...

Vedėjas:

O kas šito pasakojimo autorius?

Vedėja:

Deja, tai nežinomas pasakotojas iš Garliavos apylinkės Pajiesio kaimo, o pasaka užrašyta dar 1880 metais vokiečių kalbininko Karolio Brugmano.

Vedėjas:

Aišku, tas Pagramdukas ilgiausiai perėtas buvo pats protingiausias... o 12 vaikų tada Lietuvoje buvo įprastas dalykas šeimoje.

Vedėja:

Taip, neiįprasta tik tai, kad vaikai iš nežinia kur atsiranda... ar girdėjai kad mergelė gali būti iš uogelės?

Vedėjas:

Pasakose visokių stebuklų gali atsitikti. Lietuvių liaudies pasakoje „Nykščiuukas“ bevaikių senukų pora burtų dėka iš nupjauto ir užkrosnin užmesto senutės nykščio susilaukia nepaprasto vaiko. Stebuklingo virsmo būdu tampa ir mažieji liaudies pasakų „Mergelė Uogelė“ ir „Trivainėlis“ veikėjai: berniukas Trivainėlis – iš alksnio šakos, mergelė Uogelė – iš spanguolės. Nors ir mažyčiai, jie yra sumanūs, veiklūs, gerus darbus atliekantys ir visokiausių nuotykių patiriantys teigiami herojai.

Vedėja:

Pasaką apie Mergelę Uogelę šiandien seka Kauno jaunųjų turistų centro komanda, vadovaujama mokytojos Gitanos Nevulienės.

Vedėjas:

Aš iš savo vaikystės atsimenu pasakas apie slibinus ir karalaites, kurias turėdavo išvaduoti koks karžygys. Tai norėjau užaugęs būti karžygiu, karaliaus dukterį išvaduoti ir ją paskui vesti.

Vedėja:

Tikrai daug pasakojimų prikurta apie karžygius, nes lietuviai senovėje buvo drąsūs ir narsūs vyrai. O kad dabar tokie karžygiai gyventų, tai sutikčiau būti devyniagalvio slibino pagrobta...

Vedėjas:

Vaidučiai, dabar pažiūrėsime siaubo pasaką apie Devyniagalvį... gal ji nebenorės būti pagrobta...

Vaidina Jaunųjų turistų centro būrelis, vadovaujamas mokytojos Girmantos Levinskienės.

Vedėja:

O tu girdėjai pasaką apie žaselę, kuri ištikrųjų buvo mergelė? Iš tiesų tai nėra viena mergelė nenori būti žąsimi. Nebent kokia ragana užburia... o paskui ji tik ir laukia kada bus išvaduta...

Pažiūrėkim pasaką „Žąsys gulbės“, kurią vaidina „Žiburio“ vid. mokyklos komanda, vadovaujama mokytojos Almonės Miliauskienės.

Vedėjas:

Buvo senis ir senutė, turėjo 4 avytes. Ir kalytę, ir dukrytę. Ką dar? Katytę. Ir

Scenoje pasirodo Jono Basanavičiaus vid. mokyklos komanda - Jono Basanavičiaus „Suvalkiečių godos“.

Scenoje pasirodo Jaunųjų turistų centro komanda. Pasaka „Mergelė uogelė“

Scenoje pasirodo jaunųjų turistų centro komanda. Pasaka „Devyniagalvis“, lietuvių liaudies daina „Oželis“

Scenoje pasirodo „Žiburio“ vid. mokyklos komanda. Pasaka „Žąsys gulbės“

sužinojo vilkas, kad turi senis avytes. Ateina, barškina į langą:

- Senel senel, ginkim aveles – diena mėnesiena, o žolė kaip cukrus...

Vedėja:

Aišku, kad senis atiduos ir aveles, ir kalytę, ir dukrytę, ir bobutę... galų gale vilkas suris ir patį senį. Tokią pasaką pasakojo Salomėja Krivickienė, gimusi 1882 m., gyvenusi Geručių kaime, Žeimelio apylinkėje. Tautosakinės ekspedicijos dalyvius ji sutikusi maloniai: „Sakau, numirsiu – ir prapuls mano pasakos. O dabar gal bent tos, kurias papasakosiu, išliks“. Tai buvo 1965 metai, o po metų senolė mirė. Ji tada papasakojo 40 pasakų ir 10 sakmių. Sekė visiems, kas paprašydavo...

Vedėjas:

Šiandien pasaką „Senė ir vilkas“ paseks Milikonijų vid. mokyklos pradinukai, vadovaujami mokytojos Ramunės Pašiūnienės.

Vedėja:

Klausk, bičiuli, dabar taip greitai tamsa ateina, gūdus ruduo prasideda, kad man kartais baugu darosi. O ypač kai prisimenu, kad senovės žmonės tą laiką siejo su vėlėmis... Gal ir dabar jos į namus prašosi?

Vedėjas:

Nėra ko bijoti vėlių, jeigu net slibino nebijai... O vėlėms iš tiesų mūsų senoliai skirdavo spalio mėnesį. Bendravo su jomis, aukas aukodavo ir visai jų nebijodavo. Paprotys išliko labai ilgai. Ir dabar dar Dzūkijoje, Margionių kaime kapinėse renkasi žmonės, degina laužus mirusiųjų atminimui ir gieda net dvi savaites prieš Vėlines. Netrukus ir mes visi paminėsime Vėlinių vakare savo mirusiuosius.

Vedėja:

Šiandien prisiminti senuosius papročius padės Kauno humanitarinės mokyklos pradinukai, vadovaujami mokytojos Vilijos Riaubienės.

Vedėjas:

Buvo toks bernas. Jis, eidamas per lauką, pamatė gulintį zuikį. Sako:

- Tą zuikį pagausiu, parduosiu – gausiu du auksinu. Už tą porą auksinų pirksiu porą paršiukų – kuiliuką ir kiaulaitę. Toji kiaulaitė atves man 12 paršelių. Tie paršiukai vėl – po 12 paršiukų. Pasidarys didelis skaičius! Aš tuos meitėlius nupenėsiu, paskersiu, mėsą išpardavinėsiu, surinksiu daugel pinigų. Už tuos pinigus pirksiu namus, vesiu pačią. Toji pati man pagimdys du sūnus – Joną ir Juozą. Tie vaikai, kai užaugs, dirbs. O aš, per langą žiūrėdamas, jei pamatysiu ką negerai darant, parodysiu taip ir taip daryt: „Jonai, Juozai, ką jūs ten dirbat? Šitai dirbkit!“

Suriko iš džiaugsmo nesavu balsu. Zuikis, riksmo išsigandęs, pašokęs kaip nubėgo su visais turtais, o jis liko stovėt vienui vienas.

Vedėja:

Matyt liūdna bernui, kad zuikis jo svajonę ant uodegos nunešė... Tokia jau liaudies išmintis - verčiau būtų dirbęs, užuot svajojęs į zuikį žiūrėdamas... O tu gal pasakysi kas šią pasaką papasakojo?

Vedėjas:

Taip, ta pasaka pasekta Juozo Šinkevičiaus iš Ožkabalių kaimo, Vilkaviškio rajono. Vincas Basanavičius apie 1900 metus užrašė 22 jo pasakas. Praėjus daugiau nei šimtmečiui aš ją jums seku.

Vedėja:

Pasaką apie Mikę kvailutį paseks Kauno rajono Mastaičių pagrindinės mokyklos mokinukai, vadovaujami mokytojos Birutės Jasinskienės.

Vedėjas:

„... bet senelė užsnūdo, ir jos pasaka baigta“. Tik mes dar nebaigėm, o skelbiam 15 min. pertraukėlę.

PERTRAUKA

Vedėja:

Senais laikais augo labai dideli miškai, o juose veisėsi daugybė žvėrių... Taip prasideda daug pasakų. O sakmės pasakoja apie dar senesnius laikus, pačius seniausius, apie tai ko žmogus nesuprasto, bet norėjo kažkaip įsivaizduoti. Į tolimiausius laikus nukels „Sakmė kaip atsirado Žemė“, kurią parodys Kaišiadorių rajono Rumšiškių pagrindinės mokyklos mokiniai, vadovaujami

Scenoje pasirodo Milikonijų vid. mokyklos komanda. Pasaka „Senė ir vilkas“

Scenoje pasirodo Kauno humanitarinės pradinės mokyklos komanda. Muzikinė literatūrinė kompozicija „Girių godos“

Scenoje pasirodo Kauno raj. Mastaičių pagrindinės mokyklos komanda. Pasaka „Mikė kvailutis“, lietuvių liaudies daina „Saulele, patekėk“
Scenoje pasirodo Kaišiadorių raj. Rumšiškių Vysk. A. Baranausko vid. mokyklos komanda.

<p>mokytojos Vitos Braziulienės.</p> <p>Vedėjas: Senovės lietuviai buvo labai narsūs ir drąsūs. Kariaudami nesikaučiavo priešų, net vienas ant dešimties puldavo, patys galą gaudavo, bet nesileisdavo įveikiami. Tėvų tėvai labai mylėjo laisvę, kiekvienas greičiau laisvas, nors miške tarp žvėrių po lapais gyveno, nekaip aukso namuose vergavo. Jų nuomone, vergauti buvo ne žmogaus, bet velnio darbas, ir dažnai sakydavo: „Velnius tau tevergauja, ne žmogus.“</p> <p>Vedėja: Mūsų proseneliai per ištisą savo gyvenimą, iš mažų dienų ligi mirdami, vargo kariavo be atilsio, grūmė kryžiuočius, lenkus ir rusus, vis kad Lietuva būtų laisva, plati ir tvirta, kad jų vaikai svetimiems nevergautų. Jų gyvenimas buvo viena auka, skirta Tėvynei.</p> <p>Vedėjas: Ne tik vyrai narsūs buvo. Legendos pasakoja apie gražuolę kunigaikštę Živilę, kuri nudobė savo mylimąjį, išdavusį Tėvynę. Apie narsią kunigaikštienę Gražiną, kuri nesutiko su savo vyru Liūtavaru eiti prieš brolius lietuvius ir kunigaikštį Vytautą, o išvedė karius prieš kryžiuočius ir pati žuvo nuo kryžiuočio rankos. Apie paprastą mergelę Laimutę, tapusią kunigaikščio Margio žmona ir pasirinkusią kartu su juo mirtį, o ne vergovę.</p> <p>Vedėja: Pasižiūrėkime legendą apie kunigaikštę Balandą, kurią paseks Jurbarko rajono Raudonės pagrindinės mokyklos mokiniai, vadovaujami mokytojos Elenos Elzbergienės.</p> <p>Vedėjas: Žinau dar vieną pasaką – Apie karalių iš vargšų. Buvo du broliu išmintingu, o trečias buvo kvailas. Na, ir karalius paskelbė: kas prieis prie karalaitės stiklo kalne, tas gaus pusę karalystės ir liks jo žentu...</p> <p>Vedėja: Aišku, kad tas kvailys vedė karalaitę ir gyveno gerai. O karalius visą amžių buvo nepatenkintas, kad tas vargšas, iš neturtingųjų, o vedė jo dukterį. Geriau pažiūrėkime, kokią pasakos „Apie karalaitę stiklo kalne“ versiją papasakos Juozo Grušo vid. mokyklos komanda, vadovaujama mokytojos Kristinos Zakšauskienės.</p> <p>Vedėjas: Man atrodo, atėjo laikas gerai pasilinksinti, o tuo labiau, kad „Atžalyno“ vidurinės mokyklos mokiniai atsivežė visiems žinomą linksmą dainą „Per Klausučių ulytėlę“.</p> <p>Vedėja: Senovėje bemaž kiekvienas vaikas gaudavo gyvulius ganyti. Maži piemenukai ganydami aveles, ožkas, karves ar žąsis prasimanydavo sau linksmybių, išmokdavo naujų dainelių. Dažnai jos būdavo pačių sukurtos. Atėjus šalnomis, piemenukai prašydavo Saulės, kad sušildytų jų kojeles, o per šv. Martyną vesdavo ožį aplink beržą, prašydami kad greičiau ateitų žiema ir nebereikėtų ganyti.</p> <p>Vedėjas: Kovo 11-sios vid. mokyklos komanda, vadovaujama mokytojų Rasos Krasauskienės ir Gražinos Stonienės parodys piemenukų prašymus saulelei, inscenizuodami lietuvių liaudies dainą „Saulele sauluže“.</p> <p>Vedėja: Daug dainų sudainuota lietuvių vyrų ir moterų einant į karą, laukiant sugrįžtančio kareivėlio, dirbant darbus ir atėjus šventei. Nors labai dažnai nesiskirdavo darbo dainos nuo švenčių dainų. Didesnius darbus pabaigę, lietuviai švėsdavo ir dainuodami skelbdavo darbų pabaigą.</p> <p>Vedėjas: Šiandien paklausykime Žolinės dainos, kurią padainuos Prienų rajono Pakuonio pagr. mokyklos komanda, vadovaujama mokytojos Onutės Zmejauskienės.</p> <p>Vedėja: Ten nuo seno, kur gyveno</p>	<p>Sakmė „Kaip atsirado Žemė“, lietuvių liaudies daina „Žvirblis alų darė“</p> <p>Scenoje pasirodo Jurbarko raj. vid. mokyklos komanda. „Sakmė apie kunigaikštę Balandą“.</p> <p>Scenoje pasirodo Juozo Grušo vid. mokyklos komanda. Pasaka „Karalaitė stiklo kalne“, lietuvių liaudies daina „Šaltyšius“.</p> <p>Scenoje pasirodo „Atžalyno vid. mokyklos mokiniai. Daina „Per Klausučių ulytėlę“.</p> <p>Scenoje pasirodo Kovo 11-sios vid. mokyklos komanda. Lietuvių liaudies dainos „Saulele sauluže“ inscenizacija.</p> <p>Prienų raj. Pakuonio pagr. mokyklos komandos pasirodymas. „Žolinės daina“.</p>
---	---

pasaka vaiku,
Milžinai ten karaliavo
apsupti miškų.
Laumės raitės ežeruos,
baltus plaukus glostė,
saugojo kerus miškuos,
tirštą rūką sklaidė.

Vedėjas:

Kartą pasakojo žvejas
kaip paklydęs laumę rado...
Stovi grožio karalienė
ežero rūke,
sklaido rūką, moja žvejui,
glosto bangeles.

Apsisukęs klausė žvejas:
"Pas tave pabūt svečiuos?"

Vedėja:

"Ne,- laumelė tyliai tarė,-
irkis atgalios.
Ten kur tavo pirkioj laukia
meilė šilumos.
Ten mama lopšinę deda
vaiko pataluos."

Vedėjas:

Tyros akys meiliai šildė,
matė jis jose save,
ir paklydėlis sugrįžo
saugot meilės gelmėse.

Vedėja:

Supo girios rojaus skraistę,
laksto basos raganaitės...
Geros minkštos samanėlės,
miega dailios raganėlės.

Taip gyveno pa sa kė lė...

Vedėjas:

Dabar jau visos pasakos baigėsi... Vertinimo komisija eina pasitarti, o mes pažaisime. Kas atspės pasaką, gaus apdovanojimą.

Vedėja:

Pasakykite kuri ištrauka iš kurios pasakos?

Pasakos (neskelbiamos):

Auksaplaukis ir auksažvaigždė

Jaučio trobelė

Eglė žalčių karalienė

Dvylika brolių juodvarniais lakstančių

Trys broliai

Vilkas uodegą prišalo

Ištraukos iš pasakų:

Ankstytvą rytą išėjo ir trečias brolis į mišką. Beeinant pasipainiojo po kojom užsižiopsojus voverė.

Vikrus brolis šast ir užmetė ant voverės kepurę - pagavo rudauodegę.

- Paleisk mane, - žmogaus balsu prakalbo voverė, - žinau, kad brolių ieškai.

Aš tau galiu pasakyti,

kaip juos rasti. Parodysiu tau kelią į raganos lūšną. Joje ragana ir laiko tavo brolius - užbūrė jį juos.

Kad pats nepražūtum ir savo brolius išvaduotum, duosiu aš tau saują stebuklingų riešutų.

- Ir iš kur tu tiek žuvies gavai? - stebėjosi vilkas.

- Ar aš? - maivėsi lapė.

- Tu.

Vertinimo komisija tariasi dėl laimėtojų ir nominacijų paskirstymo. Vedėjai skiria užduotis žiūrovams. Žiūrovai spėja pasakų pavadinimus, kol kažkas atspėja. Tam duodamas prizas – obuolys, riešutas, saldainis.

- Žvejoju aš. Čia visai netoliese eketėje.
- Kaip?
- Labai paprastai, - džiugiai pasakojo lapė. - Vakare įkiši uodegą į eketę, sakai: "Kibkite žuvelės, didelės ir mažos..."

...Tačiau karaliaus motina labai marčios nekenė. Po kiek laiko naujoji karalienė susilaukė labai gražaus auksaplaukio sūnelio. Senoji karalienė apsimetė, kad deda jį į lopšį, o iš tiesų įmetė į skrynelę. O paskui nunešė tą skrynelę ir paleido upe plaukti. O vietoje auksaplaukio įdėjo į lopšį katiną. Visi labai stebėjosi. Po metų jos marti susilaukė dukrelės. Naujagimės akys spindėjo kaip žvaigždės.

Jautis apsidairė ir tarė žąsinui:

- Žąsine, statomės namelį.

Žąsinas tik uodegą pakraipė ir nenorom atsiliepė:

- Mano plunksnos storos, šiltos. Aš vienu sparnu pasiklosiu, kitu užsiklosiu, taip ir peržiemosiu.

- Ek tu, - atsiduso jautis. - Gaideli raibusis, gal tu man padėsi trobelę statyti?

- Aš gal kokią drevę miške susirasiu, - ėmė išsisukinėti gaidys. - Aš neprapulsiu ir taip.

...ir atplaukė kraujo puta. Ir pasigirdo balsas iš jūros:

- Tavo broliai mane dalgiais užkapojo, nes mane išdavė mūsų mažoji Drebulėlė...

Ir pavirto trys broliai ir seselė medžiais. BroLIAI - ąžuolu, uosiu ir beržu, o pati jauniausioji ir pati

bailiausioji mažoji sesutė - drebulė. Ir šiandien, net mažiausio vėjelio pučiama, pradeda ji drebėti.

...O pamotės raganos būta. Ėmė ji visur uostinėti ir tarė:

- Kas čia dvokia? Te visi, kas čia yra nereikalingi, teislekia!

O jos posūniai tada buvo lauke. Tuoju vienas po kito sumojavo juodais sparnais ir nuskrido.

Ir liko tėvui tik maža dukrelė. Ji nieko nežinojo apie savo brolius - tėvas neleido niekam apie juos pasakoti.

Bet kartą ji išgirdo dvi virėjas šnekant...

Vedėjas:

Vertinimo komisija jau suskaičiavo balus ir įvertino kiekvieną komandą. Komisijos pirmininkė paskelbs laimėtojus, kuriuos kviečiame į finalinį tautosakos konkursą, vyksiantį Kauno valstybiniame lėlių teatre šių metų lapkričio 7 d.

Vedėja:

Dėkojame visiems, kurie dalyvavo dainų ir sceninių vaidelių konkurse. Dėkojame komisijai už vertinimą. Iki pasimatymo kituose renginiuose.

PABAIGA

Komisijos pirmininkė paskelbia laimėtojus ir konkurso finalininkus. Direktorius apdovanoja juos prizais ir diplomais, kiti apdovanojami padėkomis ir atminimo dovanėlėmis.

GRAŽI MŪSŲ ŠEIMYNĖLĖ
LITERATŪRINĖ – MUZIKINĖ VAKARONĖ

Dalė Ulevičienė, pradinių klasių mokytoja metodininkė
Adelė Paukštienė, pradinių klasių mokytoja metodininkė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – Literatūrinė – muzikinė vakaronė (1. Paruošiamasis projektinis darbas klasėse. 2. Literatūrinės – muzikinės vakaronės pristatymas šventės dalyviams).

Renginio pavadinimas – „Graži mūsų šeimynėlė“.

Paskirtis – įtraukti mokinius bei jų artimuosius į aktyvią, patrauklią mokyklos projektinę veiklą; padėti stiprinti dvasinį ryšį su savo artimaisiais, seneliais, praeitimi; žadinti teigiamas mokinių emocijas ir išgyvenimus, estetinį jausmą per įvairias meno rūšis, lavinti saviraiškos poreikį, ugdyti lankstų ir kūrybingą žmogų.

Dalyviai – Kauno „Ryto“ pradinės mokyklos penkiasdešimt II–ųjų klasių moksleivių, jų seneliai, tėveliai.

Svečiai – Kauno tautos namų liaudies šokių kolektyvas „Ainiai“.

Laikas – 2008 m. lapkričio 28 d.

Renginio vieta – aktų salė.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – salė papuošta vaikų pieštais senelių portretais, karpiniais.

Muzikinis apipavidalinimas – CD - Monika „Maži lietaus lašai“; Mino „Be meilės mirt galiu“; Čekiškės kaimo kapela; H. Mancini „Rožinė pantera“; Valsas, Čia čia čia, polka;

Dūdelės –Jimmie Dodd „Peliuko Mikio maršas“, lietuvių liaudies daina „O kai aš“; Fleita – „Čekų polka“, Pianinas – „Vilkas grikius sėjo“, „Mažas piemenėlis“, K. Černi Etiudas C –dur; Lietuvių liaudies dainos „Močiute, motinėle“, „Aš turėjau gaidį“; dainelė „Anūkės prašymas“ (muzika L. Abariaus, žodžiai R. Skučaitės); dainelė „Močiutė Saulelė“ (muzika ir žodžiai I. Mažuikaitės).

Atributika – klumpės, duonkubilis, gelda, medinės tvorelės, puoštos molinėmis puodynėmis, tautinėmis juostomis, mediniai šaukštai, duonos kepalas, riestainiai, karūnos, įvairūs piniginiai banknotai, mėlyni ir rožiniai meninės gimnastikos kaspiniai, įvairūs minkšti žaislai, dirbtinės gėlės, dūdelės.

Techninės priemonės – muzikinis centras, pianinas.

Renginio reklama: kvietimų pagaminimas ir įteikimas seneliams; reklaminis skelbimas mokyklos stende, trumpas šventės pristatymas tėvelių susirinkimo metu.

Panaudota literatūra:

1. Aš turėjau gaidį: „Vyturiuko“ serija. V., „Vaga“, 1984.
2. K. Grigas. Čir vir vir pavasaris. Smulkioji lietuvių tautosaka. V., „Vaga“, 1971.
3. Pavasarėlis. Senovinis kalendorius mažiesiems. V., UAB „Rotas“, 2000.
4. Rudenėlis. Senovinis kalendorius mažiesiems. V., Leidybos centras, 1993.
5. Z. Sadauskaitė. Labas labas labas. K., „Naujasis lankas“, 2004.
6. Z. Sadauskaitė. Metų laikai – mano draugai. K., „Naujasis lankas“, 2003.
7. L. Stankevičienė. Vaikų šventės. Marijampolė: Ramona, 1998.
8. Žiemužė. Senovinis kalendorius mažiesiems. V., Leidybos centras, 1993.

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

I. Paruošiamasis projektinis darbas klasėse, aktų salėje

Tekstas	Remarka
Dailė ir technologijos. Senelių portretų piešimas, kvietimų, karpinių, gėlių šokiui gaminimas. Muzika. Dainelių apie senelius parinkimas, mokymasis. Pasiruošimas atlikti kūrinėlius dūdelėmis, fleita, pianinu. Šokis. Choreografinių kompozicijų „Rožinė pantera“, „Be meilės mirt galiu“ bei aerobikos šokio su gimnastikos kaspiniais kūrimas, jų pristatymas. Žaidimo „Katinas ant pečiaus“ mokymasis. Šokių polka, valsas, Čia čia čia parengimas. Lietuvių kalba. Eilėraščių parinkimas, pasakų be galo, mįslių ir kt. smulkiosios tautosakos kūrinėlių mokymasis. Pasakų „Kodėl šunys protingi“, „Žmogaus metai“ inscenizavimas.	Nutapyti senelių portretai, karpiniai, pagamintos gėlės naudojami salės apipavidalinimui. Kvietimai – vakaronės reklamai. Parengtus meninius – kūrybinius darbus mokiniai pristatys vakaronės metu.

II. Literatūrinės – muzikinės vakaronės pristatymas šventės dalyviams.

Tekstas	Remarka
Šventės svečiai renkasi į salę Skaitovai: Rudenėja... Voratinkliai rytą dar pastoja tau kelią. Lapai gelsta ir krinta. Lyja vis lyja. Su jumis eičiau rudens lapų surinkti,	Skamba Čekiškės kaimo kapelos įrašai. Scenoje pasirodo skaitovai, rankose laikantys po skėtį bei saujelę rudeniškų lapų.

<p>Baloje pastovėčiau, pasislėpus po skėčiu. Ir kaip mažas drugelis, - Ilipus į didelį glėbį, Jūsų meilės norėčiau norėčiau. <i>Pramoginis šokis „Čia čia čia“.</i> <i>Skaitovai:</i> Sveiks, sveteli margas, Į mūsų mokyklą atskubėjęs! Sveiki ir Jūs, seneliai, Pas savo anūkus svečiuosna atbildėję! Jūs, močiutės sengalvėlės, Jūs, seneliai doobilėliai, Sveikina – anūkėlės šokėjėlės, Anūkėliai gražuolėliai. Ir šiandien Jums visi visi Mes tariame: - Sveiki! Sveiki! <i>Mišrus antrojų ansamblis dainuoja lietuvių liaudies dainelę „Močiute, motinėle“.</i> <i>Skaitovai:</i> Žili seneliai, Jums dėkoju Už pasakų takus žavius, Už meilę, didelę kaip saulė, Už juoką ir šypsnius šiltus... Už kamarėlę slaptą slaptą – Su uogiene ir medučiu, Ir už riestainį kiškio keptą Po ažuolu šimtamečiu. Už milžinus, kad jie palaukėj Kepurėm pylė kalveles, Už nykštukus, Kad šaukšte plaukė Per jūras ir marias galias. Numegzk man Margą pirštinėlę, Apklok gėlėta skarele... Dar šimtą metų, Sengalvėle, <i>Visi:</i> Žydėki mums – obelėle! <i>Salės viduryje pasirodo mergaitės ir pristato šokį su gimnastikos kaspinais.</i> <i>Skaitovai:</i> Močiute sengalvėle, Tai gražiai sukas Uosio ratelis! Sukas sukutis Ir užsuka mįslę, Ant vaiko pirštų Aukštinį siūlą. <i>Menamos mįslės šventės svečiams:</i> - Einu einu vienas, - Pasižiūriu – dviese (Šešėlis). - Dviejiems vartams atsivėrus, arklys žvengia (Liežuvis). - Yra kalnas, bet ne kalnas. - Yra miškas, bet ne miškas. - Yra šakės, bet ne šakės (Žmogus). - Pats nieko nevalgo, o žmogų maitina (Duona). - Aukštas ažuolėlis, ant viršūnės burbulėlis (Linas).</p>	<p>Trys pramoginių šokių kolektyvą „Tvistas“ lankančios antrojų poros atlieka nuotaikingą šokį „Čia čia čia“.</p> <p>Visi antrokai garsiai pasveikina senelius, kitus šventės svečius atsistoję. Mokiniam akomponuoja muzikos mokytoja. Atlikėjai salės viduryje sustoję puslankiu.</p> <p>Antrokių, aerobikos būrelio narių, šokis „Maži lietaus lašai“ (atlikėja Monika, muzika ir žodžiai V. Ivaškevičiaus)</p> <p>Septyni mokiniai išeina į salės vidurį su medaliais – riestainiais. Jie užmena mįslės seneliams. Kas įmena mįslę, gauna prizą – riestainį.</p>
--	---

<p>- Už žirni mažesnis, už šuni piktesnis (Pipiras). - Nei gimsta, nei auga, nei miršta, o yra (Akmuo). <i>Antrokė pianistė kartu su muzikos mokytoja skambina pianinu.</i> <i>Mišrus antrokių ansamblis allieka kūrinį su dūdelėmis.</i> <i>Scenos vidury, apsirengę tautiniais rūbais, pasirodo pasakoriai:</i> Nė vienas žmogus neužauga be pasakos. Pas vienus ji ateina su močiutės balsu, pas kitus – su sapnais. Ateina ji pas mus vaikystėje; su ja mes tampame geresni, teisingesni. Augame mes, bet nesiskiriame su pasaka. <i>Salėn įnešamas suolelis, ant kurio įsitaiso pasakorius (senelis).</i> <i>Tuo metu kalba pasakorė mergaitė (senelė):</i> Drožė iš klevo Senelis klumpaitę Ir išvingiavo Vaikams pasakaitę. Apie senelį, Baltą kaip drobę, Apie močiutę Ir austą jos drobę. Senelis papsėjo Riestą pypkaitę Senelė sudėjo Vaikams pasakaitę. Aukštą kaip šaukštą Ilgą kaip smilgą Būkit, seneliai, prašau, dėmesingi Ir sužinosit, kodėl šunys protingi. Taigi jūsų dėmesiui pristatome lietuvių liaudies pasaką „Kodėl šunys protingi?“ <i>Pasakorius:</i> Gyveno skurdžiai du seneliai. Vieną kartą senutė užmaišė duoną ir neturi miltų atminti. - Vaje, vaje, kas dabar bus? Kaip duonelę iškepsiu? - Neraudok, bobut, ką nors sugalvosim... Jiems bebėdojant, ūmai ateina keistas seneliukas. - Na, ko jūs bėdojat, seneliai? Ko jums maža, ko trūksta? - Ogi matai, senutėli, skurdžiai gyvenam. - Įmaišėm duoną, o nėra kuo atminti, nėra miltų... - Gerai, bus duonos jums iki valiai. Senelis išėjo, duonos atsirado kiek tik nori, sočiai. Gyvena anys ir džiaugiasi... - Tai bent gyvenimėlis. Tik sėdi sau ir valgai. Imk, senute. - Gardu... Bet žinai, seneliuk, nusibodo man vien tik duoną kimšti. Norėčiau gardesnio raguolio... Netikėtai pasirodo vėl tas pats seneliukas ir klausia: - Na, ar dabar jums nieko netrūksta? - Trūksta, trūksta. Duok mums pinigų. - Pinigų, pinigų... - Gerai, bus,- tarė senučiukas ir išėjo. Tuoj bematant atsirado jiems daug pinigų. Džiaugiasi abu ir gyvena, raguolius kremta. Neilgai trukus pas juos vėl ateina tas pats seneliukas ir vėl klausia; - Na, ko jums dabar trūksta, ko norit? - Ogi mes norim būti karaliais. - Taip, taip, beprotiškai norim... - Gerai, būkite karaliais. Ir seniai pasidarė karaliais. Gyvenimas geriausias: senis - karalius, senelė - karalienė, gyvena ir džiaugiasi. Bet štai vėl ateina tas pats senelis ir vėl klausia: - Ar jūs dar ko nors norit karaliais būdami?</p>	<p>Atliekama lietuvių liaudies daina „Vilkas grikius sėjo“.</p> <p>Atliekamas Jimmie Dodd kūrinys „Peliuko Mikio maršas“. Akomponuoja muzikos mokytoja.</p> <p>Pasakorius berniukas vaizduoja senelį. Jis rankose laiko medinę pypkutę, drožia klumpaitę. Senutė dėvi skarą, prijuostę.</p> <p>Ruošiamasi inscenuoti lietuvių liaudies pasaką „Kodėl šunys protingi“. Salės viduryje atsiranda duonkubilis su viduje paslėptu duonos kepalu, riestainiais, piniginiiais banknotais, duonos riekėmis, išnešama gelda su mediniu šaukštu, karūnos.</p> <p>Inscenuojamos pasakos veikėjai: senelė, senukas, dievas bei du pasakoriai. Eilės tvarka jie visi ir kalbasi tarpusavyje.</p> <p>Senelis atlaužia ir duoda bobutei duonos riekės gabalėlį. Ši kremta ir guodžiasi.</p> <p>Seneliai suklaupę iš kubilo traukia popierinius banknotus, džiaugiasi, mėjo juos, valgo raguolius.</p> <p>Senelė vikriai nusimeta skarą, prijuostę, senukas kepurę ir vienas kito galvas padabina karūnomis. Abu susikabina už parankių ir išdidžiai apsuka garbės ratą.</p>
--	--

<p>- Norim, norim., - Mes norim būti dievais. - Ak, taip. Tai tu, seni, būk šuo, o tu, bobute, būsi šuns pati...</p> <p>Tai nuo to laiko ir atsirado šunys. O tas senelis buvo dievas. Tai va, kodėl šuo yra toks protingas – mat iš žmogaus kilęs. Pramoginis šokis „Valsas“.</p> <p>Skaitovai: Aš noriu paskirti Močiutei dainelę. Ją myliu kaip mamą: Ji mano saulelė! Supranta be žodžių Močiutė, nes myli. Kai skamba dainelė, Ji šypsosi tyliai... Vis guodžia ir džiaugias, Dainų mane moko. Visur mes lyg draugės, Kur ji – pilna juoko. Močiutė – darbštuolė, Jos akys svajingos. Ją myli senelis, Nes ji ypatinga. Močiute, geroji, Džiaugiuos, kad esi! Tu mano saulelė Šilta ir šviesi...</p> <p><i>Mišrus berniukų ir mergaičių choras atlieka dainelę. Dūdelėmis groja kūrinį.</i> <i>Sekama lietuvių liaudies pasaka „Žmogaus metai“.</i> <i>Pasakorė:</i> Seniai seniai ir žmonės, ir gyvuliai gyveno vienodą amžių – po trisdešimt metų. Tačiau žmogui to neužteko. Klausė klausė arklys, kaip skundžiasi žmogus, ir tarė: - Užteks man ir dešimties metų, o dvidešimt atiduosiu žmogui. „Penkiasdešimt metų taip pat maža“, - dejavo žmogus. Šį kartą jį išgirdo šuo. Ištikimasis žmogaus draugas ir sako: - Imk, žmogau, ir iš manęs dvidešimt metų, o man užteks dešimties. Pasiglemžė žmogus ir šuns metus, o kartu su gyvulių amžiumi ir nedalia. Štai kodėl, kai žmogus gyvena savo paties amžių, jam linksma, gera ir gražu. Kai žmogus persirita į arklio metus – jam pasidaro kur kas sunkiau: sunkus darbas slegia pečius. O kai ateina šuns metai – žmogui visai blogai: vis mažiau jį myli, vis labiau jį stumdo...</p> <p><i>Dzūkų polka.</i> <i>Skaitovai:</i> Senelių akys šviesios ir geros, Nors kartais raustu nuo išdaigų. Glaudžiuosi, kai jie mane bara Ar būnu iš laimės apsvaigus. Jų rankos ramina ir glaudžia, Ir pykti ant jų nevalia! Man ašarą tylią ir gaudžią Jie šluosto, kai būna šalia. Jie darbštūs lyg bitės ant žiedo. Linksmi jie, kai būnu sveika. O ašaros skausmo jiems rieda, Kai bėdos užgriūva staiga.</p>	<p>Šoka trys pramoginių šokių kolektyvą „Tvistas“ lankančios antrojų poros.</p> <p>Skamba daina „Anūkės prašymas“ (muzika L. Abariaus, žodžiai R. Skučaitės). CD.</p> <p>Mišrus ansamblis dūdelėmis groja lietuvių liaudies dainą „O kai aš“ . Pasakorė apsilvilkusi senele, segi prijuostę, apsigobusi skarą, avi klumpes.</p> <p>Šoka aštuonios šokėjų poros. Jos sueina iš skirtingų salės pusių.</p>
--	---

Seneliai – žvaigždutės virš namo,
Lyg saulės karšti spinduliai.
Geriausi jie man, nes jie mano!
Jų meilė – širdelėj giliai...
Šoka liaudies šokių kolektyvas „Ainiai“.

Skaitovai:

Šviesioji saulyte,
Pažerk spindulių!
Jų reikia seneliams,
O man tik kelių.
Grazus piešinėlis –
Ten akys senelės,
Jos švyti lyg žiedas
Melsvosios gėlelės.
Močiutę, senelį
Labai aš myliu,
Priglaust prie širdelės
Abu juos galiu.
Širdelės senelių
Sušildo mane.
Iš meilės pražysta
Jiems žiedas delne.

Skambinamas kūrinėlis pianinu. Grojama fleita.

Skaitovai:

Mano senelė
Kaime gyvena.
Lesina gaidį,
Krosnį kūrena.
Už kiemo vartų
Obelys žydi.
Tarp jų senelė
Tokia mažytė.
Dryža prijuostė,
Marga skarelė...
Kaip obelėlė
Mano senelė.

Dainuojama ir inscenuojama lietuvių liaudies daina.

Erzintimai. Mokiniai sustoja poromis ir erzina vienas kitą:

- Irka zacirka
Ėjo į cirką.
Pamatė jautį
Ir pradėjo bliauti...
- Ak tu šitaip!...
Martynas papartynas
Ganė vištas po karklynus.
Vienos vištos neparginė,
Gavo špygą, ne kiaušinį!
- Ona, Ona – gera žmona,
Davė duonos su smetona
Pėtnyčios rytą,
Katės aplaižytą.
- Jurgis papurgis
Visas kaip spurgis
Duonos prašinėjo
Vyžomis avėjo...
- Barbora, šok per tvorą
Gausi pupų porą.
- Algis dalgis šepetys
Visas kiaules išbaidys.
- Simai Simai, trys vežimai,

Svečiai mums pristato tris savo šokius: „Dirižablis“, „Senelių šokis“, „Leliūnų kadrilis“. Vėliau senolius pakviečia nuotaikingajai „Polkai su ragučiais“.

Pianinu skambinama lietuvių liaudies daina „Mažas piemenėlis“. Fleita, akomponuojant muzikos mokytojai, atliekama „Čekų polka“.

Visi mokiniai sustoja salės šonuose, laiko po minkštą žaislą (gaidį, vištą, antį, žąsį, kiaulę, avį, karvę) ir dainuodami apie savo personažą vis išeina į sceną po kelis, išsinešdami po minkštą žaislą bei įvairiai išsidėsto (sutupia, klaupiasi, sustoja puslankiais). Dainuojama lietuvių liaudies daina „Aš turėjau gaidį“.

Erzintojai linksmi improvizuoja.

<p>Kai nuvirto – pusketvirto. - Rūta tūta suraityta Stovi kampe pastatyta. <i>Mokiniai atlieka choreografinę kompoziciją „Be meilės mirt galiu”.</i> <i>Skaitovai:</i> Laimink, Dievuli, mano senelį. Duok sveikatėlės, ilgą amželį. Kad darbas sektųs, vargų mažėtų, Kad sengalvėlį laimė lydėtų. Mano mažutės dainos – Saulės anksti myluotos, Tarsi laukų purienos – Ryto rasa apklotos. Dar vaikiškai neilgas Mano pačios takelis. Aš – kaip lakštutė – pilkas Mažas močiutės paukštelis. Lai debesėliai renkas, Lai nepiktai grūmoja, Švelniai močiutės rankos Mano dienas globoja. <i>Mišrus berniukų ir mergaičių choras dainuoja dainelę.</i> <i>Skaitovai:</i> Močiute, seneli, Rankas Jums tiesiu. Ir noriu Jums būt Spindulėliu šviesiu. Seneli, Pakylėk mane aukštai. Tu toks stiprus ir didelis Kaip ažuolas. Tave aš myliu Taip karštai, Kai aš verkiu Nušluostai mano ašaras... Seneli, Pakylėki dar aukščiau: Taip noriu pamatyti Jūrą, visą žemę... Aš apkabinsiu tave Dar tvirčiau, Ir vaikščiosim ilgai Linksmi, Kol saulė dar, Kol nesutemę. <i>Choreografinė kompozicija „Rožinė pantera“</i> <i>Skaitovai:</i> Kai senelė atvažiuoja Pasitinka ją mama. Jiedvi pradeda kalbėtis, O aš laukiu nelinksma. - Na, paimk, mane ant kelių, Aš prašau prieidama. - Tu nevalgink senelės, Man prikaišioja mama. - Mama, leiski man ant kelių Pasėdėt su senele. Aš nevarginu senelės, Aš, mamyte, myliu ją! <i>Pianinu skambinamas kūrinys.</i></p>	<p>Šoka aštuonios šokėjų poros. (Dainos atlikėjas Mino, liet. tekstas G. Zdebskio).</p> <p>Daina „Močiutė Saulelė” (muzika ir žodžiai I. Mažiukaitės). Akomponuoja muzikos mokytoja.</p> <p>Šoka aštuonios šokėjų poros. Kompozicija atliekama, skambant H. Mancini muzikai „Rožinė pantera“.</p>
---	---

JAUSMAI SPALVŲ JŪROJE
TRUMPALAIKIS PROJEKTAS

Nijolė Balužytė, pradinė klasių vyresnioji mokytoja
Ingrida Ūsienė, pradinė klasių mokytoja metodininkė

Parengiamasis planas

Renginio žanras – trumpalaikis projektas (1. Paruošiamasis projektinis darbas klasėse. 2. Rytmetys „Jausmų skulptūros“. 3. Projektinė veikla klasėse „Jausmai spalvų jūroje“. 4. Šventė „Spalvos šokis“).

Renginio pavadinimas – „Jausmai spalvų jūroje“.

Paskirtis – mokinių emocinei savijautai ir psichinei sveikatai gerinti, integruojant į formalųjį (pasaulio pažinimo, dailės – technologijų, muzikos, kūno kultūros ir šokio dalykus) ir neformalųjį ugdymą.

Dalyviai – Kauno „Ryto“ pradinės mokyklos I–IV klasių mokiniai, aerobikos būrelio mergaitės, šokių būrelio auklėtiniai, literatų būrelio mokiniai.

Veikėjai – princas Žvyniukas, mergaitė, spalvos (balta, juoda, violetinė, mėlyna, geltona, žydra, oranžinė, ruda, raudona, pilka, žalia).

Laikas – 2008 m. kovo 7 d.

Vieta – aktų salė.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – jūros dugnas - tinklas, vaikų pagaminti įvairių spalvų jūros gyventojai (žuvis, krabai, medūzos, jūros arkliukai, žvaigždės, kriauklės).

Muzikinis apipavidalinimas – Grupės Telebimbam daina „Mėlyna spalva“; Bethoveno simfonija Nr.9; H. Mancini „Rožinė pantera“; „Kregždutės“ - daina iš roko operos „Ugnies medžioklė su varovais“; Grupės ŽAS daina „Mandarinai“; Tango; A.Vivaldi; Populiariausios vaikiškos dainelės „Vijo lizdą pelėda“; Inkų muzika, Pano fleita; E.Grieg „Rytas“; Instrumentinė muzika „Bitė ritė“.

Atributika – vienos spalvos apranga, plakatai, dėlionės detalės, tinklas, teorinės užduotys, kryžiažodžiai, piešiniai, „spalvų“ kepurėlės.

Techninės priemonės – muzikinis centras.

Renginio reklama – mokyklos stendų apipavidalinimas jūros tema, kvietimas.

Panaudota literatūra:

1. L. Bobrova. Kūno, proto ir jausmų darba – mokinio sveikatos ugdymo(si) pagrindas. Mokymosi medžiaga.
2. R. Kučinskienė. Dailės terapija. Seminarų užrašai. Š., „Kronta“, 2006.
3. E. Marcelionienė. V. Plentaitė. Šaltinis. Vadovėlis 3 kl. K., „Šviesa“, 2008.
4. O. Proisleris. Mažasis vandenys. V., „Viktorija“, 1992.
5. Spalvų terapija. „Savaitė“ / <http://www.alfa.lt/straipsnis4147673>
6. A. Vaičiulis. Kryžiažodžiai, galvosūkių, mįslių. K. „Šviesa“, 2003.
7. A. Vaičiulis. Kryžiažodžiai ir galvosūkių pradinukui. K. „Šviesa“, 1998.

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

I. Paruošiamasis projektinis darbas klasėse

Tekstas	Remarka
Pasaulio pažinimas. Emocinės būsenos skulptūros pristatymas. Dailė ir technologijos. Jausmų jūros gyventojų piešimas. Muzika, šokis. Kompozicijų, išreiškiančių spalvos nuotaiką, vaikų emocijas kūrimas. Kūno kultūra. Stendo „Sportas mano gyvenime“ paruošimas ir pristatymas. Lietuvių kalba. Eilėraščių apie spalvas kūrimas.	Surinkta medžiaga eksponuojama stenduose. Vaikų darbai naudojami renginio reklamai ir salės apipavidalinimui. Sukurtus meninius – kūrybinius darbus mokiniai pristatys šventės metu. Sukurti vaikų eilėraščiai bus panaudojami rašant scenarijų.

II. Rytmetys „Jausmų skulptūros“

Tekstas	Remarka
Mergaitė: Mergaitė sukūrė mažutį pasaulį Ir nupiešė didelę mėlyną saulę, Suaugę sušuko: apgaulė! Apgaulė! Na, kurgi jūs matėte mėlyną saulę? Mergaitė pravirko: mačiau aš tą šalį,- Ten saulė kaip nori, taip šviesti tau gali, Suaugę – supraskit, Suaugę – nepykit Ir tik netrukdykit jai, netrukdykit!	Į sceną išeina mergaitė pasipuošusi jūros bangos suknele. Ji rankose laiko pintinėlę.

<p>Princas Žvyniukas: Ūžia, šniokščia, mėlynuoja, Tai bangų sparnai plasnėja. Jūra, jūra, motinėle, Kur pasėmei žydrą mėlį?</p> <p>Mergaitė: Kas tu? Ir iš kur atsiradai?</p> <p>Žvyniukas: Aš princas – Sidabrinė žuvytė. Skaidriųjų Vandenių Šalies Karalius!</p> <p>Mergaitė: Kaip puiku – ir princas ir karalius kartu! O kokia tavo karalystė?</p> <p>Princas: Aš kviečiu jus aplankyti mano šalį. Šalį, kurioje šiandien viešpatauja jausmai ir spalvos.</p> <p>Mergaitė: Spalvos? O argi jūroje yra daug spalvų? Aš maniau, kad jūra mėlyna, mėlyna ir mėlyna ir viskas.</p> <p>Princas: Kai paviešėsite mano karalystėje, patys pamatysite visų spalvų žuvyčių: raudonų, mėlynų, auksinių ir kaitinančių.</p> <p>Vaikai: Tai ko dar laukiam?</p> <p>Princas: Prieš pradėdami kelionę pasikvieskite: Vaizduotės fėją, Pasiimkite įkvėpimo žirkles, Susiraskite fantazijos adatą, Įsidėkite svajonių siūlus.</p> <p>Mergaitė: Viską dedame į krepšelį ir keliaujame kartu.</p> <p>Vaikas: Man linksma, linksma, linksma! Raudona muzikos spalva! Labai baisu bus supilkėti, O be draugų gyvent gūdu. Ehe,- žiūrėk, karaliau prince! Visiems mums linksma, linksma! Tad šokim, juokimės kartu.</p> <p>Aerobikos būrelio ir šokių būrelio šokis “Ugnis ir vanduo”.</p> <p>Vaikas : Linksma ? ! Linksma? ! Ak, mano mielieji! Bet ar yra vienatvė ir liūdesys, ir išdaigos...</p>	<p>Pasirodo jūros valdovas princas Žvyniukas, kuris kalbasi su mergaite ir kviečia ją apsilankyti savo karalystėje.</p> <p>Šventės vedėjai kreipiasi į žiūrovus.</p> <p>Princas paduoda mergaitei įkvėpimo žirkles, fantazijos adatą, svajonių siūlus.</p> <p>Mergaitė viską susideda į pintinėlę ir su princu iškeliauja į Jausmų jūros šalį.</p> <p>Mergaitės šokį atlieka su mėlynais meninės gimnastikos kaspinais ir raudonomis audinio skiautėmis (pagal A.Vivaldi muziką)</p>
--	--

<p>Vaikas: Tavo tiesa, tad skubiai eikime į tą jausmų pasaulį.</p> <p>Žinių tarnyba: Juoko sąsiauris. Ši rytą Iš dangaus kepurės krito.</p> <p>O Smaližių žemėj – badas. Naktį dingo šokoladas.</p> <p>Sako, Tinginėlių kaime Siaučia didelė nelaimė Vargas, ką ir bekalbėti: Tingi tinginiai tingėti.</p> <p>Nuotykių saloje - balius! Mažas vabalų karalius Sūnui per gimimo dieną Dovanojo dramblių vieną.</p> <p>O dabar – rimti darbai Renčiam statinį “Jausmai”.</p> <p>Ia klasė pristato jausmų būsenos statulą „Pyktis”. 1b - „Švelnumas”. 2a - „Džiaugsmas”. 2b - „Liūdesys”. 2c - „Pyktis”. 3a - „Išgąstis”. 3b - „Laimė”. 3c - „Drąsa”. 4a - „Pašėlimas”. 4b - „Gėda”. 4c - „Baimė”.</p> <p>Mokytoja: Jausmų jūra mainysis ir darysis vis gražesnė ir gražesnė. Ji žibės, žaižaruos, spinduliuos, keis savo spalvas. Mūsų visų jausmai kaip ta jūros banga raibuliuoja, plevena, plazda, banguoja. O kad mes visi pamatytume kokia ta mūsų jūra prieš išeidami pasiimkite užduotis, o kai sugrįšite, bandysime sudėlioti “Jūros dėlionę”.</p>	<p>Į sceną įbėga po vieną vaiką, kurie pristato įdomiausias žinias.</p> <p>Kiekviena klasė pristato kūrybinį darbą ir naudoja savo pasirinktą atributiką.</p> <p>Mokytoja kiekvienai klasei išdalina po dėlionės detalę ir kryžiažodį.</p>
--	--

III. Projektinė veikla klasėse „Jausmai spalvų jūroje“

Tekstas	Remarka
<p>Pasaulio pažinimas. Kryžiažodžio „Sveikata” sprendimas. Dailė ir technologijos. Jausmų jūros dėlionės detalių spalvinimas. Emocijų picos „kepimas”. Klasių kolektyvai spalvina mandalas.</p>	<p>Kiekviena klasė atneša nuspalvintą dėlionės dalį ir sudeda iš jų „Jausmų jūros“ dėlionę. Laiveliu su išspręstais kryžiažodžiais paleidžia plaukti į „Jausmų jūrą”. „Picomis“ papuošia klasių duris.</p>

IV. Šventė „Spalvos šokis“

Tekstas	Remarka
<p>Princas: Vaikystės vardu –</p>	<p>Į salę įžengia princas Žvyniukas ir kviečia visus per spalvas, judesį, muziką atskleisti savo jausmus.</p>

<p>Juokitės spalvos, visos kartu. Tam, kad jausmai nepaliaujamai šviestų.</p> <p>Vaikas: Supa vėjas Jūros žėrintį mėlį. Šią akimirką spalvos Ims čia šokyje suktis.</p> <p>Juoda spalva: Kur pažvelgsi, ten tamsa, Vis juoda juoda spalva... Ji mus persekios nakty Baimė vėl užmigs širdy...</p> <p>Šokio kompozicija „Juoda”.</p> <p>Rožinė spalva: Rožinė – kukli spalva, Ji lyg meilė nekviesta. Tai romantika, žiedai... Paslapties spalva jinai...</p> <p>Šokio kompozicija „Rožinė”.</p> <p>Ruda spalva: Rudi batai, rankinukas, Rudos kelnės ir švarkiukas, Rudas kūnas nuo saulytės, Šokoladas nuo mamytės... Stipri kaulų sistema – Tai suteiks ruda spalva!</p> <p>Šokio kompozicija „Ruda”.</p> <p>Oranžinė spalva: Ši spalva – gyvybingumas, Dėmesys ir išdidumas, Ji ryški tarsi morka Tai – oranžinė spalva.</p> <p>Šokio kompozicija „Oranžinė”.</p> <p>Geltona spalva: Džiaugsmas, žinios, supratimas, Kartais ir išsiskyrimas... Ši spalva tarytum saulė Džiugina visus pasaulį, Ji lyg pienė geltona Ji tokia ryški, linksma!</p> <p>Šokio kompozicija „Geltona”.</p> <p>Violetinė spalva: Violetinė spalva Lyg svaja lengva lengva, Ji ir mistika, ir menas</p>	<p>Juodos spalvos personažas į salę kviečia 1a klasę.</p> <p>Nerimas, baimė, susikaupimas 1a klasės kompozicijoje (Bethovenas simfonija Nr. 9) Rožinės spalvos personažas į salę kviečia 1b klasę.</p> <p>Salėje pasirodo 1b klasės „Rožinės panteros“ (H. Mancini „Rožinė pantera“)</p> <p>Rudos spalvos personažas į salę kviečia 2a klasę.</p> <p>Šoka 2a klasė (Inkų muzika, Pano fleita)</p> <p>Oranžinės spalvos personažas į salę kviečia 2b klasę.</p> <p>Viskas nušvinta oranžine spalva, nes į salę įrieda 2b „oranžiniai mandarinai“ (ŽAS „Mandarinai“)</p> <p>Geltonos spalvos personažas į salę kviečia 2c klasę.</p> <p>Pakvimpa medumi, nes po salę skraido 2c klasės bitutės. Šoka 2c klasė (Instrumentinė muzika „Bitė ritė“).</p> <p>Violetinės spalvos personažas į salę kviečia 3a klasę.</p>
---	---

<p>Dvasingumo penas geras...</p> <p>Šokio kompozicija „Violetinė”.</p> <p>Balta spalva: Balta – tai sniegelis, Tyrumas, aiškumas, Ji dar atsargumas, Šviesa, nekaltumas... Lyg kalno viršūnė – Čia pat... ir toli... Tarsi tobulybė, balta, Mums esi...</p> <p>Šokio kompozicija „Balta”.</p> <p>Žalia spalva: Žali medžiai ir žolė, O žolėj – žalia varlė... Tai ramybė, atgimimas Ir pusiausvyros kūrimas...</p> <p>Šokio kompozicija „Žalia”.</p> <p>Raudona spalva: Ji energija užlieja Ir ambicijas pasėja, Raudoniausia iš visų Tartum gaisras iš gelmių!...</p> <p>Šokio kompozicija „Raudona”.</p> <p>Mėlyna spalva: Mėlyna – ramybė ir pareigingumas, Mėlyna – tai jūra ir dangaus tyrumas, Tai prisiminimai, ilgesys, svajonės, Mėlynos žibuoklės ir vandens klajonės...</p> <p>Šokio kompozicija „Mėlyna”.</p> <p>Žydra spalva: Žydra – tai atvirumas, laisvė, Žydra – tai paslaptis slapta, Žydra – dangaus aukšti skliautai, Žydra – tai pasaka, tikrai!</p> <p>Šokio kompozicija „Žydra”.</p> <p>Pilka spalva: Tai gynybinė spalva,- Nori slėptis – tiks pilka. Nedraši ji lyg pelytė Ir energija nešvyti...</p> <p>Šokio kompozicija „Pilka”.</p> <p>Princas: Štai Jums nepaprasta jausmų jūra. Barniai ir ginčai neturi jos liesti. Jūra ramybės ir jūra taikos. Žėri skrajojančiuos saulės spinduliuos!</p>	<p>3a klasės kompozicija nuskraidina visus į svajingą rytmetį (E. Grieg „Rytas”).</p> <p>Baltos spalvos personažas į salę kviečia 3b klasę.</p> <p>Nuotaikinga ir vasariška 3b klasės kompozicija apie ramunėlę (Grupė „Bavarija“- „Ramunė balta“).</p> <p>Žalios spalvos personažas į salę kviečia 3c klasę.</p> <p>Kur pasislėpė 3c klasė? Ar tik ne žalioje žolėje? (L.Lapkauskaitė „Žolė žalia“</p> <p>Raudonos spalvos personažas į salę kviečia 4a klasę.</p> <p>Šoka 4a klasė (Tango).</p> <p>Mėlynos spalvos personažas į salę kviečia 4b klasę.</p> <p>Šaunų rokenrolą sutrenkė 4b klasė (Telebimbam „Mėlyna spalva“).</p> <p>Žydros spalvos personažas į salę kviečia 4c klasę.</p> <p>Žydrą dangų karmo 4c klasės kregždutės. („Kregždutės“ - daina iš roko operos „Ugnies medžioklė su varovais“).</p> <p>Pilkos spalvos personažas į salę kviečia priešm. ugd. grupę.</p> <p>Šoka priešm. ugd. grupė (Populiariausios vaikiškos dainelės „Vijo lizdą pelėda“).</p> <p>Į salę įžengęs princas rodo vaikų sudėliotą „Jausmų jūrą“.</p>
--	---

<p>Direktorės apibendrinamasis žodis. Padėka mokytojoms ir mokiniams.</p> <p>Mokytoja: Negalime tikėtis išmokyti jus būti fiziškai sveikais, nekreipiant dėmesio į jūsų emocinius bei socialinius poreikius. Kelionė į savo vidinį pasaulį yra visų jausmų patyrimas. Jo rezultatas – savęs stiprinimas ir naujas savęs ir aplinkinio pasaulio suvokimas. Šv. Augustinas yra pasakęs: „Išorėn neik, grįžk į save. Tiesa gyvena žmoguje“.</p>	<p>Direktorė įteikia kiekvienam kolektyvui padėkos raštus.</p> <p>Šventės organizatorės apibendrina šventę.</p>
--	---

GYVENIME, DOVANOK MAN SPARNUS
TEŠTINIS MENINIS PROJEKTAS
DOVANA MOKYKLAI
2008 M. DAILĖS KŪRYBINIŲ DARBŲ PRISTATYMAS

Rasa Urbutienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja metodininkė,
10-osios kryptingo meninio ugdymo klasės auklėtoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – Kūrybinių dailės darbų pristatymas.

Renginio pavadinimas – Gyvenime, dovanok man sparnus

Paskirtis – 10 – oje klasėje mokiniai baigia pagrindinės mokyklos kryptingo meninio (dailinio – technologinio) ugdymo kursą. Ši dailės darbų pristatymo šventė skirta sudaryti šiai mokinių grupei sąlygas realizuoti savo kūrybinius sumanymus, mokinių sukurtais darbais papuošti mokyklos interjerą, praturtinti muziejų, papildyti suvenyrų fondą.

Auditorija – Mokytojai, mokiniai.

Dalyviai – Visi dešimtokai, kurie mokosi dailinio ugdymo klasėse.

Svečiai – Mokinių tėvai, kitų Kauno miesto mokyklų mokytojai, Savivaldybės atstovai.

Laikas – Balandžio mėnuo.

Vieta – Mokyklos aktų salė, dailės galerija, kurioje eksponuojami mokinių darbai.

Veiksmo vietos apipavidalinimas – Scena papuošta baltais žiedais, kurie primena sodų žydėjimą, vidury supasi supynė. Šone supynių stovi molbertas, 7 spalvų dažai, teptukai – paruošta piešti vaivorykštę.

Atributika – Mokinių apranga – atitinkamą dailės šaką simbolizuojančios spalvos akcentai – kaklaraiščiai. Parengtos mokinių kūrybos (eskizų, miniatiūrų) knygelės-suvenyrai svečiams “Gyvenime, dovanok man sparnus”.

Techninės priemonės, įranga – Tai septynspalvė mokinių baigiamųjų dailės darbų vaivorykštė - tapybos, grafikos, tekstilės, grafinio dizaino, odos, keramikos, medžio skulptūros darbai. Šie kūriniai prieš renginį eksponuojami mokyklos skaitykloje, renginio metu rodomos jų nuotraukos (būtina multimedia ir didelis ekranas)

Renginio reklama, informavimo priemonės – informacija mokyklos internetiniame puslapyje (www.grusas.kaunas.lm.lt), skelbimai mokykloje, kvietimai.

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
<p>Scenoje visi dailės darbų pristatymo dalyviai dainuoja TELE BIM BAM dainą “Mėlyna spalva”</p> <p>INDRĖ. Mes, 2008 metų dešimtokai, tęsinio projekto “Dovana mokyklai” - 13 – oji laida. Šiandien mes pristatysime savo dailės darbus, originalias idėjas, kurioms įkvėpimo ieškojome literatūroje. Tai jaunatviški bandymai sustabdyti akimirkas, per simbolius išreikšti mintis, iškylančius gyvenimo prasmės klausimus. Pasirinkome septynias skirtingas dailės sritis – tapybą, grafiką, tekstilę, grafinį dizainą, odą, keramiką, medžio skulptūrą. Mums šios sritys – tai lyg septyniaspalvė vaivorykštė, nuo tamsos ir audrų sauganti mūsų svajones. Savo šventinę popietę “Gyvenime, dovanok man sparnus” pradėdame ir kviečiame visus su mūsų svajonėmis skristi kartu.</p> <p style="text-align: center;">TAPYBA</p> <p>SAULIUS. Mano darbas atliktas pastelės technika. Jame žmogaus gyvenimo prasmė, troškimas tobulumo, amžinas skubėjimas ir nelygi kova su laiku.</p> <p>Žmonių prigimčiai būdingas žinių troškimas, noras pažinti, pavergti visatos erdves. Geriausiai šis žmogaus troškimas atsispindi J.V.Gėtės „Fauste“. Tačiau žmogaus gyvenimas per trumpas, nes „Ir šiaip ne taip pusiaukelę pasiekęs / Matai, kad jau atėjo laikas mirti“ („Faustas“).</p> <p>Faustiškos mintys ir idėjos tilpo mano dviejų dalių darbe. Įsižiebiančios žvaigždės – tai lyg žmogaus gyvenimo pradžia, kuri daug žmogui žada. Tačiau gyvenimas be visiems vienodai dosnus. Jis nuraško tas žvaigždes ir mala gyvenimo kavamalėje. Tai lyg žmogus, einantis per savo gyvenimą, mirštantis ir tampantis smėlio dulke. Dėl šio žvaigždės virtimo smėlio dulke darbą pavadinau „Virsmu“.</p> <p>Evelinos tapybos darbas atliktas visai kita technika – tai aliejinė tapyba.</p>	<p>Ekране visų mokinių nuotrauka. Pasipuošę juodai ir ryšintys vaivorykštės spalvos kaklaraiščius.</p> <p>Padainavę mokiniai susėda ant scenos laiptukų. Scenoje tik besisupančios puoštą supynės, molbertas vaivorykštei piešti. Ekranas pakeltas šone, kad vaizdą galėtų matyti visi salėje.</p> <p>Scenoje pasirodo visi mokiniai, kurie tapė. Saulius kalba, ekrane rodomas jo dviejų dalių darbas “Virsmas” (pastelė).</p>

EVELINA. Su aliejiniais dažais tapiau pirmą kartą. Mane žavėjo jų galimybės, nors lengva nebuvo. Paveikslas „Paskutinis ėjimas“ sukurtas remiantis kontrasto principu. Tai spalvos juoda – balta, raudona – geltona. Idėjų savo darbui taip pat ieškojau literatūroje.

Juozo Grušo „Barbora Radvilaitė“ – tai Žygimanto Augusto ir Barbaros meilės istorija. Šioje istorijoje mane žavėjo Žygimantas Augustas, kuris pasielgia kaip garbingas vyras, bet ne karalius. Jo sprendimus lėmė ne politiniai išskaičiavimai, o jausmai. Tačiau ši, pagal tikrą istoriją parašyta drama toli gražu neprimena pasakos, tai greičiau juodai balta šachmatų lenta, kur ištiesai vyksta kova tarp gėrio ir blogio, meilės ir neapykantos, tiesos ir melo. Paveiksle „Paskutinis ėjimas“ pavaizduota šachmatų lenta. Karalius ir karalienė simbolizuoja šių istorinių asmenybių didelę meilę, vedybas. Juoda ir balta spalvos – kančių kupiną kovą, raudona – Barbaros karūnavimą ir mirtį.

Man patinka skaityti knygas, jos priverčia susimąstyti, o kartais net griebtis teptuko, juk ne viską gali išreikšti žodžiais, kartais reikia spalvų. Klasės draugei Indrei užtenka pažvelgti pro langą ir ji jau pasiruošus kurti. Gal dėl to ir jos darbas atliktas mišria technika.

INDRĖ. Man patinka stebėti aplinką. Kartais žmonėms atrodo, kad aš žiūriu į vieną tašką, tačiau taip nėra. Aš galiu valandų valandas stebėti sraigę, kuri ankstų pavasario rytą šliaužia obels šakele. Maloniai tylą sudrumsčia bitė, aplankiusi tos pačios šakelės žiedus. Atrodo, kas sraigė ir bitė viena kitos nepastebi, kad ant tos obels šakelės - du skirtingi pasauliai. Aš pastebiu ir kitą pasaulį, kuris sudrumsčia šią ramybę, Tai aukštakulnių batelių kaukšėjimas, jų ryški raudona spalva tarsi griaua viską aplinkui. Mano mintys – tai mano darbas – suprasiu, jei ne visi jį supras, nes tikriausiai neprivalau tikėti, kad kiti pažvelgę išgirstų net gitaros skambėjimą.

Savo triptiką atlikau gana paprasta technika – papje maše derindama su tapyba ir fotografija.

Tapyba nėra vien tapymas ant popieriaus. Kristina ir Marija savo tapybos darbą atliko ant medžio.

KRISTINA. Visi šie keturi nutapyti žmonės simbolizuoja skirtingus žmogaus gyvenimo tarpsnius.

Žolė man primena vaikystę. Tyliai vėjo glostoma ji atrodo dar trapesnė, liaunesnė ir švelnesnė.

Ugnis – jaunystė. Ji drąsi, išdykus, nebijanti pavojų, kupina rizikos. Visuomet besiveržianti pirmyn, pasiryžus sudeginti viską, kas buvo praeityje.

MARIJA. Ledas – tai žmogaus branda. Iš ugingo avantiūristo jis virsta tvirtu, pagrindą po kojomis turinčiu žmogumi. Jo vertybės pasikeičia: rūpi stabilumas, karjera, materialūs dalykai. Tačiau visi šie dalykai yra laikini, kaip ir ledas. Jis tirpsta, o su juo kartu ir žmogaus jėgos, siekiai ir troškimai.

Smėlio žmogus – tai senatvė. Būtent smėlis simbolizuoja bėgantį laiką. Jame įmintas žmogaus pėdas nuplauna vanduo. Vėl viskas prasideda iš naujo. Vėl dygsta žolė ...

SKULPTŪRA (molis)

ARTŪRAS. „Baltų dievai“ – tai bendras trijų mokinių kūrybinis darbas, kuriuos sieja bendra idėja – nulipdyti senovės baltų dievus. Pasirinkome tuos, kurie, mūsų nuomone, to meto žmogui turėjo būti labai svarbūs.

MANTAS. Tai mirties ir požemių dievas Pikulis bei ugnies deivė Gabija, Bangpūtys ir jo palydovė Jumpira – vandenynų ir marių dievai. O baltams, kurie neatsiejami nuo žvejybos, jie labai svarbūs. Perkūnas ir Žemyna – žemės ir dangaus sergėtojai, todėl baltai juos ypatingai garbino.

MAŽVYDAS. Kaip šie dievai atrodė, niekas nežino, todėl tai mūsų fantazijos ir kūrybos vaisius.

Kol Evelina kalba, jos darbai „Laisvas“, „Paskutinis ėjimas“ (aliejus) rodomi ekrane.

Kol Indrė kalba, jos darbas „Nematau sniego“ (mišri technika) rodomas ekrane.

Rodomas Kristinos darbas ekrane.

„Žmogaus gyvenimo tarpsniai. Žolė ir ugnis“ (akrilas).

Rodomas Marijos darbas ekrane.

„Žmogaus gyvenimo tarpsniai. Ledas ir žemė“ (akrilas).

Kai Marija baigia pristatyti savo darbą, ji raudonos spalvos teptuku piešia pirmą vaivorykštės spalvą.

Nupiešusi Marija kviečia kitą vaivorykštės spalvą – skulptūrą.

Ekrane rodomos mokinių skulptūros. Artūras „Bangpūtys. Jumpira“ (molis).

Mantas „Perkūnas. Žemyna“ (molis). Mažvydas „Gabija“ (molis).

Visus šiuos darbus mes darėme virveline technika ir dekoravome įgilintu reljefu. Taip pat, kad kūriniai būtų gyvesni, pagražinome juos pastelės spalvomis.

KĖSTAS. Savo baigiamąjį darbą norėjau sukurti tokį, kad jis būtų ne tik puošmena, bet ir praktiškas daiktas. Iš visų kilusių idėjų labiausiai patiko šviestuvas – ugnikalnis.

Idėją padėjo įgyvendinti molis. Iš jo sukūriau šviestuvo gaubtą, naudojau virvelinę juostelių techniką. Kad šviestuvus ne tik gražiai atrodytų, bet ir šviestų, įmontavau elektros lempuotę. Šviestuvą nugalžūravau juoda spalva ir gelsvais atspalviais. Jo ertmės skleidžia šviesą, o spalvos, primenančios lavą, simbolizuoja amžiną gyvenimą.

ODA

BERNADETA. Tikriausiai daugelis žmonių moka pasveikinti pavasarį Kristijono Donelaičio žodžiais: „Jau saulelė vėl atkropdama budino svietą/ Ir šaltos žiemos triūsus pargriaudama juokės“. Ir ne tik pavasarį pasitinka ir palydi saulė Kristijono Donelaičio „Metuose“. Skaitydami poemą jaučiame, kad to meto žmogui svarbūs visi metų laikai. Šiame paveiksle mes pavaizdavome skirtingus metų laikus, kuriuos sukūrėme iš smulkių gamtos grožių ir spalvas atspindinčių odos detalių. Kurdamos naudojome aplikacijos techniką.

GRETA. Man patinka stebėti žmones, einančius gatve. Aš nematau jų veidų – tik papuošalus. Ir jei papuošalas ypatingas, jei rankų darbo, atsigrėžiu antrą kartą – tada pamatau ir žmogų. Man visuomet gražūs šie žmonės, jų veidai, nes jie žino, ko nori, jie moka save papuošti.

Mano sukurti papuošalai yra iš odos ir karoliukų. Jie išsiskiria iš kitų, yra originalūs, saviti, jais pasipuošusi jausiuosi ypatingai, nes žinosiu, kad kitų tokių nėra.

AKVILĖ. Kiekvienam iš mūsų pagerėja nuotaika, kai bent mažytis spindulėlis išlenda apniukusią dieną. Kai saulės spindulėlis šviečia man į veidą, aš jaučiu džiaugsmą, gėrį, nes šviesa man asocijuojasi su gerais dalykais: gera nuotaika ir laime.

Savo darbe iš odos aš pavaizdavau saulę. Mano darbo pavadinimas – „Aš tikiu“. Šis pavadinimas tarsi parodo paveiksle vaizduojamos saulės galią. Aš tikiu, kad pavasariui atėjus, saulė pabudins gamtą, įžiebs ugnele žmonių širdyse.

GRAFINIS DIZAINAS

GABIJA. Šiuo metu galima įvairiomis kalbomis skaityti pagarbą keliančias dideles visuotinės literatūros ir meno istorijas, kuriose bandoma aprėpti tautų literatūrinės kūrybos lobius. Tai labai platūs didžiųjų rašytojų veikalai, todėl neišvengiamai tenka daryti atranką.

VYDMANTĖ. Mūsų darbas – tai metodinė priemonė-konspektas, skirtas 5-12 kl. mokiniams mokytį meno istorijos ir literatūros. Šiame darbe pristatomos meno ir literatūros kryptys, pateikiami svarbiausi bruožai, būdingi konkrečiai meno kryptims ir epochai.

Tikime, kad ši iliustruota mokymo priemonė padės mūsų bendraamžiams lengviau suvokti vieno ar kito laikotarpio kultūrinį koloritą, pamokos bus įdomesnės ir patrauklesnės.

TEKSTILĖ

IEVA. Ant lengvučio, plazdančio šilko nutapyti didingi senojo Kauno pastatai – neįprastas derinys, tačiau puikiai atspindintis Juditos Vaičiūnaitės kūrybą. Jos eilėraščius galima sieti su vaizduojamuoju menu: su juodai balta grafika ar spalvine tapyba.

GODA. Mūsų tapyti šalikai, šilko paveikslėliai – tai poetės eilėraščių veiksmo vieta – vaikystės Kaunas, senamiesčio stogai, išdžiūvęs fontanas, pro senamiesčio bažnyčių vitražus šviečiantis mėlynas dangus ir aidinti Čiurlionio muzika. Nerasime daug poetų, kurių posmuose taip ritmingai plaktų seno miesto širdis.

Rodomas Kęsto šviestuvas “Vulkanas” (molis).

Baigęs kalbėti, Kęstas piešia orandžinę vaivorykštės spalvą. Baigęs piešti, kviečia geltonais kaklaraiščiais pasipuošusius, odos darbus pristatančius mokinius.

Ekране jau trys vaivorykštės spalvos. Trečia geltona – oda.

Ekrane – Bernadetos ir Eglės darbas “Metų laikai” (oda).

Rodomi Gretos odiniai papuošalai.

Rodomas Akvilės darbas “Aš tikiu” (oda).

Baigusi kalbėti, Akvilė piešia geltoną vaivorykštės juostą molberte ir kviečia grafinio dizaino darbą atlikusias mokines.

Ekране jau keturios spalvos. Ketvirta – žalia (graginis dizainas).

Rodomos skaidrės iš Vydmantės ir Gabijos pristatomo darbo “Istoriniai meno stiliai” (metodinė priemonė 5-12 kl.).

Baigę kalbėti, merginos piešia žalią vaivorykštės spalvą ir kviečia tekstilininkes.

Ekrane penkios vaivorykštės spalvos. Penkta šviesiai mėlyna (tekstilė).

Mes labai norėjome ši mums brangaus miesto širdies plakimą, jo ritmą ir spalvas perkelti ant šilko.

DOVILĖ. Pasirinkau baigiamąjį tekstilės darbą ne atsitiktinai. Nuo pat mažens mėgau įvairius tekstilės darbus: puošiau lėles, siuvau joms sukneles. Mano darbą sudaro keturi austiniai paveikslai. Šie paveikslai yra dvipusiai: viena pusė yra lygi ir glotni, o kitoje pusėje siūlų iškilumas suteikia putlumo, minkštumo.

Šio paveikslo pavadinimas – „Bundantis pavasaris“, nes jame atsispindi pavasario pradžia, kai visa gamta bunda.

RITA. Šaltus žiemos vėjus keičia šiltas ir malonus pavasario vėjelis, baltą ir rudą žemę – žaluma. Būtent pavasarį taip norisi lakstyti paskui vėją ir liesti atgijusias žoleles, šalpusnių noseles. Būtent pavasarį prasideda gamtos ir mūsų džiaugsmo metas. Aš labai jo laikiu, o kad laikas neprailgtų, ilgais žiemos vakarais audžiau pavasario gobeleną. Jį pavadinau „Pavasarinis ritmas“.

GRAFIKA

RUGILĖ. „Tragiška komedija“ – šitaip „Meilės, džiazos ir velnio“ žanrą nusakė pats autorius. Ji mane ir įkvėpė padaryti baigiamąjį dailės darbą būtent tokia tema, nes šis kūrinys kupinas jaunatviško maksimalizmo bei azarto, kaip mano bei bendraamžių gyvenimas. Mane sužavėjo Beatricė, jos nepalaužiamas siekis ką nors gera duoti žmonėms, patirti laimę. Skaudu, kad velnio įvaizdis, simbolizuojantis žmogaus prigimtyje suvešėjusį pyktį ir žiaurumą, nustelbia meilę.

Visą darbą sudaro trys skirtingų temų paveikslai. Jie atlikti tušu. Šią grafikos techniką pasirinkau, nes man patinka jos kruopštumas ir subtilumas.

EGLĖ. Nuo pat pirmos klasės savo mokyklinėje kuprinėje nešioju pieštuką. Tačiau tik laikui bėgant supratau, kiek daug su juo galima nuveikti: surasti įvairių linijų, keisti toną, štrichuoti.

Šis mano darbas, pavadintas „Žvilgsniu“ ir atliktas grafika. Jame vaizduojama daug žvilgsnių, nukreiptų į kelią, į plaukiančius debesis, į vėjo sūpuojamus medžius ir skubančius žmones. Visa, ką aš galiu pamatyti, yra mano pasaulis ir aš. O pamatyti juk galima tiek daug....

SKULPTŪRA (medis)

MARIUS. Mokantis dailės šioje mokykloje teko susipažinti su įvairiomis meno šakomis: skulptūra, tapyba, keramika, grafika ir išbandyti įvairias technikas. Labiausiai patiko medžio darbai. Patiko todėl, kad medžio skulptūra leidžia suteikti prasmę ir formą paprastam medžio gabalui.

Nuo senųjų laikų lietuviai stiprybės sėmėsi iš medžio, gėrbė jį, tikėjo jo galia ir stiprybe. Gal todėl lietuvių liaudies pasakoje „Eglė žalčių karalienė“ motina paverčia vaikus medžiais, kad apsaugotų juos nuo klastos, neteisybės ir melo – blogybių, kurios nepasitraukia iš žmogaus gyvenimo. Kai labiau įsigilinau į pasaką, kilo idėja pavaizduoti ošiančią jūros bangą, kuri į krantą išmeta ne tik baltas jūros putas.

Aš manau, kad man pavyko sustabdyti nuolat kintančią ir pastovios formos neturinčią bangą. Tačiau ši pasakos banga kartu ir grėsmės simbolis tiems, kurie nusigręžia nuo tiesos ir žmogiškumo, nesilaiko duoto žodžio.

ADOMAS. Nuo vaikystės mėgau pasakas ir puikias jų pabaigas, tačiau tikėjau tik viena – „Stebuklinga pupa“. Labai norėjau pažiūrėti, kas yra virš debesų. Svajojau pats užsiauginti tokią pupą, kuri būtų tvirta, stipri – mane išlaikytų.

Mano baigiamasis darbas – svajonių pupa – ieškojimas tobulybės. Darbas yra padarytas iš ąžuolo medžio masyvo.

Taip, kaip išauga pupa, taip išaugo ir šis mano darbas.

Rodomi Ievos ir Godos darbai

“Mano svajonių miestas” (tapyba ant šilko).

Rodomi darbai.

Dovilės “Bundantis pavasaris” (gobelenas).

Ekrane rodomas Ritos gobelenas “Pavasarinis ritmas”.

Rita piešia šviesiai mėlyną vaivorykštės spalvą. Į sceną kviečia grafikos darbus dariusius mokinius.

Ekrane jau šešios vaivorykštės spalvos. Šešta tamsiai mėlyna – grafika. Rodomas Rugilės grafikos darbas “Meilė, velnias ir džiazas”. (tušas).

Rodomas Eglės diptikas “Žvilgsnis” (grafitas).

Eglė, baigusi kalbėti, piešia šeštą vaivorykštės spalvą molberte ir kviečia medžio skulptūras drožusius vaikus.

Ekrane jau visos septynios vaivorykštės spalvos.

Septinta violetinė (medžio skulptūra)

Rodomas Mariaus darbas” Banga” (medis).

Rodoma Adomo “Pupa” (medis).

<p>ŽILVINAS. Man ledai neatsiejami nuo vaikystės. Prisiminus jų skonį, net širdis apsąla. Braškiniai, vaniliniai, šokoladiniai... Vieni už kitus saldesni, skanesni. Jie man primena šiltas vaikystės vasaros dienas, kai gavęs litą ar du, bėgdavau jų nusipirkti. Stovėdavau prie šaldiklio ir negalėdavau išsirinkti, o suvalgęs norėdavau dar ir dar...</p> <p>Ši medžio skulptūra man primena ledus. Pagaminta ji konstruktyvizmo stiliumi, kuriam būdingas tikslumas. Skulptūroje vyrauja trikampės formos, kurias užbaigia du rutuliai.</p> <p>KERNIUS. Mano mokykloje didelė įvairovė meno šakų. Kiekvienas, įžengęs į mūsų mokyklą, pasijaučia ypatingoje erdvėje – sienos išmargintos, tapytos, dekoruotos. Bandžiau savo jėgas daug kur, bet labiausiai patiko medžio darbai.</p> <p>Šis žiogas – tai metalo ir medžio derinys. Daug kam jis tikriausiai primins vasarą, o man rudenį. Nes žiogų laikrodžiai visuomet tiksi paskutines vasaros sekundes, o paraudę šermukšnių uogos ją sustabdo. Vėl laikas į mokyklą.</p> <p>Mokiniai savo šventę baigia „Vaivorykštės“ daina</p> <p>Mokinius sveikina mokyklos vadovai, jų darbus aptaria dailės mokytojai, dėkoja tėvai, renginio svečiai.</p>	<p>Ekrane Žilvino medžio skulptūra “Ledai”.</p> <p>Rodomas Kerniaus “Žiogas” (metalas ir medis).</p> <p>Rodomas anomacinis filmukas “Vaivorykštė”, mokiniai dainuoja.</p>
--	---

KAUNO „VARPO“ GIMNAZIJA

DOVANOJU SEKMADIENĮ
LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA

Grita Šukytė, renginių režisierė, direktorės pavaduotoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – literatūrinė kompozicija

Renginio pavadinimas – „Dovanoju sekmadienį“,

Paskirtis – skirta tarptautinei Mokytojo dienai

Auditorija, jos amžiaus grupė – gimnazijos mokytojai, mokiniai.

Dalyviai, veikėjai:

1. Penki keleiviai (vyresniųjų klasių mokiniai) – 1) poetiškos sielos mergina, apsigobusi lengvu šaliu; 2) sportiškas vaikinys su rankšluosčiu; 3) šventiškai apsirengęs vaikinys; 4) mergina, pasipuošusi didele skrybėle; 5) vaikinys, biurokratinės įstaigos tarnautojas.
2. Visi gimnazijos abiturientai, susėdę žiūrovų salėje prie sienų.
3. Mokinys, grojantis violončele.

Svečiai, sakantys sveikinimo kalbas – gimnazijos direktorė, mokinių tėvų atstovai, mokinių savivaldos nariai.

Laikas – 2006 m. spalio 5 d., popietė

Vieta – Aktų salė

Veiksmo vietos apipavidalinimas – scenoje autobuso stotelė, suoliukas. Scenoje ir salėje ant grindų pribarstyta pageltusių medžių lapų. Salės viduryje sėdi mokytojai, prie salės sienų sėdi abiturientai.

Ant sienos šalia scenos pakabintas ekranas, kuriame rodomi relakso vaizdai su muzika (S. Dali)

Muzikinis apipavidalinimas:

1. Gatvės garsų, autobuso ūžesio, stabdymo įrašai
2. Moters balso įrašas
3. Lyriškos instrumentinės muzikos įrašai
4. Power Point programa „Relakso vaizdai su muzika (S. Dali)“
5. Muzikinis kūrinys, atliekamas violončele

Atributika, naudojami daiktai – karšta kava puodeliuose kiekvienam mokytojui, gėlės mokytojams pasveikinti, žvakės, žibintai, maži, lininiai maišeliai, kuriuos pasiuvo mokiniai

Techninės priemonės, įranga:

1. Garso stiprinimo aparatūra
2. Prožektoriai
3. Kompiuteris, vaizdo demonstravimo aparatūra

Panaudota literatūra – tekstai - scenarijaus autorės.

Literatūrinis – režisūrinis scenarijus

Tekstas	Remarka
Labas rytas, gerbiami keleiviai. Šiandien spalio mėnuo, paskutinioji savaitės diena, auksinio rudens diena, šiandien sekmadienis! Nepamirškite laiku išlipti iš kasdienybės autobuso, nepraleiskite sekmadienio stotelės!	Scenoje - prožektoriumi apšviesta autobuso stotelė, suoliukas. Ant grindų pribarstyta pageltusių medžių lapų. Girdimas gatvės garsų, autobuso ūžesio įrašas. Iš ketvirto plano užkulisių į sceną sueina 5 keleiviai. Jie stovi „susigrūdę“, kaip autobuse, laikosi už menamų turėklų. Įrašė girdimas moters balsas: Įrašė girdimi autobuso stabdžiai. Mokiniai – keleiviai išlipa iš menamo autobuso įsikuria autobuso stotelėje. Rinkdama pageltusius medžių lapus nuo žemės ilgu plonu šaliu apsigobusi poetiškos sielos mergina:
Saulės spindulys lyg aštriu pjūviu atmerkia tavo akis. Nespėji nieko pamatyti – šviesa apakina – vėl užsimerki (žiūrovams: prašau visus užsimerkti) ir jauti, kažkas švelniai paglosto tau skruostą. Neišsigąsk, tai lapas krisdamas žemyn netyčia	

<p>prisilietė. Ausį pasiekė klykaujančių žuvėdrų balsai ? Taip, jos ankstyvos ... O vėjas atginė gaivų kvapą, tikriausiai iš jūros gelmės. Iš toli atbėga rytas pas tave... Tu dar nepasiruošęs jo sutikti. Dar labiau įsisupi į šiltą miego skarą, bet jau nebeilgai. kažkas atsikėlė anksčiau už tave ir suskubo palengvinti tavo prabudimą. ...užuodi kavos kvapą? Vadinasi, turi draugą, kuris rūpinasi tavimi. Būk geras, atsimerk ir įsileisk į savo gyvenimą dar vieną sekmadienio rytą...</p> <p>Laikas praustis! Į vandenį!</p> <p>Ne, jokių būdų! Sekmadienio rytą prausiesi ne vandenių, o švariais žodžiais, kurie gaivina it rasa. Jie nuoširdūs, jie tikri ir skirti tik Tau...!</p> <p>Žinau, dabar ir tu nori padėkoti už visą darbiningą savaitę, už gražų sekmadienio rytą, už draugus, už šypsenas, už visa, ką gavai velniui. Už gyvenimą tu nori padėkoti... tik nežinai - kam? Aš tau padėsiu. Turi nueiti į save – giliai, labai giliai. Tavo minčių gelmėje glūdi atsakymas. Ieškok , žinau, kad surasi...</p> <p>Muzikinis kūrinys</p> <p>Sekmadienis gražus ir tu, kad turi laiko susitikti su žmonėmis, pabendrauti, pamatyti jų akis ir širdį. Niekada nematei atsivėrusios žmogaus širdies? Tai kokia problema! Džiaukis, tokių, kurie tau atveria širdį, dar yra, sutik, tave sveikina gimnazijos direktorė.</p> <p>Muzikinis kūrinys</p> <p>Kai žemę apgaubia tamsa, o į žmogaus vidų nugrimzta melancholija, ateina vakaras...</p> <p>Žvakės šviesa padeda apmąstyti prabėgusią dieną. Ji buvo nuostabi, bet per trumpa. Dabar tikrai žinai, kad per trumpa...</p>	<p>Įrašė skamba lyriška instrumentinė muzika, 12 – okai atneša mokytojams po kavos puodelį. Mokytojams begeriant kavą vienas iš keleivių, sportiškas vaikinas, iš sportinio krepšio išsitraukia rankšluostį, kalba:</p> <p>Vienas iš keleivių, šventiškai apsirengęs(su varlyte) vaikinas:</p> <p>Įrašė skamba instrumentinė muzika, 12–okai kiekvienas prieina prie mokytojo, padovanoja gėlę ir pasako gražų linkėjimą. Pasipuošusi didele skrybėle mergina:</p> <p>Relakso vaizdai ir muzika „S. Dali“. Mokinys groja violončele:</p> <p>Vaikinas, biurokratinės įstaigos tarnautojas:</p> <p>Sveikina direktorė. Sveikina mokinių tėvai. Sveikina mokinių savivaldos nariai.</p> <p>Mokinys groja violončele:</p> <p>Scenoje esantys „keleiviai“ sustoja nugara į žiūrovus, klauso muzikos. Poetiškos sielos mergina:</p> <p>Tamsa, scenoje esantys „keleiviai“ atsisuka su žvakėmis, žibintais rankose. Poetiškos sielos mergina:</p>
---	--

<p>Kaip sugauti malonią akimirką? Kaip išsaugoti šviesą? Kaip pratęsti sekmadienį? Kaip?????????</p> <p>Vieną atsakymą žinau – tik ar padės? Bet pabandyti verta.</p> <p>- Štai, mažas maišelis. kažkas jį pasiuvo, vadinasi, kažkas dieną, savaitę, mėnesį, o gal net metus galvojo apie Tave – kaip pradžiuginti, kaip padovanoti laimės trupinėlį...</p> <p>Šitame maišelyje – tavo sekmadienis su šviesiu rytu, kvėpiančia kava, su geru žodžiu ir šiltu rankos paspaudimu. Su melancholišku vakaru... Tavo sekmadienis čia... aš tau jį dovanuju!</p> <p>Nuo šiol nereikės laukti šešių dienų. Kai bus labai sunku, kai pavargsi, atrišk sekmadienio maišelį – iš karto prašviesės !</p> <p>Būk pasveikintas, mielas mokytojau!</p>	<p>Įrašė skamba instrumentinė muzika, abiturientai dovanoja mokytojams pačių pasiūtus lininius mažus maišelius, į kuriuos įdėta po kaštoną.</p>
---	---

KOL DEGA KRŪTINĖJ ŠVENTA UGNIS TOJI
LITERATŪRINĖ KOMPOZICIJA

Jolanta Lastauskienė, lietuvių kalbos vyresnioji mokytoja
Rūta Satkauskienė, lietuvių kalbos vyresnioji mokytoja

Parengiamasis planas

Renginio žanras – literatūrinė kompozicija

Renginio pavadinimas – „Kol dega krūtinėj šventa ugnis toji“

Paskirtis – skirta V.Kudirkos 150-osioms gimimo metinėms

Auditorija – 5-12 klasių moksleiviai, mokyklos bendruomenė, „Girstos“, bendruomenės nariai.

Dalyviai – V.Kudirkos personažas, 11 skaitovų

Laikas – 2008 m. gruodžio 11 diena

Vieta – mokyklos aktų salė

Veiksmo vietos apipavidalinimas – scenos šone kabo didelis pieštas varpas, ant kurio užrašyta: „Vincui Kudirkai 150“, scenos gilumoje – didelis ekranas

Muzikinis apipavidalinimas – F.Šopeno valsas

Atributika – scenos dešinėje pusėje stovi staliukas, apdengtas linine staltiese, ir kėdė – krėslas, ant stalo guli smuikas, pageltęs laikraštis

Techninės priemonės – garso aparatūra, multimedia

Renginio reklama, informavimo priemonės – buvo išleistas lankstinukas, skirtas V.Kudirkos jubiliejui, skelbimai.

Panaudota literatūra:

1. Koženiauskienė Regina. Būkim šviesos ir tiesos vaikai. Vinco Kudirkos jubiliejinė studija. Kaunas: Šviesa, 2007.
2. Kudirka Vincas. Raštai. T. I. Parengė A. Vaitiekūnienė. Vilnius: Vaga, 1989.
3. Lietuvių rašytojai klasikai kompaktinėje plokštelėje.

Literatūrinis-režisūrinis sprendimas

Tekstas	Remarka
<p>I mergaitė: Kad rytą saulė spinduliu pirmiausiu Apreiškė žemei tekėjimą savo, Užgaudė varpas liepimu aiškiausiu, Tarytum jis žmogaus lūpas gavo: Kelkite, kelkite, kelkite, kelkite...</p> <p>I berniukas: Vincas Kudirka gimė 1858 gruodžio 31 d. Paežeriuose, Vilkaviškio apskrityje, tvarkingų ir pamaldžių ūkininkų Motiejaus ir Elžbietos Kudirkų šeimoje. Vincio vaikystės meto dvasios grožis skleidėsi ne iš pamokymų, kaip gyventi ir kaip elgtis, bet iš pavyzdžio, iš dorų, sąžiningų, mylinčių tėvų laikysenos. Vincas ėjo dešimtus metus, kai mirė motina. Iš jos Vincas perėmė švelnumą, meilumą, paveldėjo meninius polinkius: gražiai piešė, dainavo, smuiku ir violančele griežė, kūrė eiles ir dainų melodijas.</p> <p>V.Kudirka: „Numirė motina, ir daugiau niekad neatlankė manęs Velykų bobutė.“</p>	<p>Scenos dešinėje pusėje ant kėdės-krėslo sėdi V.Kudirkos personažas, vilkintis kostiumą. Šalia staliukas, ant kurio podėtas smuikas ir pageltęs laikraštis.</p> <p>10 skaitovų (5 mergaitės ir 4 berniukai), apsilikę juodais drabužiais, sustoja ratu, pradeda skambėti F.Šopeno valsas cis-moll, op. 64, Nr.2. Skaitovai sukasi valso žingsniu vieną ratą ir sustoja pusračiu nugara į žiūrovus. Viduryje stovi I-oji mergaitė. Visi sinchroniškai linguoja, skaitovei deklamuojant „Varpo“ posmą.</p> <p>I mergaitei tariant paskutinę posmo eilutę, skaitovai poromis staigiu judesiu atsisuka į žiūrovus. I-oji skaitovė sujungia ratą ir visi sukasi valso žingsniu, skamban tam pačiam F.Šopeno valsui. Apsisuka du ratus ir išsiskirsto į užkulisius.</p> <p>I berniukas eina ne į užkulisius, o prie sėdinčio V.Kudirkos ir sako žodžius. Tuo metu rodomos skaidrės – nuotraukos iš V.Kudirkos gyvenimo.</p>

<p>Mano motina davė man, ką apskritai motina lietuvė gali duoti savo vaikams, o daigi daugiaus, nes pati daugiau turėjo“</p> <p>II mergaitė: Kaip pasakoja amžininkai, iš tėvo Vincas paveldėjo gražią išvaizdą, neeilinę iškalbą, gebėjimą patraukliai pasakoti, sąmojingai pasijuokti iš ydų ir silpnybių, atkaklumą, tvirtą žodį. Vincas buvo itin drausmingas, tvarkingas, be galo darbštus, šventai tesėjo pažadus. Vincos sielą augino dorybingi, pamaldūs Paežerių žmonės, perdavę jam taurią kaimo bendruomenės laikyseną, gražų būdą ir sutarimą.</p> <p>V.Kudirka: „Iš mažens da atsimenu, kaip mūs kaime šventomis dienomis, po pietų, susirinkdavo pas vieną ar kitą kaimyną vyrukai ir merginos. Atsirasdavo smuikas ir, pažiūrint senesniesiems, eidavo šokiai, dainos, pasakojimai, juokai, o pavakare visi linksmi skirstydavosi namon. Atsimenu taipgi, kad tuomet kaime visi labai gerai pažinojo vienas kitą, lyg viso kaimo žmonės būtų viena šeimyna...“</p> <p>III mergaitė: Paežerių mokyklos laikais Vincas pasidirbino smuikelį ir vis čirpino lengvutes melodijas. Grojantį, dainuojantį, žvitrų, pokštaujantį – tokį Paežerių Vincą atsimena amžininkai.</p> <p>Smuiku groja IV mergaitė.</p> <p>III mergaitė: Pavyzdingai mokėsis Vincas per trejus metus baigė rusišką Paežerių pradinę mokyklą. Jam, vyriausiajam vaikui, vieninteliam atsivėrė durys į vieną pačių stipriausių mokyklų – Marijampolės gimnaziją. Gimnazijoje tvyrojo stipri lenkiškumo dvasia, dėl kurios ne vienas lietuvis jautėsi nevisavertis.</p> <p>V.Kudirka: „Kas dedasi, numanyti ir išreikšti negalėjau, tik jaučiau, kad man gėda atsiminti, kuomi aš buvau, o ypač bauginasi, kad draugai nepatirtų, jogei aš moku lietuviškai“</p> <p>II mergaitė: Gėdijosi, kad niekas nepamatytų lietuviškai su juo kalbančio „mužiko“ tėvo ar kito kokio saviškio. Sykį Velykų atostogų jam teko iš gimnazijos važiuoti drauge su Jonu Basanavičium ir kitais gimnazistais. Basanavičius, kreipėsis į bičiulius lenkiškai, užtraukė gražią lietuvišką dainą, kviesdamas jam pritarti: Augin tėvas du sūneliu, Augindamas labai džiaugės, Labai džiaugės...</p>	<p>Sėdėdamas kalba V. Kudirka</p> <p>Iš užkulisių išeina II, III, IV mergaitės, sustoja scenos gilumoje, o kalbėdamos paeina truputį į priekį.</p> <p>IV mergaitė pasiima nuo stalelio smuiką ir griežia liaudies dainos melodiją. Prasiskiria II ir III mergaitės ir skambant muzikai rodomos skaidrės.</p> <p>II mergaitė dainuoja liaudies dainos posmą.</p>
--	---

Nors Vincas turėjo gražų skardų tenorą, gerą klausą ir pats daug lietuvišką dainų mokėjo, tąkart neuždainavo su kitais. Tik galvą nunarino ir susigėdęs lenkiškai pagalvojo apie dainininką: chlop.

II berniukas:

Būdamas 5 klasės gimnazistas Kudirka buvo paskirtas mažesnių mokinių globėju bendrabutyje. Iš kaimų suvažiavę valstiečių vaikai nemokėjo nei gražiai valgyti, nei šakutę ir peilį laikyti. Čia Vincas gražiai, švelniai ir mandagiai pamokydamas įvedė discipliną, pratino mokinius prie estetiškos kultūros, mokė etiketo.

V mergaitė:

„Ligi V. Kudirka buvo gimnazijoje, nebuvo jam lygaus piešėjo. Rodosi, ir smuiką valdyti niekas geriau už jį nemokėdavo. Dažnai paskui matydavau jį sviedinį mušant ir tai jam gerai sekdavosi. Ką darydavo, tai vis linksmai, juokaudamas, rodėsi, be pastangų – lengvai, vikriai, gražiai. Ir lenkiškai kalbėjo kaip tikras ponaitis. Tokiu jis ir rengėsi būti“

III berniukas:

Veltui Vincas neleisdavo nė minutės. Kol mokiniai ruošdavo pamokas, valandą grieždavo smuiku. Išgirdęs kokią melodiją, tuoj pat ją pagaudavo ir sugrodavo. Taip pamažu ir pats išmoko kurti melodijas. Vėliau išmoko ir žodžius, ir gaidą sudėstyti.

IV mergaitė griežia smuiku valsą.

VI mergaitė:

Matyti vyriausią sūnų kunigą buvo jo tėvo ambicingas noras ir siekis. Kai Vincas baigė šešias gimnazijos klases, tėvas jį išvežė į Seinus.

II berniukas:

Seinų seminarija Vinco atmintyje liko kaip dvasios migla, kurioje niūru, trošku ir sunku gyventi. Jam kaip oro trūko šviesios Marijampolės gimnazijos aplinkos, jos laisvos dvasios. Labiausiai širdį gėlė tai, kad nejautė pašaukimo būti kunigu. Panašu – elgėsi taip, kad būtų pašalintas. Nors priežastys ne visai aiškios, bet oficialiai jis buvo pašalintas „dėl stokos pašaukimo dvasiškajam luomui“.

IV mergaitė:

Pašalintas iš kunigų seminarijos Vincas neteko materialinės tėvo paramos, bet per daug nenusiminė ir grįžo į Marijampolės gimnaziją, kurią baigė sidabro medaliu.

III berniukas:

V.Kudirka studijas pasirinko pagal pašaukimą – Varšuvos universiteto Istorijos – filologijos fakultete. Po metų perėjo į Medicinos fakultetą.

Skaitovai ant scenos stovi puslankiu ir siūbuoja pagal melodiją.

Skaitovai iki V.Kudirkos žodžių „Ėmiau skubiai vartyti „Aušrą“...“ turi sustoti ratu. Vadinas, prieš sakydami savo žodžius, paeis į priekį, į šoną ir pan.

IV berniukas:

Varšuvos laikotarpis be galo reikšmingas ir kartu nelengvas biografijos lūžio metas. Reikšmingas tuo, kad atvykęs čia kaip lenkas, išvyko jau kaip tikras lietuvis. Nelengvas tuo, kad atvažiavo sveikas ir žvalus, o išvažiavo jau pajutęs plaučių ligos požymius. Varšuvos universitete išiziebė tautinis Vinco Kudirkos sąmoningumas. Paklausęs gimnazijos laikų draugo J.Jablonskio, paėmė į rankas J.Basanavičiaus leidžiamo lietuviško laikraščio „Aušra“ pirmąjį numerį.

V.Kudirka:

Ėmiau skubiai vartyti „Aušrą“ ir... neprimenu jau visko, kas su manim paskui darėsi... pamenu, kad atsistojau, nuleidau galvą, nedrįsdamas pakelti akių į sienas mano kambarėlio... rodos girdėjau Lietuvos balsą, sykiu kaltinantį, sykiu ir atleidžiantį: „O, tu paklydėli, kur ikšiol buvai!“ Paskui pasidarė man taip graudu, kad apsikniaubęs ant stalo apsverčiau. Gaila man buvo tų valandų, kurios nesugražinamai išbrauktos tapo iš mano gyvenimo, kaipo lietuvio, ir gėda, kad taip ilgai buvau apgailėtinau pagedėliu... Potam pripildė mano krūtinę rami, smagi šiluma it, rodos, naujos pajėgos pradėjo rasti... Rodos, užaugau išsyk, ir tas pasaulis jau man per ankštas... Pajutau save didžiu, galingu: pasijutau lietuvis esąs...

Vėl skamba Šopeno valsas.

III mergaitė:

Varšuvoje kilo idėja tiesti „takus dorybės“ į Lietuvą – leisti lietuvišką laikraštį. V.Kudirkos pečiems teko redaktoriaus krūvis, o spausdinamas „Varpas“ buvo Mažajoje Lietuvoje, „Ragainėje“. Rūpesčių ir trukdžių būta daug.

1889 m. išėjęs pirmasis „Varpo“ numeris sukėlė didžiulę jo sumanytojų džiaugsmo bangą.

I berniukas:

„Džiaugėmės mes lygiai, kaip džiaugiasi tėvai pirmąjį sūnų sulaukę. Ir buvo ko džiaugtis, juk tai buvo išsipildymas gražių svajonių, vaisius ilgų, sunkių darbų, pergaltųjų kliūčių“.

I mergaitė:

Kol jaunas, o broli, sėk pasėlio grūdus
Ir dirvos neapleiski! Tuomet, kada jausi,
Kaip kūns ima stingti, dvasia jau susnūdus,
Vėlu juk prie darbo: nesėsi – nepjausi.

Kol dega krūtinėj šventa ugnis toji,
Kur traukia prie darbo ir duoda tiek vieko,
Jog menkas ir silpnas net milžinu stoji,
O, dirbk, idant neitų ugnis ta ant nieko!

V mergaitė:

Dešimt metų V.Kudirka „Varpe“ skelbė tautos atgimimo mintis, neturėjo jokių kitų interesų – tik Lietuvą ir pareigą jai.

Skaitovai stovi ratu. V. Kudirka pakyla nuo krėslo, eidamas tarp priekyje stovinčių skaitovų, kalba rankoje laikydamas pageltusį laikraštį.

Baigęs kalbėti, stoja į rate jam paliktą vietą ir sukasi su visais to paties Šopeno valsio ritmu du ratus.

Baigę šokti skaitovai sustoja puslankiu, V. Kudirka sėdasi į savo krėslą.

Iš Varšuvos diplomuotas daktaras V. Kudirka grįžo dirbti į gimtąjį kraštą, gavo gydytojo vietą Šakiuose. Šakių laikotarpiu Kudirka išaugo kaip žurnalistas, kaip puikus publicistas: „Tėvynės varpuose“ spausdinami straipsniai išgarsino jaunąjį rašytoją.

IV berniukas:

Nors Vincas ir slėpė nuo visų, džiova Šakiuose jau rodė savo nagus. Medicina tais laikais prieš džiova buvo bejėgė. Beveik nebegydytojavo, bet rašė net karščiudamas, degančiomis akimis, atkakliai ir nesustodamas. Paskutinius ketverius metus gyveno Naumiestyje. Čia atšventė ir „Varpo“ dešimtmetį: „Varpo“ sukaktuves nutarta pažymėti jubiliejiniu numeriu, kuriame išspausdinta „Tautiška giesmė“.

II berniukas ir V.Kudirka:

- Daktare, - tariau aš atsipeikėjęs iš susijaudinimo, - ar mes sulauksime, kad tą himną giedos mūsų merginos kaip savo mėgstamiausią giesmę?

- Aš manau, kad kada nors tą himną visi giedosite, - atsakė dr. V. Kudirka.

Tuomet, žinoma, as nesupratau, ką norėjo pasakyti Vincas Kudirka.

I mergaitė:

Gyvenimo knygą skaityk laps į lapą,
Nestodams, kad kartais, į tinginius kliuves,
Tu nesupelytum ir neitum į kapą
Be likusio ženkle, kad žmogumi buvęs.

V.Kudirka:

O jeigu apilsis sunkiam darbe savo
Ir, nykstant spėkoms jau, nuliūsi, nerimsi,
Ti žvilgtelk ant darbo jaunų draugų tavo –
Vienoj akimirkoj iš naujo atgimsi.

VI mergaitė:

Naumiestyje V.Kudirka labai daug vertė. Rinkosi versti ne bet ką, o daugiausia su Lietuva susijusių autorių kūrinius, uždegusius jo sielą Tėvynės meilės liepsna.

III berniukas:

Paskutinis V.Kudirkos literatūrinis darbas – A.Mickevičiaus „Vaidilos sakmės“ vertimas, paskutinį pranašiški žodžiai „Jau užbaigiau dainą“.

III mergaitė:

Paskutinei poilsio vietai V.Kudirka pasirinko Meištų kalnelį, kur mėgo pasivaikščioti prie jo prigludusiame pušynėlyje.

I berniukas:

Kapą artimieji apsodino Vinco mėgstamomis radastomis. Po metų buvo pastatytas akmens paminklas. Jame iškalti „Tautiškos giesmės“ žodžiai:

V mergaitė:

Tegul saulė Lietuvoj tamsumas prašalina,

II berniukas prieina prie V.Kudirkos, vyksta dialogas.

V.Kudirka pakyla nuo krėslo ir priėjęs prie pirmos mergaitės deklamuoja.Pabaigęs lieka stovėti.

<p>Ir šviesa, ir tiesa mūs žingsnius telydi. Tegul meilė Lietuvos dega mūsų širdyse, Vardan tos Lietuvos vienybė težydi!</p> <p>II mergaitė: Caro žandarai bijojo Vinco Kudirkos net ir mirusio. Žandarų viršininkas liepė šaltkalviui iškapoti tuos „pavojingus“ žodžius.</p> <p>II berniukas: „Jautė caro valdininkai Vinčą Kudirką svarbų carizmo ir nelaisvės priešininką esant is stengte stengėsi visokiais būdais jo dvasią likviduoti. Neišmanėliai! Nesuprato, kad dvasia, idėjos nei kalėjimais, nei ištrėmimais, nei kitokiomis represijomis nesustabdomos, nepergalimos“</p> <p>I mergaitė: Tai skambink, „Varpe“! tegul gaudims tavo Išilgai, skersai eina per Lietuvą! Budink ir šauki graudžiu balsu savo, O tas šaukimas perniek tenezūva! Kelkite, kelkite, kelkite, kelkite...</p> <p>II mergaitė gieda Lietuvos himną</p>	<p>II berniukui sakant žodžius, visi skaitovai turi išsirikiuoti į dvi eiles - antrieji tarpuose tarp pirmųjų.</p> <p>Žodžius „Kelkite...“ taria visi kartu. Tariant pirmąjį „kelkite“ pirmoji eilė žengia žingsnį į priekį, per antrąjį „kelkite“ – antroji eilė, per trečią ir ketvirtą „kelkite“ pakartoja.</p> <p>Baigus giedoti himną, pirmoji eilė pasisuka į dešinę, o antroji į kairę ir nueina į užkulsius.</p>
--	--

SCENOJE PASIRODO DAMOS, JOS EIDAMOS
ŠNEKU IUOJASI, JUOKIASI, JOMS IŠ PASKOS EINA
TARNAIT S - LAIKOSUKNEL ,
VIENA DAMA NUMETA V DUOKL , TARNAIT PAKELIA,
NUSILENKDAMA PADUODA DAMAI.
SKAMBA IŠKILMINGA MUZIKA, VISI PRASISKIRIA
ŠONUS.
IŠ L TO PER SCEN EINA.....
KARALIUS - VIENOJE RANKOJE LAIKO SKEPTR ,
KITOJE - VALDŽIOS OBUOL , VISI JAM LENKIASI -
IR PONAI, IR DAMOS, IR
VALSTIE IAI.....

SCENOJE PASIRODO
ŠNEKU IUOJASI, JU
TARNAIT S - LAIKO
VIENA DAMA NUMETA
NUSILENKDAMA PADU
SKAMBA IŠKILMINGA
ŠONUS.
IŠ L TO PER SCEN
KARALIUS - VIENO
KITOJE - VALDŽIOS
IR PONAI, IR DAMO
VALSTIE IAI.....